

فولکلور او فولکلوري

ادبيات

Ketabton.com

پوهنواں احمد شاہ زغم
۱۳۹۴ لمریز کار

کابل پوهنتون
د ژبو او ادبیاتو پوهنځی
پښتو خانګه

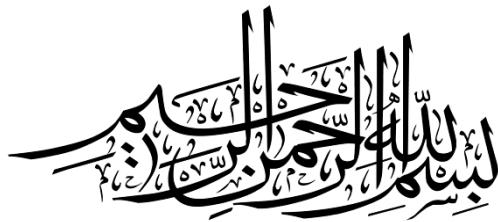
فولکلور او

فولکلوري ادبیات

لیکوال:

احمدشاه زغم

کال ۱۳۹۴

كتاب پېژندنې:

- د كتاب نوم: فولكلور او فولکلوري ادبیات
ليکوال: احمدشاه زغم
د افغانستان ملي تحریک، فرهنگي خانګه
خپروندی: وېبپاڼه: www.melitahrik.com
د ټیزاین: ضیاء ساپی
پښتۍ د ټیزاین: فیاض حمید
چاپشمېر: ۱۰۰۰ توکه
چاپکال: م ۲۰۱۵ ل کال / ۱۳۹۴
د تحریک د خپرونو لپ: (۶۲)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوئندي دي او د كتاب د محتوا مسؤولیت ليکوال پوري اړه لري.

لیک لر

مخ

سرلیک

۱	مخکینی خبری
۳	تقریظ
۵	تقریظ
۷	تقریظ
۸	ارزو نه
۹	سریزه (مقدمه)

لومړی خپرکې (فصل)

پښتو فولکلوریک ادبیات

۱۰	کلتور او فولکلور
۱۱	فولکلور پیژندنه
۱۵	فولکلور یه لغت کې
۱۷	فولکلور یه اصطلاح کې
۲۰	د فولکلور د مواد و راټولو لولارې - چارې
۲۶	د لومړی خپرکې د موضوعاتو لندې يز
۲۸	د لومړی خپرکې پوښتنې

دویم خپرکې (فصل)

د فولکلور یکو موضوعاتو لندې يز

۲۹	د فولکلوري موضوعاتو هلبندی (تصنیف):
۳۵	فولکلور د ولسي زیر مې په توګه
۳۷	د فولکلوري او ولسي ادب ارزښت
۴۰	ددویم خپرکې د موضوعاتو لندې يز
۴۳	ددویم خپرکې پوښتنې

درېیم خپرکې (فصل)

دفولکلورپېژندلوبس منظر

۴۷	- فولکلورپېژندنە پە لندن کې
۴۸	- فولکلورپېژندنە پە شوروی کې
۴۸	- فولکلورخېزەنە پە شمالى اروپا كې
۴۹	- فولکلورپېژندنە پە ایران کې
۵۰	- دفولکلورپس منظريه لرغونى آريانا كې
۵۴	- پە افغانستان كې دفولکلورپس منظر
۵۴	- پە پښتو ژبه كې دفولکلورتولونى پس منظر
۵۷	- دفولکلورپه بىرخە كې دلويدخوالا وختىخويوهانو نظر
۶۳	- ددرېيم څېركي د موضوعاتونلېيز
۶۷	- ددرېيم څېركي پونستنى

څلورم خېركى (فصل)

پښتو فولکلوريك ادبیات

۶۸	- دېښتو فولکلوري ادبیاتو دلونه
۷۱	- دفولکلورخانگړتياوې
۷۳	- منظوم ولسي ادبیات
۷۴	- منشور ولسي ادبیات
۷۴	- الف- نظوم (عامي او خاصي) سندري
۱۰۴	- دخلورم خېركي د موضوعاتونلېيز
۱۰۷	- دخلورم خېركي پونستنى

پنځم خېركى (فصل)

دېښتو فولکلوريکو ادبیاتو دلونه

۱۰۹	- الف- ولسي نظمونه
۱۱۲	- ب- فولکلوري نشر
۱۱۳	- د- ولسي نرشکل
۱۱۴	- اسلام او نيكخته
۱۱۶	- مرداونامرد

۱۲۱.....	۶- دمنځانګې له مخي
۱۲۱.....	چاربيته
۱۲۴.....	۷- سروکي اوبيتونه
۱۳۱.....	۸- اتن
۱۴۰.....	۹- بابولائي
۱۴۳.....	۱۰- مصره تېه او
۱۵۱.....	۱۱- دېنځم خپرکي د لنډيز
۱۵۳.....	۱۲- دېنځم خپرکي پونښني
	شپږم خپرکي (فصل)
	فولکلوري مقولي
۱۵۴.....	۱- اسطوره اوخانګونې
۱۵۴.....	۲- نكل
۱۵۷.....	۳- هنراونه
۱۵۸.....	۴- دخلکوهنونه (محتواوشكل) له م
۱۵۸.....	الف- دشكل له مخي
۲۰۹.....	۹- دشپږم خپرکي د موضوعاتو لنډيز
۲۱۳.....	د شپږم خپرکي پونښني
۲۱۵.....	۱۳- نتيجه
۲۱۶.....	۱۴- نوموني اصطلاحات
۲۱۷.....	وړاندیزونه
۲۱۸.....	۱۵- ماذونه

د تحریک یادښت

د افغانستان ملي تحریک د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کي له خپلو ګرانو هبوا د والو سره ژمنه کړي وه چې د دې کال په بهير کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبی او تولنیز اثار خپلې تولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریک دا ژمنه د یاد کامل د کې پر (۲۸) مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هبوا د والو ته وړاندې کړل. ملي تحریک په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهير کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول تال سل (۱۰۰) عنوانه بېلا بېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعی خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، هېږد د همدي (سل عنوانونو) ژمنه کړو اشارو له جملې خخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریک هيله لري چې له دې اثر خخه به زموږ هبوا دوال په زړه پوري ګته پورته کړي. ملي تحریک له ټولو هفو ليکوالو، ژبارونکو، سمونچارو، مالي او معنوی مرستندويانو او چاپ چارو خخه چې ددي اشارو د چاپ په دې ټول بهير کې یې یوبل سره مرسته او ملګرتیا کړي او دا فرهنگي بهير یې بریالی کړي، د زړه له کومې منه کوي او کور ودانۍ ورته وايي.

د هبوا د فرهنگ د بنپرازی په هيله

د افغانستان ملي تحریک فرهنگي خانګه

مخكيني خبرې

الهي د خپل حبیب له برکته
دا ساده انشار نگینه در حمان کړې

په هيوا د کې له درې لسيزو را وروسته ، یو خل بیا د هيوا د اصيل فرهنگ د رغولو لپاره له تولو خلکو سره مينه پیدا شو ، د علمي موسسو ، په سر کې د کابل پوهنتون ټول درسي او ممد درسي موادله منځه تللي و ، خو یو خل بیا بې د رامنځته کولو هوډونه وشول. په دې لړ کې په پښتو خانګه کې همدغه فرهنگي مينه او تلوسه را تانده شوه او د هغه مضمونونو یاد بیمارا تازه شو ، چې پخواه د غې خانګې اصلی مضمونونه ول او په خانګه کې تدریسي سيدل. د دغه مضمونونو په ليکه کې د پښتو فولکلوريکو ادبیاتو مضمون، چې له نورو با اهمیته آشارو سره توره ايره شوي و ، یو خل بیا ماراتول او تاليف کړل. ماچې په ۱۳۸۲ کال د نوموري مضمون د تدریس چارې په غاره واخیستې ، خانګې رانه وغونې تل خو ددغه مضمون د تدریس لپاره چې هیڅ درسي مواد نه و ، مواد را تول کرم مادغه وړاندیزو مانه او دلورو زده کړو ورزارت د انسجام د کمیسون له لاري مې مفردات برابر او کار مې پیل کړ. دليکول پاره یې ډپ او پوخوانې او او سنیو اثارو با تجربه خلکو ته مراجعه وکړ او ورسه کورو وکلې ته هم لارم او د فرهنگ د قيمتی هار دغه ملغري مې خدناخه سره و پېلې. د دغه کتاب په ليکو کې ډېرو دو ستانو وس کړي او مرستې یې نه دي رانه سیپولی هغه استادانو ، دوستانو او خور و محصلانو چې له ماسره په دې کار کې مرسته کړي ، په ئاخان پور ګنډ چې نومونه یې واخلم او کور و داني ورته و وايم. د خانګې ټولو درنو استادانو په سر کې استادانو وزيري ، سيار صاحب ، یزال صاحب استاد جاج ، استاد صابر خان ، حق پال صاحب ، لورین صاحب ، اجمل خان ، استاد رفيق ، استاد انور جان ، مکمل صاحب ، داکتر صاحب مجاور احمد زيار ، داکتر صاحب زیور او ډاکټر زرغونې زیور ، اڅک صاحب ، دا دیباتو پوهنځی رئيس بشاغلي استاد کبیر

نظمي او د نشراتو له رئيسې استاد ریحانې.. او د دري خانگې استادانو، پوهاند صاحب قيوم قويم، داکتر صاحب بنووال، پوهاند صاحب حسين يمين، دساينس پوهنځي رئيس داکتر صاحب تنيوال، د وترنري پوهنځي رئيس داکتر صاحب ايوبې، دساينس پوهنځي استاد غوري صاحب د ادبیاتو پوهنځي د آلماني خانگې آمر محترم استاد بهبود او استاد داکتر صاحب نسيمي، د ټولنیزو علومو استادانو پوپل صاحب او داکتر پنجشیري او د شرعیاتو پوهنځي استاد نورزايې صاحب او نورو استادانو او همدارنګه دشېي برخې د خلورم ټولګي خورپو ممحصيلينو وحيد الله جان، رفيع الله جان او گران ورور خالد جان، د ورځي برخې گرانو ممحصيلينو هارون جان، بختيار احمد، د C-B-B راډيو کارکونکې ناجيې جانې، موسېي جان، فريد جان، حيدر جان، زمري جان، جاوید جان وزيري او ډيرونورو درنو دوستانو په سرکې د پښتو خانگې د خلورم کال اول نمره او سرتاج محصل بساغلي صفي الله جان او په تيره د نشراتو محترم مدیر حسين جان او نويد جان او نورو، چې له ما سره دې اثر د لیک، چاپ، ډيزاین، او انځورونو د برابر لوا او جوړ لو په کارکې پوره مرستې او همکاري کړي، تري ډيره مننه کوم.

څو دې تو ان رسې د بنو لپاره وس کړه
له تيار او تورتمونو څخه بس کړه

داتاسو او د اکتاب
پوهنواں احمد شاه (زغم)

تقریظ:

تحقیق و تفحص در زمینه مسایل فولکلوری و شناخت، از مباحث بسیار مهم میباشد، به دلیل اینکه بسیار از جوانب زنده گی انسانها در آقشار فولکلوری بازتاب یافته است از آن تاریخی که جورج فریز انگلیسی در قرن ۱۹ م به نوشتند کتاب شاخه طلایی (Golden bough) در راستای موضوعات فولکلوری پرداخت و اهمیت این ساحه را ایضاح نمود تا امروز در کشورهای مختلف و در میان ملل گوناگون علاقه مندی به گرد اوری اثار فولکلوری، ترتیب و تنظیم آرشیف نمودن و سپس تحلیل و بررسی داشته های فولکلوری روبرو تراوید است. در افغانستان توجه به گرد اوری آثار فولکلوری، به بخصوص ضرب المثل از زمان امیر حبیب الله خان به اثر تلاش محمود طرزی شروع شد و ما حصل کارهای انجام شده در این زمینه در جریده سراج الاخبار افغانیه انتشار یافت این سعی و تلاش در توالي زمان، پایا خود را از دست نداد. مخصوصاً پس از حصول استقلال کشور (سال ۱۹۱۹ م) کار در ساخت فرهنگی قوت یافت و در این جمن ادبی کابل به مسایل فولکلوری نیز عطف توجه صورت گرفت. بحث و بررسی در این مورد تا سالهای ۱۳۳۰ و ۱۳۴۴ به گونه ابتدایی به پیش میرفت، مخصوصاً از دهه چهل برخورد جدی تر علمی تربه موضوعات فولکلوری صورت گرفت و نتایج تحقیقات و امکان نظر محققان این ساحه در کنفرانسها، سیمینارها، کتابها و مجله ها و روزنامه انعکاس یافت. نظر به اهمیت این بخش فرهنگ، مضمون فولکلوری شناسی در بعضی از دیپارتمنت های چند پوهنه ای پوهنتون کابل و بعضی از پوهنتون های ولایات، تدریس میشود. به اساس یک ضرورت مبرم درسی، محترم پوهندوی احمد شاه زغم استاد دیپارتمنت پوهنتون در پوهنه ای ادبیات پوهنتون کابل، به تحریر کتاب درسی «پښتو فولکلوریک ادبیات»

پرداخته است این کتاب علاوه بر مقدمه، هدف و اهمیت مضمون پس منظر مضمون، دارای شش فصل و نتیجه، اصطلاحات، پیشنهاد و مأخذ میباشد، محترم پوهندوی زغم در هر فصل مباحث مختلف را به نحو دقیق مطابق به معیار های کتب درسی در مقیاس پوهنتونها مورد تحلیل قرارداده و در پایان مطالب هر فصل پرسشها بی را مطرح کرده است. در این کتاب بر علاوه توضیح لغات و اصطلاحات مربوط به فولکلور، طریق و روشهای جمع اوری مواد فولکلوری مشخص گردیده است هم چنان انواع ادبی فولکلوری را به صورت جداگانه به بررسی گرفته ماهیت هر کدام را با چگونه گی ارزشمندی آن در گمچیم خائبان فولکلوری ایضاح نموده از هر کدام نمونه های ذکر کرده و به تشریح چاپ و تبیین انها مبادرت جسته است بنا بر آن کتاب درسی محترم پوهندوی زغم برای ارتقای موصوف به رتبه علمی پوهنوال، کاملاً مناسب و کافی است.

با احترام

پوهاند دکتور عبدالقيوم قویم

تقریظ:

کتاب درسی (پنستو فولکلوریک ادبیات) که براساس پلان مطروحه درسی دیپارتمنت پنستو توسط محترم پوهندوی احمد شاه زغم برای ترفیع به رتبه عملی پوهنوال تالیف و تدوین شده است از مضامین اساسی دیپارتمنت میباشد، چه ادبیات فولکلوریک یک بخش مهمی از ادبیات جامعه را احتوا کرده معرف حقیقی داشته‌های فرهنگی و ادبی مردم میباشد.

ادبیات فولکلوریک از لحاظ قدامت بر ادبیات تحریر و از اینکه حیقیت دانش نخستین افراد جامعه را دارد و نیز از انجایی که ادبیات فولکلوریک از تاریخ و فرهنگ دیرینه اجتماع نماینده گی کرده یک بخش ارزنده میراث فرهنگی را تشکیل داده است در زمینه مختلف علوم مورد استفاده قرار گرفته در عرصه‌های گوناگون، تحقیقات تاریخی و فرهنگی را یاری میرساند، مردم‌شناسی باستانشناسی و نژاد‌شناسی ادبیات فولکلوریک پنستو که تاریخی کهن داشته و دارای غنامندی خاص خود است پژوهش در موضوع دقیق و تلاش ویژه‌یی را ایجاد میکند.

محترم پوهندوی زغم در زمینه ادبیات فولکلوریک پنستو تحقیقات دقیق و ارزشمندی را انجام داده مواد دخول درسی را در همه ساحه‌های ادبیات فولکلوریک پنستو فراهم اورده است، موضوعات مختلف مربوط به فولکلور از قبیل تعریف لغوی و اصطلاحی فولکلور، فولکلور و کلتور، ارزش فولکلور، بخشندی موضوعات فولکلور، نظردانشمندان غرب و شرق درباره فولکلور و اهمیت پاسداری از آن، مضله‌های فولکلوریک و عرصه‌های مطالعه ادبیات فوکلوریک به حد کافی تحقیق کرده بالنوبه در پیرامون ادبیات فولکلوریک پنستو و مشخصات آن، مقوله‌های ادبیات فولکلوریک پنستو، ادبیات منظوم و منشور فولکلوریک پنستو تحقیقات جامع و بررسی انجام داده است، و این همه در معرفی و شناخت ادبیات فولکلوریک پنستو بسنده و کافی است، از انجایی که لارمه یک کتاب درسی است این اثر در پایان هر بخش

خلاصه بحث و توام با پرسشها در زمینه راهنمایی کرده شرایط یک کتاب درسی مرجع را پوره نموده است تا انجا که این اثر علاوه از استفاده به حیث مواد درسی برای سایر علاقمندان این رشتہ، ادبیات منبع خوبی بوده میتواند چون محترم پوهندوی احمدشاه زغم در کار تحقیق و ندوین این اثر خوب موفق بوده و یکی از ضرورت‌های دیپارتمنت را در بخش تهییه مواد درسی بر اورده ساخته است مستحق ترقیع به رتبه علمی پوهنوال میباشد ، البته با چاپ آن نه تنها سهولت در کار تدریس بلکه هم چنان استفاده عام ازان میسر میگردد ، به امید موفقیت‌های بیشتر نگارنده در پژوهش‌های اینده‌شان.

با احترام

پوهاند دکتور محمد حسین یمین

تقریظ:

درسری کتابونو لیکل د خانگی یواهم ضرورت دی خوله نیکمرغه اوس د خانگی استادانو دغه ضرورت ته خپله ډیره پاملننه را اړولي ده او د درسي کتابونو لیکلو ته یې متې را نغارلي دي خودغسي ستونزې د پایي تکي کېږدي . بناغلي پوهندوي احمد شاه زغم چې د خانگي یوتکره او با تجربه استاد دی له کلونو کلونو راهيسې یې دغه مضمون په بریاليتوب سره تدرس کړي دي او په دې برخه کې یې کره او بنه پاخه مواد دغه درسي کتاب د لیکلو په اړوند د خپل خو کلن تدریس پرمهال را تول کړي دي دا دي اوس یې د یو درسي کتاب په توګه خپلوزده کوونکو او نورو مینه والو د استفاده له پاره وړاندې کړي دي . دغه کتاب د یوې جامع سریزې ، شپروڅپرکو ، پایلې ، وړاندېزرونو او دکره ماخذونو خخه په ګټې اخستینې سره د زده کوونکو او درنو لوستونکو ته وړاندې کړي دي . د کتاب بله خانګرتیا دا ده ، چې د درسي کتاب لیکنې تول معیارونه په نظر کې نیول شوی دي ، په دې معنی ، چې لیکوال د هرڅپر کې په پای کې د زده کوونکو د بنه پوهاوی په خاطر هرڅپرکي د موضوعاتو لنډيز راوري دي او په پای کې یې پوښتنې هم طرحه کړي دي چې د درسي کتاب لیکنې یوه مهمه برخه تشکيلوي . تر هرڅه د مخه زغم صاحب ته دغه کتاب د لیکلو مبارکي وايم او د لوی ثبتنت خخه ده ته د لرياتو علمي او ادبى بریاليتوبونو هيله کوم . خرنګه چې محترم استاد زغم دغه کتاب د پوهنوالي علمي رتبې د لوري دو لپاره کاندید کړي دي زه د پوهنوالي علمي رتبې ته د لوري دو لپاره د نورو شرایطو په نظر کې نیولو سره دغه اثر کافي او پشپر ګنم او د پوهنتون د خپرونو له ریاست خخه په درنښت هيله کوم ، چې دغه کتاب ژر تر ژره د چاپ په زیور بنکلې کړي .

په درنښت

پوهاند محمد صابر خويشكۍ

د پښتو خانگي استاد

ارزونه:

د پوهاندوی احمد شاه زغم (د پښتو فولکلوري ادبیات) یوهنیز او خیرنیز اثر مې سرتر پایه و کوت او ازارزاوه په دغه اثر کي اپوند سکالو (موضوع) بنه ترا خیرپل شوي او د خیرندود (میتودولوژي) تول اړخونه او ارونه پکي سمبال شوي او یو لړنوي تکي پکي ګتهه اخيستل شوي ، چه د کتاب په پاي کي بسول شوي دي. استاد احمد شاه زغم دير هڅه کړي دي ، چي دغه اثر د یودرسی کتاب په توګه له تیوريکي پوله بنه ترا و خيري او چمتو کاندي، د وګني او ګرني (عاميانه او شفاهي). په بله وينا ، (ولسي ادب) پر تولو خپلونو (ڇانرونو) يې رينا و اچوي او د ليندي بې کړي او له تدریسي آرونونو (اصولو) سره سم يې واو ډي او ترتیب يې کړي. زه پر خپل وارد بنا غلي استاد زغم دغه نو بنتگرانه او ګټورا اثر لوړ ارزوم او پوهنواли علمي رتبى ته دلوري دو او چاپ لپاره غوبستنه کوم او د استاد زغم د لازیاتو بریو او بریا و په هيله يم.

پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار

سریزه: (مقدمه)

فولکلور پېژندنه په عمومي ډول د ټولنو د عاممو و ګرو د طبعت پېژندنه ڈه. په ځانګري ډول پښتو فولکلور، د پښتو او افغانی ټولني د ګنو ولسونو پراخ دو دونه او ولسي ژوند انھوروی. فولکلور که مادي دي او که معنوی، د دي ولس ستره شتمني ګنل کيري، د دي لپاره چې فولکلور د ولسونو مال دي نود فولکلور پېژندل، را ټولول، ځای پر ځای کول یو حتمي خبره ڈه. پښتو فولکلوريک ادبیات کتاب، چې ما او س برابر کړي دي، د دي ځانګي تدریسي کتاب دي، چې د ځانګي د ارتیاله مخي برابر شوي دي. دغه کتاب شپږ خير کي لري، چې په هر څپر کي کې اړوندي موضوع کانې په لنډ او کره دول تشریح شوي او په هر فصل کې لنډيز او پونستې هم راغلي دي. هڅه مې کړي دغه کتاب د او سنې کتاب لیکنې په علمي او تدریسي معیارنو سره سه ولیکم او د ځانګي تدریسي ستونزې حل کرم.

فوکلور انگلیسي کلمه ڈه چې په ۱۸۴۲م کال J-thoms لو مرپی حل لپار و کاروله، له هغه ادواو له هغه وروسته په نوروا روپاني او آسيانی هيواو اوله هغه رواسره سه په پښتو ادب کي هم استعمال شوه.

فولکورته یه پښتو ژبه کي (ولسي پوهه)، پرته در عجیکی کي ورته (خلیقات)، په فارسي - دری کي د (فرهنگ مردم) او په نوروز ژبوکي نورنومونه ورته اخستیل شوي دي.

لومري خپرگي

پښتو فولکلوريک ادبیات

۱- کلتور او فولکلور :

کلتور ، ثقافت یا کلچر (Culture) یا فرهنگ د ملتونو د تهذیب او تمدن نښانه ده ، د ملتونو د کلتور پورې (سطحه) هغه وخت مونږ ته بنه خرگند یوري چې د هفو خلکو په فولکلور بنه و پوهېږو او د هفوی فولکلور سره بنه بلدتیا ولرو . کلتور یا ثقافت د انسان د ارتقاء ی ژوند او عمل یو مجموعی پانګه ده ، چې د انسانی ژوند له پیل خخه تراوسه پورې ورو ورو راغونده او خوندې شوه ده . د کلتور په دي لویه تاریخي مجموعه کې لاندی اجزاوې شاملې دی :

-۱- «دولسي ژوند نظام» (Social Process)-۲- تمدن او تهذیب (Civilization)-۳- روايات ژبه (Communication) هر ډول اداري ولسی تولني ، هر ډول تولنیز دودونه ، کيسې ، دم ، درود ، جادو ، اقتصادي ، اداري تنظيمونه ، تعليم ، تربیت ، ادب ، قانون ، فلسفه ، اخلاقیات ، علوم او فنون ، موسيقي ، نقاشي ، لوبي او لنډه دا چې د ولسي ژوند د هر اړخ سره متعلق عمل چې د تاریخي دور له ابتدا نه وروسته راپدې خواروان دی ، د کلتور یا ثقافت په دایره کې شمارلي شي» (۲۴:۵۲) فولکلور پخیله د کلتور یو توک (جز) دي . د کولتور جاچ (مفهوم) بېخې ارت او هر اړخیز دی ، سیمه ایز کیداشي ، مګر کلتور کله -کله د یو هیواد له پولو هم وراوري . که دلته ځینې ترمینو لوژیکي تو پیرون هم په پام کې ونسو ، بیا هم په هیڅ ډول فولکلور د کولتور له ډګره وتلاي نشي ، سره له دې که فولکلور په یوه الواک (نظر) یواځې په وګرنې ادب ، دود و دستورپورې تړلې هم وګنو ، کلتور او ثقافت پر اڅخ مفهوم لرلی شي ، کلتور د یو ټولنې توله مادی او معنوی شتمني رانغارې ، په کلتور کې د ژوند پراخه اړخونه څلونه کوي همدارنګه

د کلتور اغيزي د ژوند په بيلابيلوبخواړخونه کي کوي او خلونه ډاګيزه دي، له همدي امله ده چې د کلتور خپنه او په هغه پوهيدل په هري ټولنه کي خانته ارزښت پيداکوي. د یو ليکوال خبره:

کلتور د یو ټولنې عمومي کړه وره، اعمال، مهارتونه، عقیدې، او سلوک راچاپيري او فولکور د یو ټولنې د کولتور تکاملي پروسه ده، اوله کولتور سره په اړیکه کې دي.» (۱:۲۱).

داسي هم ويلي شوي چې کولورد انساني ټولني د ژوند عمومي اړخونه رانغاري او فولکلور د ژوند یوه پراخه برخه پايه بله وينا:

کولور د کل او فولکلور په کې، د ستر جز مثالالري، ټولنې فولکلوري پدیدې د یو ټولنې د کولتوري ميراثونو زيرنداه او د کلتور جزدي او یوله بله سره نه شلېيدونکي دي. د ملتونو او قبایلود د کلتوري ميراثونو د تاریخي بهير مطالعه د هماګه ملت او قوم د ټولنیزو او قبيلوي روابطو او نورو اړخونو بشه رهنا چوي. کولتور د متمدنې ټولنې د انسانانو ڈژوند د کليت مطالعه او پلتنه ده او فولکلور په کليت کې د پاكنو مثالالري، کولور د یوه بن ټولو گیوونو او بوټو ته پاتې کېږي او فولکلور په بن کې د خاصو، خاصو نو او خانګرو ګلانو او بوټو ننداره ده. کلتور د یوه یواد، ملت او ټولنې د خلکو د ثقافت عمومي کچه او اندازه خرګندوي، يعني د هفو خلکو چې په یوه ملت پورې اړوند دي د اروايوهني بشه بيلکه کېډاشي، د ساري په ډول د پښتو ميلمه پالنه د دوي د عام کولتور نماینده گې کوي ټولي معنوی او مادي شتمني د کلتور په دايره کې راخي.

۲- فولکلور پېژندنه :

که د لوبيې نړۍ په غېړ کې د انسان د کرامت او لورتیا درجه د هفو په کلتور کې نځښتې وبلو نودا خبره دې معنی لري چې یوه ټولنه په ثقافت او کلتور ژوندي ده او ژوندي به وي. فولکلور او دودونه د ثقافت یو دروند او په زړه پوري اړخ ده

د یو ملت ثقافت تر ھیری اندازی پوري دھغه له فولکلور خخه بنه خرگند یوري
فولکلور د ملت تير ژوند پر بیلا بیلو اپخونو بنه رینا اچوله شي او دراتلونکي
ژوند د بنه والي لپاره بني او په زره پوري لاري چاري په گوته کوي (۱۰:۸۳)
د فولکلور له کلمې سره بلد تيا که خه هم نوي خبره ده خود ولسي ادب له رو حي
سره آشنايي ببابل مفهموم لري حکه ولسي ادب او ولسي ژوند له ډير و زمانو له
انسان سره مل دي د فولکلور کلمه کابو یوه پيري کيري چې مرو جه شوي ده اما د
ولسي ژوند اهميت او سابقه خورالرغونې ده دلته به د فولکلور او يا ولسي توب
په برخه کې ھيني نظریات راواخلو گن شمير پوهان پدي اند دي چې د وروسته
پاتې هيوا د له تاريخ نه د دغو هيوا دنو فولکلور ډير مخکې دي او دا حکه چې د
وروسته پاتې هيوا د و تاريخ ياد نورو په لاس کښل شوي دي او ياد کوم ئانګري
غرض له مخي ليکل شوي دي.

پوهان دا خبره هم ورسره عبرگوي چې که تاريخ د یوه ملت ياد یوې تولني
دموجوديت یوازي سطحي او قشري پته رابنيي. نو فولکلور موربد هفو له روح
سره آشتا کوي او د خلکو مفكوري ، جذبات او آرزو گانې پکې منعکس کيري.
۱- که یو ملت د خلکو د ژوند بهير ته بنه چمتو شو په زغرده ويلاي شو چې عنعنه
دود او دستور د هماگه ملت د خلکو په ژوند کې آن تر ديني مناسکو لیک لوست
او تاريخ مخينه لري ، مثال په ډول د عربو د جاهليت په دوره او يا زمونبه هيوا د
خلکو تر مسلماني دو د مخه د هفو یا د دغو هيوا د و خلک د یولې عنعوي موازينو
در لودونکي و ، دوي تولود عنعنوي ، ولسي نرخونو او روایتونو له مخي سره
ژوند کاوه ، عقيدي او باورونه يې در لودل حکه وايو چې ولسي نرخ ، ولسي
عنعني يا په جامع ډول فولکلور د یوې تولني د ژوند هنداره ده ، داسي هنداره چې
د هماگه تولني د خلکو ژوند په بنه تو گه پکې منعکس شوي وي.

۲- پرهان دا هم زياتوي ، که خوک و غواري چې د یوې تولني د ژوندانه په بهير او
دغه رازد هغې تولني د خلکو په افکارو ، عقайдو ، انگيرنو او پدي بر سيره د
هغې تولني په تاريخي دريئخ او نورو اپخونو ھان پوه کري او د هغې تولني په
فولکلور کې ژوره اړ هرار خيزه مطالعه و کري. د یوې تولني او يا یو ولس د

فولکلور له مطالعې پرته دهغې تولنى او ولس د پیژند لو په باب هلي خلي رونبانه نتیجه نه لري.

۳- له پورته يادونو خخه زموږ مطلب دادي چې ، په فولکلور او ولسى توب کې د ژوند اصلي رو حيئه نغښتې ۵۵ .

۴- خرنګه چې د فولکلور زياته برخه ولسي يا شفاهي ادب جوروسي ، نو هنر هم را چاپېروي . شيلر او سپنسر عقيده در لوده چې د هنر انگيزه د لوبو له انگيزې خخه را پيدا شوي ده او د نړۍ ستر ادب پوه ماکسيم گورکي (Maxim Gorky) به ويل د لفظي هنر پيل په فولکلور کې دی . حتی د لرغونې یونان ، د عربو او د ختيځ د ګن شمير هيوا د ډير و سترو ليکوالو آثار په فولکلور بنا شوي دي . د فارسي - دري ادبیاتو د ادب څلانده ستوري ابوقالقاسم فردوسي نړيوال شهکار شهنامه د فولکلوريک داستان بنه لري همدارنګه د پښتو ادب پلار خوشحال خان (۱۱۰۰-۱۰۲۲) ډير نهه ادبی شهکار دستارنامه هم يو له مهمو پښتو فولکلوريکو اشاررو خخه ګنلي شوي ده چې د پښتون ولس د طبیعت څلانده هنداره ګنل کیدا شي .

۸- د دې لپاره چې نن ورځ د فولکلوريکو خپر نو ساحه یوازي د هنرا او ادبیاتو په برخه کې نه محدود ديرې او له دې خخه ډيره جامع ده چې اساطير ، افساني ، منظومي . کيسې . متلونه ، ګدا ، لوبي ، کوهې ، خرافات . کرکې او کښې ، انگيرنې ، سندرې ، ترانې ، سرودونه .. رسم او رواجونه ، ولسي فوانين ، تولنيزې لاري چاري ، نجوم ، کليوالې طب او ... رانغاروي او سره له دې چې د تولني په اتنو ګرافيكې (* جورپشت پورې اړه پيدا کوي ، خو له فولکلور سره يې له ارگانيک پيوند او تراو خخه سترګې نشو پټولای .

اتنو ګرافې :

۲- که خوک وغواري د فولکلور په ربنتني معني ئان پوه کړي باید د هغې يا د عې تولني اتنېکي (قومي) خانګري هم هيري نه کړي نو د غودواړ کلمو او اصطلاحاتو په سم د تولني سسمه پیژندنه ممکنه ۵۵ .

- ٧- تولنیز ارزبستونه: د دی لپاره چې زموږ او یا د یوې تولنی فولکلوری مواد د وخت څیپیری په مخونه وهی (لكه چې مخکې زموږ د تولنی بی بریاد کړه) او یا په بله وینا د زمانې له تو فانونو او سیلا بونو مو. ژغورلې وي او له خاورو سره خاوری شوی نه وهی ، نو فولکلور پوها نو ته بویه چې ترو سمه پورې د غو معنوی تولنیزو ارزبستونه ته ځانګړې پاملننه وکړي. ځانته زحمت ورکړي او فولکلوری ولسي شتمني د زمانې له ګردو دونو خخه پاکه کړي او تلپاتې ژوند وربنې ، ثبت بې کړي ، تحلیل او سره را توله بې کړي.
- ٨- په تولنې بر لاسی رژیمونه او اړوندي تولنې ، په هیوادنو بآندې مسلط او بر لاسی رژیمونه او حکومتونه د ولسي پانګې په ساتنه او لوټونه کې خورا اغیزمن ګامونه پورته کولای شي باید وخت ترو خته فرهنگي اړونده موسسې + دولتي مقامونه + مدنۍ تولنې + روبسان فکره پښت او آن نړیوالې فرهنگ پالې تولنې دا کار خپله دنده و بولې او د فرهنگې میراثونو په را تولولو او بیا ساتنه کې لوی لاس وکړي.
- ٩- اقتصادي پیاوړتیا او کمزوري اقتصادي کمزورتیاوي د هیوادونو د فرهنگي میراثونو د لوټونې یو بل لوی عامل کیدای شي د بیلکې په توګه زموږ په هیواد کې چې داخو کلنوا ناتار زموږ د اصلی فرهنگ خوندي کولو ته بې زیان رسولي دی.
- نه یوازي دا چې زموږ د تولنی مادی خو او ووې بې زیانمنې کړي. بلکې زموږ د ملت تولې معنوی بنسیګنې بې له خاورو سره ځاوری کړي دی نو لارمه ده ، دولتي مقامونو او فرهنگي ژمنې مؤسسې د غو ارزبستونه په سپکه ستړګه ونه ګوري او په خوندي کولو کې بې لوی لاس وکړي.
- ١٠- د فرهنگي موسسو اغیزې او شتون: د ملتونو فرهنگ د ساتنې ، را تولو لو او خوندي کولو یوه بله ستړه او غوره و سیله دا ده چې ، فرهنگي مؤسسې - د فرهنگ وزارت او اړوند اړگانونه لاس سره یو کړي ، خو په دغه برخه کې ګه اوږدہ پلانونه جوړ او بیا د فرهنگ د خوندي کولو په برخه کې د خلکو د پراخه پرګنو په لور ورشی او د خلکو له منځ خخه ده ګوي د آر او اصیل ولسي دود او د ستور

راتولونه پيل کري. لنده دا چې ، فولکلور پيشنده د فولکلور په تيوريکو اړخونو رنما اچوي او له فولکلور ټولني او فولکلور خوندي کولو سره توپير لري. فولکلور پيشنده ، د فولکلور په برخه کې هرارخیزه خپنه او پلتنه ده.

۳- فولکلور په لغت کې :

فولکلور يا فولکلور انگریزي کلمه ده اصلا په انگریزي متن کې د لومری خل لپاره تامس (Thoms) په ۱۸۴۶ کال داګست میاشت په خپل یو مضمنون چې (Ambroise Merton) په مستعار نامه استعمال کړه . هلتہ یې د (فولکلور) (Foklor) اصطلاح وکاروله . یعنی دا چې (ل) په عاريتي ډول د نورو ولسونو او خلکو (افغانانو) له خوا ورسه یو شوي دي ، اصل یې فولکلور (Foklore) دي . خرنګه چې د فولکلور کلمه د لومری خل لپاره د یوه انگریز له خوا په انگریزي متن کې استعمال شوی ده ، نوله همدي امله ، فولکلور انگریزي کلمه ګله کيرې . د فولکلور (Folklore) لغت له دو و تو کونو خخه جوړ شوي دي (فولک) او (لور) (۴۵، ۱۷- ۳۸، ۱۸)

فولک (Folk) يا فوك (Folk) د خلکو په ما نادي . دلتہ مطلب له خلکو خخه (ولس) دي هغه ولس چې د ټولني مادي او معنوي څواک او قوت جوروی ، لور (Lore) پوهې او حکمت ته وايې په ټولیزه (مجموعوي) توګه ، فولکلور داسي تعرفو لای شو : فولکلور د خلکو (ولسي پوهې) خخه عبارت دي . په انگریزي زېه کې د (Folk) د کلمي (ل) نه تلفظ کيرې ، په خپله انگریزان د فولک (Folk) د کلمي سره (ل) نه راوړي او نه تلفظ کوي او د فولکلور کلمه د فولکلور په توګه کاروی فولکلور د هر ملت د کلتور تکاملي رینښتني ، سير او حرکت ته هم ويل کيرې يا په بله وينا د هر ملت تکاملي رینښي له فولکلوره پيلېري . په (پينستني فولکلور) نومې کتاب کې رائي چې همدا کلمه « د یوې انگليسي کلمې (Folklore) خخه جوړه شوي چې (فولک) د خلکو او (لور) د علم او پيشندي په مانا راغلي او د نیکونو عقайдو ، د اجدادو درسم افساني ، عقайдو او عنعاتو د خيرلو معني تري اخيستله کيرې او د لومرني خل لپاره فولکلور

نوم يو اروپا يي (؟) پوه په ۱۸۸۵ م کې وکارو له چې د خلکو د پوهني په معنى ده (۱۴: ۸۷)

دبلخ پوهنتون د ژبو او ادبیاتو د پوهنهي د دري خانگي خوان او تکره استاد او محقق دوكتور عبدالغبني برزين مهر په خپل اثر (ضرب المثل و کنایات) د الف او ب مخونو کې ځینې نظریان د فولکلور په اړوند راغونه کري چې لنډيزې داسي راپرو :

زمورد ملت د لرغونې فرنگ یوه سمسوره خانګه (فولکلور) دي دغه کلمه فرانسوی رینښه لري ، (Folk) د خلکو او (Lore) د پوهه ، یعنې دېرگنو د پوهه په ماناډي ، يا په بله وينا ديو ملت عقیدو . افکارو . کيسو ، آدابو ، رسومو ، ترانو ، ساده او ابتدائي هنرمنوته فولکلور وايي (۱۶) د (الف).

په پورته ليکنه کي د (فولکلور) د کلمې د رامنځته کوونکي ، استعمال کونکي او مروجونکي نوم ئاي او کال نه دي راغلي دا هم نه دي په ګوته شوي چې د فولکلور رینښه د فرانسوی ژبي د کومي کلمي له رينښي راوتې ده ؟

خوچي کله سپري د ادب او بيا فولکلور په برخه کې مطالعه او پلټئني کوي نو سپري ته پته لګيري چې د فولکلور د کلمې رواجیدل او استعمال د نولسمې پېږي په لوړري نيمائي په پيل شوي دي . که خه هم فولکلوريکي خيرني او راتولونې خو په او ولسمه پېږي کې په سیستماتیکه او منظمه توګه پيل وشوي دي ، او دغه کار د لوړري خل لپاره John Aubrey جان اييري په ۱۶۸۰ م کالل پيل کړاو د خپل وخت زيات شمير خرافات او دودونه یي ولیکل او دهنري بورن د کتاب په نامه یي چاپ کړل او دې کتاب کي یې د انگلستان د بزرگانو عنعوی موسمي شعارونه او اړوند مطالب خپاره کړل داييري په نظر ډير خله منفي دودونه په فولکلور کې شاملېدلې شي . له دي راوروسته جان براند John Brand او نورو د فولکلور په باب آثار خپاره کړل همدارنګه ويل شوي چې په نولسمه پېږي کې جرمني پوهانو یا کوب Yakub ګريم او د ده - ورور ویلهليم ګريم Green W.Hilum د فولکلور پېژندنې په برخه کې تیوريکي خيرني وکړي او له دوي را وروسته انګریزې پوه تامس رايت Riut Thoms په خپل اثر د ادبی نوبت) کې د نکلونو د اغیزې موضوع و خيرله (۹۳: ۲۱۲)

له دې امله فولکلور یا فوکلور * انگریزی کلمه ده چې د لومړی خل لپاره W.J.Thoms په خپل یو لیک ګې چې د Ambroise-Merton نامه یې لیکلې وه استعمال کړه .

د فولکلور د اصطلاح د وضع کونکي په باب دغه معلومات له (بریتانیکا انسایکلوپیدیا) ۱۹۷۰ م امریکانکو انسایکلو پیدیا ۱۹۶۱ م ، بریتانیکا دایره المعارف کې په تائیدی ډول راغلي دي . خو یوازي په لې تفاوت چې په یوه کې W.J.Thoms او په بل کې W.T.Thoms راغلي دي * په فولکلور انسیکلوپیدیا کې د فولکلور (Folklore) له کلمي سره (ل) راغلي دي . او همدارنګه په نورو معtribو منابعو کې ، که چیرې (ل) ورسه استعمال شي یا نه ، پروا نه لري . ایراني نامتو داستان لیکونکي صادق هدایت په خپلو اثارو (بف کور) او په تیره بیا (نوشته های پراګنده) کې وايی چې ، فولکلور کلمه د لومړی خل لپاره په ۱۸۸۵ م کامل فرانسوی (امبرواز مورتن) استعمال کړه . بریتانیکا انسایکلوپیدیا) کې رائحي چې (امبرواز مورتن) د تامس مستعار نوم دی خود د هینبتیا (تعجب) خبره دا ده چې انگریزی خنګه په فرانسوی بدله شوي ده ، ډیرو معلوماتو لپاره وګوري (۱۲۸-۸۸)

خدا بېنلى ابراهيم عطايې په خپله یوه مقاله کې خرگندوي په ۱۸۴۰ م کامل د فولکلور کلمه خلکو ته پوره آشنا نه وه او یو آلماني فولکلوريست د ګریم په نامه په المان کې د خپلو فولکلوري مواد و پر مجموعه د فولکلور نوم کېښود او له دغه وخته په انگلستان او فرانسه کې دا نوم او دغه کار تقلید شو (۶۷ : ۱۲۳) W.J.Thomas له خپنو خخه د اسي بنکاري د لومړی خل لپاره دغه کلمه استعمال کړي وي . فولک د خلکو او لور د پوهې په معنا رائحي او فولکلود خلکو او ولسونو په پوهې او حکمت خخه عبارت ده .

۴- برجسته فولکلور په اصطلاح کې:

اصطلاحاً فولکلور د ملتونه ټوله او عامه او معنوی شتمني ده . دغه شتمني یوه داسې هستي ده چې د ټولنې د انسانانو تر منځ د تاریخ په اوبد وکې په شعوري او غير شعوري ډول را منځته کېږي او وده موسي . د یوې ټولنې د انسانانو تر منځه د ګلتوري اړیکو پراختیا او راتلونکو نسلونو ته د همدغو هنرونو

راغزیدنه د تولنې د کلتور پورې نښي او یا په بله وینا د تولنې د انسانانو کلچر انترپولوجي Cultural Anthoroplogy ترلي گهل کېږي، خکه په کلتوري انسان پیژندنې (کلچرل انترپولوجي) کې فولکلور بیا د اجتماعي ژوندانه څرنګوالی (کیفیت) او مظاهر په موب پیژنې او د انسان پوهنې په لارکې دا یو مبرم احتیاج دی چې موب د خپلې یا بلې تولنې حالات په قدیمه نړۍ کې معلوم کړو (۵۱-۶۶) فولکلور پیژندنې ، اجتماع پیژندنې ده . په فولکلور کې نه یوازې چې معنوی اربښتونه خوندي دي ، بلکې دهغه په واسطه د تولنې د افرادو دافکارو ، معتقداتو ، اميالواو غوبښتونه خخه د دويي د اجتماعي تاریخ مبادي معلومولای شو .

په فولکلور پوهیدنه ، په اجتماع پوهنه ده ، په فولکلور پوهيدل د تولنې او اجتماع سره نېډې کيدل دي . فولکلور پوهنه د تولنې پیژندنې یو عمدہ او غوره فاكت او املل (سب) هم کیدای شي په فولکلور پوهیدنې د تولنې پیژندنې یو ضروري اصل پوره کېږي . دا کار موب ته دبري کنجي (کلې) په لاس راکوي او دغه کار مور هغه وخت بنه تر سره کولاي شو ، چې د تاکلې تولنې په فولکلور کې خبرنې وکړو . په فولکلور پیژندنې کې تر تولو غوره او عمدہ اصل دا هم دي چې د هماګه تولنې شفاهي کيسى راوېلتو خکه کيسو کې د تIRO خلکو او اجتماع یوه ستره خزانه پرته ده . له بلې خوا د اجتماع د تاریخ د غوره تحقیق په لاره کې ، فولکلور یوه ډیره بنه وسیله کیداشي . فولکلور د تIRO خلکو او تولنې هغه قیافه ویني ، چې د اجتماعي تاریخ د بیلا بیلو تاریخي دورو د فوق العاده علامو او نښو حکم لري . آن د تولنې تاریخ خیرونکي دي ته اړتیا لري ، چې په پروني نړۍ کې د ده ترڅېرنې لاثدې تولنې څرنګه حقوقی او جزايو احکام در لودل او ترد غوا احکامو لاثدې د تولنې خلکو څرنګه تفکر او ترڅل منځ خه ډول روابط در لودل ، خکه د دغه تفکر او مناسباتو خپریدل یوه خیرونکي ته دا قضاوټ ورنښي ، چې د هغود اجتماعي تاریخ مرحله پرې وتاکي . يعني فولکلور د تIRO خلکو د تفکر او شعور سطحه هم رامعلومولاشي . د مثال په ډول د (وحشت) یا له اسلام خخه د مخه دورو په تاریخ پوهیدنې د هغو دورو د کلتور او فولکلور پیژندنې را په ګوتو کوي . د هغه دورې د انسانانو د لومړنې کلتور رینې احتوا کوي ، له همدي امله یې پیژندنې ته احتیاج احساسېږي ، چې د

هفو و رو دانسانانو د اجتماعي ژوندانه په راز پوه شو او په هغه راز پوهیدنه د تاریخ کره والی هم دی . د لمپرینو یا مخکنیو دور و انسانی ټولنو ، اجتماعي مؤسیسات او د دويي د افرادو عقاید ، عنعناتو رسم او رواجونو باندي پوهیدنه دا غواړي ، چې د هماګه خلکو فولکلور پوهنې ته مراجعه وکړو . لندې د اچې د فولکلور په تعريف کې اساسی مقولی داسې وړاندې کولانې شو . (لرغونی ، عوام او عننه) دغودرو مقولوله اړګانیک ترکیب خخه داسې تعريف لاسته راخی : فولکلور د عوامو خلکو هغونه عنونوه ويل کېږي ، چې د لرغونو زمانو خخه راپاتې شوي او د اوستني وخت د متد او لوپوهنو ، عقاید او چلن بیلگو سره یوڅه توپیرولري) یاپه بله وینا : فولکلور د عوامو خلکو هغه لرغونی عنعنې او د دونه دی ، چې د تاریخ په اوږدو کې له نورونسلونو خخه راپاتې دی ، فولکلور د عوامو خلکو په هغونه عنونوی عقاید و ، خرافاتو ، کړو وړو ، دودونو ، او شعایر و دلات کوي چې له ځنډانيو و ختونو خخه تراوشه موږته رارسیدلې دی . یا اصطلاحاً فولکلور د عوامو خلکو ، یادیو ملت یا یو قوم او یا یونزاد په نظر د هغو حقایقو مجموعه ده ، کوم چې د دوي عنعنوي پانګه ګنل کېږي او د ژوند او جهان په باب د دوي فکر ، عقیده ، معلومات ، افکار او د دوي عمومي ذهنیت دی . د یو ملت یا یو ملیت او یا د یوهیواد په فولکلور کې د هغوي توله ماضي او د موجوده او راتلونکي ژوند دیاره ارزښتونه پراته دی . د یو ټولنې فلکلور موږته د هغوي دېلرونو ، نیکواو اجادا دو کلتوري نورمونه او ټولنیز ارزښتونه بیانا نوي او د هغوي له کلتوري میعارونو او هد فونوسره موأشنا کوي . په همدي توګه فولکلور انسانو ته لارښونه کوي ، ژوندته یې معناور کوي او د حرکت سمت یې ټاکې . د سویس نام تورو حیات پوه کارل گوستاف یونگ (carl Gustave Yang) ۱۸۷۵ - ۱۹۶۱ م) وايې : موږ باید د یو ټولنې د فولکلور په باب بې پرواينو ونه کړوا د چتیاتو په نظرورته ونه ګورو ، ځکه د نوروا رازښتونله خنګه یې یو سترارزښت دادی چې د روحي تحلیل له مخې د هغه عصر عمومي فلسفه ، ټولنیز شعور او د ژوند معنی او مفهوم پکې موندلی شو .

۱- د ګه انځور زموږ د ھیواد د کلتوري لرغون پوهنې بوه برخه ده . د لوګرولایت کا فرکلا (خروان) ولسوالۍ کې پخوانی بنه (لرغون پېژند: ۲۷ مخ)

دفولکلور د راټولولو ارتیاوې :

که چیرې د بشری ژوند په ټولورا زونو پوه شو بايد ولسي پانگې او د خلکو دودونه او تفکر ته سرور - دننه کړو. دمثال په توګه : که یوازې پښتو لنهۍ مطا لعه شي نه یواخې د پښتون ملت طبیعت ، بلکې د بشری منعویت نېټګني به ورکې پیدا شي ، لکه لندې خو لندې :

۱- جانانه ستا مزه ګې نشته زماهمزولي زانګوګانې زنګوينه پیزووان دي میاشت، خالونه ستوري = مخ دي آسمان زلفي شبې دباران دینه ، له دي امله دولسي پانگې خوندي کول ده رملت لپاره ضروري دي ځکه نو فولکلور په عمومي دول او په ځانګړي توګه ، زموږ د پښتنې ټولني د خلکو د ادب او ژوند د ټولو اړخونو پوه عمومي حاج خرګندونکې معنوی هستي ده . یا دغه حاج او د عمومي حالت نداره په خولندې یو او متلونو کې رابر سيره کړو :
۱- متلونه :

د زورو رو او به په پیچومي خیثی .
او به ډانګ نه بیلیبو .

پېړه زما واک یې د ملا .
پښنه له خپل نیمخي (المخي) سره و غزوه .

توره سره بنې ده ، خونه د رور په وینو .
ژرنده که د پلار ده ، هم په وار ده .

۲- لنهۍ :

باور مې نشي چې به روغ شم
زه د کمکي پیکي شمال و هلې يمه
باور مې نه شي چې به روغ شم
زه د جانان روغې راستې و هلې يمه
په مور مې پتېه جرګه وکړه
پلار مې نداردي ما سودي ته ورکوينه (۵۵: ۲۴)

پورته متلونه او لندي، له دريا ب خخه د يو تکي د راپورته کولو ما نا لري په دغه متلونو او لنديو کي رمود تولني د خلکود فکر لوره سطحه خوندي شوي ده په پورته متلونو کي گورو چې .

- ۱- د ولس په طبیعت پوهيدل دي .
- ۲- د ولس د خيال ساتنه ، په کې کيربي .
- ۳- د خلکو دودونه ، عنعني ، عقيدي او مينې په کې بشکاري .
- ۴- په فولکلور پوهيدنې په قومي طبیعتونو باندي پوهيدنې ده .
- ۵- د هغوي په ذوقونو پوهيدل دي .
- ۶- د ولسي پانګي ساتنه ده .
- ۷- د تولنيزو ارزښتونه برجسته کېدل او خوندي کېدل په فولکلور پوري اره .
- ۸- د تiro نسلونو طبیعت ورکې انځورېدلي شي .
- ۹- د ولسي ذهنیت او تخلیقی فکر اهمیت په کې خرگندېرېي .

که چيرى د فولکلور هر اړخیز اهمیت ته پاملننه وکړو ، له دې سره سم دا اړتیا احساسو چې باید د خپلې تولني فولکلور خوندي کړو .

د دې لپاره چې فولکلور د ولسي ذهنیت او تخلیقی فکر اهمیت مورته خرگندوي . له همدي امله د فولکلوري موادو ایجادول او بیا دهغو راټولول ، زموږ د خلکود دود ، دستور او عنعني ژوندي ساتل دي ، د شفاهي عنعني ليکل د فولکلور په حیث د هغې ارزښت او فولکلور ته زیان نه رسوي او حتی گته یې لاداه چې ولیکل شي نو په هغه شکل ثابت خوندي کيربي ، له مرګه ساتل کيربي او نورو کلتوروونه ته یې انتقال هم آسانېرېي .

شکل (۱)

۶- دېرجىسته فولکلور موادو د راتبولولو لارې چاري:

فولکلور تولونه او بیا دهغه خوندي کول یو تاریخي رسالت دی او د خپل هیواد د برم او شوکت خوندي ساتلوا مانا لري دفولکلور د راتبولولو لارې چاري ډیرې او له ئىنۇ حالتوكى ھغه راتبولول محدودىت ھم پىدا كوي ، خو مورب به دهغه د راتبول تر تولو گتوري او اسانه لارې - چاري ولتىو او پىشنهاد به بې كرو .

الف- خرنگە چې فولکلورد خلکو د او لسونو مال دی ، نو د تولنى دغه کلتوري او فولکلوريکە شتمنى له خلکو او لسونو كې پىدا كىرى او په خپله وسونه دهغه (فولکلور) د سانتىي ليبرد او ضبط تر تولو بنې وسیله ده او د یو ليکوال خبره چې پېښتني فولکلورنو و بیا له تولو کلتورونو لاپير غني دی اروپيايان چې د پېښتو نخواسيمۇته راغلل ، نو ھك بحران پاتې شول او دغه غني فوکلور او شتمن کلتور ته گوتە په غابن شول ئىنۇ پې سندروته ، ئىنۇ متلونو ،

ئینو کسیو و نورو دغه ډول موادو راټولولو ته مخه کړه ، او د خپلو استعماري اهدافو د ترسره کولو په خنگ کې بې د پښتو د فولکلور خینې خوا وي هم راټولي کړي او پښتنه په عصر شکل د خپلي ژبې پر مختیا ته متوجه شول ، نو بې د نورو کارونو تر خنګه د فولکلور ټولولو ته هم هڅه وکړو ، نو خنګه ګې خلک د فولکلور لېږدونکي دي او خلک د سن ، طرز تفکر او ټولنیز دریئ له مهې توپیر لري مثلا مشران او سپین بېري د لندوکيسو متلونو او اخلاقې افکارو لروتکي او لېږدونکي (حاملين) دي د پورته خبرو پر بنياد په ټولنه کې سپین بېري او مشران د فولکلور د لېږد او خوندي کولو او راټولو بنه وسیله کېداي شي .

ب - د فولکلور د ساتني او لېږد بله ګټوره وسیله ماشومان هم کیداي شي همدا ماشومان دي چې د سرودونو ، ترانو او لندو کيسو ، چستانونو (کيسى) په راټولولو او ضبط کې ترې استفاده کیداي شي . د دغه ترانو او کيسو د ضبط او ثبتولو غوره ځای ده ګډ د لوبو ځای دي ، کله چې دوي په لوبو بوخت کیداي شي د دوي له خولو څخه دغه مواد راټول شي .

ج - د فولکلوري او ګلتوري میراثنو د ضبطولو او راټولولو یوه بله ستړه منبع او مرجع په کليوا او باندو کې بشخمنې هم کیداي شي ، دوي د فولکلوري مواد و په ساتلو او راټولولو کې ګټوره توب لرلى شي د مثال په ډول بشخو ته د ماشومانو دویده کولو ، دسندره ويلو او خوبني کولو په مخت کې دسندره د ويلو لاري چاري و رايدا دي وي همدارنګه په مروجه دودونو بنې پوهېږي که خه هم د لغې مرجع څخه د فولکلوري مواد ضبطول پوڅه ستونز من کار دی ، ظکه زموږ پښتنې دود د دي اجازه نه لري جي دنارينه و فولکلور یوهانو لپاره د بشخمنو منځته دورتګ اجازه ورکړي ، د دي کار لپاره لارمه ده زموږ لوستي (باسواده) خويندي او لوښې و هڅېږي چې فولکلوري مواد راټول کړي په کليوا او باندو ګې دخلکو جرګې ، ناستې ، ولای او مرکې هم د فولکلوري مواد د راټولو زمينې او لاري چاري برابر وي ، که خه هم زموږ په هيواو (افغانستان) کې تيره بیا په پښتنې سیو د ګډه کار او سې یې کليوالې اصلې هویت له لاسه ورکړي په دي ظکه د درې لسيزو په اوږدو کې خلک له خپلو اصلې سيمو څخه بې ځایه شوي دي او نورو هيواو او سيموته مهاجر شوي دي . څو بیا هم ئینې خاص سپین

پیری خلک شته چې د قبایلو او کلیوالو ځینې ولسي کارونه سر ته رسوي دغوا
خلکو ته هري قبیلي پربکړي او حتی د هغې بلې قبیلي طبیعت ور ، معلوم وي
نو په دغه برخه کې له زړو بنځو څخه ډېره مرسته غوبنتلى شو ،
د- دخصوصي او ولسي سندرو د ضبط له لاري کيدا شی د نظرور سيمې یا
سيموته لاره شو ، لموري د اوده او یا دنورو کلتوري دودونو د ځای ننداره وکړو
. هلته کلیوال ذوقيان ، شاعران ، سندربولي او ټوکماران ننداره کړو ، دا ځکه
چې همدا ذوقيان د ولسي سندرو ، سروکو ، ټوکو ، چاربيتو ، کيسو او ... بنه
زير مه ګنل کېږي ، باید له دوي سره د فولکلوريست له خوا اړیکې پیدا شي
پدې ډول مواد تري راتبول شي .

- د فولکلوري مواريشو په راتبولو کې تر تبولو مهمه موضوع د کار ساحده ،
چې نر ډيرې اندازې په خیرونکي پورې اړه لري دی باید پدې یوه شي ، چې په
کوم ځای کې کار کولاهي شي ، له کومو خلکو سره توافق حاصلو لهي شي ، ځکه
په نا اشنا سيمو کې کار کول یو خه ستونزې لري . که فولکلور تولونکي په یوه
نا اشنا سيمه کې پرته له پیژند کار بیل کړي او د فولکلوري مواد و په راتبولو
لاس پوري کړي نو بنکاره خبره ده چې په هغه سيمو کې به ستونزې ورته پیدا
کېږي . د دې لپاره چې دی دهغې نا بلدي سمې د خلکو په طبیعت او بیا دودو
دستور نه پوهېږي او بل داچې په ژیه او لهجه ور سره پوهیدل هم ضروري دي ،
خو په فولکلور راتبولونکي به هغه کانه شوي وي چې یو خوک په تا بلدي کې په
شفتلو کې وابنه وکړي او بیا به د همغې سيمې خلک ورته واي په شفتلو کې چې
وابنه کوي دا دی هم چل دی !! او که چېږي فولکلوريست په سيمه کې بلد تیا
ولري نو دا موضوع ورته حل وي چې ځنګه له خلکو سره برحورد وکړي .

و- فولکلور مواريث باید لموري په ولس کې د ولسي خلکو او خصوصا د هغو
شي . فولکلوريست باید لموري په ولس کې د هغو ځانګړ په پام کې وني يول
ولسي خبری ، روایات په خورا دقت او پاملنې سره واپوری چې په ولس کې د
اعتبار خاوندی او نوریې خبروته غور بدی . د منظوم فولکلور په برخه کې باید
وویل شي چې د امکان تر حده باید هغه ثبت شي او که دا زمينه برابر نه شوه نو
لومړي باید د نقل کونکي له خولې څخه ولیکل شي او که وویل کېږي د لیکل
شوی منبع سره دی پر تله شي ځکه نقلونکي یوازی د وینګ په وخت کې دنظم

- تولی خانگونی وايى . د (فرهنگ مردم) مجله کې د فولکلوری يدیدو د ثبت
لپاره لادى تکى د ارزښت وربل شوي دي .
- ۱- کله ، په کوم خاي کې د چاله خواښت او ياوليکل شو ؟
 - ۲- د کوخي نوم ، ناحيە ، کلي ، ولسوالي يا ولايت ؟
 - ۳- ورخ ، مياشت ، او د ثبت کال بايد ولېکل شي ؟
 - ۴- نوم ، کورنى نوم ، تخلص ، سن ، کار ، ڏبه او دراوي نوي خانگونی په
دقیقه توګه ثبتول ؟
 - ۵- راوی زده کړه لري او کنه ؟
 - ۶- دروای د زده کړي سطحه کومي اندازی پوره ده ؟
 - ۷- چېږي زېړدلي دي ؟
 - ۸- راوی هنرمند او په خبره یوه دی او کنه ؟
 - ۹- روایت او کيسه بى چېږي اوږيدلی ده ؟
 - ۱۰- له کومي زمانې يا وخت راهسي بى دا کار پیل کړي دي ؟
 - ۱۱- په کومو مواردو کې په کومو خایونوکې په وینګ پیل کوي ؟
- فوکلوري مواد د موکو له لاري هم راټولواني شو . په پښتو ڏبه کې مرکه ډول -
ډول معني لري .
- په ځينو پښتنې سيمو کې مرکه د تړون د منلو په باره کې جوريېي ، مرکه
دنجلې د ځونښتلو جرګي ته هم ويل کېږي ، په ځينو پښتنې سيمو کې د دیالوگ
په معني هم کارول شوي ، خو په روسټيو وختونوکې مرکه مصاحبي او له یو چا
اوډيرو سره مخامنځ خبروته ويل کېږي چې د یوه ټاکلي هدف په رنما کې د سمو او
باوري معلوماتو د راغونډولو لپاره د ډيرو کسانو سره کېږي (۱۰۳: ۴۳)
مرکه د ڈورنالیزم د مسلک له پلوه جلا بحث دي .

د لومړي خپر کې د موضوعاتو لنډېز:

- کلتور او ثقافت پراخ مفهوم لري ، کلتور د یوې تولني ټوله مادي او معنوی شتمني رانغارې . کلتور د یوې تولني عمومي کړه وره اعمال ، مهارتونه غقیدي اوسلوک راچاپيروي او فولکلور د یوې تولني د کولتور تکاملي پروسه ده او په کولتور سره په اړیکه کې دی کولتور د کل او فولکلور د ستري برخې مثال لري . ټولې فولکلوري پدیدې د یوې تولني د کولتوری میراثونو زېږنده دي او یو له بل سره نه شلیدونکي دی کولتور د متمدنې تولني د انسانانو د ژوند د کليت مطالعه او پلتنه ده او فولکلور په کليت کې د ټاکنو مثال لري .
 - کولتور د یوه ټولو گینونو او بوته ته پاتې کېږي او فولکلور په بن کې د خاصو ، خاصونو او خانګو ګلانو او بوټونو دی
 - کولتور ، ثقافت کلچر ، او فرهنگ مترادفي او هم مانا کلمې دی
 - کلچر انګليسي کلمه ده ، کولتور لاین ، ثقافت عربی او فرهنگ ارياسي کلمه ده او په پښتو کې ورته محمد ګل مومند (هڅوب) ويلى دی .
 - کولتور د ملتونو د تهذیب او تمدن نبانه ده ، د ملتونو کولتوری پورې هغه وخت مورب ته نبئه خرګندېږي چې د هغو خلکو په فولکلور بنه وپوهیږ او د هغوي له فولکلور سره بلدتیا ولر .
 - کولتور یا ثقافت د انسان د ارتقائي ژوند او عمل یو مجموعي پانګه ده چې داساني ژوند له پیل خخه تر او سه پورې ورو ورو راغوندې او خوندي شوې ده .
 - د کلتور په لویه مجموعه کې د (ولسي ژوند نظام تمدن او تهذیب ، روایتونه ، ژبه . هر ډول اداري ولسي تولني ، هر ډول تولنیز دودونه ، کيسې ، دم . درود ، جادو . اقتصادي ، اداري تنظيمونه ، تعليم او تربیت ، ادب ، قانون ، فلسفه ، اخلاق ، علوم او فنون . موسيقي . نقاشي ، لوبي او لنډه دا چې په ولسي ژوند پورې اړوند شيان چې له پخوا تر او سه راپاتې دی د کلتور په دايره کې راخې .
 - فولکلور انګريزي کلمه ده
- وې ، چې تامس په ۱۸۴۶ کال د لومړي خل لپاره په یوه مضمون (امبروز ميرتن)کې په مستعار نامه استعمال کړه .

- تامس دغه کلمه فولکلور folkolor و نومو له او (ل) وروسته په عاريتي ډول ورسره نورو خلکو یو ځای شو . د فولکلور کلمه ترکيبي کلمه ده ، دوه برخني فولک (فولک) او (لور) فوك د خلکو په مانا او لور پوهې ته وايي .
- په فولکلور کې (لرغوني ، عنعنه او ولس) اساسي توکي دي ، نوله دي امله فولکلور د لرغونو خلکو هغو عنعنونه ته وايي چې په ولس کې له پخوا را پاتې وي .
- د فولکلور په برخه کې خيرني په ۱۶۸۰ کال کې جان اييري هم کري دي .
- په نولسمه پېړي کې جرمني پوهانو یاكوب ګريم او د ده ورورو یلهليم ګريم د فولکلور پېژندنې په برخه کې تیوریکي خيرني وکړي .
- ایراني نامتو داستان لیکونکي صادق هدایت په خپلو اثار بف کور او نوشتہ های پراګنده کې وايي چې فولکلور کلمه د لوړچل لپاره په ۱۸۸۵ م فرانسوی امبرواز مورتن د تامس مستعمدار نوم دي .
- فولکلور د ارزښت په برخه کې د سويس نامتو او حیات پوه کارل گوستاف یونګ وايي موږ باید د یوې ټولنې د فولکلور په باب بې پرواړي ونه کړو .
- د فولکلور راتول د دې لپاره اړتیا ده چې د ولس طبیعت ور کې خوندي دي .
- دو لس په خیال پوهېدل دي .
- د خلکو دودونه ، عنعني ، عقیدې او مينې په کې بنکاري .
- په فولکلور پوهیدنه په ولسي پوهنو کې معلومات تر لاسه کول دي .
- د فولکلوري مواد و راتبولولو لامي چاري بسحمني دي .
- ماشومان ، سپین بېري ، د کلي مشران ، ملا او نوري دي .

د لومری خپر کی پونستنی :

- ۱- سویسی اروپوہ کارل گوستاف یونگ د فولکلور د ارزبنت په برخه کې خه ویلي دي؟
- ۲- د فولکلوری مواد و د راټولولو لارې چاري کومې دي؟
- ۳- کولتور د یوې ہولنی کومه شتمني رانغارې؟
- ۴- د کولتور یو دوه تعريفونه رواخلی؟
- ۵- فولکلور تعرف کړئ؟
- ۶- فولکلور کلمه د لومری خل لپاره د چاله خوا په کوم کال او په کوم متن کې استعمال شوہ؟
- ۷- د فولکلور کلمه له کومو توکو جوره ده او هر برخه یې توضیح کړئ؟
- ۸- د فولکلور کلمه د بل چا له خوا هم په کومو کلونو کې استعمال شوی دي؟
- ۹- د فولکلور د خوندي کولو اړتیا خه ڈه؟
- ۱۰- اترپالوجي ، دود ، فولکلور او کولتور توپیر او ورته والی وکړئ؟

دوم خپرگی

۱- د فولکلوري موضوعاتو ډلبندی (تصنیف):

خرنگه چې فولکلور د ثقافت او ګلتور پراخه برخه جوړوی نو د ولسی ژوند نظام تمدن او تهذیب ترى خرگندېږي لازمه ده په ډلبند کې یې هم ژوره پا ملننه وشي . د فولکلور د ډلبندی په برخه کې باید واویو چې د شلمې پیړی په درېیمه کې پدغه برخه کې دلته افغانستان کې هم کار شوي دي .

یوه خبره د یادو ولو ورده چې ډلبندی اختاري کار دي . په ټولنیزو پوهنو او لیبر هنرونو کې تصنیفونو یو له بل توپیر لري ، خو سره له دي تصنیف هم ځانته پرنسيپونه او موازین لري . د مثال په ډول تصنیف باید جامع افراد او مانع اغيار (دا اکثریت د تائید او د اقلیت درد وړوي). سیستماتیک او منطقی وي، له واقعیتونو سره توافق ولري او داسي نور په هر تصنیف کې د تخصص د خاوندانو عندي تمايلات ډير نقش لري (۱۶-۱۴) د فولکلور ډلبندی له ټولو نیمگړتیا ووسره - سره په زړه پوري هم لري او هغه داچې د هر علم خاوندان یې د خپلې پوهې له زاوېې خیړې . دلته له دې موضوع سره په تړاو کې یو مثال راورو : زموږ په عام او غریب او همدارنګه له بنار لري سیموکې د ناروغ په باب د خلکو عقیدی بیلا بیل لوري لري .

که چېږي یو ناروغ یو کليوالی یونانی طبیب ته ورولي ، نو هغه ته د یونانی بوتو او درملو توصیه کوي . که همداغه بیمار بیا ملاته لارشی دوم توصیف ورته کوي . اروآپوه یې ناروغې له بلی لازې د درملنې بلنه وړ بولی . همداسې یې . د فولکلور د ډلبندی په برخه کې هم درواخله ! دلته به ټینو علومو د پوهانو نظری د فولکلور په برخه کې رواخلو :

الف - ادب پوهان فولکلور ته دې سواده پرگنو د ادبیاتو په نظر ګوري او د ثبت شوی فولکلور په برخه کې له هماغه تحلیلی تکنیک څخه کار اخلي لکه په لیکلې ادب کې چې کار ورځینې اخیستل کېږي .

ب - د مقایسوی (مقابلوي ژیوهنې) پوهان او خیرونکي فولکلوري موضوعات د ژیوهنې د نورمونو له مخې ويشي . مثلا : دوى د بیلا بیلو قومونو تر منځ ژبني فولکلوريک موضوعات را سپري او پر تله کوي يې .

ج - ګلتوري انتریالوجستان په فولکلور کې ولسي عنعني ، دودونه ، د ټولنیزو موسسسو سمبوليکه استازی (نمايندې ګي) او د خلکو د ډنهیت محتوا مطالعه کوي . لکه : وايي د دی یا هغه قوم د ژوند ادبی او فرهنگي سطحه په کومه درجه کې واقع ده .

د - سایکلوجستان (ارواپوهان) له فولکلور خخه داسی شواهد راټولوی چې ده ګډو په مرسته د بشري اروايی فعالیتونو یو ډول والی خرگندېږي او خرگند خبره ده چې فولکلور له ساینس ، تاریخ ، ټولنیزی پوهنې . حديث ، ارواپوهنې او ... مظامینو سره کلک تراولري ، نو خکه د بیلا بیلو علومو پوهان حق لري شوه ، چې د ګډه موضوع (فولکلور) له خپل مسلک سره سم تعبيیر او ډلبندې کړي .

ه - تر ټولو غوره دا ده ، چې د فولکلور تصنیف د پخوانیو فولکلوریستان له نظره وګورو او وڅیرو . پخوانو فولکلوریستانو خپل مواد د موضوع په اساس تصنیفول او تراوسه پورې هم د ګډه ډول تصنیف خخه کار اخيستل کېږي . د مثال په توګه دا ، د ، ج د ګلتوري د دولتي کميتي د (فرهنگ مردم) آمریت په آرشیف کې فولکلور په خلورو عمده خانګو ويشل شوي دی :

۱ - شفاھي فولکلور

۲ - د خلکو ټولنیز دودونه

۳ - مادي فرهنگ

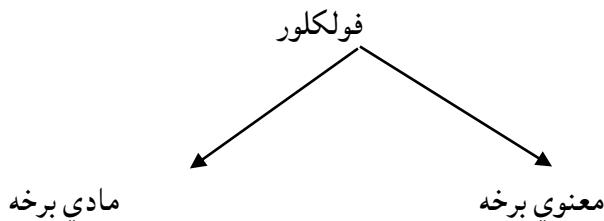
۴ - د خلکو هنرونه

لومړۍ به ټول ذکر شوي تصنیفونه راټول او بیا ورباندي انتقادی نظر وراندي کرم .

د (۱۳۶۰ م کال) د قوس او جدي ګنه (فرهنگ مردم) مجله کې داسي راغلي : آداب رسوم ، عقاید ، عادات ، افسانه ها ، حکایات ، امثال ترانه ها ، اشعار عاميانه .

۱ - عنعنوي روایتونه ، اولسي نکلونه ، د اتلانو په باب افساني ، منظوم داستانونه (Ballads) د چې پښتنانه سندر غاري یې داستان بولي ، سندرې او محلې روایتونه .

- ۲- عنعنوی دودونه ، محلی دودونه ، داختروننه او میلو دودونه ، د مراسمو دودونه او لوپی .
- ۳- خرافات او انگیرنی ، کودی او جادو خرافی کارونه او خیالی شیان . Fancies
- ۴- د خلکو ویناوی ، و جیزی ، عامیانه اصطلاحات او نومونی ، متلونه ، قافی جنگول کیسی (چستانونه) پورته تصنیف دا و سنبی معیار له پلوه بشپر بربنی ، خود مادی فرهنگ خواووی پکی پوره ندی ذکر شوی موب به د دی کمبود د پوره کولو لپاره حینی نور تصنیفونه هم واخلو : په ۱۳۳۵ ه . ش) کامل محمد قدیر تره کی له ترکی منابعو خخه حینی فولکلوری تصنیفونه اونور موضوعات را وزبارل اویه کابل مجله کې یې خپاره او همدارنگه سرور گریا له فرانسوی اشارو خخه استفاده وکړ او د (فولکلور لانبود) په نوم رساله یې په فارسي ژبه وزبارله ، ایراني لیکوال صادق هدایت هم پدغه برخه کې لیکنې درلو دی ، د دوی دری واپو تصنیفونه سره ډیر ورته واوله یوې منبع خخه یې استفاده کړي وه ، چې موب به د کابل مجلی تصنیف دلته را ورو :

الف - معنوی برخه :

لومړی : ادبیات :

- ۱- نظم : د شعر ډولونه ، طویل بحر ، رنگارنگ ملي سندري .
- ۲- نثر : کیسی ، حکمتونه ، معماوی ، او کیسی (چستانونه)
- دویم : پوهنۍ :

- ۱- طب دزرو بنخود معالجې ډول ، اغیزه لرونکی وابنه او گانې ، شکسته بندی د بسمل غوڅول او نور .
- ۲- د مار ، لړم او غنډل د چیچلو تداوی ، د ګران بیع (بیه) کاڼواو بوټو په واسطه .
- ۳- نجوم .
- ۴- غربیه علوم لکه د پیریانو په حکم راوستل او نور .
- ۵- عامیانه سایکلوجی .
درېیم : دودونه او رواجونه :
 - ۱- اختروننه ، مارکې ورځې ، محلی بازارونه ، میله .
 - ۲- دزېریدو ، مرینې ، ولده په باب قومي رسمنه .
 - ۳- د ماشومانو ، بنخو او سرپیو ډول- ډول لوښې او ساعت تیری او ده ګډو د منځته راتلويه باب روایتونه .
 - ۴- موسم پیژندنه ، د تقویم حساب .
 - ۵- د حقوقی تعاملانو پاتې شونی ، نتواتې او نرخونه .
 - ۶- خرافات او اباطيل .
 - ۷- متلونه او حکمتونه .

مادی برخه

- د فولکلور مادی برخه چې زموږ د خلکو د ولسي خانګړتیاو غوره برخه جورو وي ، داسي په ګوته کولای شو :
- ۱- دودانیو او کورونو په باب عقیدې .
 - ۲- خانګړې انځورونه لکه کاشي کاري ، حکاکې .
 - ۳- دکور سامان ، کالې او گانې .
 - ۴- د جګړې ، بنکار او لو تولو ابزار (وسایل) او نورو ...
 - ۵- د خلکو کسبونه او صنعتونه لکه جولایي ، ندادې ، کولایي ، بزگري . د ګمری ، بقالی ، غالی او بدل او نورې حرفي .
 - ۶- نقاشي ، رسامي ، موسيقۍ ، ملي سندري ، ملي اتن ، ډهل او سرنې .
 - ۷- د محلی خپرو ډولونه .

يو بل تصنیف د فولکلور داسی و پراندی کوو :

۱- د خلکو بدیعی شفاهی ادبیات:

پدې کې (۱) اسطورې ، (۲) افسانې ، (۳) معماوي ، (۴) ټوکپی تکالې ،
شوراوې ډول-ډول سندري ، متلونه ، تکپی (چستانونه) قافیي جنگول ،
بنکنځلې سيمه ايز يا محلې خواره په دوه ډولو ويسلای شو :
الف - هر ډول خواره ب - ئانګړې خواره چې د ئانګړو سيمو پوري اړه لري
لكه دنه کې (خوست)، د لغمان او ګره يا صابونکه ، د حیواناتو شړل را بلل ،
ښیراوې ، پیغورونه کتری ، لورې (قسمونه) او

۲- د خلکو دودونه :

د زېږيدو ، واده ، اومرینې مراسم ، ميلې ، اخترونې ، نذر ، پګاره ، (حشر)
صدقې خال وهل ، د ګانېو استعمال ، سینګار ، جرګې ، نرخونه ، ولسي طب ،
خرافات (فال لیدل ، کوډۍ ، او جادو) شګون(شګون) ټوپیکې ، په نظر کول ، د
پیریانو ایستل قصیدې پخول يا پیریان تابع کول ، د ناستې ، ولړي آداب او
....

۳- د خلکو کسبونه :

دا حرفې او کسبونه له هير پخوا راپاتې دي، پدې کې د اهل کسبوو د ژوند
خاص حالات او د کسبونو وسائل او طریقې مطالعه کېږي . مثلا جولاني .
ندافي ګیلم او بدل

۴- د خلکو هنرونه :

(نيمه لفظي هنرونه) جې پدې کې ملي موسيقى ، د هغه الي او وسائل ، د خلکو
(نارينه و و او بنځينه وو) سندري او اتنکي نخاوي لکه (اتن ، د طالبانو ګډوای
لكه د مداری ګرى او شادی بازی ننداري) د خلکو درامې (په پراخ میدان کې د
ټوکيانو او مسخره چیانو اکټيونه) او

۵- د خلکو کارونه :

لکه چې بسکلايزه ، ذوقى او ايستيتىكى ارزىبىت ولرى ، لکه بىشكلى كالى ، خوندوري غذاوى ، كوهولى . كورونه ، سينگار شوي سمخى ، د ننداري ور ودانى او بىشكلى توليدات....

۳- فولكلور د ولسي پانگى په توگه :

فولكلور د ولس مال دى ، دنرى ، گن ولسونه د فولكلور خبستان دى ، فولكلور د ولسي پانگى له توگه تل د خلکو د پراخه او گنه ولسونو په سينتو ، خولو او حافظو كې ئاي لري ، همدا فولكلور دى، چې د وختونو په اوردو كې دعamu خلکو په خوي او عادت ، گرونواو اعمالو او غېنتونو كې ئان را خرگندوي او د لسونود معنوی او مادي شتنمنى له توگه ئاي نىسى .
د وختونه په او بىدوكې ولسونه او خلک له ډول ډول پېښو او لاتجو سره لاس او گريوان كىري دغۇ پېنستو تە ئواب ورکولو ترېولو ډاھمنه تىكە گاه يواحى د خلکو عقېدى دى جې په (فولكلوري هستى) كې ئان را خرگندوي .

مثلا د خلکو دودىز بارونه او عقېدى) په خدای انبیا وو زيارتونو او ...) باور لکه يا دودونه) چې هر ملت او ولس معنوی شتنمنى ده ، خكە نو په دغۇ دودونو كې دولس پراخه خويونه خوندې دى لە هيياد سره مىنە زموږ د خلکو يو لرعونى زرين (دود) دى ، ميمله پلنە او ... نا غە دودونه په ډير بىنه ډول په فولكلور كې ئان بسوللى دى د ميونند په ميدان كې د گيلم گولى زموږ د هيياد د ھلەميانتو تېير په وينو ليت پيit كې دې لپاره چرد جهاد سنگر ھلمونه وي پرې اىبىسى د ملالى غوندى ي پېغلو دافغان بچو بىرغ په خپلوا سرو منگلو راجك كې او په نورو غازيانو او مجاهدىنۇ باندى بې نارىي و كېرى چې .

كه ميونند كې شهيد نه شوي خدای بوللايە بې ننگى تە دې ساتىنە په همدارنگە په ولسي ادبیاتو كې دچاپيرىمال واقعىتونه په ساده ډول بسول د كېرى ھە پىنه ديو ربنتىنىي واقعىت په توگه دخلکوپە غونبىتنو او پوبنتونو كې ئان خرگندوي .

افغان ولس لر غونىي ، سوچە اوپاخه فولكلوريك اثارلىي ، دغە آثار خە په تىرو او خە اوس په پراخه توگه ثبت او ضبط شوي دى. دېپنستو فولكلوريك آثار لکه

لندی، متلونه، دودونه، قبیلوی او کلیوالی کېسپی داستانو نه اون سور ملي او محلی او محلی ممیزات او هم خاص عنعنات دی چې دهر فولکلوریک اثر اغیزې بې زمود د ولس په ژوند کې خورا جو تې دی.

فولکلور ته یواحې د ولسي معنوی پانگې په توګه ځان خلوی . بلکې د ورخني ژوند ارزښتونه هم ور باندي پاکل کېږي د بیلګې په توګه :

(خلک بېنگنې ته رابولي لکه : (بنه خوی به دې سلطان کړي = بدخوي به دې په ځان پورې حیران کړي) یا د ټې، الفاظ او کلمو ارزښتمندي او دغه راز دادب لوازم په ناخود آگاه ډول خلکو ته په ګوته کوي . لکه (خپله ژبه هم کلاه ده هم بلا)

یا په لسگونو کيسپی ، داستانو نه ، متلونه ، لندی او سور ، د ولسي ادب ڇانرونه شته چې د خلکو ټول خویونه ، عنعنې او ټول ګلتوري مناسبات ور کې څرګند بېږي .

۴- فولکلور د ولسي ادب زيرمي په توګه :

دولسي ادب زيرمي په خپله په ولس کې دی او دغه زيرمي د ولسوونه په خویونو او دودونو پوري اړه لري .

ددغو خویونو او دودونو د تولید منبع او سر چینه د خلکو کړنې او عادات دی، چې د ژوند په او برد و کې د خلکو له عمل سره یو ځای را منځته کېږي . د ولسي ادب زيرمي ، په هغه پیښو کې راز رغونېږي، چې ولس ورسه لاس او ګړیوان دی ، ولسي ادب د خلکو د ټولو افکارو او کړو وړ رابرسیرونکي دی او فولکلور خپلنې د عامو خلکو او ولس د پراخه پرګنو پوهيدل دي.

د ولسي ادب د سر چینه ، د خلکو د ګلتوري د دوې تیجه ده ، ئکه د یوې تولني عمومي کړه وړه ، اعمال ، مهارتونه ، عقیدې او سلوک را چاپېروي او فولکلور د ټولنې د ګلتوري تکاملي پروسه ده او له ګلتوري سره په اړیکه کې دی . یا په بله وینا ګلتوري د کل او فولکلور پکې د جز حیثیت لري .

ویلاي شوچې ، ټولې فولکلوري او ولسي ادب زيرمي د یوې تولنې د ګلتوري میراثونو زېرنده او د ګلتوري جز دی ، نو په دې توګه په هیڅ ډول یو له بله

جلانشی خپل کیدای او یو له بله نشلیدونکي دی د ملتونو او قبایلو د کلتوري میراثونوتاریخي سیرمطالعه د هماگه ملت او قوم د اجتماعي ، او قبیلوي روابطو او په بیلو خواوو بنه او په زره پوري رنا اچوي او د راتلونکي ژوند د بنه والي او خرگتوب لپاره لاري جاري رابني .

د ولسي ادب زيرمي ، په ولس کي دي ، مخکي له دي چي د ولسي زيرمي بنکاره او خرگندې شي لارمه ده چي په دووتيکو و پوهېرو .

۱- د یو ملت تاریخ ته پاملنله وکرو .

۲- د یوه ملت په کلتور او فولکلور پوهېدل لازم دي .

او سنيو معاصره خپل نو بنسودلي ده چي د یو ملت او ولس پیژنده د دهفو د ولسي ادب له سطحي خرگندېري . د مثال په ډول (ميمله پالنه) د افغان ولس او بيا پښتو یوه غوره عنونه او ستر دود دی . همدارنګه په (ناموس ننگ کول او غيرت) د دوی تاریخي او کلتوري لوړتیا ثابتوي .

د ولسي ادب زيرمي ، د ولسي فرهنگ سپيختلیا نسيي ، په دي ماناچي دغه اساس او بنسته د هماگه ملت له ولسي شتمينو خخه تشیيت کرو د ولسي ادب زيرمي دهفو عنونو او دودونو او کړنو نتيجه ده ، چي دوختونو په اوږدو کي په ولسوونو کي رامنځته کيربي ، تولو مادي او معنوی مناسبات او شتمني د فولکلور او ولسي فرهنگ د بنیازه اړیکو سپيختلی انځور دي .

شکل (۲)

فولکلور يا ولسي ادب ارزښت :

فولکلور اهیمت پدې کې د چې د ملتونو په ژوند پورې تړلي او اړوند معنوی او مادي اړیکې تر خیړنې لاندې نیسي .

فولکلور اهمیت خورا برجسته او ډاګیزه دی ، پوهان وايی : د ټولنې سطحی او قشری بهه رابنی ، نو فولکلور موبد هفو له روح سره آشنا کوي او د خلکو مفکورې ، جذبات او ارزو گانې پکې منعکس کېږي

فولکلور د ټولنې د ژوند هنداره ده ، داسي هنداره چې د هماغي ټولنې دخلکو ژوند په بنه توګه پکې منعکس کیدای شي . که خوک وغوارې چې د یوې ټولنې د ژوندانه په بهير او دغه راز دهғي د وګرو په افکار او عقاید او او انګیرنو او پدې برسيره د هغې په تاریخي دریج او نورو اړخونو ځان پوه کړي او د هغې ټولنې مادي او معنوی حلال او خیره ځانته معلومه کړي ، نو د هماغه ټولنې په فولکلور تکې ژوره او هر ارخيزه مطالعه ورته په کارده ، ځکه د یوې

تولنی او یا یو ولس د فولکلور له مطالعې پرته د هغې او ولس د پیژندلو په باب هلي څلی رونسانه نتيجه نه لري . حتی د شيلار او سپنسر په عقیده ، (د هر انګیزه د ټوبو له اګیزې خخه را پیدا شوې ده) او ماکسیم گورکي وايی چې د لفظي هنر پیل په فولکلور کې دی . فولکلور د خلکو د لاسته راورنو ، انګیرنو ، ارزښتونو او کړو ورو هنداره ده سره له دی چې له فولکلور کې ټوټکې ، کوهې او د خرافاتونور ډولونه هم شاميليري خو که د غو پدیدوته په ژور نظر وکتل شي نود لرغونو انسانانو جادو او خرافات هم د حیاتي اړتیا و سره نیغه اړیکه لرلای شي . د ځینو خرافی اړخونو په نفي کولو سره فولکلور خخه د اتریستی مقاصد او بنکلايزو غونښنو د پوره کولو د پاره هم ګټه اخیستل کیدای شي . تاریخ او تولنیو هنه د یو ملت یا تولنی د موجودیت او حرکت یواحی بهرنی او قشری بنه راښې فولکلور موره د هغو له روان (روح) او باطنی نړۍ سره آشنا کوي او دخلکو مفکوري ، ذوقونه ، جذبات او ارزو ګآي منعکسوی . ده ګه په پراخ مفهوم سره فولکلور د بشري ڏهنیت او احساساتو بیلګه ایزه خرگندونه او د عوامو داستان دی . له همدي امله ، د خلکو د معنوی فرهنگ د پیژندنی لپاره له فولکلور خخه د یوی مهمي وشیقی او منبع په توګه کار اخیستل کیدای شي . باید ووايو چې ګلنوري بشر پیژندنه (Inter apology) ژیونه ، تولنیونه ، ادبیات پیژندنه ، د تمدن تاریخ او اقتصاد پوهنه خپلو خیرنو لپاره د فولکلور پاګې خخه ګټه پورته کوي فولکلوري خیرنو د نورو تولنیزو پوهنو لپاره د علمي خیرنو ور پرانستلي ده . د لیک له آیجاد او رامنځته کیدو د مخه د فولکلوري مواد و تحلیل ګلیدی اهمیت لري ، یعنې جي د خلکو د تولنیز ارتبارط پوه مهمه وسیله وه . فولکلور د بشري مدنیت د تاریخ په رونسانولو کې ستره ونده لري ماکسیم گورکي پدې عقیده و چې : د فولکلوري د معلوماتو له لاسته راولو پورته زیار ایستونکو خلکو د تاریخ پیژندنه نا ممکنه ده . له فولکلور خخه د بنکلا پیژندنې (ایستتیکی) د تیوري په رغولو کې هم د مهمي سر چیني په توګه کار اخیستل شوي دي .

د بنکلا پیژندنې تاریخي - تولنیز نظریي اکثرا له فولکلور او اتنوگرافیو خیرنو خخه استنباط شوي دي . د فولکلوري ادبیاتو مطالعه له دوو اړخونو خخه د پاملنې ور ده :

۱- لومړي دا چې په فولکلوري ادبیاتو کې د خلکو غونښتنې ، انګیرنې ، کړه وره ، له ژوند خخه برداشتونه ، ارزښتونه ، تولنیزه سایکلوجي او کړ کټر خرگندېږي ، واقعيتونه پکې په ریالستیکه بنه انګازه کوي اور دی امله د تولنی

د جورپشت او ماھيت او په مجموع کې د تاریخي انسان د بر خليک د پېژندلو
لپاره د یوه مثال په توګه کار ورکوي .

۲- دويم ، داچې د فولكلوري موضوعاتو ، ايمازونو ، استعارو ، تشبهاتو ،
اسطورو او بدیعی مختصاتو د هنري نو بستونو او تلمیحاتو لپاره زیاته استفاده
کېږي آن نړۍ یوشمیر ادبی شاهکارونه په نیغه توګه له فولكلور خخه په الهام
اخیستلو سر رامنځته شوي دي لاډيرې مخکې د خلکو په خولو کې جاري وي .

دكتور امير حسين اريان پوريه خپل اثر (جامعه شناسی هنر) کې د عوامو هنرا او
فولكلوريکو ادبیاتو په باره کې دیره په زړه پوري یادونه کوي، چې، د عوامو
هنر د عوامو د فرهنگ (فولكلور) د نورو تو کويه شان دهنر په رسمي تارخونو
کې کو مقام نه لري او په ندرت سره یې یادونه کېږي خوداسي بنکاري چې دغه
هنر د تاريخ یو جريان دي ...

د عوامو هنر هميشه ساده وي هر سڀيختلي زيات تجمل او سينګار نه قبلوي او
د ژوند له اړتیا وو سره پيوستون پري د عوامو په ترانو او افسانو کې فقط هغه
شيان بنکلې دی چې ژوند ته ګټه رسوي د دوي هنر رialisتیک دي. ریالیزم د
فولكلور محور دي د عوامو هنر هميشه مثبت او له انساني عواطفو او ارما
نوونو خخه ډک دي .

د فولكلور اهميت دا هم دي چې کولکېتفي (له ايز - جمعي) خاصیت لري،
فولكلور نه یوازې د خلکو دهلو خلوا او ژوند پیښو په باره کې د معلوماتو منبع
ده ، بلکې دهغه په مرسته د ټولنود ملي خصلتونو په باره کې هم جاج اخیست
کیدای شي ،

لنډه دا چې فولكلور داسي مثبت ، ديموکراتيك او انساني اړخونه لري، چې له
هغو خخه د خلکو تر منځ دمینې ، تفاهم ، سولي او آن طبقاتي مبارزي او نورو
کارنو په منظور ګټه اخیستل کېږي . د ېيلګې په توګه (پکاره) یا (اش) له یوې
خوا خلکو تر منځ ټولنيز اريکې پياوري کوي او له بلې خوا ولسي درانه کارونه
په ډله ايزه توګه سرتنه رسوي د قومو او خلکو تر منځ د یووالې او دوستي
خرګندونې کوي .

۵- د دوهم خپرگي د موضوعاتو لنديز

- فولكلور يوه ژوندي پانگه ده .
 - فولكلور په نيعه توگه د ولس مال دي .
 - فولكلور دوختونه په اوبردو کې د عوامو خلکو په خوي . عاداتوين ، کېنو او اعمالو لو غوبنتنو کې خان را خرگندوي او د ولسونو د معنوی او مادي شتمني په توگه خان بشي .
 - په فولكلور کې د چاپيريال واقعيتونه په ساده ډول بنسول کيربي ، هره پيننه ديو ربستني واقعيت په توگه خلکو په غوبنتنو او پوبنتنو کې خان خرگندوي .
 - پښتو فولكلوريک اثار لکه (لنلي) . متلونه . دودونه . قبيلوي او کليوالي کيسى داستانونه او نور ملي او محلی مميزات هغه خانګري عنعنې دي، چې د هر ولسي اغيزي يې زموږ د ولس په ژوند کې خورا جوتي دي .
 - فولكلورنه یواخي دولسي معنوی پانګي له توگه خان خلوي ، بلکې د ورخيني ژوند ارزښتونه هم ورباندي تاکل کيربي .
 - په فولكلور کې کلتوري مناسبات هم خوندي کيربي .
 - د ولسي ادب سر چينه د خلکو د کلتور دودې نتيجه ده ، خکه کلتور ديوې ټولني عمومي کړو وړه ، اعمال ، مهارتونه ، عقیدې او سلوک را چاپوروی او فولكلور د ټولني د کلتور تکاملي پروسه ده .
 - کلتور کل او فولكلور يې لویه برخه ده .
 - دولسي ادب زيرمي په ولس کې دي .
 - د ولسي ادب د زير مود پلتني په پرخه کې دوه واقعيتونه باید په پام کې ونیول شي :
- ۱- د یو ملت په تاريخ باید وپوهیږم
 - ۲- د یو ملت په کلتور او فولكلور
 - د ولسي ادب زيرمي د یو ولس فرهنگي سڀختيا بشي .
 - د ولسي ادب زيرمي د هغو عنعنو ، دودونو او کېنو نتيجه ده چې دوختونه په اوبردو کې په ولسونو کې را منځته کيربي .
 - قول مادي او معنوی مناسبات د ولسي فرهنگ د بنيازو اړيکو سڀختيا انځور دي .

- د فولکلور اهمیت پدې کې د چې د یوې تولنې په عنعنوي تاریخ هم پوهېږو .
- شیلر او سپنسر ویلی چې آن ده نر انگیزه د لوبو له انگیزې خخه را پیداشوی لکه ماشوم چې کله له نورو ماشومانو سره په لوبو بوخت وي نو سندرې او د هنر نور ډولونه زده کوي .
- فولکلور د یوې تولنې د ژوند هنداره ده ، د اسې هنداره چې د هماګي تولنې د خلکو ژوند په بنه توګه پکي منعکس شوي وي .
- که خوک وغواړي چې د یوې تولنې د ژوندانه په بهير او دغه راز د هغې د وګرو په افکارو عقایدو او انگیرنو او په دې بر سیره د هغې په تاریخي دریخ او نورو اړخونو خان پوه کړي او د هغې تولنې مادی او معنوی حال او خیره خانته معلومه کړي نو د هماګه تولنې په فولکلور کې ژوره او هر اړخیزه مطالعه ورته په کار ده .
- تاریخ د تولنې قشری بنه رابنیسي ، فولکلور موږ د هغه له روان او باطنی نړۍ سره اشنا کوي . فولکلور د بشري ذهنیت او احساساتو بیلګه ایزه خرگندونه او د عوامو داستان دی . له همدي امله د خلکو د معنوی فرهنگ د پیژندنې لپاره ل فولکلور خخه د یوې مهمې وثيقې او منبع په توګه کار اخیستل کېږي . ګلتوري بشر پیژندنې ، ژبیوهنه ، تولنیونه ، ادبیات پیژندنې ، د تمدن تاریخ او اقتصاد پوهنه د خپلو خیرنو لپاره د فولکلوري پانګې خخه ګټه پورته کوي . فولکلور د بشري مدنیت د تاریخ په روښانو لو کې ستره ونډه لري . ماکسیم ګورکي ویلی دی : د فولکلوري معلوماتو له لاسته راولو پرته د زیار ایستونکو خلکو د تاریخ پیژندنې نا ممکنه ده . د فولکلور ادبیاتو مطالعه له دوواړخونو خخه د پاملنې وړ ده . لومړي دا چې په فولکلوري ادبیاتو ګې د خلکو غوشتنې ، انگیرنې ، کړه وړه ، له ژوند خخه برداشتونه ، ارزښتونه ، تولتیزه سایکلوجي او ملي کرکتیر خرگندېږي واقعیتونه پکي په ریالستیکه بنه انګازې کوي .
- دویم : دا چې د فولکلوري موضوعاتو ، (ایماژونو ، استعارو تشبهاتو ، اسطورو او بدیعی مختصاتو) خخه د هنري نوبنتونو او تشبهاتو ، اسطورو او بدیعی مختصاتو) خخه د هنري نوبنتونو او تلمیحاتو لپاره زیاته استفاده کېږي . دکتور امیر حسین اريان پور ۱۳۶۸ کامل په خپل اثر (جامعه شناسی

- هنر کې د عوامو هنر او فولکلوري کو ادبیاتو په باره کې ویلى : د عوامو هنر د عوامو فرهنگ د هنر په رسمي تاریخونو کې کوم مقام نه لري او په ندرت سره يې يادونه کېږي خوداسي بنګاري چې دغه هنر د تاریخ یو جريان (بهير) دی. د عوامو له اړتیا ووسره همیشه ساده او سپیڅلی وي ، زیات تجمل او سنګارنه قبلوي او د ژوند له اړتیا ووسره پیوستون لري
- ریالیزم د فولکلور موضوع او د عوامو په ترانو او افسانو کې فقط هغه شیان بنکلې دي، چې ژوند ته ګډه رسوي .
 - فولکلور ډله ایز خصوصیت لري ، او د ټولو ملي خصلتونو په باره کې هم تري حاج اخیستل کېږي .
 - فولکلور مثبت ، ديموکراتیک او انساني اړخونه لري د خلکو تر منځ د مینې ، تفاهم ، سولې او آن طبقاتي مبارزي او نورو کارونه په منظور ګټه اخیستل کېږي .

٦ : د دويم خپر کي پونستني :

- ۱- دوختونو په اوبردو کې ولسونو له ڈول پیښو سره لاس او گريوان کېږي ،
دغو پیښوته د خواب ورکولو تر ټولو ډامنه زيرمه (تكېه ګاه) کومه ده ؟
 - ۲- د چاپيریال واقعيتونه په خه شي کې بىكاريدلى شي ؟
 - ۳- د ولسي ادب ڙانرونو نومونو داخلی ؟
 - ۴- د ورئيني ڙوند ارزښتونه په خه شي معلومولي شو ؟
 - ۵- د ولسي ادب زيرمي د یوې ټولني په کومو ميراثونوکي مطالعه کيداي شي
؟
 - ۶- فولكلور دوختونه په اوبرد کې د عوامو خلکو په خه پوري اړوند ده ؟
 - ۷- د فولكلورو اهميت په خه کې ده ؟ ټول موارد ذکر کري ؟
 - ۸- د ولسي ادب سر چينه د خلکو د خه شي نتيجه ده ؟
 - ۹- ټلتورد یوې ټولني کوم شيان را چاپريوي ؟
- د ولسي ادب د زيرمو د پلتني په برخه کې کوم واقعيتونه په پام کې نیول
کېږي ؟
- ۱۱- د ولسي ادب زيرمي د یو ولس خه شي بشولي شي ؟
 - ۱۲- د یوې ټولني په عنعنوي تاريخ خنگه پوهيدلاني شو ؟
 - ۱۳- شيلر او سپنسر د هنر انگيزه په خه کې بولي ؟
 - ۱۴- ماکسيم گورکي د فولكلوري موضوعاتو اغيزي خنگه خرگندوي ؟
 - ۱۵- د بىكلا پيئندني په تيوري کي له خه شي کار اخيستل کېږي ؟
 - ۱۶- د فولكلوريکو ادبیاتو مطالعه له خو اړخونو خخه د پاملرنې وړ ده ؟
 - ۱۷- دوكتور امير حسين اريان پور ، د هنر او فولكلوريکو ادبیاتو په باره کې خه ويلي
دي ؟
 - ۱۸- د فولكلور محور خه شي جورولي شي ؟
 - ۱۹- فولكلور کوم انساني اړخونه لري ؟
د عوامو هنر خه ڈول هنر ده ؟

شکل (۳)

شکل (۴۵)

دریم خپرگی

۱ - د فولکلور پیژندلو پس منظر

د فولکلور د کلمي په برخه کې تاریخي معلومات دا خرگندوي، چې دغه کلمه ھيره لرغونى نه ده د لومرې ھل لپاره (وي جي تامس) په ۱۸۴۶ م کامل په يوه متن کې وکاروله د فولکلور د پس منظر په برخه کې دا کاهيمسن کاندید اوابناد محمد صدیق روهي ليکي : که چيرې موربد نولسمى پېړي د نيمایي جريانات په تاريخ پسي وپلتو نو دا به راته جوته شي چې دا وخت د کارگرانو او زيارايستونکو پرگنوډ و ینستيا او یا خون دوران دي ...

د فولکلور پس منظر د بشر په تاريخ کې خورازپې جرپي لري . آن په لرغونى یونان کې د تاريخ پلار (ھيروتس، ليوی او پليني) په لرغونى یونان او روم کې د بشرد تاريخ په برخه کې څه ليکلي دي، چې هماګه هم لومني فولکلوري یادبنتونه ګنل کېږي . همدارنګه په راوروسته کې ھيرو ليکوالو په ساده ډول خپلو ولسونو ملي ويارونه خوندي کړي دي (د مثال په ډول (تاسيتوس) د انگريزانو ملي کرکتير او ټلتور خيرلي دي او په دې توګه یې د ملتونو د دودونو ، انګربنو ، کرو ورو او کرکتې په باره کې د فولکلور او اتنوګرافۍ، لپاره زيات مواد برابري کړي دي) ۳ : ۵۱

له دې راوروسته په او ولسمه پېړي په اروپا کې د فولکلور ټولني په برخه کې منظم کار پيل شو ، جان ايبری John Aubrey په ۱۶۸۶-۱۶۸۷ کلونو کې د خپل وخت یو زيات شمير (خرافات او دودونه) راتبول او ولیکل او په ۱۸۸۱ م کال کې د (پولییرانتي کويتیز popular Antiquaitas به نامه چاپ کړل . په دې كتاب دانګلستان د بزگرانو عنعنې او موسمی شعایر شرح شوي دي . جان براند (John Brands) هم همدي کلونو کې د فولکلور په باب ځينې آثار خپاره کړي دي . په جرمني کې په نولسمه پېړي کې (یاکوب- گريم) او د ده ورور (ویلهلم

گریم) د فولکلور پیژندنې په برخه کې تیوریکي خیرنې وکړي . په بریتکانیکا انسکلو پیدا یا په (۲۱۲) کې رائې چې د فولکلور په برخه کې تر ټولو بنې خیرنې انګریزې پوه (تامس رایت) په خپل اشر (ادبی نوبست او په هغه کې د نکلونو د اغیزو موضوع وڅیله وروسته له دې فولکلور پیژندنې ډیره باب شوه

فولکلور پوهنه په لندن کې:

کله چې له لندن کې (وی ، جی ، تامس) د فولکلور ټولنہ تاسیس کړه ، ورسره فولکلور پیژندنې هم ډیره رواج شوه او له دې سره په یوزیات شمیر اروپائی هیواد و کې د فولکلور خیرنې موسسې او مرکزونه هم جوړ شول . هغه وخت خلکو خه په اکادمیک او خه هم د ملي احساس پالنې له مخي له فولکلور راټولولو سره زیانه مینه وښوده . فولکلوریستانو زیارویسته چې فولکلوري اسناد او معلومات د ورکیدلو له خطره بچ کړي له همدي امله وچې د دغې ولسي پانګې په خوندي کولو خلکو زیارو یسته . د فولکلور د راټولولو او خوندي کولو په برخه کر د روس د انقلابي ديموکراتانو هله څلې هم د خاصې پاملنې وړ دی (و ، ګ ، بیلنیسکي) د روسيې د نولسمې پیړۍ د انقلابي ديموکراتانو د فولکلور پیژندنې موسس ګنل کېږي بیلنیسکي د عوامو د بدیعی تخليقاتو په برخه کې د پوشکین په پله ، پلونه کیښوول او زاره مواد یې راټول کړل . ګریګورو یوویچ بیلنیسکي (۱۸۴۸-۱۸۱۰) ادبیات د ټولنې پوهني (سوسيولوچي) په رنآ کې وڅیړل د یو لیکوال په وینا بیلنیسکي د فولکلور کولکتيفي خاصیت داسي توصیح کړ، که خه هم فولکلوري هنر په لوړۍ سر کې د یو منفرد شخص ابداع ګنل کېږي خو تر خو پوری چې د ټولنې احساساتو ذوق او ارمانو تو سره توافق ونه لري، ډله ایز خاصیت نشي لرلې د فولکلوري هنر په تاریخ کې خان ته خای نشي بنولي . له بیلنیسکي وروسته، یو بل پیاوړي ادب پوه (نیکولاي کاوریلو یوچ چرنیشفسکي ۱۸۲۸- ۱۸۸۹ م) دغه لزوياله او شفاهي ادبیاتو او بنکلا پیژندنې په باره کې یې د یادونې پړکارونه تر سره کړل . چر نیشنفسکي په دا خبره ډیر تینګار کاوه چې د ولس

بدیعی ایجاد ات باید د هفو په مشخصه تاریخي قرینه کي تر خیرنې لاندې ونیول شی او باید شفاھی ادبیات له تاریخ سره گهه مطالعه شی که نه نو خپل مفهوم او ارزښت له لاسه ورکوي. ده به ویل چې د بنکلایز ایدهیالونه طبقاتي منشا لري او بنکلا ټولنیزه تاریخي پدیده ده. بنکلا نسبی ده زموږ له ذهن خخه د باندې موجوده ده، په طبیعی دول هم موجوده ده او موږ هم هویت ورکولای شو.

فولکلور پېژندنه په شوروی کې:

په شوروی اتحاد او آلمان کې د فولکلور د پس منظر عوامل ډير پیاوړي او پراخه اړخونه لري ، انګلس ، مارکس او لینن هم د فولکلور د ارزښت ، تاریخي بعدونه او ارزښت په برخه کې ډير نظریات لري آن انګلس ویلي دي چې (زه د خلکو له لرغونو کتابونو سره دهفو د جذایت او بنکلاله امله مینه لرم . د چا خبره کار ګرې طبقي مخکبانو لکه مارکس ، لینن او نورو د خلکو او ولس په فرهنگ کې دوه ډوله عناصر یا فرهنگونو لیدل ، یویې د استسمار ګری او بل یې زیاې ایستونکو طبقو فرهنگ دی او دا یې زیاتوله چې د فولکلور مطالعه د خلکو د اجتماعي سایکلوجۍ د پېژندلو له مهمه وسیله ده . د هغه وخت د شوروی اتحاد له انقلابه راوروسته (ماکسیم ګورکي تربولو لومړي لیکوال وچې د فولکلوري ادبیاتو شومن پاتې شوی دی او د فولکلور په اهمیت یې ټینګار وکړو او په خپله بیانیه کې یې د فولکلور پېژندنې ځینې بنسټیز تیوریکي مسایل وڅرل ، بیلنسکې چرنفسکې ، دوبړولیوبوټ او پلیخانوټ هم د ادبیاتو او فولکلور د منشاء او بشپړتیا په باره کې لازیاتونې وکړي .

فولکلور څېرنې په شمالی اروپا کې:

فولکلور پېژندنه اروپائی هیوادونو ته هم په شلمه پېړی کې خوره شوه او د شمالی اروپا په هیواد وکې فولکلور پېژندنې زیاته پراختیا وموندله په دغو هیواد وکې د مادي فرهنگ بیلابیل مظاهر هم د فولکلور تر عنوان لاندې وڅرل شول . د وخت په دیموکراتیک المان کې فولکلوري موزیمونه شته ، چې په هغو کې د کورونو سامان او لوازم ، د کار افزار ، او ډول ډول کالی ، پسولونه او نور

د خلکو لاسي صنایع بنودل کيري . همدارنگه په سکانده یناوي هيادو او شمالي اروپا په نورو هياد کي نه يوازي د فولکلور تولونې په کار کي دير پر مختگ شوي دي ، بلکي د فولکلور پيژندني په ساحه کي هم دير اشار ليکل شوي دي چي د هفو په جملې خخه په ناروي کي د (هنريک اييسن) او په سويدين کي د هلتن کاولونشى لاکرلوف Helton kawlonshi lakarlol ۱۸۵۷م، آشار د ئانگري يادونې وړ دي ، هلتن کاولوش لاکرلوف په ۱۹۰۹م کامل کي د نوبل جايزيه هم پدي برخه کي تر لاسه کوه بې اروپا کي د نورو فولکلور ستانو تر خنگ د کارل کوھن Carl Kohan چي فنلندي و ، د ټيرې يادونې وړ دي .

فولکلور په ایران کي:

صادق هدایت چي د ایران تکره ليکوال دی او ټير ادبی او فولکلوري اشار ليکللي دي ، په خپل اثر (نيرنگستان) گي ويلى دي چي (اريانا ويجه کي د اسطورو او جادوگري شته والي ثابتېږي د (اويستا) په کيسو کي له جادو گرانو کرکه بنودل شوي ۵۵د)

دغه راز په (ريگویدا) کي د نوي د پيداينېت اسطوره (Meeth) راغلي دي : په ګزиде سرود هاي ريگویدا (۱۲۹) سندره کي د نوي د خلقت په باب راغلي دي :

۱- هغه وخت نه نيسطي وه او نه هستي ، نه هوا وه او نه آسمان چي له هغې نه پورته دی خه شى پېت وو ، چبرته او د چا د ملاتې په سیوري کي .

۲- په هغه وخت کي نه مرینه وه او نه هميشنې ژوند او نه د شېپې ورځې نښه نبانه د خپل ئان په قوت يوازنې فرد بې له هوا (ساه) ايستله له ده پورته بل شى وجودنه درلود .

۳- په لوړۍ سر کي تياره کي پتې وه هیڅ ئانگري نښه نه وه هر چيرې او به وي هغه فرد د ګرمې په زور منځ ته راغنى .

دالومړي تخم و چي فکر د هغه محصول دی پوهاں چي په خپلو زړونو کي د پوهې په مرسته خېړنه کوي د وجود قيد له نيسطي (عدم) نه بولي .

۴- خوک په یقيني توګه پوهېږي او خوک دی چي هغه دلته بیان کوي ؟

چیرته پیدا شو او په کوم ئای کې خلقت را منحئته شو ؟
 ايا ارباب الْجَوَاع لَه خلقت وروسته را پیدا شول ؟
 نو خوک پوهېږي چې د خلقت سر چینه چيرته ده ؟

د فولکلور پس منظر په لرغونې آريانا کې:

اريما يا اريانا ويجهه د لرغونو ارييانو د گن فولکلور زانګو، ده اريانا خورا لرغونې د فولکلور تاریخ لري د ژوند له لوړم یو شیبو خڅه را په دې خوا د دوي ژوند د ګنې پېښو څرګند ونه کوي او ډیرې زیاتې کېسي د دوي د ژوند د پراخه اړخونو د څرګندتیا په برخه کې موجودې دي. د اريمايی قومونو پخوانی متلونه او سندري موجودې دي اريائیان تر خپریدو او ډيريدلو د مخه په یوه ئای او کې اوسيدل چې دوي په خپله پخوانی ژبه اريانا ويچه Aryana vaego بلله دوي خانګې کلتور درلود مورخين پدې خبره کې سره مختلف نظر لري، ئیني واي چې دوي د تورسين شمالي غاري کې اوسيدل بله ډله وايي چې د خزر د ډنډه شرقې او شمالي غاري د اريائیانو اصلې مرکز دي ... * افسانه Folk fairytale: هغه کېسي دی چې د ساعتيري لپاره وي کرکترونه یې ریالیستي نه وي . * اسطوره Meeth مذہبی کيسه خود اسلام له دین خڅه مخکې په اوستا کې مروج وه. دا خلک چې هندواروپائي ژبه یې ویلې د انسانانو د سپین تو کم خڅه وو ، دوي ئیني حیوانات او بوتي پېژندل ، بنبلي چې ځینویې لاس صنایع هم در لودل دوي د ژوند په اوېرد وکې د غني کلتور دلودونکي وو. د نورو کلتوري کارونو تر خنګ یې ځیني ولسي تروي هم در لودې چې ترواسه پوري د پښتنو لپاره په زړه پوري دي د مثال په ډول : بزگري چې د اريائیانو پخوانی او لرغونې دود دی دا (متل) چې : (آره آره ، یوم پر غاره) هم دا څرګندوي اريائیانو دنورو دودونو تر خنګ ځیني لوبي هم درلودلي (سامانه) نوميدي، سامانه هغه لوبي وې چې په ډله ايزه توګه د قومونو او قبيلو له خوابه تر سره کېدلې او یوې قبيلي به له بلې سره د خوبنېو او بناديو په ورڅو کې د رقابت (مثبت) په توګه تر سره کولي. دغه لوبي ډرامائي وي ؟، داسي چې د یوه قوم یوه ډله څلمنان به د بل کلي او قوم خوانانو او څلمنانو ته د ډله په توګه په غېرو ور تلل ، لوړۍ به

دوی ئانونه بنکاره کول . لاقې او شافې به بى کولى او بل لوري به يې كمزوري بنکاره کاوه ، بىا به سره بير شول ، لاس په لاس ، غاره په غاره او ملا په ملا به شوال او لاپه لغتو به يې هم سره وهل . يو ليکومال ويلی : زموبد لرغونى هياد چې د اريائى توكمۇنۇ لومرى خانگو او د اريائى ژبۇ او كلتورونۇ تايوبى دى . په زرگونو كلونو يې فولكلور او ولسىي ادب په خپله غېرگىپه روزلىي دى اريائى تمدن همدلتە زېرلىي او له همدغە خايە خپور شوي دى . د افغانستان تاريخ ، لومپى توک . ۲۸ مخ كې راخى (زيات امکان لرى دمعاصر افغانستان خاوره يوه له هغۇ سيمۇ خخە وي چې بشري بىولورزىكە ارتقا پكى راغلىي ده او .. همدغە نظرىيە په بل عبارت په اريائى فولكلور خېروننكۇ داسىي اتكىل كرى دى . الف : له پېنىتنو باخترييانو خخە چې هغە په زياته اندازه د اويسىتا مقدسو متنونه تە توقىي ساتل شوپى دى .

ب : د كۆچى ساكو خخە چې اويسىتا تە دومره لاره نه پيدا كرى او دومره مذهبى روحىيە نه لرى او د (تورانى) يا (اريائى) په نامە هم يادىرىي . له افغانستان سره د نورو گاوندە يو هياد و د خلکو قومى او كلتوري اپىكىي هم شته . محقيقن وايى چې د باخترييانو حماسى كىسى داوىستا په متنونو كې راغلىي دى . يوه له دغۇ كىسى خخە بنايىي د كىيىمرث لرغونى باخترى كىسە وي چې لومرى اويسىتا او بىا وروستە فارسي (درى) ادىياتو تە ننوتى وي او په بىل بىل رنگ ساتل شوپى ده له دغې حماسى بنکاري چې باخترييانو خپله خاوره د لومرى انسان د پيداينىتت تايوبى باله . د نبات نه د انسان د لومرى پيداينىتت يا (كىيىمرث) كېسە چې گايه مرتن (Gayamartan) په نامە ياد شوپى ده داسې پكى راخى : (د گايمە مرتن د هېلىي مرپىنى په وخت كې تخم پېرىپەند تخم د لمرد ورانگو په گرزاپە سره پاک شو . خلوبيتت كاله وروستە پنخلس كلنە يو نارېزە درى ساقە پنخلس پانىزە پېنى (روابن) لە خەمكى زرغونە شوھ ، په داسې دول چې د دوى دوه لاسونە د غوربۇنو سره وو او يوه نبىھ يې جوړه كې وه دوى په يوه بنه او يوه شكل وواود تنبې په منئ كې سره يو ئاي شوي وو بىا په ماشىا او ماشىانا (متە او مترويانا) په نامە وبلل شول ، په گرزيدلۇ او جورلۇپى پېل وکرو ، د دوى نه د انسان توكم پيدا شو) (تاجيكي نظم تاريخ ۱۲۰ - ۱۲۱ مخونه)

- د کیو مرث افسانه بیا د منخنیو پیریو په عربی او پارسی ادبیاتو کې زیاته منعکسه شوی ده لکه د طبری په (تاریخ الرسل والملوک) د البيرونی په (الباقیات عن الصرون الحالیات) فردوسی په (شہنامہ) او داسې نوروکې .
- د البيرونی په (الباقیات عن القرون الحالیات) کې دغه افسانه ډپر لرغونی خصوصیات لري چې (کیومرث) درې زره کاله په جنت کې و او بیا ځمکې ته راکیپوت او دلته هم درې زره کاله تر هغه ژوندي و وچې دا یمن په خېړه کې بدې او بد کارونه لانه وو پیدا شوي داهر یمن زوي بیا په کیو مرث ور پیښ شو ، هغه یې ووازه ، اهريمن بیا کیومرث ووازه ، د کیومرث له پوبنستیو دوه خاڅکي توی شول ، له هغود پوبنیو دوه بوټی سره یو ځای شوي او دا د انسان لوړۍ جوړه وه . پنځوں کاله تر هغه دوي ژوندي وو تر خو چې اهريمن د بودا په خیرو ورنډې شو او دوى یې تېر ایستل دوى دهغه په لمسون میوه وخوره ، سره یو ځای شول او خلک ترې وزیرېدل .
- اروابناد البيرونی لیکي : د کیو مرث نوم ګرشا په پهلوی کې غره ته وايی او ده په غره کې ژوند کاوه .
- په پېښتو کې (غر) ورته وايی ، اوسيني مثالونه لکه : سپین غر ، چونغر ، غوربند (غربند) او پخوانی بنې ، ګربند ، سپین ګر .
- د فردوسی په شہنامه کې کیو مرث د یوې هیولاؤ یوې عظیم الجسه انسان په توګه ترسیم شوی چې خلک یې په غرونو کې په تورو سمخونه دیوه خیر رسونکي په حیث په بنارنو کې کورنو نه ووېستل .
- طبقات ناصري د کیو مرث په باب لیکلې دې :
- د کیو مرث په نسب کې اختلاف زیات دی ځینې وايی د سام بن نوح له اولادې دی او نوم یې اسیم بن لورد و په نړۍ کې د ګرځیده په بې نومه شیانو یې نوم کیښو او د نړې میشې ، دزوی یې سیامک او د سیامک زوي فراواک او دهغه زوي هوشنگ و .
- د اريائی کیسو دویمه لپی کې ساکې افسانې دې چې مهم اتلان یې رستم ، زال زرينه ملکه تومیریس (Tomiris) او نور دې د غو اتلانو نومونه د لوسيتا متنونو نه ننوتې ، ځکه چې ساک لمړ پرستان وو او زردشتیانو ورته په بنه نظر نه کتل .

- خود ساکی اتلانو په جمله کې یوهم رستم دی ، د فارسی ژبې پیاوړی شاعر فرودسی د تور انيانو له خولې د اريانا د نامتو رستم داسي کيسیپی کوي :
 بدانپد کېن شیر دل ، رستمت
 همان نامداران کابلستان
 پزركان وشيران زابلستان
 چوګو رز کشا وچون گیو وطوس
 به ناکام رزمی بود بافسوس
 او همدارنګه د رستم د مفاخرو په باب یې ویلي دی :

بدوگفت : من رستم زابلي زره پوش با خنجر کابلی
 چوبشنید پیران او ان سرفراز
 فرود امد از اسب و پرداش نماز (۷۵)
 (۲۰)

د رستم نوم په (بهمن یا شته) کې د روستتهم (Rostathom) په نامه د عربو ټيرې کونکو سره دیوه مبارزه شخص په حیث ثبت شوی دی . رستم د فرودوسي د شهنهامي یو وتلى او گران هیرو دی او هغه افساني له دی او پښتو کې زیات شهرت لري ، د ساکو ډیرې حمامسي لرغونو مورخينو په خپلو آثارو کې ساتلي دی چې پوه هم د شيرک حمامه ده ، هغه حمامه داسي ده .

- کيسه: ده خامنشيانو د پاچا لومړي (دارا) په خلاف د ساکو د قیام (۵۱۳، ۵، ۵) په وخت کې یو ساکې میتر (د آس د جلب نیونکی) په داسې بد حالت کې چې غوبرونه او پوزه یې غوش شوي وو د پارسيانو په سنگر ورننوت . شيرک د خپل قوم له لاسه سخت شکایت وکړ چې له ده سره یې داسې سخت چلنډ کړي دی او د غچ اخیستلو لپاره یې پارسيانو ته د هغې لاري د بسولو وعده ورکړه چې د ساکو سنگر ته تللى وو . له (۷) ورڅو ستري کوونکي لاري وهنې وروسته یې د پارسيانو لښکر یوې وچې او سپېږي وښتې ته وویست هلتله معلومات ، شوه چې شيرک په خپله ئان په دغه حالت کړي او دارايې غولولی دی کله چې د پارسيانو د لښکر مشران په دغه راز پوه شول دشیرک وڈلۇ گوانس یې وکړو او ورنه غوبنتل چې دوى بېرته له دښتې وباسي شيرک له دغه کاره انکاره وکړو او د وروستۍ سلګۍ په وخت کې یې وویل : زه بريالي شوم څکه چې زما د هيوا د الو ساکو د بې وزلى نه پارسيانو کرکه کوله ماله تندې او لوړې ووڈل .

په افغانستان کې د فولکلور پس منظر:

فولکلور چې د ولسي ژوند هنداره ده په دغه هینداره کې د خلکو دودونه ، ارزښتونه ، چال چلنډ انګرني ، کښي او د ژوند هر راز لاري چاري منعکس کېږي ، په افغانستان کې هم (ولسي ادب) یا فولکلور خورالرغونې پس منظر لري.

لکه چې په اريایي کلتور کې مود یوې کولو یا بزگري دود اراواصل بللى وو ، همداسي افغانستان هم د کروندي او غنمود تولید او کرنې یو لوړمنې مرکز و او آن زموږ خلکو په خوانی قطعن د افغانستان (کندو) ګانه .

يو شوروی اکا دیمسن نظر در لود چې (دافغانستان غرنۍ لمنې او هغو ته نړدي د هند دنیمي وچې شمال لويد یخې سیمې د غلې د دانو د پیداينست یو لرغونی مرکز دی) د ولسي ادب لاري : ۴ مخ

د افغانستان په خاوره (کندهار) کې چې کوم ډول کودي موندل شوي د هغو همعصر او هم زمانې په نورو ګاووندې یو سیمو کې نه د ایران په خاوره او نه د منځنۍ آسیا د جنوب لودیځ په نورو سیمو کې تراوشه موندل شوي چې دا تول د افغانستان د لرغونی تمدن د قدامت شواهد دي . د افغانستان خاوره یوازې د لرغونی آريایي تمدن غېره ده ، بلکې د لرغونی آريایي فولکلور ئانګو او لمن هم ۵۵

په پښتو ژبه کې د فولکلور تولونې پس منظر:

که د پښتو ژبي معروف كتاب د محمد هوتك پته خزانه (۱۱۴۱-۱۱۴۲ هـ)، (په نظر کې ونیسو را ته خرګنده به شي چې په دغه کتاب کې هم غوره پښتنې احساسات خوندي شوي دي ، دلته به (مبثت نمونه یې خروان له پټي خزانې څخه د شیخ المشایخ ، قطب العارفین او زبیدة الواصلين ، بابا هوتك عليه الرحمه چې په لوی شیخ مشهورو ، پیژندنه راورو . (لوی شیخ و او مشهور دي د ده کرامات نقل دي چې د دپلاریه بارو عليه الرحمه د (۴) تول زوي و او د تولر پلار بابا غلبجي و رحمته الله عليه چې خپل وخت کې مشر ګنل کېدي ، د پښتو

هوتک په اتغر کې زيريدلي و ، په سنه هجري (٦٦١) کي او هغه وخت چې لويء شو ، نويې اکا د خداي عبادت او په اتغر او سورى کي د قوم سردار او بادارو ، نقل دي چې :

د هغه په وخت کي به هر خل مغولو د ارغنداو پرغارو لوټ کاوه اتغر او بولان او کلاتنه به يې تالان کول . بابا هوتک خپل قامونه راق قول کړل او د سره غر سره يې مغولو شخړه بوته پدې جګړه کې مغول تلاشول او د پښتو گړنډ يو ډير ووژل . ماته خپل پلار داود خان داسي نقل کاوه ، چې سور غر په دغه ورئ د مغوله په وينو داسي لبخند ککړ شو چې پلو شود لمړ به بريښانده کا . په دې شخړه کې پښتلې لږ او بې ټواک و چې د سرو مغولو پیښه راغله او اخيسته يې وکا یو خو غښتلې د بابا هوتک خپلوان و مرپل بابا هوتک په لورېغ دا سندره لوله او په غشوبې د مغولو تېروننه خيرل ، غښتلې میرپو چې دا سندره اوريده ، په جګړه تو ديدل ، تر خو چې سور غر يې د مغولو په وينو ولاره او ټول يې ینا کړل ، هغه سندره دا ده .

وګرويه جوړ را ته پیغور دی هم په غزنې هم په کابل راغي مغل راغلې په تلوار دی پر کلې ، کورباندي مغل راغي	په سور غر بل راته نن اور دی پر کلې کورباندي مغل راغي غښتلېوننګ کړئ دا مو وار دی په پښتو نخوا کې يې ناتار دی
--	--

د هغه په اثر کې د پښتنې فرهنگ او فولکلور پراخه مواد موندلئ شو .

پښتو فولکلور ټولو نه د خوشحال خان له خوا باب شوه !

(په ڙبه کې د فولکلور ټولونې کار له خوشحال خان او د ده له کورنې سره پیل کېږي د خوشحال په مشهور اثر (سوات نامه) کې د یو سفزيو دودونه ، انګيرني او ټينې سور دودونه په ڈوره او عالمانه توګه خيرل شوي دي . - فالنامه) د خوشحال خان بل اثر دی چې فولکلوريک مواد لري او دانګېرنو په باره کې یو مهم ماذد دی خوشحال خان که خه هم ظاهرا منظومي افساني نه دي ليکلې خو خپلوا زامنو ته يې په دې برخه کې سپارښتنې کړي دي . صدر خان ختيک د خپل پلار د غښتنې په اساس ، د (ادم خان او درخانې) د داستان په منظور مولاس

پوري کړ (د زياتو معلوماتو لپاره وګوري : (ادبي خيرپني - صديق روهي) (۱۸) مخ

صدر خان په خپل داستان کې د یو یوسفزی چې (طوطی) نومېږي ، کيسه د معتبرو منابعو له خولي کوي همدارنګه په دغه نکل کې د جلال الدین اکبر (مغولي اکبر) د خوشحال او یوسفزو تر منځ د جګرو یادونه هم شوې د . د خوشحال خان طب نامه ، فضل نامه او نور ډیر اثار او همدارنګه د د کورني ډير شمير غرو د نورو علمي ، ادبي او ديني خيرپنو تر خنګ فولکلوريکو مسلو ته هم ډيره پاملننه کړي ده او په خپل وار یې د (مادي او معنوی) فولکلور او په مجموعي ډول فرهنگ غنامندي کړي ده . دا لاخه کوي چې په نشر خو لاپرېږد د خوشحال خان (طب نامي) غونډې پیاوړي او علمي اثر نظم ليکلی دی لکه چې وايي :

راوتلي له بابونو	د حکمت له کتابونو
نظر کړي په بابونه	ماد طب په کتابونه

که د فولکلور د ټولنې لړي په منظمه توګه د پښتو ادبیاتو په اوږد کې راوخیرپ نو په عمومي ډول ويلاي شو چې یوازې په کلاسيک دوره کې هغه هم د خوشحال په کورني کې په شعوري ډول هڅې او هاند د دعيې برخې په غني کولو کې شوي دي .

د یو لیکوال په وينا چې د پښتو ژبي د اثارو د غنا او پیاوړتیا په برخه کې (هسي خود د پښتو ژبي د ادبي پانګي د خوندي کولو لپاره په منظمه توګه د هو تکبانو په دوره کې خه نا خه توجه شوې ده ، چې زموږ د ادعابه ثبوت په هغه وخت کې د نورو فرهنگي خدمتونو تر خنګ د پتې خزانې ليکل او موجوديت دی د همدګي خزانې په استناد په ډاګه شوې ده په همدګه وخت کې په د (نارنج معاني) کې ادباوو غونډله جوريده او په خپله شاه حسين هوتك به هم برخه په کې اخيستله ، په دغو غونډو او نورو علمي ادبي فعالیتونو برسيز مشاعري هم کېډلې) (۷۷ : ۱۷)

په پښتو ادب کې د هغو ادبی غونډو لړي چې زموږ ادب او فرهنگ ته یې غنامندي وربنلي دشاه حسين هوتك په وخت کې د پام وړ دی ، د پښتو ژبي بشاغلي او حقدار لیکوال حبيب الله رفيع پدې برخه کې ليکي : (په افغانستان

کې د پښت لو مرني منظې ادبی غونډي جي تاریخ يې رابنې هغه غونډي دي چې هره هفتنه د شاه حسین هوتك له خوا د کندهار په سلطنتي کتابتون کې د ده په مشری حوریدلې د کندهار علماء او ادباؤ به گهون کې کاوه ، ادبی او علمی بحثونه او شاعري به يې کولې او د پېټې خزانې يادونې له مخې په دي تولنه (ادبي دربار نوم اينېسودلي ،شو) (۲۶۴ : ۸)

(د پښتنې فولکلور د چاپې مجموعه خېړندود د ليکوال نساغلي سر خېړونکي نصرالله ناصر په حواله : د دايمې غونډو لپي ، د احمد شاه بابا د واکمنې په دوره کې هم ترسته گو کېږي د امير شير علي خان دويمه خل پاچاهي د امير عبدالرحمن خان (۱۲۹۷) د امانۍ غورځنګ دوره ، د ظاهر خان په وخت او د ۱۳۵۷ کلونو را پدې خوا د پښتو فرهنګ پالني بشیرازه دورې وي . خوله ۱۳۷۱ کال خڅه بیا تر ۱۳۸۰ هـ.ل کلونو پورې دلته په افعانستان او بیا کابل کې په مجموعي ډول خو په تېره پښتو ادب او فرهنګ د سقوط پېړ او مرحله ګنيل کېږي . خود فولکلور پېژندنې ژوند او بشیرازه پس منظر د امير امان الله خان او بیا له هغه را اورسته دور کې را پیلېري د اعلحضرت محمد ظاهر شاه (۱۳۳۰ - ۱۳۵۲) د ده د تره زوي جمهور کېدل (۱۳۵۲ - ۱۳۵۷) او له ۱۳۵۷ بیا تر ۱۳۷۰ موکلونو کې منظمې فولکلور خېرنې او تولنې شوي دي . د اروښاد اکاډيمسن محمد صديق روهي صاحب (۱۳۶۸ کال) په وينا (د فولکلوري مواد و راتیلونه نه یوازې د اکاډميک انټريست (مينه والي) او علاقه مندي له مخې پیل شوه بلکې د هيواو پالني او د ملي تشخيص احساساتو هم پکې هم نقش درلود ، فولکلوريستانو زيارايسته چې فولکلوري استادو معلومات د ورکډله خطرنه بېچ کړي . د غه کار او د غه روحيه او د غه مينه والي نه یوازې د پښتو ، فارسي فولکلور د غنامندي لپي ده بلکې تر دې د مخه لويدیخوالو او ختيئ پوهايو داسي تجربې هم کړي دي .

حکه نو لو مرۍ لازمه ده د فولکلور د پس منظر او خوندي کولو په برخه کې د لويدیخوالو او خینو ختيئ پوهايو نظریات راواخلو .

۲- د فولکلور په برخه کې د لويدیخوالو او ختيخو پوهانو نظریي :

لويدیخوالو او شرقی پوهانو د خپل ادب او فرهنگ د بهائي او بنيرازي لپاره په هر وخت کې تلپاتې گامونه پورته کړي دي .
لومړۍ به دلته د لويدیخواو بیا به د شرقی پوهانو نظرې راورو ، يعني دا چې خنګه فولکلوري راتبولونې شوي دي .

۳- الف - د لويدیخو پوهانو په نظر :

د فولکلور کلمه د لومړۍ څل لپاره غريبانو يا لود یئو پوهانو په خپلو ليکنو کې وکارو له . ډبليو - جي تامس (W.J.Thoms) لومړنۍ غربی يا انګریزو، چې د ۱۸۴۶ م کال په اکست کې بې په خپلو ليکنو کې د فولکلور (Foklore) کلمه استعمال کړه . خوتري د مخه په پنځلسنه او شپارسمو پېړ کې د یوناني (Greece) او ٻوم (Uoom) پوهانو يعني هيروودتس ، ليسوی او پلانيني او په اتلسمه پېړي کې انگلیسي رابرت هم فولکلوري خپرني کړي وي . اصلی خبره دا د چې انگلیسانو فولکلور راتبولونې ته ډېره یاملننه وکړه او آن (Folklore Society) ټولنه يې هم جوړه کړه . له دې راوروسته د فولکلور ریکا ډ په نامه یوه مجله هم را منځته شو . د فولکلور ژورنال (The Folklore Journal) هم رامنځته شو ، (دغه ژورنال او فولکلور مجلو په انگلستان کې د فولکلور ټولونې او خوندي کولو کالل ګوندي کړ او حکه یې نړيوال شهرت هم وموند) (۱: ۲۷)

د فولکلور د راتبولونې اړتیا د ټولنو کار او اړتیا ده . د (فولکلور پېښندنه) اثر نامتو ليکوال اروابناد محمد صديق روهي دخپل كتاب په (۳۸) منځ کې ويلې دي : (..په او ولسمه پېړي کې په اروپا کې د فولکلور ټولونې په برخه سيسټماتيک او شعوري کارييل شوی دي جان ابری (۱۸۸۶-۱۸۸۷) او هنري بورن د خلکو یو شمير خرافات او دودونه وليکل او له دې وروسته (جان براند) او نورو پوهانو په نولسمه پېړي په آلمان کې لکه يا (ياکوب ګريم) او د ده

وروور (ویلهلم گریم) او نورو د فولکلور پیژندنی او را تیولونی په برخه کې کار کړ دی) (فولکلور پیژندنه ، ۳۸ مخ .

تریتولووښه خبره خو دا ده چې په غرب کې د فولکلور را تیولونه د اکاډمیکې مینه والی له مخي پیل شوي ده ، دا حکه دوى (پوهانو) غوبنتل چې دغه ولسي پانګه له ورکبدلو و ژغوري . د ویلو وړ ده ، چې فولکلور خیرنه او هغه خوندي کولو لري په انگلستان ، جرمني فرانسي او نورا روبائي هيواو د کې محدود پاتې نه شوه او دنې ، نور شمیر هيواو ، ته هم ور وغزیده . دير ژر دغه پخوانۍ شورووي اتحاد ته ورسیده په پخوانۍ شورووي اتحاد کې د شفاھي يا د عوامو ادبیاتو) په نامه فولکلور تولني او خېرنې پیل شوي . د روھي په وينا (و . گ . بلسینکي دروسی په نولسمی پیروعد د انقلابي دموکراتانو د فولکلور پیژندنی مؤسس ګنډل کېږي . په نولسمه پیړې کې د روس روښان فکره او مترقې قشر و خلکو فوکلوري کو آرونو ته متوجه شول د هغو مثبت او روښانه اړخونه یې له ایرو څخه پاک کړل او تیوريکي بنستونه یې ورته کیښودل د شفاھي ادبیاتو او بنکلا پیژندنی په باره کې دير کارکې دی . د شورووي اتحاد وتلى ليکوال ماکسیم ګورکې هم د (لفظي هنر) پیل په فولکلور کې لټولی دی . دغسې په اروپائي (لويد یخو هيواو د کې نورې فولکلوري خیرنې هم شوي دي .

شکل(۵)

۵- د کليوالى ماشومانه بسکار وسائل او توکي چې د مادي کليوالم کلتور یوه
نبه خرگندوی او د فولکلوري مواد و خوندیتوب کې . (ظاهر نواز . (روهي ادب
: ۶۴۰ مخ)

فولکلور په خوندې کولو کې د ختيحو پوهانو هلي ئولي :
ختيحو هیوادونو کې د فولکلوري تمدن لپاره ډیره زمينه برابره وه او ده . ختيح
چې پو وخت د نړۍ د مدنیت اساس ګنل کیده ، همداسې فرهنگي بهائينه یې هم
د ارزښت ور ده . که دا ومنو چې (افغانستان د لرغونني اريائي تمدن او د
همدي نيمه و چه او بیا بلخ ، پامیر ، هندوکش او د اوسيني افغانستان نوري
سيمي هم د روښانه او لرغونې تمدن او بیا (فولکلور) در لودونکي دي ، د (
پخواينو آريائيانو د ولسي پوهې اثار له هرڅه زيات په (اویستا) کې پاتي دي خو
د محقيقينو ورستي تحقیقات وايې چې زموږ تر عصره رارسیدلې اريائي ولسي
پوهه (فولکلور) د دوو سلسلو پاتي شونې دي :

۱- د باختريانو له لاری چې همدغه ولسي پوهه (خصوصا د حماسي په ډول) له هر خه زيات د اویستا په متنو اغيزي کري ، هغه یې اخيستي دي او زردشتی دین د عقاید و جز گرخیدلی دي .

۲- د ساكو او ولسي پوهه : د زردشتیانو د نظر یو اختلافات له امله د هغوي ولسي پوهې د اویستا متنو ته لار پیدا نه کړه خوله یوې مینې نه بلې ته نقل او وروسته له هر خه زيات په فارسي زاره ادب کې منعکس شول دسارې په ډول رستم حماسي د فرودسي په شهنامه کې) ۱۲۱:۷)

دغسي په نيمه وچه کې که د خلکو پراخه عنعنات و ګورو د ميلونونو کالونه تاريخ لري . مثلا : د (هولي) په نامه لوبي او دخوبني ورڅي هر کامل د حمل په ۱۲ مه ورڅ لمانځل کېږي ډير لرغونی تاريخ لري چې د (مقدس) په معناده . همداسي هم د خراسان زمين او اريانا د (سامانه) او نوري لوبي او فولکلوري موادو توکي یادولائي شو .

دا خبره د فولکلور ادب او شعر په برخه کې هم کولاي شو . سر خيرونکي نصر الله ناصر د محمد نواز طاهر په حواله وايې (شعر او ادب د انسان طبیعي صفت دی نو که چيری موږ د دوي (پښتو) د وجود قدامت تر دغه وخته تسلیم کړونو بیا موږ د دوي په ژبه کې ادب د وجود نه هم منكريدي نه شو خو افسوس دی چې تردي وخته موږ ته د هجري سن نه آگاهو د ډې ژنبي د ادب خه آثار په لاس نه دي راغلي . د پښتو قدیم شعر په تپه یا مصرع یادېږي او ورپیسي درزمیمه نظمونو ابتدا کېږي چې په مثال کې دامیر کپور هغه مشهور نظم ورکول کېږي) ۵۸:۱۴)

د فولکلورنو تصنیفونه هم شته خو موږ د ادمونې په توګه معرفی کړ . د پښتو د فولکلور ټولونې په برخه کې محمد ګل نوري هم ډير مخکښ دی (ملي هنداره) د ده فولکلور ټولونې په برخه کې هلو خلو نیجه ده ، نوري چې کله د خلکو مال راټول کړي دي نود امانتداری اصل یې ډير پکې مراتعات کړي دي . (ملي هنداره) کې نوري صاحب د (فتح خان بېيختي ، بنادي او بېو) مرد او نامرد زبزبانه بناپيری . موسی جان او ملي جان . مؤمن خان او شیرینو ، جلات خان او شمایله) فولکلوري کې خو عیني کيسې راټول کړي دي ، دی دخپل کار شيوه داسي را پیژندندي :

دا ميانو خه ليکلي ماکپسي دي
 د مينو بني خوري ناري پكې دي
 نه زيادت او نه كمبود مې پكې كېي
 د هماعه نكلچي دخولي جملې دي
 دات كېي خلک په ډول ډول کړينه
 خوك واي داسي خوك واي داسي يې ناري دي
 که خه زياد يا کم غلط درسي (درشی) په سترګو
 عفو غواړه دا دبل خولي دي
 محمد ګل خان نوري له دغه فخر بس دي
 لخې کېي د پښتو خدمت ته پښي دي (۳۹:۱۷)

کله چې پښتو تولنه پع (۱۳۱۹) کال په کابل کې جوړه شوه نو د : (پښتو
 فولکلور ته هم خاص ظایي و تاکل شو او د غې مؤسسي په اساسنامه کې د
 فولکلور تولني موضوع هم شامله شوه) فولکلور پېژندنه ۵۰ (مخ)
 له پنځوسمو هجري کلونو (۱۳۵۰) را په دې خوا په عمومي ډول او په ئانګړې
 توګه د پښتو فولکلور د راتولو په په برخه ډير کارشو دي .
 په ۱۳۵۱ ه . ل کال د وخت د اطلاعاتو او کلتور (اوستي فرهنگ) د وزارت په
 چوکات کې د فولکلور تولنه تآسس شوه ، د (فولکلور) په نامه مجله او د (قصه
 ها او افسانه ها) او (پښتنۍ ملي اټيونه او نخاوي) په نامه يې دوه اثر چاپ هم
 کړه .
 له ۱۳۵۷ ه . ل کلونو را په دې خوا د (فولکلور) د مجلې نوم په (فرهنگ خلق) او
 بیا په (فرهنگ مردم) وارپول شو . له دغو کلونو را په دې خوا د فولکلور د راتولو
 لو په برخه کې خواره واره کارونه شوي دي . دزيري اخبار چې د علومو اکاډمي
 له خوا خبریده فولکلور د څپرونو بنېه منبع ده .

۴- د درېیم خپرکی د موضوعاتو لنه یز :

- د فولکلور کلمه د لومړي خل لپاره په ۱۸۴۶ م کال کې تامس و کاروله :
- د فولکلور پس منظر (شالید) د بشر په تاریخ او بدې او لرغونې جرې لري آن په لرغونونی یونان کې د تاریخ پلار (ھیتروتس، لیوی او بلپنی) په لرغونی یونان او روم کې د بشر د تاریخ برخه کې لیکنې شو دي .
- په اروپا کې په ۱۷ م پېړی کې د فولکلور ټولونې په برخه کې منظم کار پیل شوی دي .
- جان ایبری د لومړي خل لپاره په ۱۶۸۶ - ۱۶۸۷ م کې د خپل وخت یو زیات شمیر(خرافات او دودونه) راقول او د یوې مجموعی په توګه په (پویلیراتئ کویتین) په نامه یې چاپ کړل او پدې کتاب کې دانګلستان د بزگرانو عنعنې او موسیمي شعایر شرح شوی دي .
- جان برانډ هم په همدغو کلنو کې د فولکلور په باب ځینې اثار خپاره کړل .
- په جرمني کې په ۱۹ مه پېړی کې (یاکوب - گریم) او د ده ورور (ویلهلم گریم) د فولکلور پیژندنې په برخه کې تیوریکی خیرنې وکړي .
- د فولکلور د خوندي کولو په برخه کې د روس انقلابي دیموکراسانو هلي خلې هم د یادونې وړ دي .
- و. گ. بیلنسکي د روسي د نولسمې پېړی د انقلابي دیموکراسانو د فولکلور پیژندنې مؤسس ګنيل کيربي هغه د عوامو د بدیعی تخلیفاتو په برخه زاره مواد راقول کړل .
- چرنیشفسکي (۱۸۲۸- ۱۸۸۹ م) شفاهي ادبیاتو او بنکلا پیژندنې په باره کې ډير کار کړي دی او د ولس بدیعی ایجادیاتو په برخه کې یې نظر در لود چې بايد په مشخصه تاریخي قرینه (یوه منظمه برخه ورکړل شي) تر خیرنې لنه دي .
- نیویو او بايد شفاهي ادبیات او تاریخ ګه سره مطالعه شي .
- ماکسیم گورکي اونور (دوبرولیویوف او پلخانوف) هم د فولکلور پیژندنې ځینې بنستیز تیوریکی مسایل وخیل .

- فولکلور خیرنه په شمالي اروپا کې د هغو له جملې ناروی کې (هنريک اييسن) په سويiden کې هلتن کاولوشی لاكتروف (۱۸۵۷ م) چې په ۱۹۰۹ م کامل يې د نوبيل جاييزه هم واخیسته د یادولو وړ دي .
- په ایران کې هم فولکلور خیرنې شوي دي . صادق هدایت (نيرنگستان) . (بف کور) او نورو اثار ولیکل .
- په ریگوايد کې د نړۍ د پیدایښت اسطوره راغلي ده .
- په اريانا کې لوړنې فولکلوري لوېي (سامانه) او نورو مواد شته .
- په اريانا باختري برخه کې له د یشينو (غیرکوچي) خخه د اوستا مقدس متون را پاتې دی .
- د ساكو کېسي او د کيومرث لرغونې باختري اشار راپاتې دي . حتی د کيومرث افسانه بیا په منځنیو پېړيو کې په عربی او فارسي ادبیاتو کې دیره منعکسه شوي ده لکه د طبري په (تاریخ الرسل والملوک) یا د البيرونی په (الباقيات عن القرون الخالیات) فردوسی په (شاہنامه) .
- البيرونی ليکي : د کيومرث نوم (گرشاد) او (گر) په پهلوی کې (غن) ته وايي او ده په غره کې ژوند کاوه .
- په پښتو کې غر ، ورته وايي او سني مثالونه لکه : سپین غر ، چونغر ، غوربند (غربند) او پخوانی بهه لکه ګربند ، سپین ګر .
- د کيومرث په باب اختلاف زيات دي ، ئىنې وايي سام د نوخ زوي له اولادې وو ، او نوم يې اسيم بن لورد و ، په نړۍ وګرڅيده او په بې نوم شيانو يې نوم کيښود او د نړۍ په کرنه او د دانۍ کې يې زيارو یوست ، ديرش کاله يې حکومت وکړ ، دزوی نوم يې (ميشي) د زوي ، زوي يې (سيامک) د سياامک زوي (فراواک) او دهله زوي (هوشنگ) وو .
- د اريائي کېسو دويمه لپي، کر ساكی افساني راخي چې مهم اتلان يې رستم زال زرينه ملکه توميرس او نور دي .
- ساک لمړ پرستان او زرداشتیاو ورته په بهه نظر کتل فردوسی هم یاد کړي دی بزرگان و شيران زابلستان = همان نامداران کابلستان ...
- په پښتو کې د ساكو د (شيرک) کېسه دیره مشهوره وه . دا هغه حمامسه وه چې شيرک د هخامنشيانو د پاچا (دارا) په خلاف د ساكو د قیام (۵۱۳ ق.م) په

وخت کې یوساکي میترو په داسې بد حالت کې چې غوبونه او پوزه یې غوخ شوي و د پارسايانو په سنگرور ننوت ، همدغه شیرک وو .

- شیرک پارسايانو ته چال جور کړي و ، هلتنه یې د خپل قوم شکایات وکړ ، پارسايانو هغه ته دغچ اخیستلو لاره وروښوده . شیرک (۷) ورځې ستپري کونونکی مزل کړي و او پدې اساس هغو له ده سره د مرستې وعده وکړو او دهغوي لښکر دبنتي ته ووت ، خوپارسايانو ته دامعلومه شوه چې شیرک خپل ئان له بد حالت سره مخ کړي دي ، شیرک له دغه کار انکار وکړو او په وروستي سلګۍ کې یې وویل زه بريالي شوم څکه چې دوي ، زما دهیواد والو (ساکو) د بې وزله نه یې کرکه کوله .

- په افغانستان کې د فولکلوري اثار او د خلکو د طبیعت ډير اشار او حماسي پاتې دي ، کندهار په خاوره کې د حینې لوښو موندل ، په بغلان ، آيی خانم و ګندهارا یا اوسيني ننگرها (هده) کې د لرغونو اثار و موندل او دغه راز په لسګونو یادونې موندلې شو .

- په پښتو ادب کې د لوړنیو حماسي اثارو شته والی لکه په ۶۶۱ ه کې د بابا هوټک شعرونه چې :

- په سور غربل راته نن اور دی وګريه جور راته پیغور دی
- غښتيلو ننگ کړي دامواز دی مغول راغلی به تلوار دی

- دا او داسې نور اثار د خلکو د طبیعت بسوونه کوي .

- فولکلور ټولونه د لوړمي څل لپاره خوشحال خان او د ده کورنې کړي ده بازنامه دستارنامه یا د صدر خان خټک (ادم خان او درانی ، درخانی) د یا دولو وړ دی د خوشحال خان (طب نامه) فضل نامه د ډیرو یا دولو وړ دی .

- د احمدشاه بابا له وخته رانیولې ، بیا ترا امير شیر علی خان ، امير عبد الرحمن خان حبیب الله په تیره غورخنگ ، د ظاهر خان ، دا واد خان ، له ۱۳۵۷ تر ۱۳۷۱ هل کلونو د ټول افغانستان د فرهنگ او بیا د پښتو فرهنگ پالنې دوره وه .

- له ۱۳۷۱ هـ. ل خخه بیا تر ۱۳۸۰ هـ ، ل کلونو پورې په تیره د پښتو فرهنگ د زندی کولو پیر او مرحله ګنل کېږي .

- د فولکلوري موادو را تولونه نه یوائي د اکاډميک انترست (مینه والى) له مخې پیل شوه ، بلکې د هیواد پالني او دملې تشخيص احساساتو هم پکې رول در لود
- هغه تصنيف چې محمد قدیر تره کې په کابل مجله (۶۳) گنه او شپړو کالل کې خپور کړي د فولکلور د یېشلو په برخه کې ډير غني دی .
- ملي هنداره فولکلوريکې کېسې (فتح خان بېیخی ، بنادي او بېيو . مرد او نامرد ، زبريانه بنایپيري ، موسی جان او ولی جان ، مؤمن خان او شیرینو ، جلات خان او شمایله ډيرې د یادولو وړ دي .
- د پښتو فولکلوريکو موادو د را تولولو بشه موده د پښتو تولني له راجوریدو ۱۳۱۹ ه.ل) را په دې ګڼل کېږي .

۵ - د درېیم خپرگې پوښتنې :

- ۱- په لویدیع کې د فولکلور په پس منظر خومره پوهېږي ؟
- ۲- په ختیځ کې د فولکلور په پس منظر خومره پوهېږي ؟
- ۳- په لویدیع کې د لوړې خل لپاره چا د فولکلور کلمه استعمال کړه ؟
- ۴- د اړپایانو له جملې نه چا لوړنۍ فولکلوريکې هلې خلې کړي دي ؟
- ۵- په ختیځ کې کو مو مؤسسو د فولکلور د را تولولو په برخه کې هڅي کړي دی ؟
- ۶- د پښتنې فولکلور لپاره چا د لوړې خل لپاره کار کړي دي ؟
- ۷- د خوشحال خان مشهور فولکلوري اثر خه نومېږي ؟
- ۸- د فولکلور کوم تصنيف چې محمد قدیر تره کې وړانهې کړي دي راواخلي ؟
- ۹- کومو مؤسسو په افغانستان کې د لوړې خل لپاره د فولکلور را تولولو ته ملاوته له ؟
- ۱۰- د خو فولکلوريکو مجموعو نومونه واخلي ؟
- ۱۱- د فولکلور را تولولو لپاره که چا مشخص کار کړي وي نوم بې واخلي ؟

خلودم خپرگى

۱- پښتو فولکلوريک ادبیات:

فولکلور د پښتو اد بیاتو یودرنه او رنگینه برخه ده . پښتو فولکلوريک ادبیاتو د نوروا پخونیه خیر خورالویه برخه جو روی د اروابا صديق روهي په وينا اکترو پښتنو لیکو والود (فولکلوريکو ادبیاتو) پرخای د (ولسيي ادبیاتو) اصطلاح منلي ده . په هر صورت د فولکلور يا فولکلور کلمه خود نولسمې پيرۍ خبره ده ، مگر د خلکو معنوی هستي او شتمني يعني ولسيي ادبیات او دودونه خود دوي له ژوند سره هم گامي دي او ممکن د ((خلکو عنعني او دودونه دهمدوی دژوند همزولي هم وي)) پښتو فولکلوريک ادبیات او ولسيي شتمني د همدي لوی ولس ما ل دي د ((فولکلور حاملين خلک دي او خلک د سن ، طرز فکراو ټولنیز دریج له مخي توپير لري مثلًا: مشران او سپین پيرې د لنډ و کېسو، متلونوا اخلاقی افکار و لرونکي حاملين دي .)) ۵۲-۶۶) له همدي امله پښتو ادبیات هم يوه ستره لر غونې شتمني ده . د پښتون قوم دو ګونې ادب په برخه کې (جم ډارمسترس) په خپل معروف اثر (د پښتنه خود شعرهار و بهار ۱۴-۱۵ مخونو کې وايې چې : ((و ګونې ادب اصيله چينه لري ... دخلکوله دې سندرونه د پښتنو دودونوا ژوند باب لوی مطالب تراسه کېږي او د دوي دژوند رښتنې انځور دي .)) ۶۸-۱۵۴ د پښتنو فولکلور که مادي دي که معنوی او ادبیات که په نظم کې دي او که په نشر کې دا تول د دوي ډیولنیز وارې کو، عنعنواو د فکرد طرز محسول دي ، له همدي امله : ((دولسيي پوهې لمن ډيره ارته اولویه ده ... د نظم او نشیر خه په هر ډولنه کې شته ... منشور فولکلور (ولسيي ادب ، ولسيي پوهه) په يوه ډولنه کې ده ټې ډولني هغه کېسي (متلونه ، نکلونه) اونور منشور مواد دي چې پکې رواج لري .)) منظوم فولکلوريکي ولسيي سندري دي چې په بېلوبېلوقسمونوا ډانرونوسره ليدل کېږي پر د غود ووب رخويو ډول منظوم

وزمه فولکلوريک ادب هم شته چې په پښتو کې یې نهه مثالل کېسى او متلونه دي ...
لكه : وه تورې مرغى، په او بوهی بوزى ...
توره توره تله = د دوو تر مینځ ولګیده ... (۳۷: ۱۲) د پښتو فولکلور لمنه خو
خورا پراخه ده ، موږ به په لنډه ډول د پښتو فولکلوريکو ادبیاتو په (شکلي
او محتواي) اړخونورننا و اچوواو دابه و پښتو فولکلوري ادبیات په لاندې
ډولونو موجود دي :

- الف- فولکلوريه شفاهي ډول
- ب- فولکلور په عنعنوي توګه
- ج- فولکلور د نظم او نثرې بهه

د- د فولکلور جوړونکي ډيرڅله معلوم نه وي . (ولس)

و- فولکلور د یوه ګلتور د جزیه تو توګه له هرو لس سره شته .

ه- د پښتنو فولکلور د ډوی د ګلتور یوه ستره برخه جوړوي .

همدارنگه پښتو (فولکلوريک ادبیات) په دوه کالبونو (نظم او نش) کي خان
خرګندوي زموږ د ھیواد تکره فولکلور پوه محمد قدیر تره کي د فولکلور
یکو ادبیاتو د تصنیف په برخه کې خورا دارزښت وړ نظریات وړاندې کړي دي .
نومورپی فولکلور په دوو (معنوی او مادی) پرخویشلی دی چې موږ یې تر
(معنوی) برخې لاندې د پښتو لولکلوريک ادبیات را پرو:
نومورپی په کابل مجله ، ۶۳ گنه ۱۳۱۵ کال کې ليکلې و:

معنوی برخه لومړۍ : ادبیات

- ۱- نظم : د شعر دلونه ، طویل بحر ، رنګارنگي ملي سندري .
- ۲- نثر: کيسې ، حکمتونه ، معماوې او کيسې (چستانونه) ... (۴۴)
- د پښتو فولکلوريکو ادبیاتو په معنوی برخه کې معمولاً دا دوه ډوله (نظم او نش)
تر ستر ګوکېږي د دغه ادبیاتو زمینې او زیر مې تولې په ولس کې وي ، د یو
ليکوال خبره :
- (په پښتو کې د شفاهي ادبیاتو د پراخو زېر مو شتوالي له هنر او ادبیاتو سره
زموره د ولس د پراخه پر ګنو د مینې بنکارندو یې کوي او دا راته شي ، چې زموږ

خلک که په پراخو سوختنده د بنتو او ناپایه بیدیا وو کې په ډیره ابتدائي بنه ژوند کوي او یا په غرونو او درو کې اوسيي - که بيسواده دي او دیا د نوي تمدن له بریا وو ليري پاتې شوي دي خو هنري ذوق لري او خپله تنده د خینو داسي سندرو او نورو هنري - ادبی توکود ایجاد او خورلو له لاري خروبوی ...) ۵۳ (

(ص)

د پښتو فولکلوریک ادبیاتو هر ادبی ڙانر * (دول) د ځان لپاره ځانگړې بنه یا جوله لري همداسي بي مضمون او منځيانګه هم درواخله ځکه خو په شکل او مضمون کې د نورو ولسونو له ادبیاتو خخه خانته جلا لزه او ځانگړی رنگ ، خوند او مضمون لري . د مثال په ډول :

د مضمون له پلوه بنتو متلونه یو خاص یا ځانگړې . زيردستي لري هغه مطلب او مضمون چې په پښتو متل کې پروت دي ، فارسي ، عربي ، هندي او یا نورو ژبو کې نه ليدل کېږي لکه : په فارسي ، دري متلونه کې وايې : (نيم نان - راحت جان - تاکه مېچله بچلان - آفتې نرسد گوشه تنهائي را - گردن نرمه شمشېر نه بريده) ... او نور .

خو په پښتو کې له پورته متلونه سره ورته او یاهم معنى متلونو کې بل ډول روحيه پرته ده ، لکه : (يا مور يا مر - بلا په مخ وهلي بنه ده) د (نريا ترب وي یا خرب) اوين په بدنه نه وهل کېږي) ... او همدارنګه ډير نور متلونه ولسى ادب خانته روحيه او مضمون لري دغه مضمون د پښتون ولس له طبيعت سره سم په متلونو او نورو ادبی ډولونه کې څان خرگندوي او بېلا بېل مضمونونه لري دا درسته ده چې د مضمون او جولي له پلوه خه مشابهتونه يا ورته والى هم ليدل کېږي ، مګر هر ولس خانته جلا ادبیات لري . یو بل مثال : په ترکمني متل کې رائخي : (آته مالينه گوزتيکن او قوسيز عال) ترجمه (څوک جي د پلار شتو ته ستړگې نيسېي بي علمه پاتې کېږي) . په پښتو کې : چې په خپله ميره نه يم = نوبه فخر په باباکوم ترکومه يا ترکمني (آته انه نينګ ګونى او غله ن بيله ن غيزده او له رينګ ګونى داغن دوز ده) (۱۸-۱۸) ترجمه - دومره چې د مور او پلار زړه په اولاد خوربېري هغو مره د اولاد په هغوي نه خوربېري . په پښتو کې : (د مور او پلار زړه په اولاد په کانيې ، بوټي) (۳۶-۱۶) همدارنګه د شکل (بنه) له پلوه هم پښتو شعر او متل د نورو ژبو له اشعارو او متلونو توپير لري مثال : لندۍ د

پښتو ژبې یو جلا ڙانر او صنف دی د بني او مضمون خوند او رنگ بي بالکل جلا دی ، لکه :

ما وي له غمه به دي مره شم مرگ په نيتنه دی د روغزنه شومه مينه

- پښتو لندې، ته ورته په (جاپانی) فولکلور کې د (هايکو) په نامه څه شته چې اوس اوس پښتو ادب ته هم خه راغلي خو چې خومره چسپ لري او کنه نو وروستي خبره ده ، مګر دومره به وايم که (هايکو) په فورم کې پښتو شاعر او شاعره خومره تمرين وکړي خو زموږ مال نه شي کېداي . ئکه د پښتون تېر له فطرت او طبیعت خخه سرچینه نه اخلي .

*ڙانر : فرانسوی کلمه ده، دډول اونوو په معنا ده.

*

شکل (۶)

ڙانر : په لغت کي ڏول ، صنف ، تيپ ، بيلگه وايي . او په ادبی کره کتنه کي ڙانر د ادبی اثارو پر جلا تيپونو يا کټګوريو باندي دلات کوي چې د جلاوالۍ معیاري په فورم (شکل) يا تکنيک دي . (روهي - فولکلور پيژندنه ۱۵۶ مخ) کوچيانی ڪلتور او ڙوند برخه انھوروی . (سيال ڪاڪر . پښتنی فولکلور : ۱۳ مخ)

فولکلور ځانګړتياوې:

پښتو ادبیات او بیا فولکلور یول په ځانګړنې لري ، چې له نورو ادبیاتو را جلا کيږي .

(کابل افغانستان سلطنت بيان) د پښتنې فولکلور په برخه کي یوه مهمه قيمتي خزانه ده ، چې تراوسه یې بيلگه نه ليدل کيږي الفستن په كتاب د پښتو د بیلا بيلو قومونو فولکلور او د هغنو ملي کرکترونه په مفصله توګه بيان کړي دي . د پښتو خويونه ، دودونه ، خيري ، کالي ، انګيرنې ، تولنيز او اقتصادي حالت ، د دوى خوراکونه ، لوبي خرافې افکار د ادارې طرز ، شعایر ، عقيدي او باورونه ټول خيرلې دي . پښتنې فولکلور د پښتنو د ڙوند ځلاندہ هنداره ده ، چې په دغه هنداره کي د دوى د ڙوند ټول اړخونه مخ بسکاره کوي ، الفستن د پښتنې مادي فولکلور لکه (د کورونو د جوړښت طرز ، سامان او افزار ، د جنگ آلي او .. بيان کړي دي . په دغه كتاب کي د تولنيزو پاټکو (طبقو) طبقاتي توپيرونو او ڪلتورنو په گډون تاريخي ، جغرافيوي اتنوگرافي * او سوسيو لوجيکي * هر راز موضوع ګآنې خيرل شوي دي . د پښتو عام کرکتر یوه بله موضوع ده چې په دي كتاب کي یې لنډيز وړاندې شوي دي په اتنوگرافي ، یا باستان شناسي ، لرغون پيژندنه د هغه اثار چې دوختونو په اوبردو کې پيژندل او سائل کېږي .

* تولنيز پيژندنه ده چې په هغه ټولي ډلي په علمي توګه ڙوند کوي . یوه برخه کي داسي رائي : (د پښتنو کرکتر چې په خو کلمو کي لنډ شې نو د دوى عېبونه : انتقام ، رخه حررص ، چور او سر زوي دي خوله بلې خوا په ازادی مین دي . چپلو ملګرو ته وفا داردي په لاس لاهدي خلکوزه سواندي لري ، ميلمه پالونکي دي ، زړه در دي او سخت سري دي ، کم خرڅه هم دي ، خواريکنس دي

، احتیاط کار دی او نورو گاوند یانو ملتونو په تناسب خطا (ایستلو) دسیسی او فریب ته لبزره بنه کوي . د پښتو کلتور او یا فولکلور له نورو گاوند و جلا مطالعه کپدای شي پښتنه د ژوند په ټولو برخو کې له نورو قومونو جلا او ځانته لاره او خصوصیات لري . د پښتنی فولکلور د خصوصیاتو په باره کې له لرغونو وختونو څخه تر نن ورځې پوري هیر مواد لاس ته راتلای شي .

د پښتون (پکت ، پښت) قوم د ملي کرکتیر په باره کې په ډیرو کتابونو کې د هغو له جملې (ریگوایدا) ، (سام ویدا) ، (مجوریا) او د نړۍ د ستر مورخ (هیرودتس) په لیکنو کې یادونې شته . انګیریزی خنیخ پوه (مکنزي) د ساکو قبیله د پښتنو یوه پیاوړې خانګه بولی ، د دوی افسانې د پښتنی فولکلور ډیرې لرغونې یېلګې ګنل کېږي . اروابناد دوست شینواری په څېل معتبر اثر د (پښتو د ولسي ادب لارې) کې وايې (DSAکي اتلانو په جمله کې یوه هم رستم دي .. هغه د عربو د تیری کونکو سره د یوه مبارزه شخص په حیث ثبت شوی دي . او د (یادگارزیران او (درخت اسوریک) پانیانی قصید وکې هم دغه نوم قید شوی دی . د فرودوسي صاحب په شهنامه کې هم دغه واکمن یادونه شوی ده ، د پښتو دولسي ادب لارې لیکوالد (شیرک) نوم هم راوري چې دا په پښتنو قومونو کې یو معمول نوم دي ، هغه زیاتوی . (DSAکو ډیرې حماسي لرغونو مؤرخيونو په خپلو آثارو کې ساتلي دي چې یوه هم د (شیرک) حماسه ده چې بولین د (چګړې چلونه) په نامه په څېل کتاب کې درج کړي دي . همدا ډول ډیرې نوري عنعنې او دودونه شته چې د پښتنی فولکلور خرګندونه کوي . میرانه او او قادری یو بل اصل دی چې د پښتنو کلتور لابرجسته کوي . په دویمه میلادي پېړې کې لوکبان د ساکو دروحيې په باب ډیرې نوري کېسې لیکلې دي ، او د ساکو د متل پې را اخیستي دي چې په کې ویل شوی و : له دي زیات خجالت نشه چې په دوستي کې خوک خاین خرګند شي ، (دولسي ادب لارې - ۱۲ مخ) لوکيان د ساکو د بسخو له زړه ورتیا هم غږېږي او د ملکې زرینې په باب لیکي : د ساکو نېټئې ډیرې زړه ورې دي او له نارينه و سره یو ئای له جګړو کې ګډون کوي شیرک : هغه خوک و چې د (هخامنسیانو پاچا لومړي دارا په خلاف د ساکو د قیام (۵۱۳ ق م) کې پداسې حال کې جې پوزه او غورونه یې غوڅ شوی و د پارسايانو په سنگرونو ورننوت او د څېل قوم له لاسه یې شکایت وکړ خود

اکا یې په خپله کړي و مګر د هغوي د غو لولو لپاره دا کار کړي و هغوي یې دېښتی ته راویستل او هلتنه له لوړۍ او تندي مړه شول . زرينه د ساکو یوه ډېره زړه وره او توريالي، نسخه وه چې د خپل هیواد استقلال یې وساته او ډیر بناونه یې ودان کړل د دې له مرینې وروسته د دې قبر د هرم په دول جوړ شو او یوسلو پنځوں متړه لوړه وو او په سريې د سرو زرو مجسمه درولي ده . که د لرغونو دورو اثار و گورو د پښتو د فولکلور په باب زيان معلومات تر لاسه کېدای شي (ابوريحان البيروتي) په خپل یواثر (الباقيه عن القرون الخالية) کې د پښتنو د فولکلور په باب خو په زړه پورې تکي ليکلې دي ، لکه :

(هيوان تسانګ چيني سياح په ۶۳۲ م کال افغانستان ته د خپل سفر په ترڅ کې د پښتنې سيمو د فولکلور او (بابر) هم د پښتنو په باب جالب تکي بيان کړي دي د سيفي هروي (تاريختنامه هرات) د مسيحي سياح (بصيرت نامه) د اخوند درويزه (تذکره البارو الاشرار) هم د پښتنې فرهنگ په باره کې ډير مطالب خوندي کړي دي) فولکلور پېژندنه (۱۴۹ مخ)
د پښتو فولکلور په عامه مانا د پښتنې ټولني د تکامل لاري ، د خلکو د تجربو له سرچينه خخه چينه را (الخلي) ، د (پښتو ولسي ادبیات په لوی سر کې په دوو برخو بااندي ويشل کېږي :

۱- منظوم ولسي ادبیات

۲- منثور ولسي ادبیات

په منظمو اثارو کې جلا صفتونه او ډلي شامليږي او همدارنګه منثور آثار هم بیلا بیل ډولونه یا ڙانرونه * لري چې موب به په لنډ ډول دغه صنفوونه او بیا د هغوي هندسي جورښت وکاپو :
داسي چې هر ادبی صنف ځانته بیل بیل لري، بیل بیل مضمون هم لري که خه هم په ادبی اثارو کې ډير څله مضمون ورته والي شته خو دبني یا جولي له مخي هر (دول) بیل سکښت لري . دلته به مور لوړې د (نظم) تر سر لیک لاندې صنفوونو او بیا به د نشي صنفوونه واخلو او ورپسې به د هر نظمي (دول)
هندسي جورښت او (نشر) حدود او جورښت وڅلوا .

لومړۍ - نظم : د نظم تر سر لیک لاندې :

۱- لنډي ۲- سروکي ۳- باپولالي ۴- داتن ناري ۵- د ماشومانو سندرۍ ۶- د ميندو سندرې ۷- تاريخي ناري (چاريستي) ۸- منظوم متلونه ۹- کاکري
غارې ۱۰- برغازې ۱۱- سلسلي ۱۲- پړاکې ۱۳- د بناادې بدلي ۱۴- ساندي ۱۵- چغيانې ۱۶- غزل ۱۷- خلورريئي ۱۸- بدلي ۱۹- بغضونه ۲۰- د متروکو کسرونه ۲۱- بگتې ۲۲- لوبي ۲۳- داستان (بدله) ۲۴- مقام (رباعي) ۲۵- انګي ۲۶- د بي بي دستي سندرې ۲۷- دنکلونو ناري (غروننه)
۲۸- سنڌر خليې ناري ۲۹- کيسې ۳۰- سوزخاني او نور ولائي شود نظم د پورته ډولونه په عامې (عامو) او خاصو (سندورهم وويشو لکه) :

الف عامې سندرې :

۱- لنډي ، سروکي ، داتن ناري ، د ماشومانو سندرې ، د ميندو سندرې ، تاريخي ناري د بي بي دستي سندرې ، کيسې (منظومي) منظوم متلونه ، غارې (کاکري) برغازې ، سولي ، سلسلي ، بلندې ، پړاکې ، فالونه ، د بناادې بدلي ، ساندي ، چغيانې او چاريستي ، بدلي لوبي ، بغضونه ، د مروتو کسرونه ، بگتې ، لوبي ، داستان (بدله) مقام (رباعي) او نور ازاد ولسي شعرونه يادولاي شو .

دويم : منشور ولسي ادبیات :

متلونه ، نکلونه ، وړې کېښې ، توکې ، بولنې ، تکېه کلامونه ، روایتونه ، دعاوې او نیراوې ، متشابهات ، رمزونه ، فالونه ، کتابې او د پښتو ولسي ادبیاتو لنډه پیژندنه او هندسي جورښت :

الف - د پښتو ولسي شعر هندسي جورښت او تقطع (شتنه) د پښتو فولکلوريک يا ولسي شعر بهه خانته خاص هندسي شکل لري چې موبه په يې په ترتیب خو لنډه ډول سره دلته راورو ، زه به هڅه کرم چر په ډير لنډه ډول د هر (صنف) د نوم تر منځې ده ګه ديو عملی مثال او بيا جورښت په شکل کې ونيسم لکه :

اول - لنډکۍ (Landakay) :

لنډکۍ له لنډی سره توپیر لري ، مګر بیا هم ورنېدې ده دا ځکه چې د لنډی دویمه مسره (۱۳) او د لنډکۍ (۱۴) سیلا به ده : د پښتو د ولسي ادب دغه له نظره لویدلې برخه د پکتیا په ولايت کې اوس هم ژوندي ده او دا یو ډير لنډکۍ او خوب شعر دی چې تراوسه پورې پې د پښتو په ولسي ادب کې اندول نه دي لیدل شوی او د پښتو په ولسي ادب کې له دغه شعرنه لنډکۍ شعر نه لرو ، دا ځکه د کاکړو د غارو د دواړه مسريو سیلابونه معمولا (۱۶) ا د لنډی دوراړه مسري دوه ويشت سیلابونه ، دی خودا شعر یوازې یوه خوارلس سیلاښه مسري ده نو ځکه د لنډکۍ نوم غوره ورته وبلل شو)

د لنډکۍ پای لکه د لنډی غوندي (ونه ، ینه اومه) سرته رسیږي پوره تفصیل یې په بل خیرکي کې وګوري: لنډکۍ یوازې یوه مسره لري خود سندرو یلو په وخت کې لکه د سروکو په شان له نورو سره غېر ګېږي لکه :

ګل لالې یې راړر لکه ناوې په ډولونه
ګلالې موږک مور یې جومات کې لټوينه
هندسي جورېښت :

الف

xxxx

الف

xxxx

الف

۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
نه	له	دو	په	وي	نا	که	ل	ور	را	ېي	لى	لا	ګل

۳ - سروکې (Saruke) :

سروکی: ئىنې خلک ورتە (نىمكى) ھم وايى. دسروكى مكمىل او بشپۇرنكى لىنىي دى. سروكى يو بىت يعنى دوه مسىرى لرى او ۋېرخلە لومپى يې تر دويمى او بىدە وي، لومپى سروكى ويل كىبىي او بىاتىكى وراچول كىبىي (۱۲۴).

سروكى خو پىنخە ۋولە دى ، هندسى بىنە يې ھم يو ۋول نە دە .

1- لکه : له كورە راوتىپە نجونو پە تولى كې = پرتۈگ دې لىكىپە لىكىپە

A A

پە خىنگ تېرىپە گلىپە

B B

يا : چى لومپى مسرە يې (۱۳) او دوه يىمە يې (۷) سىلا بە وي . لکه :

جلكى خېپە دە نن سبا يې دوينە	اور بل يې پنگۈينە
چى ددىن نصىب يې نە وي	اوربل يې پنگۈينە
پە يوھ كۆخە كې سره ورلاندىپە وروستە شىنە	اوربل يې پنگۈينە
جلكى خېپە دە نن سبا يې دوينە	اوربل يې پنگۈينە

هندسى جورپىت :

الف الف

الف الف

2- ھغە بىتونە چى لومپى مسرە يې (۱۴) او دوه يىمە يې (۷) سىلا بە وي ، لکه :

تە شوي رانە پاتىپە زە پە دى وطن تە لارم	خېپە يەم خكە ۋارم
---	-------------------

يا : تىكە غرمە دە او س راوخىي غوننە منىدە

د سمال وھى پە تىنەدە

ب

يا : داغوننە منىدە ھوانىي ما سره بدلە كە

پا خە ۋىيە بله كە

ت

جلكى ودىرىپە سپىن مخ يې وابىكىپە ماتىپە شوي

جار وطنە ياتىپە شوي

الف

3- بىتونە : چى لومپى مسرە يې (۱۵) او دوه يىمە يې (۷) سىلا بە وي لکه :

هلك = ته يې شنه کوتره زه يم باز دگرنگو جلکى
ورم دي په پنجو جلکى

الف

جلی - خان به سینگار كرم مازديگرى، ته زه درخمه
تور لونگ به و تيوبىمه

ب

4- هغه سرو که چې لومړۍ مسره يې ديارلس او دوه يمې يې شپږ سيلابه وي
لکه :

گودرته راشه خوله به در كرم مازيگركې
ودريوم په خادر کې

الف

يا :

ذيزپو ګلو خانگې مه نيسه ماتيرېي
زړه مې په بدېړېي

ب

يا :

ته چې د خيال خندا کوي ما به ملنگ کړې
ڇير به مې بدرنگ کړې

ج

5- هغه سرو که چې لومړۍ مسره يې (۱۵) يا (۱۶) او دوه يمې مسرې يې شپږ
سيلابه وي لکه :

تا به ليونى كرم که زه ڇير توره ومه
خان چې جورو ومه

الف

آيinne رنجورمه راکړه موري سترګې تورو ومه
يار خوشحاله ومه

ب

يا : قول وور کې به مړه شي ، ستا په سرد ګلوونې
توعې کبر جنبي

ج

(غرني سندري له (۱۵۱ - ۱۵۴) مخونه .

4- کاكري غاري *kakari γare*

کاكري: ته کاكري غاري هم وايي، لکه لنديو غوندي دېښتنو ولسى ادب
برجسته صنف دی. د(نارو)، (لنديو) او (غارو) په نامه هم يادېړې شاعريې معلوم

نه وي په گوړه هم ويل کېږي. کاکپې، هغه ولسي شعر دی، چې غنی او دفورم له پلوه مثنوي غوندي وي.
د کاکپې فورم لکه مثنوي غوندي دی ، د مضمون له پلوه ډير ډولونه لري لکه :
سپينه خو له په خندا خاندي
مازديگر دې کړ راباندي
الف

پیکي پورته د خالو که

يا : شين خالي، قدم په وروکه

ب

تو يوم د سترګو وينې

يا : مخ را کوب که تکي سپينې

ج

پرغابسو درد کي د

اوسمې خوب شي بار خوگان

جانان

د

5- لندي (Landay :

لندي: دېښتو دولسي سندرو یوه ستره او مهمه برخه ده او مخصوص جوړښت لري. لندي غیر مقفى او عروفي شعر دی چې لومړي مسره يې^(۹) او دويمه يې^(۱۳) سيلابه وي. په دينه او ونه ختميږي وايى چې دغه نوم له لندي مارنه اخيستل شوی، هغه هم زورور او دشعر داډول هم قوى مغمون او ډير خوندلري. لندي، خانته فورم (بنه) او محتوا لري. هندسي شکل يې هم له نورو فورمونو سره توپير لري لندي دېښتو یو طبیعي او فطري شعر دی ... لندي یو خاص طرز او ځانګړي وزن لري^(۵۲) لکه : سترګي کچکول کړه دیدن واخله ملنګه یاره بهانه راغلي - یمه

شنه : الف

لور يې په کلې شرومې غوارې
اورکوينه

ب

الف

شتنه :

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
له	واخ	دن	دی	کوه	کول	کج	گئی	ستره

۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
مه	لن	گه	یا	را	بها	نه	رغ	لی	ی	مه	لن	گه

یا: داهلکان دی ھوانیمرگ شی مینه یې پریبنې په فیسبوک لوبي کويته

۶- بابو لاله (Babolale) :

دشخو له خوا جوریبری او ویل کیبری. بابولالې په ولسي سندروکې مخصوص جوربنت لري. له دریو بیلو بیلو تو تیجو جوره شوې وي او کله دوپ مری لری. په واده کې ویل کیبری.
دا هم د پښتو فولکلوريک شعر خانګړي ډول (فورم) دی او جلا هندسي جوربنت لري.
لکه :

الف د موږ د ناوې خومره بوک تندی دی
الف آرمان مې د ماما داشین پتی دی

X X X

الف یا : بنې شوې چې د شنو ونورا تیره شوې
ب آبادې په پیسو شو ته یې هیره شوې
(پښتو خانګه : ناجیه وردګ ، ۱۳۸۵ کال)
شنې :

۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
دی	دی	تن	بوک	ره	خوم	وې	نا	د	موږ	ز
۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱

۷- فالونه (Faluna) :

فال هم د ولس مال دی ، دا کشرو فالونو لومپی مسره یې لنده او دویمه یې اوږد
ده وي .

او کله هم دواړو مسره سیلا بونه سره برابر وي ، ډیر خله دوه او خلور مسره وي

۱- دوه مسره ایز فالونه : چې لومپی او دویمه مسره یې اته . اته سیلا به او دوه
یمه یې هم اته ده لکه :

پر کل عالم خوره راله (راغله) د پاسه مسله راله (راغله) هندسي بنه :

۲- خلور مسره ایز فالونه :

سور چرګ وهی ناري د جنت په مناري
خلکو کاندي ننداري پښتنې شير د خدای تپربوي
فولکلور ۶۹ (مخ)

الف الف

X

۸- د بی بی دستی سندري (Bibi daste sandare) :

مراد والابنځی یې وايې ، محدودي دی لکه :

سر مې داسي تور دی پر موږ هم د دوهی ملنگۍ سردې وي تور دی
لا الله الا الله محمد رسول الله بنه لوی دین د محمد رسول الله

هندسي جورې بست :

الف

ج

لومپی، نيمه مسره (۱۲) دوه يمه (۹) درې يمه (او) خلورمه (۱۴) سیلا به ده .

۸- سولي * (Sole) :

د او ده او خوشحالی په وخت کې وي، دويلو په وخت کې يې ډلي جوړېږي، طنز^{*} ور کې وي.
لکه:

۱۵- سولې تکومه تکوم تا به واده کمه
۱۵- په خدای مې دې قسم وي و پلانی ته به دې وکمه

۱۵- سولې تکومه تکوم تا به واده کمه
۱۵- په خدای مې دې قسم وي و پلانی ته به دې
۱۵- سولې تکومه تکوم تا به واده کمه
۱۵- سولې تکومه تکوم زه پلانی نه کومه

۱۵- په خدای مې دې قسم وي پر ما لوى دى
که يې
وکمه:

(سیال کاکړ فولکلوری سندري ۳۲-۳۴ مخونه)

لومړۍ نیم بیتی يې (۱۵) او نورېږي (۱۶) سیلا به مسرې دې.
* سولې: مراد ترې (شولې) ده د ور یجو تا تکول شوې بنه.
* طنز: هغه هنرمندانه وسیله ده چې انسان هغه په واسطه تریپولو بد فکري حالت او خپل حالت د الفاظو په کالب کې له ویری پرته بیانوی، فکاهی یا فکاهیت یا له خندا ډکې خبرې هم دې (۱۱: ۵۶)

هندسي جورښت:

الف

الف

الف

الف

الف

الف

شنه :

سولې د وزن او هیجاو د شمېر له مخې سره یو شی دی ، لکه د مشنوی په خېر
بنې لري .
لندې شتنې وګوري .

۱	۱	۱	۱	۱	۱	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵	۴	۳	۲	۱	.	و	ک	ت	م	م	ک	و	ل	س
مه	ک	د	د	وا	به	تا	ک	،	ه	ه	ت	پ	ې	و

۱۰- برغازي (Bar *yazi*) :

د سیال کاکې په وینا د بوب تاریخي ناوه او د بوري جانانه * سیمه کې د دغه
شعر فورم موندل کېږي زیاتره برغازي یو نیم بیتیزه وي ، خو کله درې بیتیزه او
کله

هم تر دې زیات زی ، خو په ټولو صورتونو کې (دغه ولسي شعرونه سره هم قافیه
او اکثر و ځایونو کې هم ردیفه وي) (د پښتو شفاھي ادبیات ، ۲۸ مخ)

- ۱- د کويتې (کوتې) ایالت ، پښتون اباد په ۲۵ کيلو متري جنوب شرقی
خواکې یوه ناوه ده
 - ۲- خاصیه سیمه
 - ۳- بازار میان ، سیمه ایز بازار ورخ ده چې د پنجشنبه ورخ ده .
 - ۴- د (لام) یعنې پلار یا مشر ورور لندې بنې (مخف) دی .
- لکه :

چرګ اذان دی خولګۍ راوهه	(بازار میان دی خولګۍ راوهه
زما تلوار دی خولګۍ راوهه	لور سهار دی خولګۍ راوهه
د ګل کېډي رائه چې خو	رائه ورې رائه چې خو
د لال پکرمو چېږي دی ؟	نن سبا چې رائه خو
مستې غولی مو چېږي دی ؟	الکانو کور مو چېږي دی ؟
	هندسي بنې :

الف

الف

الف

الف

ب

ب

ج

ج

۱۱- د پروفیسور سیال کاکر په وینا : (اکثرہ سلسلی د نارینہ او بنخو تر منځ د مسابقې او گوندې (سوال و خواب) په بنه ویل کېږي) ، د سلسلو ټېښې مسری سره برابرې دي لکه :

۸ راوتنۍ په سنځریم

۷ په شان د سپنیکی ماریم

(سیال کاکر ، فولکلوري سندري ۱۵ مخ)

زه د بنو نجونو اجل یم

د هر چا ترا وده تريم

ب

الف

الف

الف

په پورته سلسله کې ګورو چې (سنځر) ، (راجل) ، (مار) او (اوده تر) د قافیې کلمې راغلي خو سنځر له اجل سره هم سوی دي ، کله نا کله په فولکلوريک ادب کې دasicي مثالونه نور هم ليدل کېږي او په دوه لوړۍ نیم یتې کې (مار) له (تر) سره هم قافیه شوی جې دasicي قافیه د اروښاد علامه عبدالشکور شاد په

وینا د (سستی^{*} او چستی^{*} قافیه) (٤٥) سره راول دی(یم) یم په خلور وارو
مسرو کې ردیف راغلی دی .

یادونه : سسته قافیه : چې د قافیې کلیمې سره تخته یه تخته نه راخی : لکه :
مار او تر یهنه د تورو له پلوه د قافیو په کلمو کې توپیر موحد دی . چسته
قافیه : هغه ده چې دوه کلیب د هجاو تورو له پلوه یوشی اوپه ردیف کې هم سره یو
شان وي لکه : سینگار ، افگار .

١٢- چغیان (Ciy yan) :

د پښتو شفاهی ادبیات، لیکواله اغلې غوتی خاورې د فولکلوریک شعر دغه
فورم د لوړۍ څل لیاره د پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکړ د وینا پراساس
معرفی کوي

(دغه فورم یواحې جنوب غربی سیمه کې ونومول شو) چغیان د واده ورځ د ناوې
یا نورو پیغلو له خوا د خوا شینې خپگان په وخت کې ویل کېږي لکه : درې نیم
بیتی لري چې دریمه نیم بیتی د لوړۍ پر قافیه وي لکه :

۱- وروره لاس یه کڅوړه
خور دې ئې د بابک له کوره

۲- څواب خورې هوی که غاړه لوی که
اکا ګان درته ولټ دی

اکا ګانو زړونو لوی دی (٤٢ - ٨٠)

د لوړۍ چغیان د لوړۍ مسرې سیلابونه (٨) د دویمه (٨) د درېیمه (٩) دی :
او د دویم چغیان د تولو بیتنونو مسرې (٨) دی .

ب

الف

٢ الف

ج

ب

یا دابل چغیان :

بابک خرخه کرم په ھیر دولت
خود به ژرا کرم په هر ساعت
زه په خپل کور کې وم په راحت
په پردی کور کې مې نه شته عزت
(۱۲-ج)
د تولو مسرو سیلابونه يې (۹) دې :
هندسيي بنه :

الف

الف

۱۳ - د میندو سندرې (Damayndo Sandare) :
د سیال کاکړ په وینا : (پښتنی مو مینه ناكه غیږ په حقیقت کې د شعر او ادب د
زده کړي لپاره هغه ابتدایي بسوونځی دی چې ملاله . نازو، ایمل خان او
خشحال خان یکې روزل کېږي د میندو سندرې سیلابیک او څېه ایز او ډون لري
لكه :

پلانکي جانه بنایسته = بنه دي توره بنه وسله = په بنایسته نیلې سپره
چې نیلې دې تماشې کا = تور تازیان دی ورسره
د لوړبو مسرو شمیر يې (۷) د دویم نیم بیتی (۸) او بیا د پای (۷) سیلابه دی
هندسيي بنه :

الف

الف

الف

الف

الف

يا : آللوا للو للو = خوب دي درشي په ليمو = خوب دي لري له هدو:
هندسيي بنه :

۱۴ - د ماشومانو سندرې (Demashumano Sandare) :
د ساعتېږي په وخت کې ویل کېږي ، طنز او توکې پکې ډېرې وي لکه :
ما سره با درنګ دی = جنګه جنګه تو دشه = تا به تودې نینې وکرم

زه به تماشی و کرم لومپری مسره (۶) دویمه (۴) دریمه (۱۱) او خلورمه (۷)
 سیلا به ده
 هندسی بنه :

الف _____
 ب _____
 ج _____
 ج _____
 یا :

نری . نری باران دی = ورور می راروان دی
 د کت لاتدی پیشو ده = پیشو ته وايم پشي
 موبد که ستري مه شې (۴ : ۱۶۶)
 د مسره سیلا بونه بې (۷) سیلا به دی :
 هندسی بنه :

الف _____
 ب _____
 ج _____
 ج _____

۱۵- کبسى (Kisay) معما :

معما (کبسى) اړونه (تکونه) هم ورته وايي .

باید داسې وویل شي چې لومپری سپری یا ماشوم بې وواي او دویم خواب ورکړي
 کنه لوېه بايلی . معماوې کله منظومي او کله هم منثورې وي : منظومي
 کيسى (معما) ساده او روان شعر دی ، مطلب په اشارو او کنایو کې بنودل کېږي
 کله دوه مسرې ، کله درې ، کله خلور او خینې وختونه زیاتې وي لکه :
 مثالونه :

- ۱- دده ونه - کړویه ونه - کال وسر کې دوه ګلونه (دوه اختره)
 - ۲- له پاسه راغې سور بلوڅ اغوستي بې دی پنځه پنځوس (پیاز)
 - ۳- تور دی کارغه نه دی الوزي مرعه نه دی (غوباري)
 - ۴- په یور په حې آسمان ته چارچاپیره ټول جهان ته (د سترګودید) (۱۷۰)- (۷۷)
- په دویمه ګنه کې د مسره شمیر (۸) ، په درېیمه ګنه کې (۶) (۷) سیلا به دی .

هندسي جوربنت .

١ الف الف الف

الف

٢ الف الف الف

الف

٣ الف الف الف

الف

٤ الف الف الف

١٦ - ساندي (Sande) :

ساندي (گي) يا ويرني د ولسي نظم يوصنف دی ، د بنخو له خوا په مري باندي
ويل کېرىي ھيني خلک يې ستاياني ، كېيکي او ھيني نور يې غېنگي هم بولي (دېښتو شفاهي ادبیاتو شکل او مضمون) كله د لندي په بنه هم وي خو په
ھانگوي وزن کې راخي :

په لندې ډول دي : اول هغه ساندي يا ويرني يا مثيه چې د لندي په فورم کې
دي :

لندي : ګلونه خاورو له پيدا شول
ھما لالي ترگل نازک خاورو له
ھينه

ماوي له غمه به دې مره شم
مرگ پخ نitemه دی د روغزوند
شوم مينه

ماله قلم ، مشوانى راپرئ
د ياراني تاريخ وکړه شپه به چا کره
کومه

(٥٥ او ٦٧)

د پورته لنډو لوړۍ مسرۍ (٩) او د دويمې يې (١٣) سيلابه دی .

هندسي بنه :

الف ب

همداسي د نورو لنډو يو شننه هم درواخله :

دويم : غبر گې ساندي : چې له يوي بسخې سره يې نروې بسخې د غم په وخت کې
غبر گوي .

١- (پلانګه) په سردې کېنه يوه مرغۍ = چې درته ووايې د پلانکي) سلامتى .

X

X

X

۲- خدایه پخی کپی د غره ممانی = (پلانکی) شاوه کپی بسخه یې ناوی ساندی
 معمولاً دوه مسره ایزی وی لکه
 ۳- پلانکه مه شپی کپه مه کلونه
 کورته دی را درومه
 دلومړی ساندی لوړۍ مسری (۱۱) او دوه یمه یې (۱۴) همدارنګه د دویم لمبر
 ساندی لوړۍ مسری (۱۰) او دوه یمه هم (۱۰) او دریم لمبر ساندی ، لوړۍ
 مسری (۱۰) او دوه یمه هم (۶) سیلا به دی .
 هندسي جوړښت :

۱۴	الف	۱۱	الف
۱۰	ب	۱۰	ب
۶	ج	۱۰	ج

د مثال په ډول د (۱) لمبر ساندی شتنه :

پلانکه مه شپی کپه مه کلونه
 کورته دی را درومه

۱۷- سروکې (Saruke) :

د پښتو ولسي سندرو خانګړي ډول (فورم) دی چې بیلا بیلې بنې لري .
 (حینې پښتنه یې سروکې ، نیمکې بولی او د پکتیا په منګلو کې د (پام) په نوم
 یادېږي

سروکې ویل کېږي بیا تیکۍ (لنډۍ) وراچول کېږي یعنې تیکۍ + لندۍ =
 سروکې
 سروکې + تیکۍ + لندۍ = سروکې
 لکه :

۱- خانه راځه راځه دلبره
 ډکې لاری د جنکو لندن ته حینه
 امان الله ته دی خدای لوړی نه ور
 د جنکو کدر (قدر) یې کم که
 کوينه

خانه را هه دلبره
ڈکی لڑی د جنکو لندن ته ئینه..

د پښتو شفاھي ادبیات ٦٠ مخ

يادونه : لکه چې شاه امان الله غازی د افغانی نجونو یوه (۹) کسیزه ډله زده کرو
لپاره یورپ ته ولیپ له نوبیا دا لنډی جوړې شوی دي ، (په خای ده چې ووايو
شعر او هنردو حلايو رنګین انځور دی اویا هنر د اجتماعي شعور یوه بنه ۵۵.)
سروکې دوه مسره یې (لومړۍ یې لنډه او دوه یيمه یې او بده وي کله درې مسره
ایزي او خلور مسره ایز او پنځه مسره ایزې هم وي .

د مثال لپاره یې درې مسره ایزه سروکې راواخلو :

لنده کره تیکی مزی دي، خال به
پسې ورجګ کره سره لاسونه
دې وران شي
هنديسي جورپښت :

الف ب

خلور مسره ایزه سروکې :

خلور مسره ایز سرو کې :

درته کرم ناله زاري	تورې سترګې خماري
شوم رسوا ستا په ياري	دزره زخم مې کاري

هنديسي جورپښت :

الف الف

الف الف

د اپورته سرو کې خلور مسربیزه چې هره مسره یې (۷) سیلا به ده ، همداسې نور
مثالونه هم ډیر دي .

۱۸ - د اتن ناري Atan-nare

د اتن سندري هم په پښتو ادب کې څانګړي فورم او مخصوص وزن لري .
د اتن ناري خودې ، له سوزه ڈکې ، روانې او دخلکو د فطري احساساتو بنکاره
ندويه دي .

دری مسره ایز - اتن ناری :
دابوری و وری کلی می دیار دی
زره می په گوگل کی ناکرار دی (محمد عارف غروال ، غزنی سندري ، ۴۱ مخ)

هندسي جوربنت :

الف ب

یا خلور مسره ایزه :
د اتن غاری کوي سره
که دوپ دی نجوني دوپ دی
ترلی دی
د بله زرغونی جستی
د بله د چت کمیس دی
په پښتو دی
هندسي جوربنت :

الف

د ج د
دوه نوري یې هم (۸) او (۱۲) سیلا به دی .

۱۹ - چاربيتی (Charbite) :

چاربيتی دېښتو خاص سندري دی .
چاربيتنه ، دار مستر د پښتو یو لیکلی تاریخ واي ، خانته موسیقی او په
زره پوري آهنگونه لري . یو لیکوال ویلي و :
(چاربيتی ها مجوعه اطلاعات و اخبار حوادث ملي و محلی و مطالب سرگرم
کننده برای شونده گان بوده و در قلب الفاظ ، منظوم مفت و ریگان برای مردم
عرضه میگردد) ۳۵-۹۱ تر مخ (۴۰)

چاربيتی په دوه دوله دی .

- الف : ساده چاربيتی

- ب : ځنځيري چاربيتی

۱- ساده تعریف :

کسر اهو چشمی ، گل اندامی ، ماه جیمنی

زه دی وسوم ولی خه دپاره ؟

بند : وسوم ، وسوم خوک می نه اخلي عرضونه

نه پوهیم ربه دا خرنگ تاثیر دی ؟

لیلا تور وربل دی جال نیسي بازونه

باز د زره نیسي بی شکه هوا گیر دی

د هر چاله خولی نه خیری دا غرونه

شنکی خال غونده زنه کپ امير دی

پاچا یې دې شوه په لاس ، پاچا د چین یې

رسالې دریسې چې شولې واکداره !

چار بیتی پنځه ، شپږ او یا زیات مسرې لري ، پنځه مسره ایزې چاربیتی مثال :

هندسي جورښت :

کسر _____ الف _____ ب

بند : _____ الف _____ ب

الف _____ ب

الف _____ ب

الف _____ ب

د چاربیتی کسر ئانته هندسي بنه لري ، خو (پای) یې د (کسر) له لومړۍ نیم
بیتی سره یوشان ده .

له کسره رانیولې بیا د بند تر پایه د مسرو شمیرې (۱۲) او (۱۱) سیلا به دی .

۲- ځنځیری چاربیتی مثال ، هندسي بنه او شننه :

شپږ مسرې واله چاربیته :

بنه سینه ، رنګینه ، سنگینه دلیلی

شین یې خامل ، دی دلدل ، دا دی خامل

دلیلی

xxxxxxxxxxxxxx

قلندر ستا دی د. هر سهار دی جانان
تیک د سر ، دی سره زر ، بنه نظر ، د جانان
خزانه ، نازدانه ، جانانه که گیلی
بنه سینه ، رنگینه ، سنگینه دلیلی
نن یې شال دی کشال و زانگی خیال دلیلی
شین یې خال دی دلل ، دا دی حال دلیلی

الف	الف
الف	الف
ب	ب
الف	الف

د مسرو سیلابونه د همدي ځنخييري چاريستي تر پايه (۱۲) دی او شننه یې په همدي ډول
.

٢٠ - بدله (Badala) یا بدله :

د بدله کې بېلا بېل نظریات دی :

د (پنستو ادب) لیکوال عبدالحليم اثر وايې (حیني پنستانه لنډي پنستانه لنډي، ته بدله هم وايې) (بدله چې عموماً پنستانه غزلي ورته وايې ... او پوهاند عبدالحی حبیبی د (عبدالقادر خان ختیک) د دیوان چې په ۱۳۱۷ کال کې خپور شوی د غزلو (بدلو) نوم ورکړي دی) (هسي خو په عامه مانا د کندههار، بلوچستان ، هملند ، زابل .. ارزگان ، فراه ، هرات ، غور ، بادغیس ، غزنی ، وردک ، میدان ، لوګر ، د کابل د شاه او خوا سیمو کونړ لغمان او ننګههار د سیمو او سیدونکي پنستانه او همدا راز د پکتیا او لري پنستو نخوا کې په عام ډول ټولې ولسي سیندرۍ او .. په بدله کې رائې) غوتۍ خاورې ، د پنستو شفاھي ادبیات ۹۲ مخ)
په پتیه خزانه کې لومرنې بدله د شیخ بوستان بریخ ډه .

کسر: او بنکی می خاھی پر گریوان یو وار نظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما
 بند: د خوب زرونو له حاله ته یې ای باداره آگاھ
 یې د بې وزلو همراہ
 د خپل عزت په روی (بستان) ته کوہ د مهر بنندل
 کرپی له گناہ گوابیل
 او بنکی می خاھی پر گریوان پو وار نظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما
 د بدلي د (کسر) دمسري سيلابونه (۱۵) او (۷) دي .
 همدارنگه یې تر پايده د سيلابونو شمير (۱۷) او (۷) راغلی دی .
 هندسي بنې :

الف

الف

ب

ب

ج

ج

الف

الف

۲۱ - بگتی (Bagatay) :

بگتی یو داسي چست ، ساده او روان شعر دی چې د اوريدونکو او ويونکو
 وجود په حرکت او ارتعاش راولي او یو هيچان پکي پيدا کوي .

(بگتی هم د چار بیتو او بدلو په شان کسر لري خود بگتی کسر د ھینو چار
بیتو او ھینو بدلو په خلاف اکثرا یو بیت (دوه مسری) وي .
داتوري سترگي سره تپريبي

له حاله

زما ، کله خبرريبي

xxxxxxxxxx

دا توري سترگي سره یې لاسونه
په بام ولاده کوي

سيلونه

وربل کې یې اينسي تازه گلونه

موزي دله خان ، به تري جاريبي

xxxxxxxxxx

موزي دله ته ، وکوي پام

د کوره وزي ، سري مابنام

چې بيرته راسي ، کوي سلام

تومت د جيني ، په ماوريبي

xxxxxxxxxx

تومت د جيني کړمه بيمار

د خياله کوي ډول وسينګار

خرک ورپسي گرئي د پلار

ورئي طالب جان ، نه ايساريبي

د لاندي بگتى د کسر د مسری سيلابونه (۱۰)- (۱۰) دی او همدارنګه تر پايه
د سيلابونو شمير یې (۱۰) ته رسيري :

هندسي بنې :

کسر _____ الف

الف

بند ب

ب الف

ج الف

الف الف

ج الف

الف الف

ج همدا رنگه ڏول یې د نورو بیتونو هندسي بنه هم در واخله .

۲۲ - لوبې (Loobe)

لوبې د پښتو ولسي سندرو یوه پخوانی بنه ده چې له لنډيو نه خوند اخلي او چندان له بگتى سره توپیرنه لري او خينې وايې چې لوبه او نيمکۍ سره یوه ده کسر لري .

د محمد نور لوبه :

کسر : غمونه لري کره له ما عاجز غمگينه
را تاوشه لو نگينه

XXXXXX

بند : ودی و شتم روغه دی نه کرم
 نوره یاری در سره نه کرم
 بل دی په سورو شوند و نتکی زانگی مینه
 را تاوشه لو نگینه ...

X

X

X

بند : پاس په بامو گرئی کوتربی
 زما د خوب زرگی دلبری
 چې شال په سر کپی خنگه بنه بنکارې سنگینه
 را تا وشه لو نگینه
 بند : د (محمد نور) فقیر بخته
 خنگه را پریوتو له
 تخته
 د پورته لو بی کسر لو مری نیمه مسره (۱۳) سیلا به او دوه یمه یبی (۷) سیلا به ده

د لو بی لو مریو بندونو قافیه خانته وي او سیلا بونه یې هم تو پیر لري ، د دی
 لو بی د بندونو لو مری مسری (۹+۹) دی خو کسرونه یبی (۱۳۰) او (۷) وي .

ہندسی بنیہ :

کسر : الف الف الف
 بند : ب ب ب
 الف الف الف الف
 X X X X
 الف الف الف الف
 X X X X
 بند : د د د
 الف الف الف الف

۲۳ - مقام (Maqam) :

مقام ته ئینی پښتانه رباعی هم وايې (نسبتاً ورو ، او بده په داسي تامل او اهنگ
 ويل کيږي چې ټول مجلس چپ شي ...)

له دیوانی غزل سره یې توپیر دا دی چې ژبه یې ساده او مضمون یې طبیعی او ولسی وی قافیه یې په لاسی ډول نه جوريږي ، بلکې شاعر له خپلې طبیعی سره سم ورته کالب جورووي ، د موضوع تسلسل پکې وي .

د کم اصلو له یاری نه واخله لاس	مه غولیړه ده ګه په تشن لباس
د کم اصلو یارانه د خره سورلي ده	عاقبت به ده په کنده کړي را
خلاص	
اوپاس	که اصیل سره دې لوه نیکې وکړه
د کم اصلونه وفا کله مونده شي	شامدام او به درنه گرئي کوز
و خاص	دا متل دی په هر ظای کې عام
چې د لري نه یې گوري ورنه تښته	دوستانه ورسره مه کوه
څه باس	

هندسي بنه :

الف	الف
ب	الف
ج	الف
د	الف
هـ	
	الف

د مقام د ټولو مسرو سیلابونه سره برابر وي ، د پورته مقام د مسرو سیلابونه (۱۱) دی ، تریا په دغه مراعات پکې شوی دی .

۲۴ - کېسې (Kice) :
کېسې هم په پښتو ادب کې او بد تاریخ لري ، او د کېسو منبع په خپله ولس دی

کېسې هم منثورې او هم منظومي دی ، د انسانانو لومړنی کېسې دير خله منظومي وي

لکه د حضرت ابراهیم خلیل الله د صداقت رخق او ربنتیا ويلو فولکلوري کېسه
چې (عبدالغفار) کړي .

نمرود په زمانه کې	راغليې په کيسه کې
پيدا شو ابراهیم خلیل الله دوست د اکبرو	بيشکه پيغمبرو
نمورد نومې کافر	ده جور کرو دا هنر
را غونډ يې نجوميان کوه زما مرګ به وي له خه نه ؟	ترې ويې کوه پونتنه
نجومي وايه حال	بنکاره يې کړو في الحال
پيدا به یو هلك په دغه بئار کې شي د ننه	ستا مرګ به وي هغه نه
نمرود پوه شو په حال	اخته شو په خنجال
له دي نه که په وروسته يو وروکۍ پيدا کيري	نو سربه يې غو
خيرېږي ...	

دې بنځۍ ويل : اذره	کېسې او ره له سره
ما هلتنه دې پېت کړي هغ ستا بکلې پسر دی	بيشکه پيغمبر دی

د کېسې د مسرو سیلابونه مختلفي هجاوې لري ، د (کس) لومړۍ دوه نيم
بیتی يې (صراع) هم وزنه خود دويم بیت دوه نيم بیتی يې د وزن او مسرو د
سیلابونو د شمیر له پلوه متفاوت مګر به يې یوه وي .

د کېسې هندسي جورېست لکه د مثنوي په شان وي لکه پورته بیلګه :

الف	الف	
ب	ب	
xxxxxx		
ج	ج	
د	د	
X	X	X
ه	ه	

الف

د دغې کېسې لومړی بیت مصروع دی ، د لومړی دور د هجاوو شمیر یې (۷) ،
 (۷) دی د کسر یا تکرار کړی یې (۱۷) او (۷) دی او دغه وزن او نظم ترا خواه
 پکې تکرار شوی دی د پښتو نظم یوه خوبه او خوند وره برخه ده ، ولسي مينه
 تمثيلوي .

(دخلکو سندري - د حبیب الله رفیع) د کتاب په (۲۶۰) مه کې د (محمد نور)
 یوه لو به خوندي ده چې دلته یې را الخلو لو به کسر لري لکه :
 کسر :

را تا وشه لونګینه	X	X	X
نوره یاري در		ورې ويستم روغه دې نه کرم	
را تا وشه لو		بل دې په سرو شوندو نتکي رانګي مينه	نگينه
دليري تاته		د لورې تندې مې شولي ، شوي	مې ګيلې شوي
راتا وشه لو		زه تشنه لبه تپې راغله له سينه	نگينه ...

هندسي بنې :

الف

X	X	X
ب	ب	ب
الف	الف	الف

همداسي تر آخره پوري :

۲۵ - داستانونه (*Dastanuna*)

داستان یا داستانونه د پښتو ولسيي ادب لرغوني او خوندور فورم دي . چې (لومړي د باختر په سيمو او بيا د هندوکش په لمنو کې د خپلو پلونو کار نامي ، مذهبی احساسات ، دود او د ستور ، روایات او نوري اخلاقی لربسونې په شعر کې خای کړي دي .

کسر : غور و نیسی یارانو د اوین او سوی کپسه شوه - خورا ډیره خور شوه .

بند : یو سوی د اوین آشنا شو - بې حده یې همراه شو

یاري به یې کوله ، یو له بل یې یارانه شوه ، خورا خوره کپسه شوه ... (۳۰) ۲۷۱ او (۳۳۲)

هندسي جورښت :

کسر : _____ الف _____ الف

X X X

ب _____ ب _____

الف _____ الف

_____ الف

دغه داستان د (کسر) د لومړي مسری سیلابونه (۱۴) او (۷) دي ، او د بند سیلابونه یې (۷) (۷) دي ، خود دوباره کسر چې تکرار رائحي د سیلابونو شمير یې (۱۴) او (۷) دي .

۲۶ - مشاعري (*Mushaaire*) :

(ولسيي مشاعري پخوانی) دي او اکثرا وي في البديهه بنېه در لوده د پخوانو مشاعرو ترتیب داسې و چې آخرون به دشپې خلک او خپل شاگردان را ټول کړل ، ډمامې او نغارې به یې واخیستې ... او خوندان به له شاگردانو سره میدان ته راوتل ، حبیب الله رفیع وابې : (قاعده داسې وه چې شروع به شاگردانو کوله : اکثرا به د معما په ډول وي ، لکه : شاگرده په یو شي باندي مې ونبستو نظر

دی آلوزی یارانو نه یې پښې شته نه وزر

(توب)

شاگرده په یوه شي باندي مې وکړ له تلوار
 جواب یې درنه غواړم نه یې مور شته نه یې پلار
 سړی پکې ډير تنګ شي نه یې وي یو دم قرار
 خوري غونبې د بند یانو نه یې خوله شته نه یې سر (قبږ)
 د پورته معما د مسرو سیلابونه تر پایه (۱۳)، (۱۵) دی.

هندسي بنه :

الف _____

الف _____

الف _____

الف _____

الف _____

الف _____

شنننه :

۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵	۴	۳	۲	۱	.	۰	م	د	د	ش	ي	پ	د	گ	ش
	ظر			ښه	تو	ون	م	ي	ي	ي	ي	و	ه	ر	ا
ز	ر	نه	ش												

متل : Matal

په تول برابري منظومي او منثورى خبرې دی یا هغه ويلاډه چېد جزو حکمت پکې

نځښتى وي او کنایي مطلب ولري. دفارسي ژبي له متل سره ورته دی.

۱- اول میرانه په سیالۍ وه - اوس سپیتانه په سیالۍ ده

۲- اصیل ته اشارت - کم اصل ته کوتک

- ۳- پاک اوشه - بې باک اوشه
 ۴- آرمان به کېری هلکه - بیا به نه مومی اد که
 ۵- اخون له خو ماسته - چې په خولې لگّي پاسته (پیشوری متل)
 ۶- اول خپل - بیا بل
 هندسي بنه :

الف

کیدای شي مختلف متلونه وي کمې یا زیاتې مسری، ولري خر منظوم متل
 ئانته هندسي بنه لري او شننە يې هم توپىير لري .
 د مثال په ڈول :

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
وه	لى	سیا	په	نه	را	مي	ول	ا
	دھ	لى	سیا	په	نه	تا	سپیی	اوسم

شكل (٧)

۲۸- د خلورم خپرکي د موضوعاتو لنه يز:

- د پښتو فولکلوريک ڙانرونه يو له بل سره شکلي او مانا يې تراو لري .
- د پښتو ولسي ادبیاتو شکلونه هر يو خانته جلا سکنست او جورنست لري .
- هندسي جورنست يې هم جلاوي .
- لنه يز کي د پښتو ولسي شعر يو ئانگړي فورم دی ، سړي داسي فکر کوي چې يو نيم بيته دی .
- لکه :

- گل لالي يې را وړه لکه ناوي په ډولونه .
- سروکي مختلف ډولونه لري له همدي امله يې هندسي جورنست او شنه يې د مسرو په حساب سره توپير لري .
- د کاکړي غارپو فورم لکه د مثنوي په شان دی ، د مضمون له پلوه مختلف ډولونه لري .
- لنبۍ هم خانته فورم لري ، د پښتو ولسي ادب يو طبيعي او فطري فورم دي .
- با بسولائي هم يو فولکلوريک فورم دی چې ډير خله کوچيان يې وايې جلا فورم او مضمون لري .
- فالونه هم د ولس مال دی ، لوړۍ مسره يې لنه يز او یوه يې او بدہ وي او کله هم دواړو مسرو سيلابونه يې برابر وي .
- د بي بي دستي سندري خو محدودي دي او د پشين او ژوب په خلکو کې مروجhe دي مراد والانځي يې وايې د مسرو سيلابونه يې سره توپير لري او هندسي بنه او شنه يې هم توپير لري .
- سولي (شولي) د واده او خوشحالۍ په وخت يې ويل کيري ، طنز هم ور کې وي .
- برغازي ، د ژوب تاريخي ناوه کې د بوري جانانه سيمه کې د پښتو د ولسي شعر دغه فورم دود لري زياتره يو نيم بيته وي او کله درې بيته وي .

- سلسلی ، د سیال کاکر په وینا د شعر دغه ډول بسحوا او نر تر منځ د مسابقې په بنه ویل کېږي خینې مسرې برابري وي ، هندسي بنه یې په لومړۍ دور کې توپیر لري ، او د مسرو سیلابونه یې هم سره تقریبا یو برابر وي ، خود دویم بیت لوړنۍ مسرې سیلابونه یې (۷) وي .
- چغیان د وداه په ورڅه د ناوې یا نورو پیغلو د خواشینې په وخت کې ویل کېږي هندسي بنه یې سره توپیر لري ، معمولا درې نیم بیتی وي او د مثلث بنه لري .
- د میندو سندرې له مینې ډکې وي . خانګړې فورم خونه لري اما یو مخصوص تون لري کله هم ډير ، د مسرو شمير یې کم وزیات وي ، ډير څله له دریو نیولی تر (۷) مسرو پوري رسپړي .
- د ماشومانو سندرې ، د ساعتیرې په وخت کې ویل کېږي ، جلاتون لري طنز او توکې پکې وي ، هندسي بنه یې سره ډیره ورته نه وي خو پوره یوره منظومه وي د مسرو سیلابونه یې ډير څله له لسو څپو کم وي .
- کېسى ، ته (تکونه) هم واپې کېسى هم منظومې او کله منثورې وي ، مسرې یې درې ، خلور او خینې وختونه زیاتې وي . کېسى ته اوس (معما) اوچستان وايې .
- ساندي د ولسي ادبیاتو یو صنف دي . غم او حزن په برخه کې ویل کېږي ، ساندو ته کړیکې هم ویل کېږي ، ساندي په انفرادي او هم ډله ایزه توګه ویل کېږي چې غبر ګې ساندي هم ورته وايې .
- سروکې بیلا بیلې بنې لري ، خینې پښتانه یې سروکې او نیمکې هم بولې ، او دېکتیا په منګلو کې (پام) نومول کېږي .
- د اتنی ناري هم مخصوص وزن او په خانګړې آهنګ باندې ویل کېږي او د فطري احساساتو بنکارندويه وي .
- چاربیتې خانته موسیقې او اهنګ لري ، په دوه ډوله دي ، ساده چاربیتې او خنځیري .
- بدله : د بدلو خانګړې فورم نشته ، خینې پښتانه لنډۍ ته بدله وايې او خینې نور یې بدلو بولې اوله موسیقې سره یو ځای هم ویل کېږي کسر او بند هم لري .
- بگتني ساده شعر دي او په خلکو کې هیجان را پیدا کوي ، د چاربیتو په شان کسر او بیا بندو ونه لري .

- لوبي په پښتو ادب کې خو را پخوانۍ صنف دی او له بگتني سره چندان توپیر نه لري کسر او بند لري .
- مقام : مقام ته ئینې پښتاه رباعي هم وايي ، تامل او اهنگ لري غزل هم ورته و بل کيروي .
- کيسې : کيسې هم منظومي او هم منثورې وي او پخوانۍ او لرغونى تاریخ لري .
- لوبيه د پښتو نظم خوبه برخه ده ، ولسي مينه تمثيلوي ، کسر او بند هم لري .
- مشاعري پخوانۍ دود دی خو پخوانۍ مشاعري لاس په لاس (في الديهه) دی او لاس هم شته .
- متلونه هم منظوم او هم منثور او هم منظوم وزمه دي .

۵- د خلورم خپر کي پونتنې :

- ۱- د فولکلوريکو ادبیاتو پرخائی نور نومونه ورته اخیستل کيږي ؟
- ۲- ډامستتر په خپل اثر(د پښتو شعر ها رو بهار، کې د پښتو ولسي ادبیاتو په برخه کې خه ويلی دي ؟
- ۳- پښتو فولکلور په خو برخو ويshelf کيږي ؟
- ۴- د منظومو فولکلوري ڙانرونو یواحې نومونه واخلي ؟
- ۵- فولکلور لومړي په خو برخو ويshelf کيږي ؟
- ۶- د پښتو فولکلوريک نشر ډلونه په ګونه کړئ ؟
- ۷- ڙانز کوم ځایي کلمه ده په لغت کې او اصطلاح کې خه ته وايي ؟
- ۸- هجه اثر چې د پښتو ليکلو ادبیاتو کې چې د پښتنې ملي کترونونو خرگندونه ورکې شوې په کومه دوره او چا پوري اړه لري ؟
- ۹- د پښتو ولسي ادب نظم لومړي په خو برخو ويshelf کيږي ؟
- ۱۰- چاريستي ، په کومو سندروکې رائحې ؟
- ۱۱- لنډکې او لنډي، خه توپير لري او یو مثالاً یې راوري ؟
- ۱۲- سروکې خه ډول شعر دی او په خو ډوله دی ؟
- ۱۳- کاکړي، غارو، فورم ډير څله خه ډول وي او یو بيلګه یې راوري .
- ۱۴- د لنډي هندسي بنه او د یوې لنډي شننه وکړئ .
- ۱۵- فالونه دوه درې راوري .
- ۱۶- د بي دستې سندري هندسي بنه خه ډول ده ؟
- ۱۷- سولې په خه وخت کې ويل کيږي او هندسي بنه یې خه ډول ده ؟
- ۱۸- برغازي ډير څله په کومو سيمو کې ويل کيږي ؟
- ۱۹- سلسلي د چا تر منځ په کوم تال کې ويل کيږي ؟
- ۲۰- چغيان په کومه ورڅ ويل کيږي او په وخت کې ويل کيږي ؟
- ۲۱- د ميندو د سندرو یو دوه بيلګې راوري ؟
- ۲۲- کېسى او کسيې خه توپير لري ؟
- ۲۳- ايا معما پيژني یو دوه نموني یې راوري

- ۲۴- د خپلی سیمې ځانګړې ساندې رواخلي او هندسي جو پښت یې په گوته کړئ ؟
- ۲۵- ساندې په خو ډوله دي ؟
- ۲۶- سروکې څه ډول فولکلوريک شعر دی او په کوم ځای کې په بل نام سره یادېږي کنه ؟
- ۲۷- خو ډوله د اتن ناري پیژندنی ؟
- ۲۸- چار بیتې څه ډول ولسي شعر دی او په خو ډوله دی ؟
- ۲۹- د ځنځیري چاربیتو یوه بیلګه رواخلي ؟
- ۳۰- په لرغونې دوره کې د بدلي کومه بنه پیزنۍ او په چا پوري یې اړه لرله ؟
- ۳۱- بگتی څه ډول شعر دی ، هندسي بنه یې وکړئ ؟
- ۳۲- مقام ته کوم بل نوم هم اخيستل شوي دی ؟
- ۳۳- د منظومې او منشوری کېسې توپیر په څه کې دی ؟
- ۳۴- د لوبي هندسي بنه راوري او شننه وکړئ .
- ۳۵- د داستان او کېسې توپير وکړئ .

پنځم خپرکي

۱- د پښتو فولکلوريکو ادبیاتو ډولونه:

د پښتو فولکلوريکو ادبیاتو ډولونه د لومړي څل لپاره په دوو برخو (ولسي نظمونه او نشرونو) باندي ويشنل کېږي .

الف : ولسي نظمونه:

د پښتو ادبیاتو ولسي يا فولکلوريک نظمونه د پښتو ژبه د ځانګړي (حالت) او جلا طبیعت له مخي را منځته شوي دي . پښتو شعر د نورو په تیره عربي او فارسي ژبو پر خلاف ځان ته جلا سبک او ځانګړي او زان لري د پوهاند دوکتور زيار په وينا : (پښتو شعر د جوليز جورښت او تخنيک له پلوه په سلابو تونيک ډول پوري اړه لري . نه په سيلابيك او عروفي (متريک) پوري او په دي توګه يې هېڅکله پر دي او په تيره بيا عربي (عروض) منلي او سهلي نه دي کله چې وايو د پښتو شعر رغانيز تخنيک (سيلابوتونيک) دی دوه توګه (عنصره مو ستړ ګو ته نېغ درېږي سيلاب (څې) يا په پراخمه مانا (وزن) او (ريتيم) دواړه خېزه (څې او تون) په پښتو ژبه کې خپل ځانګړي لوښه او جورښت لري په دي ډول لومړي خې کې په ټولنيز ډول هغه ژبني يو ون (واحد چې یو زړي يا هسته) خپلواک يا واول) ولري او په یو خاچي ډول همزمان له خولي راوځي (۲۰۱ : ۷۶) پښتو عروض لکه ګرامر يې زياتره یوازي پر کانسو ننتهونو (اصلی تورو ۴۴) لکوي او خپلواک غړونه (علت توري) او په تيره حرکتونه (زور ، زبر او پیښ) هیڅ په پام کې نه نيسې حال دادی چې پښتو فونتيکس (غږ پوهه) دا منلاي نه شي ، پښتو شعر څنګه جورېږي ؟ ۳۴۶ مخ .

پښتو کې زياتره اهمیت واول ته ورکول کېږي او خج هم په واول رائحي . خج ، اکسنټ يا فشار : له اهنګ سره نه شلیدونکي اړېکې لري ، خچ هغه عملې ته وايې چې د ژبينو توکونو په لپه کې یو توک په زيات زور او فشار سره وویل شي او فشار په واول رائحي څکه واول کلمې ته روح ورکوي .

لکه : شپه (SPA) لار (Tor) ژیینی تو کونه (واولونه) دی .
آهنگ ، خپه ، او خچ درې واره ژیینی ارزښتونه لري ئکه چې په مانا کې تغیر راخی .

لکه : جوره Jora ، جوره ،
مگر بیا هم په پښتو ژبه کې د لفظ او ظاهر له پلوه دوه ډوله او زان يا په بله وينا
شعرونه له پخوا مروج وو او دي .

لکه ملي او عروضي :
عروضي شعرونه هغه دي چې (قصيدي ، غزل ، رباعي ، قطعي ، مثنوي مربع ،
مخمس ، مسدس ، مثمن ، عشر ، ترجيح بند ، ترکب بند قطعه ، دربيز
(مثلث) ، مستزاد ، مسبع (لسين) عشر او (٧٠) په کالبونو کې دي . په
پښتو ادب کې عروضي شعر په کلاسيکو دوره په تيره د خوشحال خان له وخته
او آن دپې روښان متتصوف پېرانو (نصاري) ، دولت لواني ، مخلص له وخته
مروج شوي دي او همدوی ور باندي طبع آزمایي کړي ده ، خوشال خان لادا
دعوي بنسکاره په دا ډول کړي ده . هرکلام مې واردات او يا الهام دي
چې موزون مې په تقطيع د بحر بند کړي (٦٤٠ : ٦٠)

يا لکه عبدالقادر خان خټک هم ويلی دي :

تا خوبه کړه تر فارسي عبدالقادره
که پخوا وه تر خه ژبه د پښتو (٤٧ : ١٠٧)
حميد مومند هم دغې خبرې ته اشاره کړي ده .

لکه :
نشته دغه در ګرامي
مگر يافت شي په دوکان نظامي (٥٠ : ١٩)
او دغه راز دغسي دعوه (دعوي) شمس الدین کاکړ د عبدالرحمن بابا په برخه
کې هم کړي ده .
لکه :

که خوک ونيسي په لاس ميزان د شعر
په عروض کا سنجیده بيان د شعر
و به نه رسې په شعر له رحمانه

که هر خو کوي هوس افغان د شعر
 که د پښتو ادب د پراخې لمنې ګلونه و ګنو نو بشکاره به شي چې له عربي يا نورو
 ژبو کمه نه ده او په هر وزن کې مرغله په تللي هم دي :
 پتیه دې پاتې نه وي چې له کلاسيکې دورې پخواهم زموږ په ادب کې د عربي
 ژې اغیزې وي د شعر په برخه کې د غه اغیزې آن اسعد سوری په قصیده کې را
 خرگندېږي .

خو خنګه چې زموږ د بحث وړ موضوع د پښتو ژې ملي نظمونه دي غواړم د غه
 نظمونه په پوره ډول نويو بیلګره سره معرفې کرم چې زموږ له محصلینو سره د
 درس په برخه کې مرسته وکړي . پښتو ژبه لکه د نورو ژبو په خبر د سیلاب او
 سلیل له مخې ويسل کبدای شي يا په بله وینا په هجایي ډول یې د شعر سم او
 نا سم سره بیلېږي .

يعني دا چې د پښتو ملي نظمونو د کره کولو تر تولو اسانه او سم فورمول او لار
 سیلابو تونیکه بنه ده چې د خپو په ډول تقطع کېږي . د خپې یا سیلاب په مانا
 کې د تورو لړوالی او ډیر والی اوه اهمیت نه لري ، لکه : پردر ، ور ، راو ، تولی
 دوه حرفيې کلمې دی مګر سیلاب یې یو دی . کله خوڅلور توریزې (حرفيزې)
 کلمې هم یو سیلاب وي لکه : ورور ، ترور ، نکور ، همداسې درې حرفيزې
 کلمې هم د داخله مثلا خور ، لور یا ترې زیاتې لکه : شخوند Sxwand او
 د دا ډول شننې لپاره تر تولو ساده لار داده چې :
 (خپې په یو واري توګه له خولې خخه راوئي)

د بیلګې په توګه خنګه یو شعر شنلای شو :

نه حرمت لرم نه جاه د چشمانو په نګاه	د دلبرو په در ګاه غو څوي مې د زړه ولې
--	--

شننې :

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
ګاه	در	په	رو	ب	دل	د

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
جاه	نه	رم	ل	مت	حر	نه

د ياد ولو ورده لکه خرنگه چې د نړۍ په ټولو ژبو کې ټول وزنونه نشي خرګند
يدلاني همدا ستونزه په پښتو لیک کې هم شته .

ددې ستونزې د لري کولو لپاره فونييمکه (غږيزه) الفبي را منځته شوي ده چې
پورته شعر به په فونييمکه الفبا کې هم را واخلو .

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
gah	Dar	po	ro	Ba	Del	De
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
jah	ne	ram	Ia	Mat	hor	Ne

باید ووايو : (د پښتو ژبې د شعر په تقطیع کې فقط د حرکت ، او سیلاپ اهمیت
لري)

له حرکت نه مطلب (خچ) دی ياد اواز (زیروبم) کېدل د تورو کمي يا زیاتي ته
اهمیت نه ورکول کېږي د پښتو ژبې شعرونه چې سیلابونه له مخي له یو بل نه
جلاءکېږي له همدي امله خاص او خانګړي نومونه هم لري اوږ په هر یو ډول
(قسم) یې د پښتو ژبې د طبیعي او ملي شعر اطلاق کېدلې شي او دا اشعار د
پښتو د ملي او پخوانیو ادبیاتو بیلکې دی
د مثال په ډول :

لنډۍ ، مصره ، تپه ، بدله ، لوبه ، سندره ، نيمکۍ ، تکې ، غرونه ، رباعي
غزل ، چاريته ، مستزاد بگتى ، ناري او

ب - فولكلوري نشر:

د نشر هغه ډول دی چې تولنیزې پیښې په ولسي انداز کې د ساده ، با معنۍ ،
بنکلو مفهوم لرونکو مضامينو ، طنز او ټوکو ډکو مفهوم مونو له لاري ورکې
وراندي شي .

د لوړې خل لپاره په دووبرخو ويشنل کېږي :

۱- دېني (فورم - شکل) له پلوه :

۲- منحچانگی (موضوع) //

الف : دنبی له پلوه :

دنبی له پلوه اوبرد يا لندو وي ، خوپه غیر فني ، مگر ارادي ډول ډير خله په تولني او خلکو يوري اروندي او بدې کېسي او خاطري پکي بيان شوي وي . دغه نثر له یوه نسله بل ته د خاطرو په ډول په ميراث راپاتې شوي وي . پلات (طرحه) نه لري او که یې ولري نو ويونکي به یې په عير ارادي ډول دغه کارتر سره کړي وي . ټهرمانان ، کارکوونکي ، یې په بشپړه توګه طبیعي او سيمه ايزې خيرې وي ، تصنع او هنر پردازي یکې نه وي سوژه یې د ماحول او چاپير یامل خخه اخيستل کېږي ، د ويونکي خپله اراده د پېښو په تمثيل کې نه وي شامله ، بيان یې د خلکو تر منځ ډراماتيکه بنه لري .

په پښتو فولکلوريکو ادبیاتو کي دغه نثر په پراخه اندازه موجود دي .

۱- عبدالقادر خان ختيک په (ګلډسته) کې ليکي :

(يو بادشاه که کښتی کې ناستؤ ، یو مربي عجمي هم ورسره په خدمت حاضر ؤ .

مربي کله سيند ليدلې نه ټد کښتی تاسته یې ازميلي نه وه ، ڇرا . زاري ، فرياد یې آغاز کرو .

۲- (يو بادشاه زوي په اديب وسپاه چې دا په مانا کې ستا زوي دي ، تعلیم تربیت یې کوه .

لكه : د خپلو زامنو ، وي یې : فرمانبرداريم ، خوکاله چې تير شول هر خواستاد سعي ډډه په تربیت وکړه ، فایده حاصل نه شوه ، او نور فرزندان د اديب ، څښتن د فضل و بلاعث شول ، باشاه په دانشمند چې استاد یې و غصه وکړه چې وعده خلاف شوي .

وفادي په وعده ونه کړه (خپلو فرزند انو غوندي تا ډډه تربیت ونه کړ) دانشمند عرض وکړه چې تربیت یکسان دي ، اما طبایع مختلف .

۳- اسلام او نیکبخته

عمر چې تیرشی اشنا هیر شی
د خدای لپاره چې ما هیر نه کړي مینه

دمنی یخ او هیر سور وخت و ، د مازديگر وروستی شیبې ، دلمړ نبایسته
ستره هسلک او شنه اسمان په لوډیځه لمن کې سره او ژیړه شوې وه ، د دنګو
دنګو غرونو تر شاد پنا کېدو په حامل کې داسې برښیده لکه پښته پیغله چې
څلپ سپین مخ د ژېر شال په خنده او پیځکه کې په دغه کاراه او تنکی شیبې کې
غرنۍ مرغې ، چوغکې او نور الوتونکې د مینې او محبت په سندرو سروو ، د
زرکو او سیسو کټهار نتليو زرونه ته خوشحالی او خوبني ورکوله ... د مازديگر
په دغو وروستيو شیبې کې سرو ، سرو سیلیو (نیکبختې) دسر خخه د ژېر شال
دورلو او تنبولو هڅې کولې ، نیکبخته نن په دغه نن شیبې او درنګ کې په
څلپ واک او اختيار کې نه وه ئکه خو ورځې دمخته (نیکبخته) د اسلام ، د خور
(ګلزريني) واده ته ورغلې وه د اسلام او نیکبختي د ګلزريني دواوه په ورڅو بل
ته په ستړګو کې د مینې اشارې سره کړي وي .

ماته په ستړګو کې حال وايه
لارې کوڅې له غمازانو ډکي دينه

دواوه په ورڅو د جمرو د پر هغه غاره د لنډې شیبې لپاره د ليدو او کتور
ژمنه سره کړي وه . نیکبخته د اسلام راتلو لپاره دژمنې په ځای کې دهغه راتلو ته
ستړګي په لار تر مابنامه ناسته وه دهغه په مینه د مابنام شفق او شپه ورته
سپینه ورڅه برښیده ، هغې د اسلام د راتلو لارې ته په هېر ئېر کتل ، لمرو رو
ورو تر لورو غرو پنا کېده او دلويد وېه حامل کې ئ . د اسلم خه پته او درک نه
لکیده چې لږ غوندي کړپ . کړپ به پیدا شو نیکبخته به د جمرو د لارې کې
ليچيو ته بنه په هېر شو . د لمرد پناه کېدو په وخت کې د شنوونو او پوټيو او برد
او برد و سیورو نیکبختي ته ډار او ویره پیدا کړه ، د اسلم دنه راتلو په اړه دهغې
په زړه کې دول دول وسوسې او اندېبنې را پیدا شوي ، د دغو وسوسو لړي

پسې وغزیده ، توري تیاري او د مابنام شفق او کرارې فضا د نیکبختې نوي را غوریدلې او را غوتې شوي هیلې په نا اميدی بدلو لې .

نیکبخته نه پوهیده چې خنګه دا ديو خل لیده او کاته په ژوندانه کې دومره دردونکې او زړه رابنکونکې کېدای شي ؟

نیکبخته په دغو سو چونو کې ډوبه او لاهو و چې نا ببره د آس د پښتو اواز او خرب . خرب یې تر غوبرو شو ، نیکبختې چې داندېښو خخه سرښکته زنگنو ته اچولی و مخ پورته یې چې سترګې سره پورته کړي ، ګه ګوري چې د اسلام آس یې ترخنګ ولار دی او دهغه د آس په شا ورته په خانګړې او خاص اندازه مسکی مسکی کېږي

د نیکبختې چې په اسلام سترګې ولګبدې بې اختیاره یې ورته وویل : اسلام یې ؟ په خیر راغلې ! اسلام ته جي نیکبختې له خولې دا خبره ووتله ، پینمانه شوه او ډېره پینمانه وه ، څکه هغې له خانه سره پیتلي و چې که اسلام راغنې نوبه هیڅ خبرې نه ورسره کوم ، خو دا چې هغه ډار او تیاري ناکراره کړي وه نو څکه یې بنه راغلاست ورته ووایه : هغه سره سیلې چې تردغه دمه پورې د نیکبختې لپاره دغشو په خبر سخته ځوروښکې وه او سن ورته ژوند بشبونکې وه او خوشالونکې شوه . اسلام چې د آس له شانه راښکته شود ملا متیا لپاره یې د نیکبختې پاسته ساره لاسونه په خپلو منګولو چې تینګ ونیول او ورته وې ویل : نیکبختې ډېره بښنه درنه غواړم پر ماډیره ناوخته شوه اوستا دیدن ته په رنها روانه رسیدم

نیکبختې له شرم او حیانه پورته نه ورکتل ، او ورته وې ویل : که ته لړه شیبې نور تم او ایسار شوی واي نو به زه له دغه خایه بیرته تللې واي ، ته خومره ڙبه او ژمنه ماتونکې او وعده خلاف یې د مازديگر ژمنه کوي او توري شېپې ته راخېي ماته خوستا په دغه ڙبه بیسخې شک پیدا شوی و

اسلم په نیولې ڙبه ورته وویل : نیکبختې زه نه پوهیږم چې ستا برند و تورو سترګو او کړو ورو خو پر ما خه جادو او کوډې را وکړي ! او هر شیبې مې ستا بنکلې خپره او توري سترګې په زړه کې را کړئي او سره زړه نه لرم او هغه تا رانه وړۍ دی .. د جمرو د سین پر غاره د یو غټ کمر او ګټ تر شاه اسلام او نیکبخته سره ناست وو او یو بله یې دزړه خواله راز او نیاز سره کاوه ، د دوو مینو د مینې

او د زړه حال و ، خدای خبر چې خوا پلی رهی و ؟ د سین مستی څې به چې په ډیرې مستی او خوشحالی ددوی خواته را پورته شوی د دواړه میونو د زړه حامل او خبرې یې به لکه چې اوریدلې او بیا به بیتره دسین په مخکې په خوشحالی خورې ورې شوې او د حال په ژبه یې هغونه وویل :

چې دوه مین سره یو ځای شي
په نورو خلکو درندو ګمان کوينه (۷۳: ۶۱)

۴- مرد او نامرد

یو سپې و پر لارې پر یوې خوا پلی رهی و . بل سپې په آس په دغې لارې سپې (پلې) پسې راوسیده ، دې پالې (پیاده) پوښتنه ځنې و کړه چې ته خوک یې ؟ سپاره ورته وویل چې زه (مرد) یم بیا سپاره ورته وویل چې ته خوک یې ؟
پلې ویل چې ته مرد یې نوزه نا مرد یم خیر خو ویل بنه دی ، په لاره سره ملګرۍ وو . مرد ورته وویل راشه پر اس ته یو ګپې سپور شه ته ستپې شوی یې زه به پلې در سره څم ، ولې چې سره ملګرۍ یو ، ځای هم لري دی او حق د ملګرۍ هم دابنه شی دی . نامر دوویل بنه دی ، مرد له اسه کښته شو ، نا مرد سیور شو ، مرد پلې ورسه ځی ، خیر تر یوه حدہ چې سره ولاره نامرد فکر و کړ چې اس خو چابک دی راشه خینې ویې ځغلوه . نه دې سې لاندې کولی

بس نامرد اس پونده کړوویل مرد د خدای په امان ، مرد چې هرڅه وکړه ، جې مه کوه زما اس مه بیا یه او غورونه یې پرې ونه نیویل ، اس یې ځینې بوت . مرد صبر و کړ ، نور یې هیڅ ونه ویل ، خو وخت مازیکر دی ، سپین دبست (بیابان) دی . آبادی ، کورونه ، ودانی نشته ، وریخ ده ، باران ده ، باران وریبوی اريانی . واخیست دوباره نا چا ره شو راغی یوه غره ته چې دلته به په ګاره کې شپه تیره کرم چې مردار خواره مې ونه خورې سهار به خم که خدای کول ، خیر غره ته راغی لمړ لویده مابنام سولو یو اوږده غار یې پیدا کړو په دې غار ننوت ، د غار په پای کې کیناست یوه ګپې یې سر په څپې وکېښود ، پر یوت (څملاست) بله ګپې چې وشه شر مش (لیوه) راغی بیا یوه ګیدره راغله ، دا درې سره په دې

غار کی اندهیوالان شوه ، ئیخ دی پریوت ، مگر امر د بید کېدونه دی ، ناست دی ، گیدره وزمری ته واپی چې زمر يه للا چېرې بې تمامه ورخ نه معلومبېرى ؟ اوس به موب ستا د بنکار په پس ماند وماره واي او سره له دې داسې چاغ بې او تاسو بنکار هم نه دی لیدلى ! زمری ورتە وویل او غە فلانى چېرە دھەقە چېرې سره وبنه بتکى بنسەقى دی . زە چې سهار ورشم تر مابنامە پورې باندى لغۇم پە خوشحالە يم طبیعت مې راستە دی . غونبى تە مې فکر نشته مرد ھەقە چېرې نشانى كە ليكىن د بېرې سا ھم نسى ايستلاي بىا گیدرې و سرمخ تە وویل چې تە ولې داسې ڈنگەرە بې سره له دې چې داسې چتىك بې پە تاخت سوی دی . سرمخ ورتە وویل چې اى گیدرې انا خە درتە ووايم . دلتە پە دغە هيلە كې دوه درې زرە پسونە دی چاغ چاغ ، يې اسې كافر سپې خەپل غېت وسرە دې چې زە سترگې وربنکارە كرم دى مې پسې واخلى خولاندى مې كېرى او را مې مەرورىي ، دغە سپې د لاسە زورنە لرم . گیدرې ورتە وویل چې هو ولې چې ماھ ھم لیدلى دى خورا خورپى دى دغە سپې او ددى ونې (چې د غار پە خولە كې شتە ٥٥) چې دوارە سره گەپسى د ليونيانو دواوه يعنى ليونى پى سد كېرې بىا گېدەرې وویل چې زە داسې ڈنگەرە سوپى يم زما سبب دادى چې پلانى چمن كې يوه مېرە دە شل دانې روپى لرى ، هە ورخ چې زە چمن تە ورشم دامېرە دا روپى دغار را وباسي او هەرى تە جلا جلا پورتە ورتە غورخى ، خوشل سرە را باسي بىا نوبازى ورتە كوي زە چې سهار ورشم ددى مېرى سىيل كوم خورا پاندى مابنام شى گاھې وېپى ، گاپى مېرە سەم ، نە چاغىيەم خير خو ارام سرە بىدە شوه . مرد دا تولى خېرې و اورىدى چې شېپە تىيرە شوه سهار شودوى ، درې واورە سرە د غارە ووتلى مرد لە دغە ونې خەخە بې پانې پرې كېرى . راغى اول دھەقە : چمن تە كە گورى ھەقە مېرە دە دغارخەخە بې يو وار يوه روپى بە بې را ووپىستله ، خوشخاي بە بې ورتە وکەرە مرد نه بې وكتل ، آخر مرد ورتە پېت شو . دې (مېرى) شل سرە روپى لە غارە خەخە را ويسىتىي ، خېلى بازى ورتە كوي ، يو وار مرد ورلاكەرە ، مېرە ور خطا شوھ خو پە دغە حال كې بې يوه روپى ئىنيپى حملە كەرە ، پە غار ننوتلە پاتې نولس ١٩ روپى دې مرد واخىستلىپى راغى برابر ھەشپىلى لرە يوه شپانە پسونە پىياپىي ھەقە سپې ورتە پروت دى . مرد ورتە ويلى چې اى شپانە ، داسېپى نە خەخۇي ؟

شپانه ورته ویل چې دغه زما دوه درې زره رمه ټوله په دې سپې خوندي ده ، نو
زه یې خنګه خرڅ کرم ؟

مرد ویل چې دی نولس روښی واخله سپې راکړه او خاوند ته وایه چې سپې مردار
شوستا پري څه !!

شپانه هم نولس روښی غنیمت او بللي ، ویل شه دی خیر خو روی ځینې
واخیستې ، سپې یې تینګ وتاره په لاس یې ورکړ . بیا مرد شپانه ته وویل چې
راشه مړ یې کړه ، شپانه هم د شینې کوتک او ډانک یې پر سرو وو اهه او سپې مړ
شو .

مرد په دستي د سپې سترګې وویستې ، ده ګډې ونې له پاڼو سره یې ګډې کړې
، ګولی یې ځینې جورې کړې او مړ سپې یې پریښود نورا رهی شو ، هله ، هله
، دادی یو بنارتہ ورسیدې ، په دې بنارت کې ګډه ګرځې . سیدان او ملايان او نور
بنه خلک سپاهيانو راکوتر کړې دی تول داسې خوا بدې دی چې خه درته ووايم ،
مرد راغې پونتنه یې وکړه چې دا ولې خوا بدې یاست او خه نقل دي ها
دوی ویل خه مو کوي خه کاكا په خپله مخه لار دی وهه خو دی ورته تینګ سو
تاسو راته ووایاست . آخر یې نقل ورته وکړو چې ددې بنآرد باچا یوه لور ده هغه
د ډېر عمر کېږي ليونې شوې ده په خونه کې اچولي ده .

په زنجبر و یې تینګه ترلې ده ، هر خه دوی واي او غم یې خوي .. چې یې پېړې
وکړ خونه شوه جوړه نو اوس یې پر موب حکم کړې دی چې یا به خامخا دا زما
لور جوړوي او یا تول وژنم اوس ارياني اخیستې یو داد عمر ليونې دی د چا د
لاسه کېږي چې جوړه یې کړې مرد ورته ویل : چې دا خو آسانه ده ، وارمه خططا
کوي ما با چاته ورولی دا زه جوړم ، د ازما د لاسه پوره ده ، ليکن زما کالۍ
بیځی تکړي دی تاسو ماته یو خونې را برابر کړئ چې د با چا حضور ته خو لې
پاک ورشم ملايان سره تول خوشحاله شول چا چاپته ورکړه ، چا مچني ورکړې ،
چا لنګوټې ، چا کوټ ، خوڅه سر دې ګرڅوم دا مرد یې په نه جامه کړه ، باچا
ته یې وروست مرد ورڅخ ته شو ویل یې صاحبه ! زما د لاسه پوره ده . د الله(ج) په
امايد او حکم ستالور جوړوم !

باچا ویل چې بنه ده ، حکم یې وکړي چې بویې خئه ، زما لورته یې وروولیه ، دی
مرد کوزه او به او یوه لنګره وسره واخیسته را رهی سو راغې د باچا د لور خړې

ته که گوري د باچا لور یې تینګه نیولي ده ، په لاسونو یې الچکان دي ، په پښو یې زنځیران دي ، په غاره کې یې هم زنځیر دي ، داسې څيونی ده چې هيڅوک خان ته نه پرېږدي او پخپل خان خولې لګوی . مرد راغي ، ټير زره یې پرې وسو خو مینځاني یې سره وویستله ، یوازې دی او د باچا لور سره پانې شول مرد یوه ګړي سر پت کړو ، خو سرې په راپورته کړ خوا او شایي وکتل خوک نشته دروازه یې تینګه وټله راولار شود باچا د لور په خوله کې یې لرګۍ ورکړه ، یوه دانه هغه ګولی یې ورکړه ، له دې خوا یې کوزه ور پسې ورپورته کړه . دا خویې پرې تیره کړه یوه ګړي چې وشه د باچا لور لړه بنه شوه ، بیا یې بله ګولی په دغه چم ورکړه ، دایې هم چې تیره کړله یو وارد پاچا لور په سود شوه ، ناره یې وکړه ، اې مینځې دا پردي سرې خه کوي چې را سره ناست دی او دخدای (ج) لپاره زه موو لې تړلې یم ، دا پردي مو ولې را سره اچولی دی ؟
د باچا د لور خخه مرد را وoot ، پلار ته یې راغي چې ورشه لور دې پر سد شوه خوک محربان ورو لیړه چې له بنده یې خلاصه کړي . باچا ډیر خوشحاله شو ، لورته راغي لور یې خلاصه کړه ، دستي یې په هفو تپونو د واوې وکړي ، حمامونه یې پرې وکړه کې بنه جوړه شوه تو باچا مرد را غونښته ويل یې یه سريه!

زما خو دې لور خخه اميد خالي و خداي جوړه کړله سبب یې ته شوې . دا لور ما وتاته بنېلې ده ، مرد هم ويل ځما دا قبوله ده ، بیا مرد وویل چې زه مسکنې یم ماته خه روپې راکړه چې زه کلا پرې جوړم کړم نونه به زما طبیعت خراب وي ، نه به ستا د لور باچا ويل بنه ده حکم یې وکړ چې دوې غاترې په روپو وربار کړئ مرد خزانې ته راغي روپې یې بارکړي سره له خو کسو برابر یې راړه په هغه خائی چې زمری خزانه اينسودلې وه ، مرد هم خزانه په هغه خائی واچوله دستي یې کربنه ورباندي را تاوه کړه . مزدوران یې ور اچول شا او خواپې پر دغه خائی کلا را وګر خوله یوه ورڅ دغه مرد بازار ته راغي مزدوران دختیو لپاره بیاپي . که ګوري هغه نامرد یې ولیدو ، د مزدورانو په چم کې ولادې ، مرد یې پېژني ، مرد ورته واپي ، خوانه مزدوری نه کوي ؟ دی واپي ولې یې نه کوم ! خو دانامرد یې د نورو مزدورانو په ډله کې ختهو ته وراپستی دی ، مرد خپل اشپز ته وویل : چې دغه سپې به چې هر وخت ډوډې غواړي ورکویې او تر دې نورو مزدورانو به

هم زیاته مزدوری ورکوئی . یوه ورخ نامرد پوبنتنه خینې وکړه چې ای سړیه ته ولې له ما سره د اسې بنه کوي ، مرد ورتهه وویل چې خوانه زه هغه مرد یم چې په پلانی وخت پلانی خای زه او ته سره ملګری وو . او نا ویل ته خوک یې ؟ ما ویل زه مرد یم او تا ویل زه نا مرد یم هغسې تر پایه میرانه در سره کوم ، اوس کرار کېنې خوره ، خښه او حساب مه منه . نامرد تعجب یو وړ ویل یې دا خنګه خدای(ج) در کړه مرد د خپل ژوند کېفیت له سره تر پایه ورته بیان کړ چې زه یعنې د اسې ته خخه پاتې شوم ، د اسې ويلاقاني غره ته ور غلم په فلانی په غره (گاګره) کې د اسې زمری ، ګیدران او شرمخ او نامرد ویل هغه به وي . بله ورخ نامرد راغي آشپزته وايې ژر شه ، ماته ډودۍ را کړه هغه وايې خا مه ده دی ، وايې ، په زه یې غواړم ، خیر خو اشپزته مرد ویلی و چې خه وخت دی ډودۍ غواړي ته به یې ورکوئی آشپز هم وختي ډودۍ وکړه ، نامرد ډودۍ وڅورله او دهغه غره په لور ور رهی شو او هعې ګارې لره راغي او له خانه سره یې ویل په هغه غار کې کېنم زه به هم هماګسي شم لکه مرد . مانبام شو بیا هغه زمری ته ګیدره وايې ، زمری للانه یمه خبره د مخه د اسې چاغ وي او اوس ډنګر شوی یې چې ناجوره یې که خه سبب دی ؟

زمری ورته وویل چې دا خه عمر کېږي ، هغه خزانه چې ما لیدلي وه په هغه خای کار کېږي ، کلايې پرې جوره کېږي ده . زه نشم ورتلای طبیعت مې خراب دی ، نو ځکه د اسې ډنګر یم شې مې وڅوته نه کېږي پیا ګیدرې شرمخ ته مخ ور واپوه چې ته خنګه چاغ شوی یې ؟ شرمخ ورته وویل چې دهغې شپې راهسي چې تا پوبنتنه را خخه وکړه چې ولې ډنګر یې په دې بل سهار چې هغې شیلې ته ورغلې هغه پخوانې سپې نه وو . په رمه ورګلشوم و خو پسونه مې سره څېږي کړه . اوس هره ورخ ورخ . خپل بنکار کوم . خونور سپې هم شته هغه چې راشي هغه سره و مرورم سره زخميان یې کرم . زه پرې غښتلې یم ، خود چاغ شوم . بیا ګیدرې وویل : زه هم له دغې روځې راهیسې ، په هغه بل سهار هغه بل چمن ته ورغلې . اوس زه په خپل کار پسې ولار شم اونس بنه مور کرم . د اسې چاغه شوم یو وارې زمری سر راپورته کړو چې دا کار بې انسانه نه دی ، په هغه شپې چې موره دا خبرې کولې لکه چې یو سپې دلته پت وو . ګیدرې . نه وګوره چې اوس خو خوک نشته ؟ ګیدره چې په غار کې شا او خوا و ګرځیده ، نا مرد یې پیدا کړ

ویل زمریه لالا دی راشه کش یې کړ . زمری سره خیری کړو نامرد یې مړ
ګرو او بس !! (۳۵۰ : ۳۴)

ب - د منځانګې له مخې :

د پښتو ولسي ادب مضمون په هفو واقعيتونو بنادي چې د ژوند له پيښو را
منځته کېږي د ولسي ادب د منځانګې (مضمون) د ژوند عيني حالات جوړوي .
يا په بله وینا د ولسي ادب مضمون د ژوند هفو بشکاره او عيني پيښو رښتنې
انځور دی چې ولس ورسره مخ دی ، دد غو پيښو درک په ولس کې حساس
وګړي کوي او له خپل فکر او اند سره سم یې د هنر په یو كالب کې ټولنې ته
وراندې کوې او د ولسي احساساتو دنګه انځور په توګه یادګار پاتې کېږي . د
مضمون افرينش د انساني حساستونو بیا څلونه ده د بېلکې په توګه ديو (متل)
يا لنډۍ او یا د ولسي هنر بل ډول او صنف را منځته کېدل ، د ولسي متفرک
انسان (ذهني تولید) او په دویم وار کې (تجربه) ده . ژرنده که د پلار ده هم په وار

۵

پورته متل دهغه (ادراكې درد) احساس دی چې د بې نوبتی دير غل په وخت
کې ویل شوی دی . د ولسي غوبنتنې د اخلاقې بشکلا څلونه کوي . خلک سم
سمکې ته را بولي او په خپل نوبت یې قانع کوي او د راتلونکې لپاره دیوې پخې
(اخلاقې ډېرې) د اينښود وزیری هم ورکوي همداسي د ولسي هنر نور ډولونه هم
دواخله . د ولسي ادب (مضمون) هير غني او شتمن اړخونه لري .

لكه : عرفاني ، اخلاقې ، پند ، نصیحت ، هیواد پالنه ، میرانه ، انتقادې ،
سياسي ، حماسي ، ادبې او ګن شمیر نور . د ولسي ادب مضمون ارزښت
په دې کې دی چې دوختونو د تلپاتې هنداري کار ورکوي . د زمانو (ماضي .
حال او راتلونکو) ډيالكتيکي ارتباط پکې موجود وي اوې وه نه شليدونکې
کړي یې جوره کړي وي .

۲ - چار بيته :

د پښتو ادب یو څلاندہ او بنایسته فورم دی چې هير ئله حماسي مضمون لري .
خوله دې سره : (چاربيته یوه او بدہ موضوع چې هير ئله عشقی او حماسي وي

هم رانغاری ، د مضمون له پلوه که خه ڏير غني دی ، خو مرکزي موضوع يې
حماسي او عشقی ده .

(چار بیته د پښتو ادب یوه ڦيره لرغونی او قمیتی پانگه ده چې زموږ دو لس ،
سره پوره اړخ لڳوي) یو ليکوال نظر لري :

(چاربیتی د پښتو ملي اشعارو یوه غوره ره ، برخه ده ، زياته چاربیتی په ملي
موسیقی کې ځانته په زړه پوري آهنگونه او خوبې نغمې لري او ددې لپاره چار
بیته بلل کېږي) (٤٢ : ٨٠)

د چاربیتی بندونه ، خلور بیته وي او يا د خلورو مسرو خخه ، کم نه وي او کله
کله د چار بیته د مسرو شمير له شلونه هم زياتيرې ، مګر د موضوع تسلسل د
قافېي او هم ردیفونو کلمو راپول په دودونو کې حتمي دي . (چاربیته تر تولو
زياته خوند وره او د پام ورنو عه ده چې د تولنپو هنې ، فولکلور او ټنګ تکور
له پلوه ارزښت ور ده) (٥٤ : ١٢)

بنه (فورم)

مطلع : a..... a.....

بند : b..... b.....

b..... b..... :

بند : c..... c.....

c..... a..... :

چاربیتہ په لوړۍ سر کې په دوه برخو ويشل کېږي :

۱- ساده چاربیتہ :

۲- ځنځيري چاربیتہ :

الف : ساده هغه ده چې هر بند يې دوه بیته (خلور نيمې) مسري وي لکه پورته
شكل .

ب - ځنځيري چاربیتی ته اته مسریزه چاربیتہ هم وايی په دې چاربیتہ کې د سر
دواړه مسري په څېل منځ کې هم قافیه نه وي ، بلکې او له يې په یوه قافیه وي
او دویمه يې په بله او بیا د هر بند په آخر کې د دواړه مسرو قافیه د مطلع د
دواړو مسرو د قافیو سره برابر وي او دکسر ، سر مطلع دا دواړه مسري د هرې
کړي په آخر کې تکرارېږي .

د ساده چاربیتی مثال:
مطلع:

خوک به پیدا شی د فرهاد او شیرینی په شان
يو خای به خوک نه شی د ادم او درخانی په شان

بند:

يو خای به خوک نه شی لکه و عاشق فرهاد
تل به يې کولو په اشنايی پسپی فرياد
وه يې کړه خواري ځکه حاصل يې شه مراد
کړي به يې خبرې د طوطا د بنارونی په شان
تر آخره پوري په بندونو کې د (شان) کلمه د کسر په توګه تکرار راخې.
د ځنخييري چاربیتی مثال:
مطلع:

پیزوان لکه بنامار نتکۍ نه يې بار بار	د ليلا په لبو سپور ترې نه ځې شغلې دوار
---	---

بند:

روپې عجب زينت که ژوندي زما صورت که سر داره خه حکمت که چې داسي په رفتار	د شاهو په سپین جبین راوخي ما سپښين زما زړه يې کړ غمګين ګنګري يې کوي شور
د ليلا په لبو سپور	

پیزوان لکه بنامار	
ورحمه مازیگر د سپین تندی په سر کاته کړم په هنر ذقن می مزه دار	رفتار می کوي خوند وربل می بند په بند خراب به دې کرم ژوند شین خال می آدم خور

د لیلی په لبو سپور
پیزوان لکه بشامار

د موضوع له پلوه (چاربیته ، تاریخی ، حماسی ، عشقی ، دینی او نور ډولونه هم لري .

د پښتو د تاریخ لیکوال (قاضی عطا الله خان دا ټول چاربیتو دوخت له پیښو سره تیری په تیره د تاریخی ، حماسی چاربیتو اهمیت د تاریخی پیښو په پیچلتیا کې ویني .

۳- سروکې او بیتونه :

سروکې د پښتو فولکلوریک شعیریا ولسي سندرو یو مهم ډول دی (د غو ولسي سندرو ته خینې پیشانه سروکې او خینې نیمکی هم وايی خود پکتیا په منګلو کې یې (پام) بولی .

سروکې یو پخوانی ډول دی چې له ډیرې زمانې را په دې خوا په پښتو ژبه کې مروج دی آن د چاربیتو ، بدلو او نورو ولسي سندرو سرونه هم په دې د فورم کې گله شوي دي سروکې یا نیمکی چې یو فورم لري ، څکه روتہ دا نومونه احلي چې (بیابیا تکراریبی) یو لیکوال لیکې . (نیمکی هم د پښتو اشعارو یو مرکب شعر دی ، چې له دوو جزو ته مرکب شوي دي ، یو هغه په منځ کې ورلوپري تو (تکې) ورته وايی) (۷۷: ۴۱)

په کابل کالني کې رائحي :

(د نیمکی د اقانون دی چې اول یو سرو ويلی شي ، دغه سر عموما یو بیت يعني دوو مسرې متحد القافیه وي ، مګر مسرې لکه بگتى . دسر په شان یو برابر نه وي ، بلکې د مستزاد په شکل یې اوله مسرې اوږده او دویمه لنډه وي) دسروکې یا نیمکی فورم :
د فورم یا بنې له پلوه په لادې ډول دی :
۱- دوبار کېزه سروکې :

چې دواړه نیمې مسرې یې سره هم وزنه نه وي خو هم قافیه وي .
لکه : ته یې کوتهر ، زه یم باز د ګپ نگولیلا
راوالو زه په غرو لیلا

۲- درې پارکیزه :

چې درې واره نیمې مسرې یې نه هم وزنه او نه هم قافیه وي :
بند یوانه مې ساتینه = ماته لالی وايی وايی
چې چیرته مه څه درزره سره

۳- خلور پارکیزه سروکې :

دا ډول سروکې له خلورو هم وزنه ، هم قافیه نیم بیتو خخه جوړه شوي وي ، یا
په بله وینا دواړه مطرح (مسري) په خپل منځ کې سره یو شان وزن او قافیه لري .
لکه :

توري سترګې خماري = درته کرم ناله زاري
درزره زخم مې کاري = شوم رسوا ستا په یاري

۴- پنځه پارکیزه سروکې :

له پنځو پارکو جوړه وي د پارکو وزن او قافیه سره برابر نه وي .
مثال :

اميل د غارپې جوړومه = څولي د ګلو

اوسم به لمن ډکه = راونډ د ګلو - سحر - سبا

یاد ونه : یو پارکیزه سروکې ټکه نشته چې سروکې یا نیمکۍ پو بیتیزه نه وي .

همدارنګه سروکې کله متحد القافیه وي او کله هم نه وي .

لکه :

اوہ نری یې پانې = شاه لیلاونه د بادام

یا :

بیبی مرجانې زیارت ته مه څه

زیارت کې زانګکي د ګوډګر و تاویزونه

داسې متحد القافیه سروکې هم شته چې مسرې یې برابروي ، د بیلګې په ډول :

جلکي خپه ده نن سبا يې و دوينه
 په سرتیکری يې جونې اوښکي پاکوينه
 جلکي روانه ده سړې او به را وړينه
 دا تور پیکئ يې دايلبند شمال و هينه

مګر داسي متحدد القافيه سرو کې هم شته چې مسرې يې سره برابر نه وي .
 اروابناد استاد عبدالروف بيرو (رح) ولې دي : د سروکې لومړۍ مسرې ديارلس
 سیلابونه او دوه یمه يې اووه سیلابه (۱۸ - ۸)

د پښتو ژې پیاوړی ليکوال او فولکلور پوه بناغلی حبیب الله رفیع د سروکې په
 بآپ ويلى دي . (سروکې عموما یو بیت ، ینعنى دوه مسرې لري ، چې على
 الاکثر يې لومړۍ مسرې تر دویمې اوږدې وي او لکه د عروضې نظم مستزاد
 غوندي پ شکل لري ، خو کله دواړه مسرې برابرې ، کله لومړۍ مسرې لنده او
 دویمه اوږدې او کله کله د ازاد نوي شعر مشهور را اخلم . خداي بنېلي استاد نور
 احمد شاکر په خپل درسي كتاب (بدیع و بیان) کې ليکلې دي :
 (د سروکو .. کله يې دواړه مسرې سره یو شی او خینې وخت یوه مسرې يې
 اوږدې او بله يې لنده وي او د قافیې شرط يکې نشسته) (۴۰ - ۱۲۶)
 مګر ډير شمير سروکې بیا قافیه لري لکه :

پرتوګ دې ليکې ليکې په خنګ تیرېږي ګلې	له کوره راوتې په تولې کې په تور اوربل کې دې ټومبلی زیرې ګلې
---	--

یا :

دا سپینه پنده سره غموري دې منې دی
 ورکې لونگ دانې دی
 دا مسافر جلکي خې په سره ډولې کې
 وړې ، وړې سلګۍ کې او نوري

سید انور الحق جيلاني دانسايکلو پيدا يا اف اسلام په رنگ نظر لري او د
مضمون په برخه کې يې هم خه ويلى دي . (نيمکي) یو ډول ولسي سندري دي
چې د جار بيتي او لوبي سره مشابه صنف ګنل کيرې پدې سندرو کې زياتره د
عشق بيان شوي او له چاريبيتو سره يې لوئ توپيردادي چې نيمکي ډيرې
اوړدي نه دي . بلکې زياتې يې خلور يا پنځه بنده دي . دويم دا چې د نيمکي په
مسريو کې یو کوچنۍ مسره وي ، د غې نيمکي يا کوچنۍ مسرې له امله دغو
سندرو ته نيمکي وايي : ۳۵ - ۲۹

لنده دا چې د موضوع او بنې له پلوه نيمکي ډير ډولونه لري سروکې چې ئينې
پښتنه يې نيمکي او په خېنو سيمو کې يې (پام) بولي ، د پښتو د ولسي
شفاهي سندرو یو خود سيمو او مست شعری ډول دا چې یو (توک) يې په خپله
(سروکې) او بل يې (لنډي) دا سروکې (ولډو) په مهال کې یوازې نه ويل کيرې ،
بلکې لنډي يې حتمي جز دا او دلنډ یو په وسیله پشپږېږي ، د زياتو معلوماتو
لپاره وګوري .

د موضوع له پلوه :

سروکې د موضوع له پلوه (عشقي) روز نيزې (تربيشي) ملي ، تاريخي ، ټولنیز ،
حمسائي او ... دي (په سروکې کې د ولسي شاعرانو د سندرو (سرونه) یا کسروونه
هم وړ ګله شوي دي ، خود ولسي سندرو د یوه څانګړې فورم په توګه هم له
ډيرې پخوا خخه په ولس کې شته)

د سروکو ويش :

۲ - موضوع ويش

۱ - فورمي ويش

الف - د جولي (بني) له پلوه ډير ډولونه لري د اروبناد خيپندوی دوست
شينواري دوینا پر اساس (سروكى د فورم له پلوه تريوي فارمولی لاندي
راوستل گران دي ...) .

که خه هم (سروكى په لوی سر کې په دوو لو یو خانګو ويشل کېږي :
د اتن سروكى

عام سروكى

دھغه دواړه ډوله سروكى دلنډ یو په وسیله بشپړېږي)

باید ووايو چې د فورم له پلوه دوو پارکو ، لنډي ، وزمه سروكو چې لومړې
پارکى یې ديارلس او دويمه یې نهه وي ، له دري پارکيو ، خلورو یارکيو او ...
جوري شوې دي .

ب - د موضوع له پلوه د سروكو ډولونه :

(ملي ، ټولنیز ، روحې ، عشقې ، سیاسي ، ادبې او نور ...) اړخونه پکې ځان
خرګندوی .

(سروكى هم د ولسي ادب د یوه لرغونې فورم په توګه تاریخي موضوعاتو کې
ویل شوي دي او موب په دغه ټولو موضوعاتو کې سروكى لرو) غرنۍ سندرۍ
(۷۶)

د موضوع له پلوه د سرکو ډولونه :

۱- تاریخي سروكى :

(په سروكوکې ځینو تاریخي پښتو ته اشاره شوي وي او سپې تري پوهیداۍ شي
چې دغه واقعي په ملت کې خاص ملي ، سیاسي او ټولنیز ارزښت او د ارزښت
درلود ...)

تاریخي سروكى په یوه ځانګړې وخت کې یوه پېښه بیانوي .
لکه :

کوي جنګ = تیښه ونه کړې محمد جانه		په ځیړ راغله پوځونه
ناوګۍ، مومند ورانه کړله = عمراء خانه		ورته راکاړه توپونه
د شاه غاسی کلا دی ولې ورانوله		شاه عبدالرحمانه زوروره

پاس په کابل جنگ دی د سمی کورمی جینکی ژرا کوینه	سپین وروکی گل په ناوگی، ورزیدنه حائیو ونیول د نورو غرو سرونه
---	---

۲- تولنیزی سروکی :

پښتو ولسي شعر کې د انساني ژوند پراخه اړخونه انعکاس مومي (په سروکو کې د پیښو د اجتماعي ژوند Ҳينو اړخونو ته هم اشارې شوي دي)
لکه :

کوچيانی ستري ژوند ، په کلي کې خواری او غريبی ، بیکاري ، مهاجرتونو ،
ډول ډول کارونو ، وچکاليو ، جنگ پیښو ، کار او زيار او نورو پیښو ، ته په دا
ډول سروکو کې نغوتې کېږي .

يا دا چې د پښتنې کلتور بیلابیل اړخونه ورکې بیا نېږي :
لکه :

يو خوا جګړې بل بیکاري چې زوروينه شولي شډلې غنم بآد وهلي دينه	جانانه ډير په زړه خې یم خاونده مه راولې بیا داسي ګلونه
--	---

يا

سبا به بنکلې ليلا بل کли ته ورينه لړه معطله شه ګودر کې چې په ما تېږې د دنيا دا ډير غمونه که شنو لوټو سره يې تللې یم	زرګره زرشه پیزاوان جوړ کړه میده میده قدم وهې لکه د زرکې نا داني سپینه اوږي سپین ځخیرونه زه لالې بللې یم = ژر مې ورکوی مورې
--	--

۱- عشقی سروکی :

(د سروکو پیاوړې برخه د عشق او مینې موضوعاتو پورې اړه لري ، دامينه
کليواله مينه ، پښتنې مينه ده ، ددي مينې خصوصيات د بسارونو او نورو
ولسونو له مينو بيل دي)
د عشقی سرو کو مثالونه ډير دي ، خو داني يې دلته راپرو .

لې خبر مې واخله جانانه اوښکې مرغلرې دې توپېري له چشمانو سبا بیلتون دې زه يواحې پاتې شومه	ستا ليونې مینه مې خوب ته نه پرېړد ينه يaranه جدا شو په لمسون د غمازانو جانانه را شه دیدن و که = خپه زړگې مې بنه که جانان ته ولې = رانه لارې
--	--

٤- د سرکو سندريز خصوصیت :

سروکې د سندرو په ډلول ویل کېږي .

ولسي شعر + اواز + موسيقي = سندريزه سروکې

سروکې یو ډول پښتو ولسي شعر دی چې د ولسي شاعرانو له خواتنګ تکور سره ویل کېږي هغه وخت سندريزه خصوصیت پیدا کوي چې له کمپوز وروسته د اواز په ډول وویل شي . له دې امله پښتو (سروکې په عمومي توګه په دوو لویو برخو ويصل شوي دي . اول هغه سروکې چې خاص په اتن کې ویل کېږي چې د (اتن سروکې) بې هم بولي)

دوم - هغه سروکې چې له اتن خخه پرته په نورو مجلسو او بنیاد یو کې ویل کېږي چې دې ته (عام س) او یا خوتش سروکې او نيمکي وايي .

سروکو کېږي اتن د پښتنې کلتوري یوه خوند ور برخه ده لوړۍ به اتن معرفې کړو او بیا به پخوانې او اوسنې سروکې د اتن په جوړښت کې وڅلوا .

شکل (۸)

د غه انخور د پښتنی اتن یو پخوانی بنه بنسي . د دوست محمد دوست :
فولکلوري گيدهي : ۶ : ۷ مخونه)

پښتنی اتن :

د افغاني پراخه کلتور په لمنه کې پښتنی اتن ځانګړي نوم او نښان لري ، آن
ویلاي شو چې اتن عام افغاني دود دی چې په بهرنې نړۍ کې په ځلاندہ افغاني
څخا شهرت لري . د غه افغاني دود خه د هيواډ په خاصو سرایطو (ځلميانو ،
څوانانو ، سپین پېرو ، زړو او ان نجونو بشو له خوا په ځانګړو حرکتونو (اں
او تول بدنه) تر سره کېږي . اتن نه یوازې او س او س شهرت لري ، بلکې پخوانیو

اریايانو په پوره مینه دغه خوندوره (لوبه) تر سره کوله . ديو لیکوال په وينا (اتن او نخا په اريايبي تولنو کي ډير و قديمه سابقه لري ، دويدي دوری متون او در گويد سرد دونه د اتن په باب يادونی او خبری لري او په اريايانو کي دغه دود بولي ...) اتن ڦيري پخوا زمانی خخه تر او سه زموري توکه شته ، پښتنه د خوبنيو او بناديو په مراسمو او ميليو کي اتن کوي . د جنگ ميدان ته هم اتن ورخي او زموري په ملي د یوه نه بيليدونکي جز په توګه د پښتنو په ملي عنعناتو کي نغښتني دي او په اتن کي نر او بسخې دواړه برخه لري) غزنې سندري (۹۸ مخ بايد ووايو چې پشه يان ، بلوختان ، نورستانيان او براهو يان هم خپل ځانګړي ډول اتنونه لري ، چې بلوختان يې (دریس) او براهويان يې (چاپ) او پشه يان او نورستانيان يې هم (اتن...) بولي .
لكه : پشه يان چې وايي :

(بوبه کار اتن کار) (ډير بنه اتن کوي) بونا کار اتن کا) ډير ناکاره اتن کوي)
يا :

ای دا کي اتن کمن) رائهي چې اتن وکرو .
شفيق الله - د پښتو خانګي
درېښ تولګي محصل
۱۳۸۶ - ب ګروب

د اتن په برخه کي (پښتو ، پښتو ، تشریحی قاموس ، لوړۍ توك ، ۱۵ مخ کي رائهي (اتن) (Atan) نر ، م (اتنونه) د پښتو ډله ايذه ولسي نخا ، پښتنه د قهرمانی ، بهادری ، بري یو والي او هنونورو داسي برياليتوبونو په نتيجه کي ډله یيزې مستى ، خوشحالی او نمانھيني ته اتن وايي . اتن په تاريخي لحاظ د پښتون ټير ديوه پاخه ملي ګلتور بنکارندوی دي ، اتن عموما د ډولونو ، غور خيو او ملي سندرو په وسيلي سره د یوې مخصوصي او منظمي نخا په ترڅ کي د څوانانو او سپين ډيروله خوا د (میں) تر لارښونې لاندی اجرا کوي)
د اتن او د اتن د نارو په برخه کي رائهي : (تاريخي روایات او لرغونې نبستې او نښتاني دا راجوتوي چې پښتو د تاریخ په بیلا بیلو پوریو کي اتن او نخا درلوده

، بسحؤوا او نزو دواړه په اتنې کې برخه لرله ، د خوشحالیو او بنآديو مراسم یې په اتنې او نخا وو تو دول او له دېمن سره به د جګري میدان ته هم په اتنې نو او نخا وو ورتلل او اتنې د پښتو په کلتور کي له قدیمه شامل وو او تر نن پوري د پښتو نخوا په مختلفو برخو کې اتنې په بیلاپیلو بنو موجود دی ...) پروفیسور ولی محمد سیل کاکړ ليکلې : (زیارت کاکړان) یې (لوبه) او ترینان یې (لبه) او د صوبه سرحد د کاکړان (د زیارت کاکړان) یې (لوبه) او ترینان یې (لبه) او د صوبه سرحد د سیمو په هغو پښتو کې چراتنی دود دی لکه خټکان - د خپل مروج اتنې مختلف ډلونه په عمومي توګه (د خټکو ګډا) په نامه راپیژني) اتنې ته خوک نخا او ئینې ورته ورزښت وايسي ، د پښتو ژبې پخوانې وتلي استادار وابناد صدیق الله ربنتیتن ليکلې دي . (اتنې د پښتو یو خاص جنګي ورزښت دی چې لاس ، سر ، پښې او ټول غړي په کې په سم ډول غورئي . پلې ، رګونه او غړي پکې په خوئیدا رائې او په دې صورت د درستو غرو د قوي کيدو مشق کېږي) پوهاندرښتن د اتنې د لغوي اړخ په برخه کې زیاتوی : (اتنې په لغوي لحاظ له (اته) او نسبتي (ن) خڅه جوړ شوی دی . (اته) لاس او خنګ ته وايي ، حکه چې اتنې کې لاس او خنګل زیات فعالیت بنکاره کوي ، له دې کبله (اتنې بلل شوی دی) (۱۲: ۶)

شکل (۹)

نومری انخور د اتن بیلا بیل ډلونه خرگندوی ، د اتن زموده هیواد د ملي نخا
(اتن) یوه منل شوی بیلگه د سیال کاکړ فولکلوري سوغات : ۲۱ مخ

اتن و اد اتن ډولونه :

(اتن د پښتو یو دیر لرغونی دود دی چې .. د قبایلې ڏهنیت دلاوري ، ګلتور ستر ممثل دی او د پښتو په ټولو سیمو که په یوه او بل شکل رواج لري) (۱۰۵)
اتن د اسې یوه نخا ده چې یو ستوي حرکت نه دی ، بلکې یو غبرګ او جوره خوئیدون دی چې کله نا کله دیو تن ، دوو تنو چې د اتن چیانو له خوا په خاص

غږ او آهنګ ویل کېږي . اتنی هم نارینه کوي او هم بسخی ، خود نارینه او د بسخو اتنی سره بیل دی و دا لوېد د یوې قوسی د ایرې په شکل چې نیمه یو یوه خوا او نیمه یې بله خوا گنه کېږي ، اجرا کېږي) (۱۰۶

۱- د اتن ډولونه :

اتن زموږ د هیواد او کوزې پښتو نخوا په بیلا بیلو سیمو کې مروج دی ، ځکه نو بیلا بیل ډولونه لري .

الف - جنوب او جنوب غربی سیمو کې .

ڏير پخوا (۱۳۱۷) ه . ش کې غلام جیلانی لیکلې و چې اتن خلور ډوله دی :

۱- دورا اتن .

۲- غښتلی اتن .

۳- ګړندی اتن .

۴- ګډ اتن (۱- ۲۴۳) چې هر اتن بیلا بیلې نارې هم لري .

ڏيرو فولکلور پوهانو او فولکلور راټولونکو ده ګډو له جملې پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکې (فولکلوري سوغات ۷۶ مخ ، اوابناد محمد ګل نوري (۱۳۵۲) د کند هارد سیمو ډولونه ، ادب پوه او فولکلور راټولونکی بشاغلي حبیب الله رفیع (د خلکو سندري ۷۱ مخ اروابناد د محمد دین ژواک پښتنې سندري لومړي توک سریزه ۷۴ مخ) محقق بسم الله حعمل (د ټنو ګلتور او فولکلور ۵۳ مخ) او ګن شمیر نورو پوهانو په دغه برخه کې نظرې وړاندې کړي چې زه به یې لنډیز راوړم .

بشاغلي داکتر عبدالرحمن ټئي چې په خپله ڏير نهه اتن چې دی له بسم الله حعمل سره ورته نظر لري لو په خوست کې له ڏير پخوا مروج و اوله ڏير پخوا راهیسي د خلکو په منځ کې یو خاص دود پاتې شوی دی او مختلف ډولونه لري :

۱- د سربو اتن په خوست کې د سربو یو اتن ڏير ډولونه لري چې مشهور یې (داتن ناري ، غره ، ګډیدا ، د څنو ناري او اوس دولادې او ناستې اتفونه دی چې نن سبا نه یواځې په کليو ، بلکې په هوتيلو کې هم مروج دی .

اتن او د اتن سندري :

نخا او اتن زموند پښتنې فولکلور یوه ارزښتمنه او درنه برخه ده اتن زمود په ولس کې له ڏيرې پخوا زمانې خخه مروج دود دی اتن په خوست کې هم له ڏيرې پخوا را هيسيپه د خلکو په منځ کې یو خاص دود پاتې شوی دی او مختلف اشکال لري .

د سپيو اتن او د هغه سندري :

د سپيو اتن د خوست د تنيبو په سيمه کې په ڏيرو ڏپونو اجرا کيږي چې مشهور یې د اتن ناري ، غره ، ګډايدا او د خنو ناري دي .

۱- د اتن ناري : پدي ډول اتن کې ډم په خاص طرز سره ڏولی وهی او پدي میدان کې راټپول شوي خلک هغه ڏني (خوانان) چې اتن یې زده وي راجګوي (اتن په کتار کې یې دروي کله چې کتار ترتیب شو ڏني سره خو ډلي کيږي چې هره ډله په خپل نوبت سره خاص بیتونه او ناري شروع کوي چې نمونې یې په لاندې ډول دي .

لاهه ليلا لاهه ، د لور گرو کجيږ زيره یې غاره
يا :

پاس به بام ولاړه یې ، روښي د کتار کړي چيرته لاهه یې
يا :

تورې دی زړګرې و تورې دی زړګرې ستړګرې تورې
يا :

جلکۍ چلم دې ډک کړو ، جلکۍ چلم دې ډک کړو دلونګو

۲- غره : غره هم د اتن یو ډول دی چې اهنګونو طرز یې د پورتنيو غرفتو سره ورته وي ، خو په غره کې بیتونه نه تکرار یې ، موازي اهنګ په کار لويې وي هغه ڏئنيبو له خوا په (هو- هو- هو...) سره بدراګه کيږي یو ګروپ یې پيلوي او بل یې پای ته رسوي بیاله سره پیل کيږي او اتن دوام مومي .

۳- د خنیو نارې :

پدې ډول اتنې کې د خاصل ډول په مطابق شپږو واري خنې اچول کېږي . او کله چې خنې اچول پوره شي سم د لاسه سندري پیل کېږي پدې ډول چې لنډۍ ويل کېږي او ورسته لنډکۍ، ور اچول کېږي ، دادی یو خود تنهیو د سیمې یو خو نمونې :

دوارو ویده واي راته بل واي چراغونه	چیرته ته واي هلته زه واي
آشنا په وینه په ما و اچول لاسونه	بیگاه مې خوب لیده رینټیا شو

یا :

شكل (۱۰)

دا انځور د کليوال او ولسي اتنې چې په يواخي ډول کېږي ، بنکاره کوي

د بسحؤ اتنی دود اتنی سندري .
لکه خرنگه چې نارینه اتنیو نه لري دود اتنی مختلف انواع اجرا کوي ، دغه رنگه به پښتني ميرمنې هم اتنیونه دود اتنو نو مختلف ډولونه لري ، سندري ورسره وايې : او په مختلفو اشکالو بي اجرا کوي ، پدي مورد عبدالکريم (پتنګ) د (گپنې ادب) کې د خوست د سيمې ھينې بسحئينه اتنیونه شرح کړیدي او سندري بي ورسره راوري دي .

کله چې بسحئي وغواوري اتنی شروع کړي یوه بسحئه ډول وهی ټولي بسحئي لاسونه سره ورکوي او یوه لویه دايره تشكيلوي بیا سندري پیلوی ، ورو رور مختنه ځي په خاص ډول لاسونه اچوي ، قدمونه پورته کوي او کله کله تکي وهی ، ددي اتنی یو خو نموني په لاندې ډول دي .

ډول ډول لاسونه اچوي ، قدمونه پورته کوي او کله کله تکي وهی ، د دي اتنی یو خو نموني په لاندې ډول دي .

شين باغ یې تا کرو میر جانانه یاره شين باغ بې تالاکړو	شين باغ یې تالاکړو شنه طوطيان راغلي دينه
--	---

او همدارنګه دي ډول داتن ته لنډۍ ور اچوي :

میر جانانه یاره شين باغ بې تالاکړو میر جانانه یاره شين باغ بې تالاکړو	ما درته ويبل منل دي نه کړل په سردې راول تبرګيو برغندډونه
--	---

شکل (۱۱)

د پښتو ژبې حقدار خدمت کوونکی او ماهر فولکلوریست اروابناد محمد ګل نوري (۱۳۵۲) هـ. ش د اتنې ډولونه داسې بسوولی دی .

۱- ورو کرار اتن .

۲- یو بغله اتن .

۳- دو بغله اتن

۴- درست اتن .

۵- دا يشلي اتن .

۶- د ناستي اتن .

۷- د پروتې اتن .

۸- د پروتې دو بغله اتن .

۹- چېه او راسته اتن .

۱۰- غلى اتن .

په پكتيا مجله کې رائحي :

زما یاره طالبه - طالبه یا خوله غواړي که ژبه

زما ياره طالبه - طالبه ياره خوله غواری که ژبه
خوله به تر تا جار کرم = ژبه تر تالو لاهدي غایبه (۱۴ : ۵۷)

۵- بابو لالی :

د فولکلوریک یا ولسی ادب یوه زرینه خانگه ده .

د فولکلوریک شعر یوه خوبه بیلگه ده چې ډیر څله د ګرځندو او پونده وو
(کوچیانو) په منځ کې شته .

د ولسی شعر پر دغه ډول د موضوع له پلوه ډیر غني دی .

ډیر څله طنزیه ، ویرانې او خوبی مینې موضوعات پکې رانګاپل کېږي .

د بیوللې بنې :

د دغه ډول د ولسی شعر بنې ، فورم یا شکل داسې دی چې :

درې مسرې لري ، او له او درې سمه مسره یې په یوه قافیه رائې .

A

B

C

لکه :

۱- پر کور دوه زرغونه شاله .

زما جانان ورته ولاره دی .

لاس یې نه ورځي د خیاله

۲- پر ترنګ کې کجاوې دی .

زما جانان چې واډه وړينه

ورسره مستې ترلې دی (۲ : ۱۳۷)

د بابو لالی دویلو اړتیا وختونه او څانګړنې :
الف اړتیا :

بابولالی ڏیر ٿله په ودونو کې ويل کيری او حتی د پښتنو بسحؤ او نارینه ووله خوا د حرڪت او ولاري په حال کې ويل کيری ، بسحئي دريا (داريا) وهی او نارینه هفوی ته د ڪوٽاب په ڦول بابو لالی وايي .

کله نا کله پیغور پکې ورکول کيری او یو ڏول ظريف او مزداره انتقاد هم پکې ڙېپه د اهسته بروخای نيسی (و د آهسته برو) په وزن کې ويل کيری او ولسي شعر په دغه وزن کې لاھير خوند ور کيری دواړه مسرې یې په اوږده کې ويل کيری او ارامونکې اهنگ لري .

ب- وختونه : لکه خنگه علامه شيخ الرئيس ابن سينا الرحمن (٦٣ - ٦٠) د موسيقی او اوازونو او د وختونو په اوړدو کې په انسان بآندې دهجه د اغيزو په برخه کې څرګندلونې کړي ، نو په فطري ڏول په پښتو ژبه او نورو ژبو کې د سندرو د هر صنف اغیزې هم مختلف وختونه لري .

بيولالي هم وختونه لري او تر ټولو بنه وخت یې دواده په لومړي ورئ د خابت په وخت کې چې د ناوي سر وغړوي او د واده پر مخصوص تخت یې کېنوي ، د و راود ناوي د خوا بسحئي ګډي وډي شا او خوا سر کېنۍ او ناوي په منځ کې ناستې وي . او د ناوي سرته ويل کيری ، دايره وهی او دغه سندره په ګډه سره وايي :

اوښن ولار زنګون تپلي
تر هفو به یې خلاص نه کم چې زما جان نه دی راغلى
(ډاکتر غوري د ساينس پوهنځي استاد)

ج - خانګرنې :

د شکل له پلوه یې د پښتو له نورو ولسي صنفونو سره برید معلوم دي لکه :
لومړۍ مسرۍ تکرار ، په منځ کې یې خانګرنې اوازونه پورته کيرې لکه : (بابو لالې واي واي) ور اچول کيرې ، دويمه مسرۍ یو اور او د مسرۍ په منځ کې ور اچوي (واي ، بآبو الله ، الله ، واله ، لام) ور اچوي .

بنه : _____ الف _____ الف _____ ب _____

ت پ الف

د موضوع په لحاظ عشقی ، ویرنې ، طزیه ، ټولینزې کرکې او غونبتنې وي .
 د بیولابی سندري په درې نورو ډولونو هم ويشل کېږي .
 چې دوه ډوله یې هم شکله او د دریمي بنه یې بیله ده .
 د بیلکې په توګه :

اول :

دغه ډله اول نیم بیتی پر اساس راخي . درې بیتی دی لکه :
 غونبتنه : آسو و ششنل په زروه
 جلوونه را طلب کې - زموږ د حیبن دلویه کوره

اوښ و لاره زنگون تړلی (ها) بابو لاله لاله
 اوښ و لاره (واي واي) زنگون تړلی (واي)
 تر هغوه به یې خلاص نه کم (واي) بابو لاله لاله
 څو زما جان(واي واي) نه دی راغلي (واي)

پیغور :
 اوښ ولاره و کجاووته
 زموږ و حیبن ته وار اوژه - لور را وباسه لوښه
 دویم :
 باران اوړي منا خاځي
 که ناوي زما د جان وه - تر نو کانو یې زر خاځي
 دریسم :
 براور واچوئ پرځي
 د سهار باده زلزله

دغه نور مې پريوه وړي – دا شيرينه مور پر بله

شکل (۱۲)

مصره او تپه :

ماته قلم ، مشو انۍ روړه = یو خو مصری په وینو سري یارته ليږمه
(مصرع یا تپه) د پښتو ادب یو داسې صنف دی چې د بیتونو وزن یې سره برابر
نه وي .

د عبدالحليم اثر په وينا : (د وادي ، پیښور او یو سفرو پښтанه (لنډی) ته مصره
او تپه هم وايي . دا اصطلاح عام رواج لري ، تعلیم یافته او بې تعلیمه خلک ټول
پري یوهېږي)
مخ ۲۱۷۰ پښتو ادب .

د مصرې تپې او لنډی تر منئ ئينې خلک توپیر ته نه دي قابل ، خومرکزي
پښтанه بيا ، مصره او تپه سره یو ه گنې)
لکه :

په ئینو ودونو او د ھوانانو ميلو کې يو بل ته وايي جي (ته يو فرد ، يوه تپه يا يو مصدره خو وواييه) همدارنگه ئينى نور بىا (د مصدره او فرد) سره يوشان بولى . (فرد يا مصدره د يوي سندري په سر کې د مقدمې په چول ويل كىبىي) ئينى نور بىا (پراكى) هم له مصرى ، تېپى او لنديي سره يو گنئى .
مثلا : په خوست کې (پراكى) به دجلاء عنوان په توگه در وېيژنو .

د مصرى او تېپى نومونه :

مصرى ته ولې مصدره وايي؟

۱ مصدره ورتە ھكە وايي چى : يو (دور) جورو وي يعني دواره نيم بىتونه يې يوه مصراع جورو وي . د يو ليکوال په وينا : (مصراع د يو مكملا او پوره بيت تىمى ته وللى شى او د پىنتو ژې مصدره هم لكه د يو په شان ده ھكە چې لنديي . ته شعر دەغە تعريف له مخە چې عربو كىرى دى ، يو مكملا بيت او شعر نه شى ويل كېدىي ، شعر يا بيت ھغە وي چې دا ورە مصرى يې د كوم يو خاچى بحر په مقرره وزنونو (افاععليو) باندى د يو پلى سر برابرى وي د پىنتو ژې مصدرو يو اولنى جز وە لنده (۹ سيلابه) او بل اوپد (۱۳ سيلابه) دى او تولە مصدره يا لنديي د سرنە تراخرە پورى داسىي مثالىل لري لكه د مصرى نو په دې لحاظ ورتە مصدره وئىلى شى . عام پىنتانە يې دا معنى كوي : چې مصدره ورتە واي چې ددى مثالىل لكه د (مصرى تورى) په شان دى) (پىنتو ادب : ۲۱۷ مخ)

۲- تېپه يې ولې بولى ؟

ھكە يې تېپه بولى چې اواز ھلتە درىبىي پا تېپ كىبىي كله چې د شعر كومە كىرى . يا په ئانگكۈپى توگە لنديي . د (داستان) په (تال) سىيمۇ كې ويل كىبىي د خولنى يولە ويلو د سرىي ستونى تېپ كىبىي او اوازنۇ نورنە پورتە او ورە ژبه نو كار نه كوي . د داستان ويلوتال داسىي دى چې اواز (وروپىل كىبىي او بىا په زور سره لورپىبىي) د اواز په لور لو كې ستونى + ورە ژبه + تالو + سوبەمې = تېپه جورو وي . يعني اواز لە ستونى راوخىي په پورتە تالو كې حلقة كىبىي ستونى خولە او پوزە د تېپو دويلىو په وخت كې په بشپە توگە د يو پاخە (نى) په توگە پېسىبىي . لكه :

ئىما د علم نصىب نشته

خوڭ چې مىين شي ترى نه پاتې شي علمونه

د تپو ویل په انفرادي او تولنیز ډول :

۱- د تپو ویل په انفرادي ډول :

د پښتو دژوند او شیوه کې سري و ګوري ورته خرگند یېږي چې (چې له بشارونو نیولې بیا تر غرونو ژوند کوي) هغه خوک چې په کليو ، باندېو کې اوسي او ھینې چې کوچیان دي هر دو مرو له تپو ویلو سره سرو کار لري . کوچیان چې کله مال پیاپی نو د غونډلېو په لمنو کې د تپو اوواز اوریدل کېږي ، له سپیلې سره سره (تپې) هم وايي . د غه تپې په (یکه زار پیل کوي)

که تول جهان جانان شي = زما دیار په شان جانان به چيرته وينه د یو لیکوال په وینا : (تپې یو د مختلفونو زینت نه ده بلکې پښتنه بسخ او نارینه د اتنهایي په وخت کې د خپلې تنهایي د احساس ختمولو لپاره هم تپې يا لنډۍ غلې غلې وايي)

۲- د تپو ویل په ګډه يا (اجتماعي ډول :

راخئ راخئ چې تپې وايو

تپې لټې دی د یار غم غلطويه

تپې ډير خله مجلسیان په مجلسونو کې سره وايي (تپې چې د مجلس نغمه شي نو د خوشحالیو دورونه راژوندي کړي ، ودونه او بنادی ، کور او ډيره ورباندي خوند وره کېږي) هغه تپې چې په ګډه سره ویل کېږي د (سوال او خواب) يا زما په نظر (سندریزه ترنم) اوazi ډیالوګ خاصیت غوره کوي . کومې تپې چې د سندره غارو له خوا مخامن سره ویل کېږي د خاصو جذباتو پر اساس رامنځته کېږي د غه تپې مسلسلې وي او جوابې تپې هم ورته وايي .

تپې د موضوع او بنې له پلوه :

۱- د تپې بنې :

(تپې) په لومړي سر کې (لنډۍ) ده ، خود بیابان له پلوه په زړه پورې موزونیست پیدا کوي (بیان بې دومره موزون او جامع وي چې په عامو حالاتو کې یوه لویه موضوع په خپل مکمل شکل سره د خپل تو لو خصوصیاتو سره پکې موجوده

وی او د آغاز ، ارتقا او مراج سره یې موزونیت ، نغمه او د الفاظو ترتیب هم
قایم وي)

تپه هغه وخت خپله بنه بنووله شي چې د سندر غاري له خوا او بد وویل شي
(بیل ، منع او پای ولري)
لکه لادی شکل :

- یکه زار + لنډي ، + د ، (نه) یا (مه) ، ترنم = تپه
- یان - نغمه
- ت - ترتیب
- م - موزونیت

مراج نزول پا د زیاتو معلوماتو لپاره و ګوری

۲- د تپی موضوع :

ټولې تپی دیو ځانګړې ذوق له مخې رامنځته کېږي ، ځکه یې مضمون او
موضوع هم بیلې دی. د موضوع له پلوه ډیرې غني دي (ارسسطو په نظر شعر د
انسانی جذبو یو ستر نوم دی چې ډير ډولونه لري .
لکه :

رمیمه ، المیه ، طربیه او مذهبی شاعری) نو پنستو شعر او بیا لنډي (بصره) یا
تپه هم ګنډ مضمونونه لري .

لکه : (علم ، ویارنه ، حماسه ، عشق ، مدح ، غندنه ، هجوا او هزل ساندې ،
هجران نه شکایت ظرافیت ، بنکلا او ...) چې زه په یې لنډ ډول یوه بیلګه را
واخلم .

۱- پوهه (علم)

هله به خاورې کړمه غوبنې خپل هډونه چې په سرو شونډو دې خندل امي د کړمه		چیرته چې علم حاصلېږي حما د علم تاوان را کړه حما د علم نصیب نشته
---	--	---

خوک چې مین شی ترې نه پاتې شی علمونه	
--	--

۲- ویارنه حماسه (فخریه)

چې مو شودې د پښتنې رودلې دینه ماته نجلی په کور کې گاولی سموينه چې پر هارونه دې ګندم خوله درکومه		توري بې نه کرو نو به خه کړو بار مې په جنګ کې توره وکړه ټکړې ، ټوقې په وینو راشی
---	--	---

۳- مینه او عشق :

عشق او مینه د کائیناتو او انسانانو د موجودیت یو عمدہ هدف دی پښتو ادب
له مینی ډک دی .

د خوبه نه یم دیار غم غلطومه		په بام ولاره یم زنگیږي
-----------------------------	--	------------------------

زمور په ادب کې د حقيقی (الهي) او مجازي (دنيا بې) مینې انځور وار په وار
وراندي شوی دی مجازي مینه د حقيقی او رسښتنې مینې دتر او سر چینه ۵۵ .

چې دفترونه دې قاضی ته وراندې شنه په لامکان یې شوی خدای سره رازونه غنجې غنجې خنې مې بیا په مخ راخینه ماشوم زړگې مې په زړا درپسې مرینه غمو تلاکرم پر محرا ګرڅم مینه زه په قیامت د مغفرت طمع لرمه زه په خنجر وهلي زړه ټکورومه زه یې بند کړې په خمارو ستړګو یمه		الله دې هلته مل شه وروره الله ورکړې میلمستیا ده الله دې بیا راته محتاج کړه الله دې بیا راواړ یاره الله چې ستا پرمخ شیدا کرم الله تعالی رحمان رحیم دی خلک تمامه شپه ارام وي خلک په لومو مرغان نیسي
---	--	--

۴- ستاینه :

یه پښتو ادب کې د پیسو پیدا کولو لپاره مدح نشته ، یواحې په مینه کې ستاینه او مدح د دغو ادبیاتو مضمون جوړوي .

که دې په لنه زنه ووهل خالونه لکه د پیغلي جونې غاره په خالونه لیلا په تور اوربل غایبول ټومبلي دینه لیلا دزلفو په رسو تړلې يمه زه د لیلا په یارانه غل شوی يمه لیلا باز په شان غوټې کړي زرونه وړينه ګوندي لیلا را باندي کېږدي قدمونه	لکه ریدي ګل به ترې جوړ شي آسمان په ستورو بنایسته دی په تروږمې کې رنډا راغله د خلاصیدو اميد مې نشته د غم پولیس راپسې ګرئې د کلې منځ ته به لازنه شم ما په ګودر د نجونو بنځ کړئ
--	--

۵- څواني او نا څواني :

څوانمردي (عياري) او فتووات په شرقی ادبیاتو او په ځاګړې توګه پښتو عرف (دود) او ادب کې یو رنګین خپرکې جوړوي ، خوبر خلاف ناخوانی د تل لپاره د پښتنو په ژوند، ادب او تولنه کې غندل شوی او بنه یې نه وینې .
لکه :

زه کم دليله یې په ناستې وغوليده راباندي نه وي د نامرد سړۍ لاسونه د بنځو مینځ کې غور څوي جوړه لاسونه په بیگانې ورکړې خو له پښمانه يمه د ګلو لښتې د موزیانو کت ته ځینه چې د غیرت لیونې جونه خلاصي شینه حق د هغودی چې وطن په تورو خورينه	اشننا ټپس ، ناسته د باز کړي د کوتې تیر را باندې پروت واي بهره ته راشه که بآدر یې یار مې په جنګ کې تر شاه راغې خاوند بیاد ماسخوتن کړو خدايې موزیانو کې مرګ کډ کړئ موږي دې خوب په پالنګ نه کړي
--	---

او آن هغه چاته چې واده یې کړي وي او یا یې نه وي کړي خو مین وي مګر بې عمله ، تو هم زموږ د غیرتی پیغوله خوا پیغور ورکړل شوی او د ډول تاتوانه او ناخوانه انځوریې داسې ويستلى دی .
لکه :

زما همزولي زانګو ګانې زنګوينه	جانانه ستا مزگی نشته
-------------------------------	----------------------

۶- غندنه :

له بهد مرغه اوس زموږ په ادبیاتو او په تیره د ژورنالیزم په ډګر کې د ئینو ادبی ، سیاسی ، فرهنگی خیروننه غندنه د لیکوال د عندي (ى) فطرت له مخې تر سره کېږي .

خو په پښتو ولسي ادب کې غندنه د ټولنیزې پر تلي (اجتماعي شخصیت) له مخې شوې ده ، یعنې دا ډول غندنه (دم او هجو) د کوم رعناد (کسد ، قصد) له مخې نه ده ، بلکې ددې لپاره دغه غندنه شوې چې موزې او بیکاره سې ته د ژوند لزه ور وښي .

بهادران یو څل په ځای مری
موزیکی هر ساعت په ځای یې ځایه مرینه
موزی له جنګه تر پله وکړه
په بیکانی ورکړې خو له پښیمانه يمه

۷- مرثیه (ویرنه) : ساندي (Dirgi) - Sande

ساندي ، مرثیه ، ویرنه ، ډير څله یو شی بلل شوي دي خو دغه توپیر ما (په هيله مجله لومړي ګنه ، پیښور ، دانش خپرندويه ټولنه ۱۹۹۸) د (ویرنو او ساندو توپیر) تر سر لیک لاندې کړي دي . خو : (ساندي (Dirgi) او ویرني (Elegiac) زموږ د ولس خانګړې (و مشخصه معنوی هستی. ګنل کېږي که خه هم دویر او ماتم او زړه در دونکې خالت او یا انساني روزنې خصوصيات شابتوی او ددې ارڅنګ روانی او معنوی دردونه هم تسکښوی) دو برني په برخه کې نوري نظرې هم شته ، د مثال په ډول :

(ویرنه یا مرثیه د تیر شوی غم او خفگان په برخه کې له هغه فریاد او شکوې خخه عبارت دی چې د جا دوست یا خپلوان پخوا مړ شوی وي او بیا وروسته شاعر پر هغه باندې د شعر په موزونو الفاظو کې غم او خفگان بسکاره کړي ، خو لاس په لاس ورباندې ته ژاري (۳۱ - ۶۲ تر ۳۵)

همدارنګه : (مرثیه عربی لفظ دی چې د عربی له یوه بله لفظه (رثا) مشتق شویدی او درثا مانا ده پر مړی ژرل او اه وزاري) مرثیې او ویرنه ډیر ډولونه لري . لکه : مذہبی ، دیچاها نهانه مرثیې ، خپلو حپلوانو مرثیې ، د دوستانو او ملګرو مرثیې او ... په پښتو ادب کې مرقیې لرغونې تاریخ لري ، دلتہ به یې لنډي بیلکې راورو .

خه داغونه بردی په زړه باندې فلکه
چې نظام دې له ما بیل کړو خوا یې د که
خدایه نه خو ستمګر نه یې دا خه کړي
خلقه دې په دا کار کړه هکه پکه
په لحد کې هغه مخ خورې په جن gio
جې د هیڅ چاپرې پیروزونه وه خوانکه

په غمنو کبدی زور په دنیا پا یې
که د زار په ارمان ته و مر کوي کو د که
کاش که خوان د پښتنه په ننګ کې مړ وای
نه چې ګور لره روان شوله تلتکه
چې د قام په ننګ کې و مر هغه زو یې
په عالم کې د خپل پلار غاره کالکه
مګر زړه یې دهاتې دی چې زغمي یې
دا شتى چې د خوشحال په زړه شوه لکه
(۳۱ - ۵۰)

۸- د پنځم خپرکي د موضوعاتو لنډيز :

- پښتو فولکلوریک ڙانرونه په دوو برخو ويشل کېږي .
 - الف : ولسي نظمونه
 - ب : عروضي نظمونه
- خو پښتو فولکلوریک شعر په عروضي باندي نه برابريږي .
- پښتو د شعر رغاؤنيز تخنيک سيلاب و تونيك دی . همدهله د پښتو شعر شکلي سب ، دی ، په دغه سيلاب و تونيك سيستم کي مو دوه عنصره تر ستر گي ، خپه او تون ، يا وزن اوريتيم .
 - غچ . سنت يا فشار له تون سره نه شلپدونکي اړيکي لري .
 - غچ هجه عملېي ته وايي چې د ژينيو توکونو په لړ کي په يوه توب زيات فشار راشي او فشار په واول رائخي .
 - خپه پښتو کلمه ده ، هجا ته هم وايي ، هجا يو وار د خولي بسورېدل دي ، لکه را - خم کي ته ، خه .
 - خيه ژبني واحد دی ، يا خپلواکه وي او يا له يوه خپلواک او خو بیوا کو جوره شوي وي ، په دوه ډوله ده ، واژه او تړلي .
 - واژه په واول ختمه وي ، او بیده يا تړلي په کانسونينت .
 - لنډي ، تېپه ، بدله ، لوېه ، سندره ، نيمکي ، تکي ، غربونه ، رباعي ، مقام ، غزل چاربيته ، بگتني ، د پښتو شعر فولکلوریک ډولونه دي .
 - د نظمونه تر حنګه فولکلوریک نشوونه هم شته ، او نشر په معنوی او لفظی برخو ويشل کېږي ، معنوی شرد خبرو نثر ، د ټيلفون ، موبایل .
 - مرد او نا مرد ، د محمد ګل نوري د هېباد د پياوري فولکلوریک اثر دی .
 - ولسي ادبیات د مضمون له پلوه ډير غني دي ، روحيه يې سپېڅلې او د خلکو د تجربو محسول دي ، مضمون آفریني له انساني حساسیتونو سره يو خاي په کي څلونه کوي .
 - د ولسي ادب مضمون ډير غني دي ، پند ، نصيحت ، عرفان ، هيوا د پالنه ، ميرانه ، انتقادي ، سياسي او حماسي او ګن مضمونونه لري .

- چاربیته له پلوه په ساده او ځنځیري ویشل کېږي .
- سروکې د پښتو فولکلوريک شعر ، يا ولسي سندرو مهم ډول دي ، سروکو ته ځینې پښتنه نيمکي وايي او په پكتيا کې د منګلو خلک ورته پام وايي .
- سروکې یا نيمکي په دوه پارکيزه ، درې څلور او پنځه پارکيزو ويشي .
- سروکې د فورم له مخې په دوو برخو ویشل کېږي ، الف ب د اتن سروکې ، چې شپړو ډوله دي ، ب : د موضوع له پلوه په تاریخي ټولنیزو او عشقی سروکو ویشل کېږي .
- سروکې سندريز خصوصیت لري .
- تپه په لومړي سر کې لنډي ده ، خود بیان له پلوه په زړه پورې موزونیت لري . ټولې تپې د یوه ځانګړي ذوق له مخې را منځته کېږي د مضمون له پلوه ډيره غني ۵ه .

۹ - د پنځم خپر کې پونستنې :

- ۱- تپه خه ډول فورمی شعر دی ؟
- ۲- تپه د موضوع له پلوه کوم ډولونه لري ؟
- ۳- د تپی پیل ، ارتقا او معراج په یوه انحصار کې وښایاست ؟
- ۴- چار بیته خه ډول هندسی فورم لري ؟
- ۵- اتنو خه شی دی ؟
- ۶- خو ډوله اتنو پیژنۍ .
- ۷- د سروکو سندربرپی ځانګړنې په گوته کړئ .
- ۸- نمکی خه ډول فورم لري ؟
- ۹- لنډی، تپه، بدله، لو به نور د موضوع او بنې له پلوه خه ورته الی لري .

شپرم خپرگی

۱- فولکلوري مقولي :

(مقولي) ته په لاثين کې ميتولوژي (Mythology) ويل کېږي . د اساطيرو علم ورته ويل شوي دی . وايي چې (Myth) کلمه د یوناني ژېبي له (Mythos) خخه مشتق شوي ده . مايت Myth به په لوړۍ سرکې هر ډول کيسو ته ويل کيدلي دوخت په تېريدو سره یې مفهوم تغیر وکړ ، بیا په هغو کيسو اطلاق شوه چې منشا یې هيره شوي وي . ظاهرا يا له ورایه تاریخي برښي خو په اصل کې یوه عقیده وي چې دود ، دستور و موسسه یا طبیعي پدیدې توضیح کوي) اوس اوس (مقوله یا مقولي په هغو اسطورو را خرخې چې دودیزې عقیدې ورکې بیان شوي وي) د دغو مقولو مجموعې ته ميتولوژي وايي .

۲- اسطوره :

چې جمعه یې اسطوري ته په (دیدار یا سپیده) نومي مجله کې (دخلکو د باور یو ځانګړې بنه ده) ويل شوي خو . اسطوره ډير څله له هغو مذهبی عقایدو او شعایرو سره تړلې ده چې انسان له هغې سره معنوي ارتباط ورکوي .

۳- نکل :

د هنري ذوق ځانګړې ډول ده چې د خلکو د ارمانونو او ایدیالونو انګاره په کې خرګندېږي . نکلو نه هم ډير څله د انسان د عقیدوي الواکونو انځور جو پونه وي . د غه انځورونه او شخصیت جو پونه د خلکو په باورونو او تیر و عقیدوي تراو نو پورې اړوند وي .

د نکل او کیسی توپیر :

- ۱- کېسە د نکل هغه بھیر دی چې د راوی له خولې سینه په سینه ویل کېری .
- ۲- کیسە خانگری مهارت دی چې بیانی خاصیت لري ، یعنی هغه الفاظ چې د یوې خاطرې او پیښې شفاهی سیړنہ وکړي .
- ۳- نکل هغه خیالی یا حقیقی ، واقعیت دی چې له پیښو رغیدلی او د یو خیالی هنري او عقیدوي واقعیت په توګه یې بنه موندلی وي .
- ۴- نکلونه هغه یادګارونه وي چې د شفاهی کیسو له لارې سیړل کېږي .
- ۵- کېسە د نکل سیړنیز جریان دی او نکل ناسیړلی واقعیت (داستان) له همدي امله نکل ، داستان او کیسو ته میتلوزی هم ویل شوې ده دا ئکه دا ټول د یو ډول مذہبی باورونو هنري سونه ده ، خو توپیر دادی چې (نکلونه زیاتره د تفندن او هنري التزاد لپاره ویل کېږي) روهي صاحب) اسطوری ، عقیده وي باورونه دی په اسطوره کې د جهانی او دایمی با آرزښته پیښو خرگندونې دی کېدای شي د ارباب النواعو د کړو ورو او یا نورو پیښو بیان وي .

د حمکې او اسمانو نو پیدایښت ، د نړۍ دوره وهل مرګ او ژوند ، د خیر او شروع تر منځ مبارزه له مرینې وروسته حالات او ټول د اسطوره په دایره کې راشی .

اسطوروی فکرونه و فولکلوري روایتونه دی هغه روایتونه چې عقیدوي منبع او زیرمه ولري ، اسطوره د لرغونې ژوند او ټولنو مشخصه (خانگونه) ده اسطوره هغه روایتونه دی چې د تاریخ په لومړیو پړاوونو کې د خیالي (Fantastic) ایماڙونو ، (ارباب النواعو ، افسانوي اتلانو ، سترو پیښو او نورو له لارې د طبیعت او ټولنې د بیلا بلو پدیدو د سیړنې او عمومیت لپاره کارول کېږي .

حینې د علمي نړۍ لید د رلودونکي پوهان پدې باور دی چې (ټولنې اسطورې په خیال کې او د تخیل په مرسته د طبیعت د قواوو د تسخیر تابع کولو او ماتې ورکولو په منظور جوړې شوې دی)

د اسطوره خانگونې :

په پښتو ژبه کې ډير خله اسطورو ته (نکلونه او کیسې) هم ویل شوې دی . د لرغونو ټولنو آندود (طرز تفکر) ډير اړخونه په اسطورو کې منعکس کېږي په

اسطورو کې مافوق الطبیعی توکي (عناص) له اديانو او عقیده و سرتړ او پیدا کوي په اسطورو کې اخلاقی او ايستیکي (بىكلانیز ارزښتونه بیانیږي . مارکس ویلي : (میتولوژي په نا آگاه هانه ډول د طبیعت هنري بیارغونه (باز آفریني) ده طبیعت په دائیره (مفهوم) کې د ټولني په ګډون آول مادی شيان شامل وي) د اسطورو ځانګړه پدې کې د چې د خلکو له روانی حالت ، فكري جورونې او باورونه سره کار لري ، هغه عقیدې او باورونه تمثیلیوی چې انسان له هغو سره تلپاتې تپاو لري او راتلونکي ژوند ته یې لوري او خوند ورکوي (د زمانو په درشل کې د باورونه مجموعه ده) . ماکسیم ګور کې د نړۍ تر ټولو ستر لیکوال د فولکلور په تيره د اسطورو به برخه کې او بردې خبرې کړي او هغه دا چې :

(فولکلور د خلکو شفاهي ادبیات او د میتو لوژي له لاري لاس ته راغلي معلومات ټول دا خبره اثبتات ته رسوي چې د فولکلور د پراخو هنري عمومیستونو په واسطه طبیعی پدیدې ، د طبیعت په مقابل کې مبارزه او ټولنیز ژوند منعکسوی) (د دي تصور به ډير مشکل وي چې څلور بول خاروي د خپلې بقا لپاره د هلو څلوا په ترڅ کې په داسې افکارو مشغول شي چې د کار له پروسوا او د پېړ او قبيلې له پرابلمونو سره اړه ونه لري) (۴۳۱ - ۲۸) د ګور کې چانیز نظر داسې راورو : (اسطورو په فزيکي کارونو خخه د خلاصون لپاره د ده د هلو څلوا يو خیالي او ارمني تجسم دی) ځینې نور پوهان پدې باور دی چې د هري اسطوري د پیښندلو په برخه کې (نظر عقیده او معرفت) د پام وړ دي .

د اسطورو او علمي افکارو توپیر :

اسطورو په عقدیه او باور اړه لري .

اسطوري کېدای یو محافظه کاره فكري وي له خرافاتو سره تپاو ولري . خو علمي فکر دانه مني علم په واقعيتونو باندي باور کول دي میتولوژي په تجربوي ژوند باور لري علمي ليد د نظر یو محصول دی خو اسطوروی فکر تجربوي باورونو محصلو دی . مثلا په اسطوره کې دا خبره د منلو وړ ده چې د زلزلې منځته رانګ د دی محصلو دی چې ، دنيا د غواړي په بنکر ولړه ده او

کل چې غوايې ستړۍ شي او دنیا په بل بشکر اخلي نو د دغې تبادلې په صورت کې زړله منځته کېږي . یا (لمړ او سپورډي) نیوں هم د داسې اسطوروی او علمي افکارو د رابطې په لړ کې توضیح غواړي لنډه دا چې اسطوري ، سمبوليک خصوصیت لري ، په هغو کې د جاپیره نېټې په باب مفهومونه شخصیت پیدا کوي . اسطوروی فکر کوونکي خوشبین (Subject) او بد بین (Eject) وي .

۴- د خلکو هنرونه او فنون:

چې هنرد مینې نه لري نو هیڅ دی
بې هنر هلکان خوبين نه لري نجونه
او حتی خوشحال بابا خو له طالع خخه لوړ بولې
که طالع او هنر دواره سره کېږدي = زه خوشحال به پکې ونيسم هنر
هنر د انسان د فطری طبیعت ملګری دی د ژوند په تپريدو او بدلون ، خلک له بیلايیلو پیښو سره مخ کېږي او بشر د خپل فطرت له مخې ځینو کارونو ته لاس
وراچوی او هغه تر سره کوي چې وروسته بیا د هنر او فن په توګه را منځته
کېږي موږ به هنر او فن په کره او لنډه توګه معرفی کړو او بیا به د خلکو فنون
او هنر ونه په ګوته کړو .

هنر او فن :

- الف - آیا هنر او فن یو مفهوم لري ؟
- ب - د هنر او فن ګوې (او بیلې پولی کومې دی ؟
- ۱- د هنر د انسانانو عقیدې ، اسطورې ، افسانې او شعایر او رانګاري .
هنر د ټولنیز شعور ستړه او عالي برخه ده چې بشکلانیز هویت ولري .
- هـنر او ووه ګونى برخې لري :
- شعر ، مجسمه جوړونه ، خطاطي ، کاکې ، رسامي ، موسيقې معماري او
- ۲- د هنر او فن توپير او ورته والي : هنر انسان د ټولنیز شعور زېړنده ده ، د هنر د هرې برخې مواد یو له بله سره توپير لري چې د فن له مخې د فني خلکو له خو کارول کېږي .

د بیلگی په ډول : شعری فن مواد ، الفاظ جوړوي همدارنګه د معماري لپاره (ختیه یا مثاله ، خبتي او ... او همداسي د هنر نور ډولونه هم درواخله) هنر . مواد له طبیعت خخه اخلي ، هنري مواد د شاعر

د خلکو هنرونه د محتوا او شکل له مخي :

الف - د محتوي له پلوه دغه هنر رښتی (ریالستیک) مواد لري په دغه هنر کې د عوامو غوبښتني په رښتنی ډول انکاس مومي په دا ډول هنر کې د خلکو د ژوند ساده گې په عاطفي ډول انځورېږي . په فولکلوريک هنر کې خیالل زورور وي خو داماڼا نه لري چې رښتنی جنبه ونه لري ، بلکې په ساده ډول د هغو پوهنو خیالي انځور دی چې (د دوى ژوند پکې په رسا ډول انځورېږي) مثلا : جمالو ، تاوري داني کړي دی وړي وړي (یعنی جمالو کومه نجلی) ده چې نوي پیغله شوی ، د نوموري د نوي څوانۍ بنکلا په ډير هنري ډول سره بیانوي) دا د عوامي هنر خصلت دی چې محتوا یې برخه یې توله له ریالستیکي خوړو ، عیني او خیالي غوبښتو خخه ډکه وي .

د فولکلوري هنر ځانګړنې :

- ۱- ولسي توب
- ۲- رښتنولي
- ۳- حماسیت
- ۴- لرغونوالی
- ۵- ساده گې
- ۶- بدیع توب (نوي والی)

ب - د شکل له پلوه :

فولکلوريک هنر د بنې یا شکل له پلوه ډير ډولونه لري چې هره بنې د ځانګړو محتوا وو بیان کوي ، د مثال په ډول :

لنډۍ . متل ، سروکې ببوله او نور فورمونه ، هغه ځانګړې کالبونه دی چې ګنې موضوعګانې رانغارې . دغه کالبونه د پښتون ولس د طبیعت ځانګرنه راپه ګوټو کوي ، هر کالب د ولس د فطري طبیعت له مخي په طبیعي ډول طراحې

کيبرى هيچ ڏول مصنوعيت پکي نه ئاخىري ، يعنى دا چې (لندي ڏوله شعر) ته په مصنوعي ڏول کوم مشخص شاعر كالب نه دى جور كپري ، بلکې دغه كالب په نا آگاهانه ، طبىعى او عاطفي ڏول ديوپ پښتني يا پښتane ولسى شاعر له خوا رامنځته شوي وي ، چې بيا وروسته يې واسى او عام مقبوليت حاصل كپري .

٥- د ولسى او فولکلوريك هنر ڙازونه :

فولکلوريك هنر ڏير لرغونې پخوانى فورمونه لري چې غوره او مهمه يې ولسى سندري دي . د فولکلوريك هنر فورمونه (ڙازونه) نومونه په لنډه توګه اخيستلاي شو :

الف : ملي سندري :

- مقام ٢- غزل ٣- ساندي ٤- کاكپي ٥- لنديه (سورې) ٦- بابواللي ٧- برغازى ٨- د مروتو کسرونو ٩- د هوتكوناري ١٠- لنديه کي ١١- انگي (دسيال کاکپ فولکلوري سوغات) ١٢- د کپسو غربونه ١٣- د اتن ناري .

ب - تجربوي ، افساني او مدل شوي فورمونه :

- ١- افساني ٢- کېسى ٣- نكلونه ٤- لرغونى تجربى ٥- متلونه ٦- پوهنى ٧- حكمتونه ٨- چستانونه ٩- روایتى کېسى او نكلونه ١٠ فکاهي کېسى ١١- د ڙويوكېسى ١٢- د جادو گري کېسى ١٣- د ماجرالتيونکو افساني لنديه

دا چې فولکلوريك هنر د فورم له پلوه په دې برخو ويشلai شو :

- ١- منشور ادب او هنر (افسانې کېسى او نورو)
- ٢- منظوم ادب د ولسى سندري او نور
- ٣- منظوم وزمه ادب (متلونه ، منشورى کېسى او نور ٨١- ١٤)

٤- د خلکو فنون :

د خلکو د فنون د نومورو خلکو د دودونو يو رنگين څپرکي دي .
دغه فنون په لاندي برخو ويشل کيبرى .

الف : دودونه . چې وروسته به تر مستقل سر لیک لاندی مطالعه شي .

ب - مهارتونه :

دغه مهارتونه په مادي او معنوي برخو کې تر سارګو کېږي .
لکه :

ادبياتو (نظم او نش) پو (طب ، (مارليم ، غندول د بوتو کارول ، نجوم او)
دود انيو او کورونو په باب عقيدي ، د ورسامان ، د جگري ، بنکار او لوکولو
ابراز ، د خلکو کسپونو ، نقاشي ، رسامي . موسيقي ، اتن ، دهل ، اشنونو او
نورو مهارتونو پوري اپونديږي ولسوونو د لرغونو دودونو او پرله پسي تجربو
محصول وي ، د مثال په ډول ، که د بزگري کولو لپاره توکي په نظر کي ونيسو
، نو درلودلو سره را منځه شوي دي او له مهارت وروسته بي فني بهه غوره
کري ده ، يعني د یوی کولو یا بزگري فن د مغو پرله پسي تجربو محصول دي
چې د خلکو د مهارت او تمرين په لړ کې شکل او بهه موندلې وي .

شكل(۱۳)

دغه انځور د خلکو د فولکلوری فونونو او لوبو(نيزه وهلو) یوه برخه ده .
(ګل محمد نوري، ملي لوبي :

۶- دودونه (Customs)

دودونه د خلکو د مهارتونه و مناسباتو او اریکو هغه پر له پسې دوامداره فطري ، فني اغیر فني کړنې او باورونه دی چې له لرغونو زمانو ورپاتې وي يا دودونه ، د خلکو هغه کړنې دی چې د پیرو یو په اوږدو کې یې هویت موندلی وي . پښتو - پښتو تشریحي قاموس کې راغلې دی . (رسم ، رواج ، دستور ، عنعنه ، تره ، هڅوب ، کلتور ، کلچر ، ثقافت او فرهنگ ته ویل کېږي) (دود) مفرد او (دودونه) یې جمع ده . دودونه د خلکو له عنعنو خڅه عبارت دي چې دوختونو په تار پیل شوي وي . دود رسم او رواج به مفهوم کاريږي (دود او عنعنه د کلتور یو پراخه توک دی او په اصطلاح کې د خلکو د کرنو (چلن بیلګو) هغې مجموعې ته ویل کېږي چې په عنعنوي بنه له یوه نسل خڅه بل نسل ته انتقالیږي) دود د کلتور یوه برخه ده ، خو کلتور یو دود نه دی له همدي امله : (دود د کرنو (چلن) هغه تاکلی او ثابت قواعد دي چې د زمانې په اوږدو کې را منحتحه شوي وي او په یوه یا بله سيمه کې د خلکو د ژوند لارې چارې تنظيموي (لكه د ميلمه پالني ، واده ، اخترونو او داسي نور دودونه) باید ووايو چې په دود کې د تولیز فعالیت هغه اړخونه (جنبي) ته کهل کېږي چې د بیولوژیکې عواملو په واسطه تاکل شوي وي . لکه :

خواره (خورل) دودنه دی خور وریجو مختلف پخول یو دود دی .
د پښتو دودونو ډولونه :

دغه دودونه ډير دي چې له لرغونو زمانو را په دي خوا ددوی له ژوند سره تړاو لري هر کلی قوم او سيمه جلا جلا سره ګډ دودونه لري ، ځینې به یې دلته را پرو

- ۱- دواه ، موی او ورڅو نومونه او دودونه .
- ۲- د پسول یا ګانو کارولو دودونه .
- ۳- پريکړي او نرخونه .
- ۴- برخه ، د جنګ پ وخت کې ځینې اصطلاحګانو د کارونې دود .
- ۵- لوبي (مستى)
- ۶- د لوبو په وخت کې اصطلاحګاني .

۷- د ماشومانو تر منځ مروج دودونه یا فولکلور .

۸- میلمه پالنه .

۹- د خلکو تجربې (طب ، توپکې ، انګیرنې ، کرکې او کېنې
دواده او مراسم :

کله چې د چا زوی خوان شي تو دواوه فکر یې کوي او یوه نجلی او بلی تر
ستره کو لاندې کوي ، نو لوړۍ غلی گوري .

۱- نجلی لیدل یا کتل :

نجلی خوبنونه هغه مرحله ده چې په کليو او اطراfonو کې د زوی لپاره د سور او
يا خويند وله خوا د یوه گور نجلی په نښه کيرې ، لوړۍ سپین سري او مشراني
ښئې د نجلی کورته ورځي ، هڅه کې نجلی گوري ، نجلی ځان پتیوي خود
هلك خپلواڼي بنسئې نجلی گوري ، غږه وي یې ، لاس پښې ، مخ و بستان و
قدو قواه او تېول کړه وړه یې گوري که چيري نجلی د خیرې او کړو وړوله مخې
خوبنې شوه ، تو کورته د غه خبرې وړي له هلك سره هم دات خبرې شريکوي ، کله
د هلك له خوا خوبنې ور کول کيرې او کله خوا هلك د خوبنې صلاحیت هم نه لري .

۲- روی باري (جرګه ګې)

د نارینه و هغه ډله چې دورځي له خوا د هلك له کوره د خوبنې کړای شوې
نجلی کورته ورځي . نن نو د نجلی پهخ کور کې زنګون وخل کيرې او د هلك
کورنې او دوستان د نجلی له کور سره د دوستې پیدا کولو لپاره بیابیا دو
دوستې موضوع یدوي کېداي شي له دوه ، درې او وارنو وروسته د نجلی له
خوا د هلك د کورنې خو له خوبه شي او یارد شي . که جيري شيريني ور کړ شوه
نو داد (هو کړې) لوړنې مرحله ده چې د دوو کورنېو تر منځ د خپلوي د مانې
بنست بدې .

۳- هوکې (هوکړې) دود :

د نجلی د کورنې له خوا د رضایت لوړنې ګامونه اخيستل دي .

هوکره : (د پښتنو له دودونه خخه یو هم د هوکې دود دی . د هوکې دود په ډیره درناوی اداکېږي او ډیرې د خوبنې ورځې دی ، دا ځکه چې لومړۍ پلا د لور د پلار دوستي سره کېږي په دغه نسبت د هوکې دود او باید په بنې توګه پای ته ورسوی ، لومړنی د زوم پلار له ورسه خوکسانو او د کلې ملا صاحب ده ګه بل کلې د لور د پلار کره ورشی ، وروسته له چای خور لو د زوم پلار د لور پلارتنه وواي چې (خور او لو د بل د کور دی نو موږ تاته راغلي یو ، ستا دوستي مو خوبنې ده) بیا د لور او یا نورو خوراکی شیانو پوبنټنه د هلك د کورنې له خوا کېږي خود نجلی پلار واي چې زموږ په کورنې یا قوم کې د لور یا نورو شیانو دود نشته ، دا په تاسو پوري اړه لري چې خه کوي ؟
باید وویل شي چې دو لور دود په مرکزې یا شمال شرقې پښتنو کې دو مره نشته ، خو په ځینو مرکزې او جنوبې سیمو کې داسې نه ده ، د چا خبره ځینو سیمو کې د لور بار دو مره دروند دی چې ملا ماتونکې دی) او څوانان مجبور دی ان له هیواد بهر هیوادونو ته دمزدوری او یا هیواد کې د خپل مامل ، کور او پتیسي پلور لو ته هم غاره کېږدي .

بیا ژوندوی د مزو	چې وکړي په پیسو
د کم اصلې ډیر آسان	د سیالې کول سخت وي
د هغو به ډیر و لور وي ...	چې بنکلې یې بشر وي

دا او داسې نور د لیلونه د (لور) د اخیستلو لپاره وايي :

۴- کوچنې د سمال :

(هوکې) یا (هوکړه) د سمال په مانا ده کوچنې د سمال د چا خبره هم شیرینې ده چې په یو ظرف کې د لور د کور له خوا د هلك د کورنې مخ کې ایښو دل کېږي لپه شیرینې د (هو) په نامه ورکول کېږي او د هلك د کورنې له خاو په نو موږي لوبنې (ظرف) ګې پیسې کیښو دل کېږي بنسخي دار یا ګانې را اخلي او بدلي وايي .

نارينه چې کله د نجلی له کوره وئي ، تکان کوي پخوا چربې ، دانپر (داروئي) یا تفانچې وي ، خو اوس او س ډير نوي نوي ډول توپک پیدا شوي دی مګر په

بنارونو کې بیا د چزو دود کم شوی یا نشته کوچنی دستمال د شیرینی ورکول
دی .

۵- لوی دسمال :

لوی دسمال هغه مرحله ده چې پښه ارته (کوژده) هم ورته وايي .
په اوستاني اصطلاح شیریني خوري کېږي د هلک او نجلۍ کورنۍ سره راشه او
درشه کوي او هلک له خپلې کورنۍ سره د نجلۍ له کوره سره معرفي کېږي . په
ډیرو پښتنو سیمو کې هلک تر واده کولو پوري د خسر کورته نشي تلای او که
ورځي نو دور هې له خوا ...
د لوی دسمال په برخه کې بدلي :
لوی دسمال ده لوی یې سور دی
د پلار په سر کې راوړر د کاكا پر اوړو خپور دی ځینې خلک ژر واده کوي او
ځینې یې په ځنډ کوي ک کوم اختر په منځ کې راغئي نوبه هر ومره نجلۍ ته
جورهه وړل کېږي کله چې دواوه تیاري کېږي نو د هلک کورنۍ د ناوي کورنۍ
ته د پريکون (لپاره ورځي .

۶- پريکون :

هغه مرحله ده چې د هلک لوري د نجلۍ کورته رائحي او ورته وايي چې واده
راکړئ که موافقې ته سره ورسيدل نو دواوه خواوې خان دواوه کولو لپاره چمتو
کوي . دغه وخت دواوه کورنۍ خپل شرایطو وړاندې کوي که مخکې د لوی د
سمال په وخت کې (دلور) معلوم شوي وي لومړي هغه د هلک کورنۍ پريکون او
بیا د نور لګښت اندازه هم معلوموي لنډه دا چې پريکون د ناوي د کورنۍ له
خوا هغه مشخص وضع شوي شرایط دي چې د هلک کورنۍ به یې مني او د هلک
د کورنۍ له خوا هغه موده (وخت) دی چې واده به باوري

۷- ختي (خلتی) :

هغه جامي دي چې په مجموعي ډول د ناوي کورته راوړل کېږي خو په وردګو کې
, ختونه (خلتی) (پونس) هم ويل کېږي (داهغه جامي دي چې د نجلۍ کورنۍ) د
خلک په کورنۍ ايسنودل کېږي په واده کې راوړل کېږي او د نجلۍ خپلو خپلوا

ته ورکول کييري) او رنگ مختاران په همدغه ورخ دواهه د شپو او ورخو خرخ را اورل کييري د هلك او نجلی کورني خپلو دوستانو ته خبر ورکوي او نايي (م) په قوم او خلکو گرخي او سبا يې (توى) ته راغواري .

۸- د نکروزو شپه :

دغې شپې ته د (دوستانو) خويش خورگي) شپه هم وايي . له نېډې او لري ئايونو نېډې دوستان کورو کلى راغونه بېري له خورو وروسته (سل او سان) په دواهه کورنيو کې پيليرېي ، د ناوي خور لندې راتهوليرېي د ناوي لاسونه او پښې سري کوي . لاسونه په ھانګرو د سمالونه سره تړل کييري ، دا شپه له ناوي سره چېري په نوري نجوني هم لاسونه سره کوي ، د کېن لاس ورغوئ او وړه گوته . په دغه شپه د هلك د کورني د مشر يا ماما له خوا هم سره کييري . په دې ډول ددي شپې مراسم تر سره کييري .

۹- ولسي واده (توى) :

دغه ورخ توى د ورخې په نامه هم يادېري ، د غرمې لپاره د ناوي او هلك کونيو له خوا واده باريږي په ھينو سيمو کې بنوروا په ډيره ځایونو کي وريېجي پخول کييري پخوا به نرمي وريېجي يا شوله چې مساله به يې هم در لوده له پخидеه ، خوا اوس نري وريېجي باريږي کيداړي شي هر خوک له خپل وس سره دواهه مصرف وکري مګر ولسي تره ډيره مهمه ۵۵ .
له ڇودي هور لو وروسته دواهه خوا د نورو (ناوپراورلو او ناوي جور ولو مراسمو له تياري نيسسي .

۱۰- وراوي :

(ورا) د هغو بنسخو او سريو مجموعه ده چې د ناوي د کور په لور ورخې :
الف - د بنسخو ورا .
ب - د نارينه و ورا .

د بنسخو ورا :

که د هلک او نجلی کوروونه سره نېدې وي نو د بسخو ورا په بینبو ورځي او کند نو په اسوونو او اوس په موترو کې ورځي . بسخې په ډله روانیبری بسخې اتن کوي ، بدلي وایبي او چې کله د ناوي کورته ورسیبری نو د دواړه خواو و بسخې را تولیبری او ختي د هلک د مور ، خور او یا بلې بسخې له خوا وربنیوں کېږي بسخې اتن کوي او برغونه :

د بسخو د ساره اتن برغونه :

تاویز مې د سرو زرو دی په غاره د موزی پر آخو اتل وچه ولاره ټوله شپه یا ی کړي بیا غاره غزوه لکه کوته بل چاته به یې ورنه کرم	اسېه یم بهانه په برخه د موزی یم ګرد کمیس پر ګډه پیغله جوړ دی که نه سوه برابره تور دلی مې مزی د ګريوان دی
---	---

که زانې راغلې شنې کوټري
 که باغو راغلې زانې ، زانې له اوبو راغلې
 شاهوا خواری میندلی په ارمان دی
 د بسخو د خو اتن غړونه :

کوزدې هميشه په خور مني کې وي ، د بيکاري وختونه وي ، بسخې تولي را
 تولیبری او داسي غړونه کوي
 نن چې د ګلوبaran سوي دي
 زانې له اوبو راغلې زانې

او په دي ډول نارينه نڅا او اتن کوي ، د ناوي کورو ته رسیبری د ناوي کورني په
 یو لوی میداني (باغچه) کې د شاه او د د بدر ګه خلکو لپاره ئای جوړه کړي
 وي ، شاه په ډیره سختی له آس خخه کوزبری د خسر له خوا باید کور ، کوته یا
 بل قيمتي شي ومنل شي ، وروسته له هغه کوزبری او په مخصوص ئای کې
 کېښي د شاه دواړو خو اوو ته شاه بالاګان وي چې د چا خبره د هغه (شاه)
 محافظین وي .

۱۱- ناوی کره د زوم ورتلل :

کله چې نخاوي او اتنونه ، نيزه ويستل ، بزکشي او نور مراسم پای ته ورسیبې
نو شاه د خسر کورنی او ناوی د درنښت لپاره د هغوي کورته ورځي د شاه خور
ګانې یا د مورنې نورې برابري نجونې د هلك شاه او خوا درېږي او د شاه ساتنه
کوي چې د ناوی د کورنی نجونې یې د بوټو غلا ونه کړي او یا خه ورپورې ونه
ترپی که نکاح نه وي تړل شوی نکاح او ایحاب قبول کېږي ، شاهدان د ملاتر
مخې شاهدې ورکوي او کبدای شي نکاح مخکې او یا دواهه په شپه هم وترپل
شي .

۱۲- که چېږي د ناوی خوا نجونې پدې بریالی شوي چې د زوم بوطونه او یا نور
څه پت کړي نو په بدل کې به یې هرو مرو پیسې ترپی اخلي ، د شاه د ډلي هلکان
هم هڅه کوي د ناوی د کور ئینې شیان د تبرک لپاره له خانه سره یوسې .

۱۳- د ناوی بارول :

د ناوی د مشر ورور له خوا په دسمال کې ډودۍ یا روټ را اخيستل کېږي او د
ناوی تر ملا ورتپل کېږي . له دې وروسته (اووه) پنځه ، درې یا دوه بنځۍ
درپانې په توګه له ناوی سره ځي ، ناوی چې کله دشاه کورته رسیږي نوله آس
یا مورته خڅه تر هغه نه بنکته کېږي خود شاه پلار یا یو مشر له خوا ورته جلا
کور یا په کور کې یوه کوتیه ورنه کړل شي . وروسته له هغه ناوی بنکته کېږي او
تر ملانولي ډډۍ د ناوی دورور له خا د جوړ شوی تخت تر سر ترپی خلاصېږي
له وي خه خوراک وروسته له ناوی سره راغلې بنځۍ او سړي څېل کورته ځي (دا د
روزې وروپل او یا د ناوی د نیکمرغه قدم ما نا لري)

۱۴- شاه سلامي :

په سبا باندي شاه له (۷) تنو سره د خسر کورته د درنښت لپاره ورځي او د ناوی
کور هم خپلې لور ته ډودۍ راوري چې ورته تبخې وايې .

۱۵- تخت جمعي یا (روز سه) :

يا په اوومه ورخ د ناوي پر يو لل او يا جله گریز . مراسم هم شته هو دا په پښتو کې نشته او د فارسي ژبود کلتور د اغیزو په نتیجه کې خه نا خه شته .
(اونګ مختار)

ب - د لوړۍ خښولو ،فاتحې ، دعا ، جمعګۍ خلوینتی او تلين دود . که خه هم د مرې خښوله تول په اسلامي شرعی طریقه تر سره کېږي ، خو دود یزه طریقه هم پکې له یاده نشو ويستلای .

د مرې خښول :

د خلکو خبرخ کله چې په چا مرې وشي ، نو ورخ وي او که شپه ، سمدلاسه د کورنۍ او لادونه ، خپلوا ، آشنايان او دوستات خبر او راتبول شي ، ژړا او انګو لاوې پیل شي . د هر مرې لپاره دودونه ، تیاري او ده ګه پر سر ژړا او فريادونه توپیر لري لکه دلویانو (نارینه او بنخو او ماشومانو).

۱- د لویانو مرګ او مرینه :

که د کورنۍ پلار يا مور مره شي نو غم یې له ټولو زورو وي ، دا ځکه جې ټوله کورنۍ ورباندي را ټوله وي . ځینې نارینه او ان بنسختينه مشران شته چې ټول قوم یې په مرینه خپگان بسکاره کوي . که خوک مخکې له مخکې ناروغ وي ، نو تکفين او د خیرات لوازم یې له مخکې برابر شوي وي ، سمدلاسه د کلي مشران په یوه خو له د خښولو او جنازې وخت تاکې .

د قبر ويستل :

د کلي يا قوم خو تنه ځوانان يا با تجربه سپین بېړې د قبل د کېندلو لپاره یو مان (بیلونه) او ګلنګونه (ګلندونه) را اخلي او په بېړه هدیرې ته ورځي ، کله چې قبر برابر شه ، نو کلي ته خبرو ورکوي . مولوی صاحب له نورو مشرانو سره مرې پورته کوي او اوه قدمه اخلي او بیا نور ورسره مرسته کوي . د مرې له خوا خښولو وروسته په ځینو ځایونو کې د قبر پر سر حلواويشل کېږي او ځینې نور یې مابنام د (غړي) په توګه ويشي . د قرانکریم ختم او د فاتحې مراسم په دريمه ورخ تر سره کېږي .

خیرات کول :

داسې پښتانه قومونه شته چې په خپل منځ کې جلا جلا تړي لري . ئینې ځایونو کې د مرۍ کورنۍ له اولي ورځې بیا تر درېمې پورې هیڅ شي نه شي پخواهی ، تول کلې د میلمنو ، مسافرو خرغ ، خیرات او هر څه په غاره لري ، خو ډیر څله په مختلفو سیمو کې له خپله د مرۍ د کورنۍ خپل باج په غاره لري . خیرات ډیر څله په دریمه ورڅه سره کېږي نایي یا هلکان خپل قوم او یا خو کلوته خیر ورکوي و هغوي بنسټي او نر ، ماشومان او لویان رائېي ، ډودوی خوري دعا کوي او پورته کېږي .

اووه جمعې :

جمگې ورته وايي که مرۍ بنسټه وي ، نو پلارګنۍ یې هم ختم و خیرات کوي او با یوه جمعه ور پسې خیرات کوي . خلوېښتی : له (اووه) جمعه ګیور وروسته د (خلوېښتی) مراسم وي دغه وخت بیالوی خیرات کېږي تول قوم او کلې خبرېږي او ډوده له ډود سره سمه ورکول کېږي د خیرات په مراسمو کې تول خلک په یو ډول برخه اخلي . تلين (کال) : د مرۍ له کال پوره کېد و وروسته دهغه تلين نیول کېږي تلين له یو کال وروسته په مرۍ پسې د لوی خیرات مراسم دی او له تلين وروسته کله نا کله (غړي) ورکلو کېږي چې (جاری صدقه) یا (صدقې جاري) هم ورته ويلاي شي . یادونه : د بسخو او نرانو ډود توپیر لري ، کله چې نارينه مړشي (۷) جاي نمازونه ، ۷ کلام الله (ج) مجیدونه او کله نا کله د مرۍ کالي خلکو ته ورکوي خود مرۍ کالي چې کله په تخته باسي نو ژر یې په پخوا او بو مينځي خود مرۍ ډودې پخې شي خود بسخو لپاره (اووه قرانکریمونه ، جای نمازنه ، ۷ پورې ستني ، ۷ ګوتمنې ، اوه کلچې صابون ، ۷ ائینې ، ۷ ګوتکه تارونه ، ۷ ګونمنځي) او هرې بنسټي چې مرۍ پر یولې وي هماغه یې تقسيموي . په اوومه ورڅ يا ډير څله په پښتو کې د مرۍ بسخو خور ، لور ، مندي او ... د مرۍ کالي مستحقو ته ورکوي او ان پیاله ، کاسه ، تورو شين چاى او نور شیان سره ويشي .

- داونې دور خو ډودېز نومونه :

هر ولس خانته ژبه لری او په هر ہ ژبه کې د هر چا او د هری ورخ لپاره بیل نوم شته دغه نومونه د ژوند په دوامدار بهیر کې د تجربوی حمال او صورت په له مخي تاکل کيږي .

د پښتنو ژبه اونۍ دور څو نومونه تر ټولو غوره او بنکلې دي او هر نوم د خانګرو تربوي درکونو له مخي اينسودل شوی دي ، له همدي امله هر نوم ، هر ه کلمه د ولس د تجربو پ بتیو کې پوخ شوی وي له همدي امله هر نوم جلامانا هم لري د نوم اينسودلو نيتېه دقیقه خرگنده نه وي . اوس به داونې د ټولو ورخو نومونه راپرو :

الف - خالي (شنبه) : Saturday

دغې ورځې ته حکه خالي وايي چې خلکو یوه ورخ کې عبادت کړي وي ، ورخ يې په هو سایي او ارامي اپولي وي ، روح يې ارامي موندلې وي او ذهن يې ارامتیا تر لانه کړي وي ، د دغې ورځې خانګرنې :

۱- خالي (شنبه) له ټولو ستونزو و خخه پاکه وي .

۲- که خوک د هر کار د کولو هوده کوي په پوره ډاډه زړه يې تر سره کوي .

۳- دغه ورخ په پوره خوشالۍ بايد تيره شي .

۴- له بنوا خلکو سره خبرې او مجلس د نورو ورخو د بنیګنې زیری ورکوي .

۵- د خير کار کول د دې ورځې بنکلا لزياتوی .

ب - اتوار (یکشنبه) : Sunday

د کوزې پښتو نخوا د پښتنو له خولي له هفتنه واره جور شوی دي ، مانا يې داده چې د ټولې اونۍ د ټولو په پام کې نیول شویو کارونو پوره معلومات لري او ځینې لاوایي چې په اونې کې شوي کارونه بیا تکرار شي) خانګرنې :

۱- ډير کار کول

۲- بیابیا تکرارول .

۳- نیکې کول

۴- د ټولې اونۍ د کارونو وړاندوينه او بیا له سره کول .

ج - ګل (دوشنبه) : Monday

ددی لپاره دغې ورخې ته پښتانه (ګل) وايې چې حضرت محمد (ص) په دغه ورخ پیدا شوي دي ، ځکه نو دغه ورخ له ګل سره ورته (تشبیه) شوي ده .

اصطلاحا (ګل کول) سر را پورته کول ، د غوټې غورې دل دی ، په دغه ورخ .

۱- روزه نیول ثواب لري .

۲- تقوا او پیر کار کول .

۳- له قهر ، غوصې او ټولو نارو اوو خخه ځان ڙغورل .

د- نهه (سه شنبه) : Tuesday

ددی لپاره دغې ورخې ته نهه (مانع) وايې چې ستونوز من کار تر سره نه شي ، کېدای شي په کار کې خندا را منځته شي ځانګړنې .

۱- په هر کار کې له خدا را منځته شي ، ځانګړنې :

۲- د ناوره او سخت کار نه کول .

و- شرو (چهار شنبه) : Wednesday

ددی لپاره یې شرو بولي که کوم سخت کار چا پیل کړ ، نو هر و مرو یې سر ته ورسوی پدې ورخ .

۱- سفر به نه کوي ، ځکه سختي وریښېږي .

۲- د کار په کولو کې په فکر کوي .

۳- له خدا یه مرسته غوبنټل .

۴- داونې د مخکی کارو پای ته رسول .

ه- زیارت (پنجشنبه) : Thursday

پښتانه پدې ورخ زیارتونو ته ئې آن هغه مالونه چې (شاشه بند) وي هم غونډکې او هدیرو ته بیایی او له شهید خخه یې (۷) واره راتا ووی ځانګړنې .

۱- خلک خیراتونه ورکوي .

۲- بدی نه کوي .

۳- د دوستانو احوال اخلي

۴- د روژې نیول په دغه ورخ ثواب لري .

آدینه (جمعه) : Friday

دغه ورخ ڏيره سڀاخلي ده ، نه يواحچي په پښتنو ، بلکي په ټوله اسلامي نوي کي
دغه ورخ خوشحال بابا په خپل شعر کي د آدینه په نوم کارولي ده .
خوله خوشحاله مخکي امام محمد غزالی (رح) په پنځمه پيرۍ کي هم کارولي ،
آدینه ، د لرغونې په نامه ياد ڀري ، څانګړني :

- ١- ڏير عبادت کول .
- ٢- له خدايه (ج) بښه غوبنتل .
- ٣- بښه کارونه کول .
- ٤- پاکي جامي اغوستل .
- ٥- څان ولل .
- ٦- بښه خوراک کول .
- ٧- استراحت کول .
- ٨- دوستانو سره کېښنا ستل
د بازار ورخ ، چي خلک له ڏيروليري ځایونو او ڪليو ورته راخى ، مالونه
پلورى او د اړتیاو وړ مواد پيرۍ ، د بل مخ انځورد بغلان ولات د زاره
بنارييان راکوي .

شكل(۱۴)

خرافات او اباطیل (ناوره دودونه)

دغه دودونه د عوامو په اصطلاح د (هم چشمی) (منفي رقابت) په نتیجه کې قوت پیدا کوي ، نه یواخی اقتصادي زیانونه لري ، بلکې گډي ، ماتي او ژوبلی هم په کې را منحتحه کېږي . ملاماتونکې دودونه دي ، دغه ناوره دودونه له فرد نه نیولی بیا تر ټولنی پوري بدې اقتصادي او اجتماعي اغيزي بنسدي . خرافات د افراط او تغريط په تله ، د فرد او ټولنی د کرکتر تلل دي ، ملاماتونکې بارونه او باجونه دي چې د ټولنی د انسانانو په روحيه ناوره اغيزي پري باسي ، هغه وخت دغه دودونه قوت مومي چې د ټولنی د خلکو معنوی قوتونه کمزوري شي ، یعنی د خلکو تر منځ درانه مروج نخونه مراجعات تشى ، خداي مه کړه د ديني سپيختليا وو پر وړاندې بي پروايني وشي . هغه دودنه چې د خلکو د تجربو په بهير کې کامياب راوتلي وي بنه ، او نورو یې خرافې او اضافې شيان ګنيل کېږي ، لکه کوډي (جادو) ، شګون نیول او اخترونو او نوروز کې د زياتو ګلیو او جوړو اخيستل . په پښتنې ژوند کې خرافات شت ، هو د پر عام نه دي لکه د (ولور) ناوره او ملاماتونکې دود ، يا واړه ماشوم ته د کوندي کینول چې په ځینو سيمو او لړکيو قومونو کې مروج وو او اوس هم شته ، دواهه کولو بدخته باج لا او سپه ټولو پښتنو کې په خرافې ، ناوره او ملاماتونکې توګه ميدان ته راوتلي وي .

د خرافې دودونو در منحتحه کېدو له ملونه :

دغه علتونه خورا زيات دي چې موب به بي لنډ وګنو :

۱- له لرغونو زمانو را غزیدلى ناوره عرف (دود) :

عرف په راتلونکو نسلونو ديو ډول روانې باج په شان بار وي ، یعنې له پلرو او نیکو نو خپلو اولادونو ته پاتې شوي وي . وايې چې (مخکې دوروستيو پل وي) دا ډولا ناوره دودونه ملاماتونکې هم دي ، مګر له نیکه مرغه په ټولو پښتنو کې عموميت نه لري ، لکه (د کوندي ساتل او ماشوم ته د هغې کینول) ځينې خلک وايې ب (د پښتانه کونډه باید د خسر کره کيني یا کونډه تون وکړي او یا د فلاڼي ماشوم (ليوره) تر څلمي کېدو صبر وکړي) دغه ناوره خرافې دود اوس هم ژوندي دي دا هغه دود دي چې ځينې پښستانه یې د خپل ننګ د پوره کولو لپاره لاتر

او سه پالی د خلکو له پیغور خان ور باندی ژغوري . يا ډیر څله لیدل شوي ، خویندې او لور ګانې ، ددې لپاره وهل او وړل کېږي چې د هغوي یو هلك خوبنښېري ، هلك هم مړ کېږي او یا په دوامداره د بنمنې کې سره لوږېري .

۲- بېسوادي او له تعلیم خخه لري والي :

حینې کورني له سواوه محرومې وي ، دوي نشي کولاني د ژوند له نوي بهير سره هم گامي شي ، په خپله ابتكارنه لري ، هغه خخه چې په دودیزه توګه له پخوا (پلرو او نیکونو) ورته پاتې وي (که بنه وي او یا بد) دوي یې پالي ، د بیلګې په توګه :

په زوي يا لور ، تحصیل نه کول دغه روحيه له بده مرغه په حینو کورنيو کې تر او سه موجوده ده چې په ولادونو ابتدائي او لورې زده کړي نه کوي ، نوله دي امله دا ډول ذهنیت د لرغونو ناواره دودونو د پاللو لاري جاري هم برابر وي د بېسوادي او نا پوهې شته والي دی چې تراسوه په حینو کورنيو کې (د ماشومو نجونو کوژده کولو) دود هم ژوندي دي . دیوه قوم يا دوه کورنيو دوه مشران يا مشرانې چې سره خپلوي ، دوستي او یا قومي لري ، د خپلو کورنيو (ماشومه نجلۍ او ماشوم هلك) سره نامزاده وي او چې کله خوانان شي نو بیا واده کوي دغه ډول ودونه همبشه ناکامه وي . بل مثلال یې دادی چې خپل زوي او یا لور په خپلو کې ورکوي دغه کار او ناواره دود له مرکزي پېښتو نیولي بیا تر لویو قومونو پوري رینې چې لري .

۳- په ټولنه کې د ناواره اقتصادي حالت دوام او د سیاسي ثبات نشتولی .
کله چې د یوې کورني او یا په مجموعي ډول د کورنيو او ان هیواد په کچه اقتصادي حالت کمزوری وي ، نو دودنه هم (افراتي او یا تفریطي) (لوره او ژوره) بنه پیدا کوي .

هغه چاچې په ناواره توګه پیسي پیدا کړي وي ، هغوي په ډېر شان و شوکت سره واده کوي ، خپل مرې بنخوي او دغه کار په نور کم اقتصاده کورنيو ناواره

اغیزې کوي ، بنه مثالی يې زمۇر پە تۈلەنە كې لە ۱۳۶۰ هەل كلونو بىا تر ۱۳۸۶ كلونو دودەدە .

۴- د نۇر خلکو د كلتور تر تاۋەرە اغیزې لەندىپە راتلل .

دغە عامل ھەپر زورور دى ، كلتورونە چې د امتزاج او يو ئاخى والى پە نىتىجە كې يو پەر بل اغیزې پېرى باسى . لە بىدە مرغە د پېنىتنو كلتور ھەم د دغۇ اپىكۆپە پاپىلە كې بىلۇن موندلى دى لەكە :

۱- سالگەرە (كلىزە) چې د لويد يەخوا اغیزونە پە لې كې اوس زمۇر پە ئىئىنۇ كورنىيۇ كې مروجە شوې ۵۵ .

۲- تخت جمي يا گىلىم جمى . دغە بىسخىنە خرافى دودو پە پېنىتنو كې ھىخ نە وخو اوس اوس ڈير مروج شوى دى .

۳- پە هوتىل كې وادە كول . چې ڈير ئەلە بىساري دود دى خواوس كلىوتە ھەم غىزىدىلى دى . دغە دود ھەم بنە او ھە بد دى ددى لپارە چې ڈير لەكىنىت پە كې كېرىي ناروا دود دى .

۴- اينە مصاف ، چې بىسخە او نر دوادە پە وروستىيو شېبۇ كې د ھەندارى تر مخ او د خلکو پە مىيىخ كې پە نازۇ نخرو جور شوى كېك يو بل تە خولە كې ورکوي .

۵- ماھ عسل تە تىلل او يَا د دغۇ ورخۇ درناوى كەدائى شى نور ڈېر دغىسى دودونە وي چې اباطىل گەنل كېرىي ، خۇھەر خە نسبىي بىنه لرى .

آن دغە ناورە دودونە د خلکو عقىدو يە حريم تە ھەننوالى دى ، لەكە د زىارت د خاورى خورپا او

۵- جغرافىياوی خەددەم د دودونو پە بىلۇن كې رولرى .

د وروستىيو مەهاجرتونو لېرى ھەم د خلکو د كلتور او دودونو پە بىلۇن كې مىتىپى او منفي اغیزىي درودلى دى . ھەغە پېنىتانە چې پە مرکىزى سىيمو كې اوسيي ، ددوى پە مىيىخ كې د قومىت لېرى كەمزۇرى شوې دە . ھەكە دوى لە نورۇ غېر پېنىتىنىي دودونو سەرە مخ دى ، د بىلگىپە ڈول د كابىل ، بغلان ، بلخ ، هرات ، فراه ، لوگر او ننگرەھار پېنىتانە پە يو ئانگىرىچى جغرافىيىي موقعىت كې راگىر دى ، دوى شېپە او ورخ لە نور عىر پېنىتىنىي قومونو او خلکو سەرە پە ڈيرو تېلنزۇ كارونو كې يو ئاخاي وي ، د دوى ژبه ، دود او د تىماس پە نىتىجە كې بىلۇن موندلى دى . ان اقلىم او خوراڭى شىيان د خلکو پە خىرۇ او خويونو يو ڈول اغىز لەلە ئىشى .

د میدان په جلرېز کې د پښتنو او غیر پښتنو پر قبر له خلو پښتنې وروسته د بسخو ورتګ ، غیر پښتنې دود دی . د موی کورنۍ او دوستانې بسخو سره راتولیبېری ، حلوا کوي ، میوه اخلي او د قبر پر سر بې ويشي ، يا (چله گرین) دا او داسې نور په لسکونو مثالونه شته چې چاپریمال او جغرافیاوی محیط او کولتوری اغیزو په نتیجه کې زموږ د کلتور په پراخه ورشو کې کور به شوی دي او زموږ د خلکو په ټولنیزو اړیکو او اقتصادي حالت یې ناوره اغیزه پري و پستلي ده .

شكل

۱۴- دغه انځور د هلکانو کلیوالی لوبي او خپل منځي مننۍ یوه بېلګه ده .
(ملګری غلجي غلام محي الدین پښتنې ملي اتفونه او نخاوي : ۱۷ مخ)

Lobe : لوبي

لوبي او لوبيه نه دود دی . لوبي د ماشومانو د فکري ودي او فزيکي پياورتیا عامل کيري ، لوبيه د هر ماشوم د طبیعت فطري پرخه ده ، ئکه فولکلور د دغو توکو رنگینه بونځچې کنل کېږي . یو وخت د المان جمهور ریبیس مارشال (هنډ نبرګ) ویلی وو : په هغه هيواو او ملت کې چې سپورت او ورزش (لوبي) وي ، ټول کولای شي جې د ارتیا په وخت کې عسکر شي او خپله پاکه خاوره وساتي) لوبي روغتیا ده ، درواني حالت پياوري کول دي ، د شخصیت نښه ده ، د نښه شهرت لامل گرځي ، د شهوانی سر کښه غریزې مغلوبول دي ، د ماشومانو ، څلمنانو ، ټوانانو ، پخوا ، سپین بېرو ، زرو . یوه اگانو او بالاخره د ټولو خلکو او ټولو انسانانو ترمینځ دمینې ، یووالی . سرلوری . وي په هغه مضبوطه کړي ده چې خلک او ملتونه سره یو خای کوي . اوسم دغه د ټوانانو او خلکو د مشهورولو او غني کېدلو یوه وسیله هم ده په اروپا يې ، امریکا يې ، اسیا يې او نورو و چو کې سپورتونو او لوبي د خلکو د نېډیوالی او پیوستون لارې چاري برابري کړي دي کله نا کله دغه لوبي منځي لوری هم پیدا کوي ، لکه په ئینو قومونو او هيواو و کې د نورو د مسخره کولو او مغلوبولو لپاره لوبي تر سره کېږي په اولمپیا کې د فوتیبال لوبي په زړه پورې دي او د کېک بوکس لوبي ناوره اغیزې لري . په پښتنو سیمو او پښتنو خلکو کې دغه لوبي طبیعې بنه لري او د

نیکو احساساتو پایله گنهل کیری . هغه ماشوم ، خلمی او ئوان په پینتني سیمو کې سر لوبى او د ستایلو ور وی چې د لوبو په ڈگر کې بنه ھلیرى . شیلر باور درلود چې لوبى د ماشوم د برجسته کولو او فزیکي ودې لپاره گتیوره وسیله ده هغه به ویل : (لوبى د ژوندون د حوادثو خخه يو وروکى تصویر دى ، خو منظمې لوبى د بري گتیورې وي) . سپنسر چې پو بل اروماپوه و ، ویلی ، (لوبى د کوچنی دروحى هیجان خرگندونکى وي ، ھكە سالم او قوي کوچنی تر نورو زیات مینه ناک وي ، هغه هلک چې لوبى کوي دده ذاتي لياقت او استعداد پیاوړي وي)

د پینتو ملي لوبى او د هغۇ اهمىت :

ھئینې لوبى خاصې او سیمه ایزې وي ، خو ھئینى نوري ملي روحىي لري د لوبو د ملي روحىي په بآب يو وخت په ۱۳۱۸ ه ، ل کاڭ کوچنی اختر کې خدای بنسلي اعليحضرت محمد ظاهر شاه ویلى وو . (هر خونه جې په ملي تربیه او اخلاقو کې کوبىنېن کوو ، هغۇ مره به په شرافت سره ژوندون کوو!) د پینتنو لوپېز دونه د تولنیز خصلت له مخې خانگېپى بىسکلاوې لري . داروابناد محمد گل نوري په نظر : (خىنگە چې زموږ پینتون ملت هم ھاتته او صاف او خصوصيات او بىشكلى عنعنات لري چې د دنيا نور ملتونه يې په دغه او صافو او عنعناتو سره پېژنى ، بايد هر فرد خپل ملت ، ميلت ، ۋېبە ، عادات ، ملي او قومى بنه عنعنات و پېژنى او په دې ټول شيانو سره ئاخن خبر او تربیه كري يو له دغۇ عنعناتو او عاداتو خخه زموږ پینتني او ملي لوبى دې چې په پینتنو کې خورا د پخوانى زمانې خخه به دوى کې جاري دى ، مثلا ملي اتنى ، خوسىي ، توب ڈنده او نوري نوري لوبى) لوبى چې دورزىش بنه غوره كېپى ، په زړه پورې کيرېي ، د شهید نادر شاه په وينا : (د لوبو او سپورت وخت په ئوانى کې دى ، د يو ورزشكار لپاره لازم دى ، چې خپله ټوله قوه وساتي چې ددى قوي ذرىعه سره د ورزش وانتها درجي ته ورسىبىي ، نو هر كله چې دى د خپلو قوا وو په ساتلۇ سره مکلف شو ، نو لازمه ده چې د هر ډول افراط او اصراف خخه چې د اخلاقو د فساد سبب گرئىي پرهېز وکپى ، هر كله چې ئوان په ئوانى کې خپل ئان په بنه چول سره وساتي ، نو دى به هم د صحت له امله او هم د اخلاقو له حىشە په ايندە ژوند کې خوشحاله وي) ، (ملي لوبى ، ۳ مخ)

هغه لوبي ملي دي چې د پښتنو ټول قومونه او په تبره ځوانان ورسره مينه ولري
دلوبو ډولونه :
لوبي ډول ډول دي چې دسن (عمر) جغرافيايي موقعیت او کلتوري اغيزو له امله
دارزنست وړ دي .

الف : د عمر له پلوه :

۱- د ماشومانو لوبي : (له دوه کلنۍ بیاټر ۱۰-۱۲ کلونو پوري)
ماشومانو چې د خاپورو شي ، نود کوتې او کور په انګړ کې له ځان او نورو سره
په لوبو کولو بوختيږي او چې کله د پښو شي نو بیا د کلې او کو خو چاپيریال ته
ورځي او هله همزولو سره په لوبو لګيا کېږي ماشومان د طبیعت له پلوه له
حرکت او لوبو سره مينه لري . د ماشوم والي دورې لوبي منظمي نه وي ، خو
طبیعي او خوندوري وي .

۲- هلکتوب : (له ۱۲ کلنۍ د پورته عمر لوبي) هلکان او نجونې د ځان لپاره
ملګري ټاکي ، په ډله ایزو لوبو لاس پوري کوي او په ملګرو کې ځان ته موقعیت
ټاکي او شخصیت جوروي . دغه لوبي هم خورې او هم له خاطرو ډکې وي .

۳- د څلمي توب او نوي ځوانۍ دورې لوبي :
ددغې دورې لوبي د وجود د قوت او فکري سکون لپاره وي ، څلмиان او ځوانان
د مينې وړ ، لوبو باندي لاس پوري کوي او د ځان پالنه کوي ، اجتماع ته لار
پرانیزی ، شهرت تر لاسه کوي او مادي ژوند سمبالي .
لنده داچې لوبي د انسانانو په روغتیا ، ټولنیزې روزني ، شخصیت جورونې او
مقام موندنې په برخه کې خورا زیات رول لري چې له ماشومتو به بیا تر زربنت
پوري د انسان له طبیعت سره ملګري وي .

ب : لوبي د جغرافيايي چاپيریال له پلوه :

هر پښتنې کلې او سيمه د خپل ځانګړي موقعیت له پلوه داسي جورښت لري چې
دخلکو دودونه يې هم ځانګړي وي . ځینې لوبي کليوالې وي او لېشمېرې په
ټولو سيمو پوري اړه لري لکه :

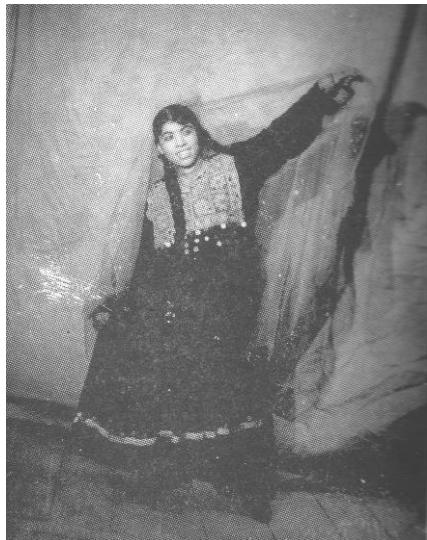
خوسى ، توب پنهه ، اتنى ده بري یا تيپري اچول یا غور خول ، قابل خورل ، غيريري نیول او ... د پښتنو عامې او ملي لوبي دي ، خو ټئينې نوري لکه : نيزه وهل ، نښان ويشتل ، تنهه خره او چې (کيک ڏنده) سيمه ايزه بنه لري .

ج : هغه لوبي چې د کلتوري اغيزو له پلوه موب منلي دي د ڙوند په لوی ډگر کي (لوبي) د ملتونو او بیا پښتنو د کلتوري اغيزو او ټولنیزو اړیکو په درشل کې يو له بله اخيستې او منلي دي لکه : فوقيايل ، واليبل او کرکت) چې درې واړه يې او سن زموږ خپل مال ګرځيدلي دي . د ټولو سيمود لوبي راول او راتولول ډبر سخت کار او لویه پروژه ده . زه به ډېرو لوبو نومونه واخلم او خو مشهوري به يې دلته راوريم .

د پخوانيو او اوسينيو لوبيو نومونه :

اول : د مرکزي سيمود ماشومانو او لويانو د لوبو نومونه :
 (سيولي ، منگۍ مات - منگۍ روغ (وری کاني) چندري ، خوسى ، توشلي (مرده کي) ، توب ڏنده او ده ګه ډولونه ، ډې او ده ګه ډولونه ، خېز اچول او ده ګه ډولونه ، ډبره یا تيپه اچول ، اټوس پټوس ، تنهه خره ، پانهوسکي ، روند چرګ ، جنت و دوزخ او)

دويم : د اطرافو او ولايتونو د ماشومانو او لويانو لوبي :
 کلا ، اتنى د ناريئنه او بسحئينه آتنيونه (د ناريئنه وو اتنى او ده ګه ډولونه ، د بنځينه و اتنى او ده ګه ډولونه (برګ او) د ګيندو

شکل(۱۵)

(محمد گل نوری ، ملي هنداره : ۷۷ مخ)

(توب) لوبي ، (توب پنده ، د گيند او بده بازي ، لاس کلب وکلي ، شنبي ، خاني
خاني ، کيدى ، خوسي مرغومكى ، الااد ، پنهه خره ، کلاشرنگ ، گلى ،
رونډ چرګ ، توره و خكه ، په انگورو کې ، د انگورو اقسام ، دورينه خط ،
ناسيه دورينه خط ، د ولاري .

دورينه خط ، ورت ورت ، غچ په پوسه کې ، غوخيدينگ ، ده بري غوڅول ، تر
پري دانګل درونډ شى پورته کول ، دروينه شمال ، ارغونچکى ، خو په خرگر
داته کې انهوغوي ، کرملاغ ، بانه اسکي ، چغال غار ، او بده مېږيانه ، کاتي
کړپ ، مېږي ، لپانګي ، تايل او تايليل ، انگوري بنګوري ، جي ، حودر غله
بیل ، سرتيره ، املوقيو د ناستې لوبي (بربر ، ابرنج ، خسنيکي ، بم ، تخ تخ ،
پاجا وزير ، اکو بکو) د بنټو او نجونو لوبي (پتپمانۍ ، د پتپدو اناګي ، د
کلي اناګي ، د خاشواناګي ، هر کاره او چاره ، کش باکش ، زما د خور کوڅي ،
جنت او دوزخ ، شاه کوکي ، زره ګرګه ، ملي ، بنونګي ، جګ جګي لوښي ،

بانپچخ ، دیژدنگ لغته ، چونگرت ، دالکان ، انگى ، اندكاغى . چكوري .
كلاپتاو ، سواره خپلى او نوري په لسگونو او سلگونو لوبي شته چې راتولول
يې ستونزې لري . په پښتنو کليو کې ډېرى لوبي شته چې خينې يې د کليو او
خانگرو سيمو او خينې د تولو مال دي ، دلته به د مرکزي سيمو او تولو ولايتونو
د خلکود بېلو او مشترکو لوبو يوه نمونه دروپېژنو .

پسول (گانې) (Jewerly) :

وبنې مې وه ، په لاس مې نه - کره = اوس توله نړۍ کې شهرت لري : په پښتنو
کې خورا زيات دود لري او پښتنې بسحې ډېر اهمیت ورکوي له همدي امله بيلې
گانې کاروي او بيلا بيل نومونه ورنه لري .

د گانو د کارونې وختونه :

۱- د ناوېتوب په وخت کې : هغه وخت د نجلې خسر ګنى او د نجلې مور او
پلار خپلې لور او ناوي ته بيلاليلى گانې اخلي او ناويانې يې کاروي .

د ناويانو د خينو گانو نومونه :

(کول ماخې . غبرک امييل ، د دواړه او برو تېك ، سره ، نته ، چاګول ، عطر ،
غونډهواري ، پيزوان و بنګري ، يا با هوګان ، غاړکې ، دلستونو پع سکنيي
روبي ، پاولي ، لبستي ، تېك ، ګوتې او د هغې ډولونه ، غوره ولې ، ګربوان ،
چم چري او)

۲- د خپلانو او دوستانو کره د تک په وخت کې :

کله جې کاكا يا ماما او يا نور مشران او دوستان يې ميلمه کوي ، نونجوني او
بسحې سينګار کوي ، خو دا سينګار دومره ګن نه وي او یواخي د پاکې او
بنکلا مانا لرلي شي .

۳- په اخترونو او ناويانو او ودنو کې د گانو کارول :

د هر انسان غوبښنه ده چې په هیڅ ډګر کې له نورو بېرته پاتي نه شي . پاتي شو
د خودنمایي (خان بنوونې) ډګر . بسخې د طبیعت او ظرافت ، د خانګري
احساس او همدارنګه درخې (حسادت) د حکم له مخې له نورو بسخو خان لور
ګنې . د نامتو اروابوه (هنري بورگ) د دینا له مخې ، خان بنوونه (غرو) په تولو

انسانانو کې شته خو اندازه او درجه يې توپیر لري خوک په خپلې بنسکلا وياري و خوک په لياقت ، ئىينې په پيسو ، لې په قوت او ... ئىكە نود خان بنسونې احساس نسبت نارينه وو ته ، بسحۇ كې زيات دى . او خرگىنده خبره ده جي تولې بسحۇ خو بىا پېنتنې بسحۇ په خپلۇ دوديزو گانو وياري . نارينه هم دودى لە گانو خوند اخلى او خپلۇ بسحۇ ، لوپو او د كورنيو غرو تە گانې رانىسىي ، په اخترونو ، دونو او د خوبنیو په مراسمو كې بسحۇ خپلې ھر ڈول گانې كاروي . د پخوانیو پسولونو د كارولو دود د تولو پېنتنۇ بسحۇ خو د كۆچيانو او اوس لا دغىر پېنتنۇ او غير افغانانو بسحۇ لپارە ڈې خوند وردى (بى پىشمنى . (چرىگ باڭگە) خلک روزه نىسى خوبى گانو وادە نە كىېرىي . دغە دود كە خە هم ڈېرپە زە پورى ، غورە ، متىرك ، كلاسيك او لرغونى بىرىنىي ، خو ڈېر ملا ماتونكى هم دى او (ھله بە خبر شې تاروجىي (جېھى) له ورشى)

د پسول كلتوري او ادبى ارزىبت :

پسول او گانې د هر قوم د مادى فرهنگ بەيانىنە ده ، د پېنتو ژې حقدار ليکوال بىاغلى حبىب الله رفيع د (فولكلوري گلونه) پر اثر باندى د تفريظ ليكلو په وخت كې ويلى وو :

(پسول او گانە لە خومە لە خومە چې لرغونى دى او او بد تارىخ لري هماوغو مە پە پېنتنۇ بسحۇمنو كې د ارزىبت او اهمىت وردى او لاتراوسە يې پە ڈېرە مىنە ساتلى دى ...)

د هر ھېواد تارىخ پە كلتوري ارزىستونە بنايستە بىرىنىي ، هەۋە وخت كلتوري ارزىستونە غنى او ساتلى كىېرىي چې مورب خپل لرغونى فرهنگى ميراثونە (پات مەرىي) خوندى كېرۇ .

پسول يا گانە د مادى كلتوري يوه ارزىستمنە او بنايستە بىرىنىي ، ئىكە نودىو مەنل شوي او نە زيانمن كىدونكى دود پە توگە لە پېرۇيو پېرۇيو را پە دې خوا پاتى دى او ساتلى كىېرىي .

بنجی او پسول :

ستړکې دې بیا د کل غوټي کړې
پیزوان په ورو ورو خوزوه چې مردې کرمه
بنجی د بنکلا او مینې ملایکې دی ، بنجې د الهی (ج) په لویه هستی کې هغه
حتمی او بنايسته شتمنی ده چې ژوند ته تلپاتی هویت ورکوي ، حکه نو الله (ج)
یواخی نارینه پیدا نه کړ او بنجه هم یې ورسره یو ځای پیدا کړه .
نجلی په خپله بنايسته ده

سره باهوګان یې په زړه روی خیژوينه
بنجی ددې لپاره پسول او ګانې خوبنوي چې نازک طبیعت او نری زړه لري خومره
چې دوی بنايسته او له ظرافته کې دی ، په هماگه اندازه یې بنکلا هم خوبنیږي

داروا پو ویلیم جمیز په وينا ، هر خوک د خپل طبیعت او فطرت له مخې په
کایناتو کې خوبنونې کوي . نو بنجو هم د خپل بنکلې طبیعت له مخې قیمتی
توکی (ګانې) خوبنې کړې دی او مینه ورسره لري .

لېچې مې ډکې د بنګړيو
بنګړو په سشنګ به خپل آشنا را وینبومه
لېچې مې ډکې د بنګړيو
د خپل اشنا په سر به یو یو ماتومه
سر مې په بنې خنګل کې کېږده
په کینه لېچه کې بنګړي دی مات به شينه
دلېچې مې ډکې د بنګړيو موزی ګې په سر به یو یو ورکومه

شکل (۱۶)

دغه بنایسته او بنگلی انخور په ماشومانه گابو او پسول پوري اپوند دي .
 (علی محمد منگل : فولکلوري گيدی : ۸۷ مخ)
 په پښتو ادب کې د خینو گانهو خیره :
 پښتنو ادب له ازله بنایسته دی ځکه چې د ټولو مادي ا معنوی بنکلاوو او
 بنیگنبو بيانونه ورکې شوي دي .
 اول کامه: په لنډیو کې :

په لنډیو کې د هر ډول گانو خیره څلیدلې ده لکه (ششت) شاشت)
 د منگلو په پسول کې خای لري ، کبدای شي په نورو پښتنو قومونو کې په نورو
 نومونو ونومول شي . په ډوله دي : ساده او بير ، په ساه کې کم رنګه او واره
 غمي کارول شوي وي خو په بير کې بنه ، بنایسته او ډېر غمي کارول کيربي له
 ګوتونه سره يې توپير دادي چې ششت پلن وي ، خو ګوتې کوچنى .

شاشت په شاشت ګوت په ګوتنه
 داسره بوگون مکې په پوري ګتلي دينه
 ششت د ګوتونه روپې د ټندې

ئەنچىران د جىلىكى لابنایىست لرىنه

لىنىتى (Lasty) :

لىنىتى پە غۇرۇنۇ كې اچول كىېرىي ، ھول ھول دى ، بىخى خوڭە جى آن نارىنە يې ھم غۇرۇنۇ كوي .

لىنىتى كې وې پە غۇرۇ مى نە كېرى او سى مى يادىرىي دروپىسو كتارونە او بېرى (Ogay) :

او بېرى تە (غارە كى) ھم وايى تىكى پە تىندى پېزوان پە شوندۇ او بېرى پە غارە د جىلىكى مزە كوينە موپى يې پە كلىي دروپىزى كېرى لور يې چارك او بېرى پە غارە گۈزۈنە

٢- پە سىندروكى د ئىنۇ گانبو خېرى : ھېرو شاعرانو او هنر مندانو پە خېلۇ شعرونو او سىندروكى ھول ھول گانبى ستايىلىي دى . لىكە :

تاۋىزۇنە Tawizuna :

دا گانبى د بېنتىي پىسول پە زىرە پورى بىرخە د ، د (دە شىنۇ او كۆچىانو) پىغلى او بىخى يې ھېر خوبنۇي او استعماللىي يې ، دغە گانبى پە غارە او تېرى كې د نورى گانبى سەرە يو ئايى د زىيات بنايىست لپارە كارول كىېرى .

ستا دى قىسم وي چې زىرگەشى زما خىالىي وربىل تە جورە كە تاۋىزۇنە

نتكى (Natkay) :

دا گانبە دومە پە زىرە پورى د چې ھېرى كورنى پە خېلۇ لۇنۇ باندى د (نتكى) نوم بىدى .

نتکي ڏپره بناسته گانه ده ، د کليوالو او باندہو بنجھي د تيک اوچارگل په خبر
ددې گانې لپاره پوزه سورى کوي او په پوزه کې يې اچوي .
نتکي دې چا له پوزي ونسکه
په نتکي نه يم ستا په چو شوندو يمه
زپره نتکي سور يې چارگل دی
په کې پراته دي د سرو زرو ځنځيرونه
مخ ته دې سم کتلي نه شم
ستا دي نتکي ڏنور مې سترګې برښوينه

٣- په پامونو کې :

پام په پكتيا کې هغه هم په منگلو کې د شعر يو ڏول نو دی
تيک په پام کې :
ٿنکنده غرمه ده عاشقان له تندی مرينه
ليلاو به په سپین چارگل کې ورکوينه
تيک مې داري واري دا چاري د زرگر دينه
سرې سترګې خمارې بانه د جلندر دينه
ددغو ټولو له ڏلې به دوه درې يې راواخلو :

١- تاويزونه :

بند که تاويزونه ليلي
سپيني روپي دي په وربل وهي تالونه - ليلي
بند که تاويزونه ليلي

دزو تاويزونه ، چې بنجھي يې د بسکلا له پاره موجود په بپلا ببلو برخو ځروي
او په استعمال بي وياري . (دا گانه د پښتنې پسول ڏپره په زړه پوري برخه ده ، د
کليو او باندې پېغلهي يې د ڏول او سينگار د پاره په مينه سره استعمالوي)
تاويزونه له سپينو زرو (نقري) خخه په ڏپر هنري ڏول جورپيري ، نجونې او بنجھي
يې په لوره بيه اخلي ، په غاړه او تېركې يې له نورو گانو سره یو ځاي د بنايست
لپاره کاروي .

زما خيالي وربل ته جور په که تاويزونه = وي وي زرگره ياره

خدا یه دی مر بی ورته پا کې = وی وی زرگره یاره
چې په لنډی زنه بی ووهی خالونه = وی وی زرگره یاره

۲- لونگین : Lawangin

تینګنه مې مه نیسه په غېر کې
سبا به بوی د لونگین در خخه څینه

لونگین هغه ګانه ده چې پیغلي او بسحې بی د اخېل په شان په یوه ځانګړي مزي
کې په بنايسته شان ترتیبوي ، د بنکلا او بنايست لپاره بی په غاره کې په مينه
اچوی .

(لونګ) یو بنايسته ، خوش بویه توټي دی ، چې کلمه تري اخېل حور شی نو
(لونگین) شي . په منګلو یا نورو سیمو کې بی پیغلي او بسحې را اخلي ، تار په
ستنه اچوی او بیاپی دستنې په واسطه په تار کې امیلوی .

د لونگین په لړ راخیجنه (راخیزه)

بیرته کوزیروه د پاولو په کتارونه

دا لونگین به دی تالاشی

ناداني مه غواړه بی وخته خیراتونه
سپینه سینه په لونگین مزه کوینه

۳- اوږدي :

د یښتنې پسول په منځ کې (اوږدي) یوه منل شوي او د ډېر استعمال وړ ګانه ده .

(زرگران دا ګانه (اوږدي) له سرو او سپینو او نورو ارزانو فلزارتو خخه جوروی) .

ددې ګانې جوړښت : زرگران د سرو او سپینو زرو توټي را اخلي او پرمخ بی
بنکلې رخي (لېکې) او ګلان انځوروی او د پسول په خندو باندې بی ځای پرځای
غمي هم لکوی ،

په کلیو او باندو کې بی بسحې د ډول او سنگار دپاره د (غارپکې) پر ځای په غاره
کوي .

داوبې، د غولي لمن غیرانونه او د زرو غوتي هم لري ، اوږي ، دوه ډوله ده ،
پاولې د اره او لمن داره او بې لمني ، ځينې بې بيره او بې لمني هم بولي ، اوږي
په غاره کېږي ،
اوږي، د غاري بندیوانه
زه بندیوانه د آشنا د غاري یمه

(۱۷) شکل

خنځیرونه

ه یوې ته سمه ودریزه

چې مسافر لالي دي ګز ګري خنځیرونه

خنځیرونه به هغه مخصوصه ګانه ده چې ډېره قيمتی او یواحې له سپينو زرو
جورېږي ، دغه ګانه مېروښې او ناویانې کارولی شي او د پیغلو نجونو لپاره
روایت لري چې ويې کاروي خو یواحې بې دواهه په ورڅو کې چې د هلك د کور
له لوري د جلکۍ کورته د دوستوار و رابانو په نوم ورڅي نو بې خلوسه پیغلي او
جلکۍ په سر کې بشکته په ولیو او د منهو په سرو کې را اچوي . دا ګانه په اصل
کې دواهه ګانه ده او د واده په ورڅو ناوې ته د نوري ګانې سره یو خای کېږي ځکه
بې پیغلي نه شي کارولی . ددې ګانې جورښت زړگران بې د خالصو سپينو زرو

خخه په دیر مهارت او د خپل کسب او هنر په کمال سه جوړوي اړمن یې په ډېر
قیمت سره اخلي . خنځیرونه د لښتیو په شان په پاسنۍ سر کې یو نری چنګک
لري ، د جنګک سره څېرمه د مثلث په څېرو یو درې کونجه برخه لري چې ل
سپینو زرو خخه جوړیږي او پرمنځ یې رنګینه غمي چې لوړه بیه لري ، اینسودل
کېږي او د ځنځیر تخت ورته وايی ، له تخت وروسته د ځنځیر لښتی او بیل
بیل نری شروع کېږي او سرو ته یې د زرو و غوتې ور اچول کېږي د غو مزيو او
لښتو ته د ځنځیر مزي ویل کېږي سروته یې ګنګري (واړه پاولی) او کوچنۍ
روبي چې بنکلې جوړې شوې وي هم وراچوی . خنځیرونه لپه لرونکي وي ، خو
لړه وي په سرو (خو کو) کې یې غوتې او روپې د بنکلا لپاره په زیات مهارت
وراچول کېږي په سر ، په چولي ، په ولیو او د متیو په سرو کې تومبلي شي .

سپین د ځنځیرونه
خيال اوږبل د ځوړ دی ولونه ولونه
ستا د دیدن په تمه تمه
خيال اوږبل د ځوړ دی ولونه ولونه
له ډېر غمه لکه (دروې) وچه شومه
خيالي وربل د ځوړ دی ولونه ولونه
فولکلور چې ګلونه ۵۹ مخ

بوګون

بوګون کې پاتې په کاله شو
د بیماری لندون کې نه شي مړه به شمه
مروج نوم یې په تولو پښتنو کې (باوو) (باهو) دی خو په پکتیا (منګلو) کې ورته
(بوګون) وايی . دغه ګانه هله هغه وخت بسخې استعمالولوی شي چې واده شوې
وې تناوې ته د پلار ګنۍ له خوا له نوري ګانې سره ورکول کېږي .

د کارونې وخت او ځای :

دواده په ورخ کله چې ناوې د پلار له کور خخه د خسر کور ته دروانېدو د مخه په ډول ډول گانه او کالیو سره بسکلې او سینګار کري او باوو گان هم دهغې متهو کې اچوي .

د ګانې زرگران له سپینو زرو او مسونه په خاص هنري مهارت سره ډپر بسکلې جوروي ، بسکلې هنري لیکې ورباندي کوي ، سره او شنه غمي هم ورباندي وي ، ډپره درنده گانه ده ، په لاس کې اچول کېږي نن مې د لاس باهو (بوګون) شرنګېږي یار به مې راشي يا به اوس په لاره وينه خوشحال بابا ويلی :

چې په هر زمان یې ونيسي ومخ ته
د ګلابو کل پیدا شي ستا په ششت کې
مرصع باهو په لاس گوتې په گوتو
ژرنګهار یې د پاولیو د خړي

د خوشحال ختیک د پاره جې مې ، خور شو
په مغان مې وبنې کېښو دل باهو هم لا

کينه په انګړه کې مخامنځ چې ورته ګورم
تور لوګین دواړه چندن ها ر په سینه تال کړه

بخت دی چې یې اوس ستاله لبانو سره خښمنه
تامې ننډ زړه په سره پېزو اندې چې وڅاته

خوشحال ختیک

د مينې او بسکلا پېژندونکی رحمان بابا (پسول) داسي ستایلى :
لاس وپبني دې بې زېور بنايسته دي
د اهلال دی چې ليده شي په شفق کې
که په لاس د ګل اندامي سپین وبنې دی
نازک خياله ، بسکلا ستايونکي شاعر حميد مومند آن دعارفانه تجاهل په وخت
کې هم گانې يادي کړي دي .

يا د بنسکليود پاوليو شر نگهار دی
 ياد عشق د ليونيو ، د خنچير
 عشق د عقل په تدبیر چلاوه نه شي
 په دي ناوي نه جوړېږي پسول د چا
 په نگاره مکار (دهن) غلط مه شه
 په بدر نگې ناوي پروت دی زري پسول
 معز الله د پښتو ژبي یو بل شاعر ويلي :
 صدف لاس په دعا ونيسي دا وايي
 چې که خای مې د ګوهر وستا پېزوان شي
 او پښتو ژبي د لرغوني دورې دويم قصيدة ويونکي بسکلا خياله شاعر اروانداد
 بنکارندوی غوري خو له ټولو مخکې فرمایلي وو او لاهجه وخت يې (پسول) بنه
 پېژانده لکه :
 لکه ناوي چې سور تېيك په تندي وکا
 هسي و ګانېل غتيولو سره پسولونه
 د سندره پاچا او پښتنې فولکلور پېژندونکي شاعر بهائي جان هم په مينه
 پېزوان پرسرو لبو ليدلي او نا ببره يې دا غړله خولي وتلى دی چې :
 اينه په لاس کې واخله سترګې توري په کجل کا
 پېزوان پر لبو سپور دواړې زلفې اولوول کا
 الفت صاحب له پېزوان سره الفت کړي دی ، وايي چې :
 مور دي مېچنې ګرزوي خور د منګي ډکوي
 ته سور پېزوان غواړې د سرو زرو له هاره سره

شکل(۱۸)

شکل(۱۹)

نرخونه ، جرگی او قومی لاری (اصول)
(له کلی وو ئە ، له نرخه نه) (نرخ) هغه خانگرپی لاری او اصول دی ، دلته د لاری ، تیبرپی او يو اصل نوم دی ، هغه (اصل) چې له لرغونو زمانو راپاتې دی ، د خلکود بې دریغه تجربو محصول دی او د همدغه اصل له مخې ھېرپی گوډي او ماتې ورباندي سمي شوي دي . نرخونه ، جرگی او قومی لاری ، د ولسي درنو

سپیخلو ، پوه او نامتو ازمویل شویو رامنځته شوی وي ، نرخونه د ولسونو ازمویل شوې تجربې دی چې دوختونو په اوبدو کې راپاتې دی او عقیدوي سپیخلتیا لري ، نرخونه داسې ولسي قانون دی چې د ژوند د درنښت او پایینېت سبب کېږي . هر نرخ یو ولسي (سنت) دی ، سنتونه باید مات نشي ، له بدھ مرغه پدې کلونو (۱۳۶۰ - ۱۳۹۰) کې مات شول .

چیرې یو خلی ورانېدہ
ماویل چې ورانې نه کړي
بیا جوریدلی نه شي (اجمل خټک)

د یو لیکوال په وینا : (په کلیو او باندېو کې د قومونو تر منځ د نرخ او لیاري په نوم یو عمومي قانون وجود لري ، د کلیو او باندېو تول خلک په دې مجبور دي چې د دغو نرخونو او لیارو چې د قام په منځ کې د یو قانون بنه لري نرخ او لیاري یو غټ مفهوم لري چې د قبایلو د ژوندانه په چوکات کې د تولو جرمنو حدود او جزاګانو اندازه ورباندي معلومېږي) او تول حقوقی تعاملات پرکې مراجعتېږي . جرګې زمود په پښتنې تولنه کې هغه غونډي دی چې د پښتنې نرخونو په واسطه شکل او بشکلا پیدا کوي ، همدا جرګې دی چې مدنۍ ، کلیوالی او بشري نرخونه او پرېکړې عملی کوي .

د جرګو خلک درانه وي ، پښتانه وي
په خبرو باندې پوه ، په خوی رانه وي
د نرخ پیدا یېست :

نرخونه ، قومي لارې دی چې په تولو پښتنو کې شته ، خو په جنوبې ولايتونه کې په تېرہ بیا په (احمدزیو ، منگلو ، خدرانو ، ګرربزو ، وزیرو ...) کې لاتراوسه دغه نرخونه ژوندي دی چې خو به یې دلته راپرو :

دودونه او بیا (نرخ) د بشریت له پیدا یېست سره تراو لري ، ئکه یواځې د الهي سنتونو دی چې تل پاتې وي او نېټې یې څرګندې وي ، خود نرخونو تاریخ مشخص نه دی او خورا لرغونی تاریخ لري او پېست په پېست تر نن پوري رارسیدلې دی .

د نرخ ارزښت :

نرخ یوه ولسي پريکره ده . (نرخ د ارزښت په برخه کې د اټکي د غور وړ دی چې خوک باید په چا تیری ونه کړي ، د دې لپاره چې د تیري مخه ونيول شي او زياتو بدیو ته لاس وانه چوي نوددي ظالم د تیري د پاي ته رسولو لپاره د کلي او قام مرکه جوړيږي او په موضوع باندي هراره خیز غور کوي ، د نرخ له مخې تیري کوونکي ملامتوي او د نرخ په اساس دي ته اړ کېږي چې مقابل لوري ته د خپلو بدیو پور ورکړي . نرخ قومي پريکره ده ، کله جي یوه پريکره په ولس کې کاميابه راووځي نو هغه پريکره د راتلونکي لپاره (نرخ) ګنډل کېږي نرخ خوک ماتولی نه شي ، که یې مات کړي نو کړجن ګنډل کېږي ، په پښتنو قومو په تيره په (منګلو) قوم کې نرخونه هغه (ترپي) دي چې د هر خه لپاره (ژوندي او مړي) لپاره شته . د خلکو تجربې که په طب او یا نورو برخو کې دي ، له هماغه پخوانۍ ژوند خخه اوستني عصری طب او د ژوند نورو برخو ته راغزيدلې دي ، د يوليكوال په وينا ، (د توجه وړ خو داده جي په اکثره مواردو کې د عاميانه طب اصول په اکثره قدیمو طبی متونو کې هم صدق کوي ، همدارنګه د نن ورځي پوهان د نارغيو په لري کولو کې ددارو بوتو په موثرېت او بهتروالي قايل دي او دغه دواوې له عصری کيمياوي دواوو خخه نې ګنډي پښتنو هم د ژوند په پراخه برخو کې تجربې کړي لکه تجوم ، مالداري ، بزگري ، طبابت ، معماري مور به د طب په برخه کې د هغوناروغوي نومونه واخلو چې خلکو ورته د تجربو له مخې نومونه غوره کړي او بیاې د تجربو له مخې د درملو د تومني لارې هم موندلې دي . دغه ناروغۍ : (شري ، کوي ، توره تبه ، دېښتو تابن ، د مغزو کمزوري ، دوینې لړوالی د خان قوي کول ، بريښ ، باد ، د غابن خور ، داغونه ، دهکوماتبدل ، دسترګو تخپبدل . شنځۍ ، تهوكلې ، پرسوب ، غولنګي ، شني ، د غور و خور ، خري ، ګېزان او ګوزار ، د وینې بهيدل ، مرگان ، په اور پاندي سوزيدل ، پمن کېدل و د تې او خور و رکېدل ، د نوم بتل ، ژې ، د لسو او پښو چاوبدل ، د زيرې نيوول ، د ژې خورښبدل ، د پوزې بندیدل ، د نوکانو لوپدل ، په مخ باندي د سپينو دانو ختل ، د ماشومانو د پوستکي چاودردل ، پرکه ره د ټول وجود درد ، د سترګو درد ، د سترګې ګل ، د

گوتي لگيدل ، کجيран ، قضيت ، له لور ئاييه لويدل ، دسيپي خورل ، د زره درد ، د مرى (غاري) درد ، د هېو کي د پيوند وتل ، د ماشومانود کلى وتل ، د پوزي ويني کېدل ، د سرد و بېنتانو تويدل ، گزكىي ، د غابنۇ پاكوالى و د زخې ورکېدل ، غتىه دانھود گولى زخم ، د باھ قوت ، زېره تبه ، د كمزوري ورکول ، د گرمىوركول ، ويلي ، د ويني درول ، دغانبو بربىن ، پت خوب ، د گىيدى پرسوب ، په ژمي كې ئان تور ساتل ، د ملا درد ، سر درد ، د ماشوم توخلە ، د ماشوم چاغوالى ، د غالبوزى (غومبىسى چىچل) نري رنچ (سل) پىچ ، تكى بخار ، داشتها پيدا كېدل ، سوزاك ، دپودى هضمول ، مردارى دانىي د كلمو درد ، د گېلهى چىنجى ، د گىيدى خوب ، د سترگىي وتل ، دلى او كلمو وتل ، د ملا درگونو وتا ، ماشرە ، ستونى درد ، سپۇنى ، د ماشوم د غور درد ، سنە درد ، كانگە ديدونظر ڈېرى نوري ناروغى ھم شته چې د خلکود تجربى په بهير كې تداوي كېرى . په حقىقت كې : (پخوانى د طب علم ھم د نىمى مادى فولكلور يوه مهمە برخە ده ، طب او طبابت په نړۍ کې ېرى پخوانى زمانى راهىسى رواج لرى او د طبىعى بوطىو او نورو طبىعى خىزونو خخە يې گته اخىستله) هر كله چې رنځونه د انسان سره سم زېپيدلى دې په دې وجه هغه ددى علاج د پاره وخت په وخت داروگانو د جورولو اولتۇلو زيار باسىي د انسانى ژوند په شروع كې به د بېلابىلۇ رنځونو علاج په جادو او كودو كاوه . زموږ کلىي وال طب او علاج په دريو برجو كې وبشل كېرى : يو علاج د بوطىو ، حيواني او مدنىي موادو په ذريعه گولى شي ، بل علاج دم ، تعويز ، نذر ، صدقە ، خيرات ، فام ، نجوم ، روایات ، زيارت او نور دى . درېيم علاج كليوال عمليات دى لكه د ملا باد : د پېنتنيوو درد ، قلنچ ، نوم (نو نىول) سرخوبى ، د هېو ماتېدل او داسىي نورود پاره د بنكى لگول ، د جوكو (ڏورو) لگول و د هېو كوروستل ، د گېدو پوستكىي اچول او داسىي نور كليوال عالجونه شته ، خو زيات علاجونه به بوطو په ذريعه گولى شو) خوشحال خان ھم د خلکو اود خېلى دغه تجربى ديو مستقل كتاب (طب نامه) په نامه وړاندې كېرى دى او دغه تجربوي طبابت يې د نظم په خوبه ژبه بیان كېرى دى ، د هر تجربه انداز كې تشريح او ومعرفي كېرى ھم دى . داسىي ولى شو چې خوشحال

خان ختیک یو حاذق حکیم او مستند طبیب و نوموری طب نامه په (۹۴۵) بیتونو
 کې ورباندی کړي ده او په پیل کې یې د بوټو د ارزښت په برخه کې فرمایلی دي .
 په دوارو کې چې سنه نیت دی
 دارونه وي عبادت دی
 عبادت په روغ صورت شي
 ګنډه کله عبادت شي
 خوشحال خان په دغه اثر کې ګنډي نسخې بنودلي دي ، لکه :
 په لوی طب کې مې لیدلې
 بیا په خود مې ازمايلې
 چې اول سحر شي پاخه
 د مولاو درته خاصه
 اودس وکړه خاص الخاصل
 ته چې نوي وضو وکړي
 دوه رکعته لمونځ به وکړي
 مناجات وکړه مولاته
 وشافي علم مولاته
 اوبيه واخله ته له شهر
 په ګوشه له تمام شهره
 اسم ولوله زرڅله
 په حضور د زړه په خله
 چې یا حي یا قيوم دی
 و هر چاوته معلوم دی
 و هر چاوته معلوم دی
 دا اوبيه ورباندی دم کړه
 زر یې نوش په هغه دم کړه
 بیا سبا وکړه دلبره
 دارنګ کار دزړه له سره
 بل سبا دي بیا هم وشي

ستا صحت به په دانه شي .
 (طب نامه ۴۳ - ۴۴ مخونه)

خوشحال بابا د بوتو د تجربو ترخنگ ، آن د کامل د هرد بنېگھو او په انسان
 باندې د هغود اغیزو تجربه هم کړي ۵ه ، وايي .

په خلوره کې بنه بهار دی
 تابستان سپې غم خور کاندې لاغر
 ډېر نعمت په وخت د مني پیدا کېږي
 لکه سیل ، تبه ، قولنج بلا بتر ...

که موږ وغواړو د بشریت د فولکلوري طب او بیا پینستنو د تجربوي طب په
 کیفیت بنه پوه شو ، نو لارمه ده طب نامه مطالعه کړو ، د نورو ګنيو نسخو له
 جملې به داشتها په برخه کې
 یوه نسخه دلته راړو :

اشتهال لره خو خیزه
 مجرب دي له تمیزه
 قرنقل خلور درمه
 مستکي ورسره سمه
 شل درمه سونډه هم بويه
 واړه بنه میده ورسویه (وسولوه)
 واړه بنه سره ګډوډ کړه
 یو کف هر کله ناشته خوره
 په طعام پسې یې ته خوره
 اشتها به دې رسما وي
 طبیعت به دې رسما وي
 شودې پې دوه درې لونګه
 اوښ پرې ګډوډ کړه له فرهنګه
 که ناشتهبي هر صبا خوري
 بنه اعلی دی که تل دا خوري

شکل (۲۰)

۲- د خلکو انگېرني :

انگېرل یو ډول احساسی نا خړګند درک دی چې له طبیعت او ژوند پیښو سره د مخامخ کېدو په وخت رامنځ ته کېږي د (ولسي او امي روایاتو دغه خواره واره موضوعات په دوي کې له یو نسل نه بل نسل ته په داسي حال کې رسیدلې چې یاپی عملا لیدلی او یاپی اوريديلی د کليو او باندو په خلکو کې دغه روایات په بېلابلو بنو او ډول ډول رنګو سره د یوپی تجربې له مخي اجرا کېږي ، په دې ولسي روایتونه باندي باندوال (په تيره سپین بېري او سپین سري) بشې بشې پوهېږي .

دغه انگېرني د ژوند په ډزو ډګرونو کې شته ، لکه : (مذهبی ، روایتي ، تجربوي او ...) .

موږ به په لنډه ډول سره په هر ډ برخه کې معلومات وړاندې کړو .

شکل (۲۱)

الف : مذہبی انگپرنی :

مذہبی انگپرنی د خلکو د عقیدو او تجربو له یو شوی (mix) باور خخه را منحٹنے کیږي

دا ډول انگپرل هم مذہبی او هم تجربوی پوهنې دی چې د ژوند په اوړدو کې رامنځنه شوی وي او دوام بې کړي وي . لکه :

په شپه کې د نوکانو نیویول ، دستوري یا ستورو لیدل ، د لمرا او سپورمی تندر نیویول ، د پیشو (پیشکې) وڈل ، د ډودۍ یا دسترخوان پر سر د بسم الله ویل او نه ویل ، په کوتې کې د نوکانو اخیستل ، عکس یا تصویر (انځور) ته مخامنځ لمونځ کول او نه کول ، د ډودوی او دسترخوان خورېدل ، د لمانځه مخکې تېرېدل ، پر لیکل شوی کاغذ پښه هایښو دل نورې ، د یتیم نه ازارویل یا ازارویل ، د ززلو په وخت کې اوه ګامونه اخیستل دا او داسې نورې ډېرې انگپرنی چې د خلکو د تجربو او باورونه په سمسور بن کې له ډېر پخوا راپاتې دي .

د مذہبی انگپرنو د تجربې انگپری :

پورته راپویل شوی انگپرنی که وګورو لوړۍ د خلکو په دود کې موجودې وي . بیا وروسته د دین او مذہبی تراونو له امله لاؤېرې پیاوړې شوی دي . که چیرې

يو (بنه يا بد کار) چې ټولنیز منفي يا مثبت ارزښت او اغېزو ولري په (يو ديني مذهبی) چوکات کې واچول شي نو پر خلکو یې اغېزي لاه پري لوږي، ځکه نو د مذهبی انګېرنو تجربې انګېزې د خلکو له دواړاه تجربو سره تراو لري . د (لمر او سپورډي) تورېدل يا تندر يا د زلزلې پر وخت اووه ګامونه اوچتول او ... هم په دودیزه فولکلوري تجربوي ژوند او هم علمي او مذهبی پوهنۍ کې چلاجلا مفهوم لو مضمون لري . د جغرافيې د علم له پلوه د (لمر نیولو ته (کسوف) لمر تندره) او د سپورډي نیولو ته (خسوف) (سپورډي) تندر) ويل کېږي . خود مذهبی او فولکلوريکو پوهنۍ له مخې ، د بندگانو د ګناهونو سزا لمر ته ورکول کېږي ، دغې فولکلوريکې پوهنې هغه وخت زور او قوت موندلې چې د مذهب له پلوه د انسان او مومن له عقیدو سره تراو پیدا کړي دی . دغه انګيرني کله بنې او کله بدې وي ، په لاهدي ډول به دغه انګېرنې راواخلو :

- په دسترخوان ډبرې خبرې نه کول
- کوچنیانو ته د جنازې یا (مرېي) نه وربسول
- سپې په کور کې نه ساتل
- د پیشکې نه وژل
- په شپه کې د پیشکې نه وهل یا پیشتې نه ويل
- په شپه کې په هدیره نه ګرځبدل او دلرګې یامیوګې نه ټکول .
- د لمر او سپورډي تندر
- د لمانځه مخکې نه تېریدل
- له شاه د نورو په پښور ورختل
- دساه غوبنتل (د نانځکو لپاره)
- د ځنکدن او بردېدل او لنهېدل
- په هر کار او په تېرہ چوچۍ باندۍ د بسم الله ويل او نه ويل
- قبلې ته پښې غزول
- پرمخې نه ویده کېدل
- د مابنام او مازديګر تر منځ نه ویده کېدل او

شکل (۲۲)

د حینو انگېر نو شننه :

په هره انګېرنه کې دانسانانو بیا پښتو (د تجربو ، عقیدو او پوهنۍ) قوت او متنه موجوده ده او هره انګېرنه له همدغه درې اړخونه د پام او تجربې وړ هم دي ، یو ، دوه ، درې یېلګې به یې راړو :

الف : (دمابنام او لماز دیګر تر منځ نه ویده کېدل) :

که چېرې د خلکو دغه انګېرنه د تجربو له مخي وګور نو راته ثابته به شي چې په فولکلوري او نبوي او نني طب کې او س دغه ټکي ته پوره پاملننه کېږي ، له خواړ خونو :

- ۱) د عبادت وخت له منځه ئېي ، ئکه لماز دیګر کې د عبادت بنه وخت دي .
- ۲) د کار او غربی وخت ګنل کېږي .
- ۳) د هواخوری او سپورت شيې بې له منځه ئېي .
- ۴) له طبی پلوه دغه خلک کېدای شي ليونې هم شي .
- ۵) له اروایي پلوه غوشه ناک او ګوشه نشین وي .
- ۶) د شبې له خوبه پاتې کېږي .

۷) د عمر د لنډوالی سبب کېږي .

ب : د ځنکدن او بدل او لنډ بدله :

که دیو سپی ځنکدن ډېر او بدل شي نو داسې خلک وايی چې نومورې ډېر ګنهګار دی او دې ګناه سپی ځنگدن ډېر لنډ دغه جز د خلکو د تجربو محصول ده چې عقیدوي لوري هم لري او مثالونه یې په ژوند کې ليدل شوي دي .

شکل (۲۳)

ج : پښې قبلې ته نه غزوں :

هغه خوک چې راستان ته او په په بنې اړخ ویده کېږي ، هغوي تل بنه او آرام خوب کوي، ځکه له طبی پلوه بنه ساہ اخیستلای شي ، او له عقیدوي پلوه پیغمبر (ص) دا ډول خوب غوره بللي دی او قبله د مسلمانانو عبادت ځای دی ، ځکه نو د پښو غزوں درنښت وړ اشخاصو ، لویانو او عبادت ځایونو ته بنه نه دي . پښتو لنډی هر ډول مضمون لري : (په لنډیو کې لوی مفهوم پروت دی او د پښتنو د ژوندانه هنداره ګنډل کېږي) (انګرني ، ۱۴۶ مخ) لنډی د اوس هنر دی ، د اهتر داسې مثال لري لکه بلوه هېوچې ځای یې معلوم نه وي ،

چې چېرې ده او وخت یې معلوم نه وي چې د کلمه راهیسې بله شوی ده ، خو پښتنه نسلونه یې په پېړيو پېړيو یو ته سپاري . لنډۍ د ولسونه د ذهنیت ، ګلتور او تمدن هنداره او ده ګنډ ذهنی او خارجی شرایطو ، تصوراتو ، اجتماعی روابطو او هر ډول ګډو خصوصیات انعکاس دی ... د ولس فکر ، هوبنیماری ، ملي تاریخ ، اجتماعی جو پښت او قوي ډول څرګند شوی دي) حکمه نو د خلکو تجربې څه په هنر او فن ، څه په عملونو ، اړیکو ، ټولنیزو روابطو او ... کې څرګندېږي له همدي امله دغه تجربې د پښتنو په ولسي هنر (لنډۍ) کې هم څلیدلې دی چې د دغه تجربو ننداره به د لنډیو په هنداره کې وګورو :
اجرو جزا د عمل حق ده .

څوک چې دنیکو عمل کړي نېکي به وړينه
نن مې د لاس باهو شرنګېږي
يا مې یار مړ دی یا په لاز دی را به شنه
نن مې د لاس باهو شرنګېږي
ګومان مې کېږي مسافر آشنا راخینه
نن مې د غم سترګه رېېږي
بېګاه به راشي ګرد وهلى شک بریتونه
نن مې د یار سره وعده ده
سترګې رېېږي بنکلی یار به وګورمه
په سر دې توره کاغې ګرځې
د جانان شپې ورځې پوره دی را به شينه
لاس دې تر زنې لاندې مه بده
ستا به عادت وي ما به ورک کړي له وطنه
څلې یې پر بل سپرې شوې
جانان مې نیت دد کن کړي رانه حینه

ب : د مرغانو، خلوربولو (حيواناتو) او خزنده گانو په برخه انګېرنې :

د مرغانو ، حيواناتو او خزندو په باټ انګېرنې ، فکر کول او تانګېرل په تولو خلکو کې شته ، آن په خوب کې د ھینو حيواناتو ليدل هم جلا جلا مفهومنه او تغیرونه لري . د بيلگې په ډول : په خوب کې د سپين آس ليدل د انسان د بخت او طالع بيدارېدلو مانا ورکوي ، همدارنګه د خوربو او چاغو غوايانو ليدل د یو چا د دولتمندي زپري ورکوي . د چاکور کې سپېږي پیدا کېدل (د بخت باز په اوږدہ کېناستل ، يا لاس توره پېشکه ثليل) او نورې انګېرنې شته چې زموږ رابطه د ژيو له نپي سره ثابتوي .

انګېرنې :

- ۱) بنځه چرګه په اذان راتلل .
- ۲) جرګه د ماشوم په لاس کېنول .
- ۳) په سهارو ماسپېښين او مازديگر کې د توتکې ليدل .
- ۴) شاپرک په سر تېروېدل .
- ۵) د سپېږي نه وزل
- ۶) پرمېزبانو ختل
- ۷) د ککوي (کونګ) بوم آواز .
- ۸) د سور لنهۍ یا چغال ناره .
- ۹) په کور کې د سوی ساتلې .
- ۱۰) په کور کې د کوترو ساتل او د هغۇ الوزولو بدې اغېږي .
- ۱۱) دغوا د سر خوزولو ناروغې .
- ۱۲) لنګه غوا تراوو ورڅوله کوره نه ويستل .
- ۱۳) بې او د سه غوا نه لوشل .
- ۱۴) په غوا یا غوايي ناولې او به نه اچول .
- ۱۵) د هګييو چرګې ته د تودې ډوډي ورکول .
- ۱۶) د مار او لړم د پوستکو سوزول .
- ۱۷) د مېږي وزري کول او نورې انګېرنې

ج : دوختونو ، ورخو ، میاشتو او کلونو په برخه کې انگېرنې :

- ۱) په سهار کې د شوم مخ نه لیدل .
- ۲) په سهار کې د تورې پیشکې نه لیدل .
- ۳) په سهار کې د ناولې مخ نه لیدل .
- ۴) د لمړ په خوب لیدل .
- ۵) په مازدیگر چاټه اور نه ورکول .
- ۶) په مازدیگر او شپه کې د کور نه جارو کول .
- ۷) د شپې یا مازدیگر خوب نه کول .
- ۸) مازدیگر بنسپرا نه کول .
- ۹) د شپې سر تور سر (تشناب ته نه تلل) .
- ۱۰) د سه شنبې په ورخ سر نه مینځل .
- ۱۱) د سه شنبې په ورخ کالی نه نیول .
- ۱۲) چهار شنبه سفر نه کول .
- ۱۳) په چهار شنبه د نوکانو اخیستل .
- ۱۴) په شپه په کور کې د نوکانو اخیستل .
- ۱۵) چهار شنبه خال و هل .
- ۱۶) د جمعی په شپه د حیواناتو د غوجلي بنه پاکول .
- ۱۷) د جمعی په شپه نوی لوست نه اخیستل .
- ۱۸) د جمعی په ورخ کالی پرېول .

مثالونه :

مازدیگر کې په هنداره کې نه کتل :

د مازدیگر وخت ډېر لندو دی ، د مازدیگر په وخت کې بايد په هنداره مخ ونه کتل شي ، دا ځکه چې عمر یې هم لندېږي او له بلې خوا د مازدیگر ژېړې وړانګې چې کله د هنداري په مخ لويېږي نو له اروايي (رواني) پلوه د انسان په روان هم منفي اغېزې لري .

د : په بدن کې د ټینو نښو نښانو په برخه کې انگېرنې :

د ئیني نبئي (خالونه) ، داني او نبئي شته چي خلک يې دنیمکمرغى او بد مرغى، نبئي بولى ، دروزي پراخوالى او كموالى هم وريپوري اروندي . لكه :

- پيوسته وروخى .
- د لاس د روغيود ليكوارتولى .
- د ماشوم د گوتوبه باره كې .
- په سينه تور داغ .
- ديدن په کين ارخ كې تور خال .
- په تندى باندي گونخى .
- دسترگى په سرد زخى راختل .
- په مخ تور داغ ، تور خال يا تور تىكى او نوري

شكل (٢٤)

د بېلاً بېلى يا متفرقه انگېرنې :

انگېرنې په افسانو ، كيسو ، حكايتونو او د ژوند په ډپرو اړخونو کې شته آن د ژوند د خوشحالتيا په برخه كې ، لكه :

د خوشحال سپری خبری کول يا دهغه جامی اغوستل د خلکو په روان مثبتې اغیزې لري ، وايې پ د یو پاچازوی د پر ناروغه شو ، د دنيا طبیان يې وریسي ولتول ، ملايان يې ستري کړل ، په زيار تونو يې وګرزواه ، خو بیا هم دده زوي بنه نه شو ، او تل يې د خفگان خادر په مخ را غور بدلى و ، یو با تجربه سپری ورته وویل ، پاچا صاحب که غواړي ستا زوي بنه او خوشحاله شي نو د یو خوشحال سپری (چوپان) جامی ور واغونده نو ستا زوي به بنه پاچا تبول ځایونه ولټول ، په پای کې یو شیون يې له لري ولیده چې له ئاخانه سره ناخې او خوشحالی کوي ، خو چې دوى ورغلل چې جامی يې راوري نو که ګوري هغه جامی نه لري .

نور کالۍ او جامی نه اغوستل :
 زموږ پښتنه تور کالۍ او جامی نه اغوندي ، په پکتیا کې داسي عقیده موجوده وه چې که خوک توري جامی و اغوندي نو هغه به حتما ناروغه کېږي څکه نو دغه کرکه د تورو جامو په برخ کې شته له اروايي پلوه هم غمنځ خلک توري جامی اغوندي په یوه لنډۍ کې راغلي توري جامی به په تن نه کرم یو کال مې کړې وي درنځ کڅوره ومهه .

تور رنګ نه خوبنول :
 تور رنګ ته د پر خلک په کرکه ګوري اتو بیا د نجلۍ لپاره خو تور رنګ عیب ګنې لکه :

هلک که تور وي پروانشته
 نجلۍ چې توره شي بنګري دي خر خوينه ..
 په توره لته وهل ، د چا تر منځ د توري کتیوی تیرول ، د اوري ايرې مخ ته نه غور څول او داسي پع لسګونو او آن په سلګونو ټوټکې ، کرکې او انګېرې شته چې د ژوند په بېلاپللو برخو کې د خلکو او نسلونو د اوږد و تجربو محصول دي د زیاتو معلوماتو لپاره وګوري :

✓ د سر محقق علي محمد منګل (د پښتو ځینې فولکلوری روایات

د ډاکټر زیور (انگېرنې ، کړکې او کېښې .	✓
علي محمد منګل (فولکلوري ګلونه .	✓
د عبدالکریم پتنګ (د غرونو خوکې) او نور ...	✓

۱۴ - د شپروم خپرکی د موضوعات لندیز:

- ۱) خرافات او ناواره دودونه د خلکو (عوامو) د منفي رقابت په نتيجه کې را منحثه کېږي .
 - ۲) خرافات ملا ماتونکي دودونه دي .
 - ۳) خرافات هغه ناواره دودونه دي چې له فرد نه نیولي بیا تر اجتماع پوري بدې روانی ، ټولنیزی او اقتصادي ناواره اغښې لري .
 - ۴) خرافات د افراط او تفریظ په تله ، د فرد او ټولنې د کرکتر تلل دي .
 - ۵) دغه دودونه ملا ماتونکي بارونه او باجونه دي جې د ټولنې د انسانانو په روحيه ناواره اغښې پري ياسې .
 - ۶) هغه دودونه چې د خلکو د تحریبو په بهير کې کامياب راوتلي وي بنه ، او نور يې خرافی او اضافي شیان گنيل کېږي .
 - ۷) په پښتنې ژوند کې خرافات لړو هېر شته لکه (ولور) او شګون ، جادو او ... یا کونده واره ته په نکاح کول .
- د خرافی دودونو د رامنځته کېدو عوامل :
- ۱) له لرغونو زمانو راغزیدلې ناواره عرف (دود)
 - ۲) بپسوادي او له تعلیمه لربوالی .
 - ۳) په ټولنه کې د ناواره اقتصادي حالت دوام او دسياسي ثبات نشتوالی .
 - ۴) د نورو خلکو د کلتور تر ناواره اغښو لاندې را تلل .
 - ۵) جغرافيوی حدود هم د دودونو په توګه د ولسونو مال گنيل کېږي ، د ماشومانو ، خلکو او ولسونو تر منځ د نېړدیوالی غوره اړل کېداي شي .
 - ۶) لوبي هم د بنو دودونو په توګه د ولسونو مال گنيل کېږي ، د ماشومانو ،
 - ۷) د لوبي دوام علنونه دوه دي :
- الف : د انسان (ماشوم) د فطرت برخه ده .
- ب : لوبي دسيمه ايزو دودونو د ساتلو په نتيجه کې دوام مومني .
- ۸) د لوبي ته (لوبي)، ليبې، (ټوکه) او ټوکې ، (مستي) او نور نومونه ورکړ شوي دي .
- ۹) د (فولکلوري ګلونه) ليکوال علي محمد منګل ليکي .

- لکه خنگه چې غذا ، او به ، موسیقی ، بشونه او روزنه ، د بشر په ژوندانه کې په زړه پورې نقش او رول لري ، د ګه شان لوبي او سپورت هم د انسان د ژوند یو ضروري جز دی
- ۱۰) هغه لوبي ډېربې په زړه پورې وي چې طبیعی بنه ولري او د انسان له فطرت سره تپاو ولري ، لکه د ماشوم لوبي .
 - ۱۱) لوبي روانی اغیزی لري ، یعنی د ماشوم په ټولنیز کرکتر جوړه او خوشحالی کې مثبت رول لري .
 - ۱۲) لوبي د بدنه پالنه او دروح روزنه ۵۵ .
 - ۱۳) (ڈاک لوک) چې د ماشومانو اروابووه و ، تل به د دوستانو کره ورته او د هغو کوچنيانو سره به یې بنه روغبر او آن لوبي کولي .
 - ۱۴) پخوانیو یونانیانو ، سپارتایانو ، آریايانو او نورو قومونو او پښتو به د ماشومانو د زپورتیا لپاره هغوي لوبو ته هڅول لکه همدا او س هم د نښي ویشتلو د غېرو نیوپ په پښتنو کې د او لدنو دروحیي دلور ولو لپاره دي .
 - ۱۵) د پښتنو ملي لوبي د سیمه ایز خصوصیت له درلودلو سره ملي خانګونې هم لري .
 - ۱۶) اروباښاد محمد ظاهرشاه یو وخت د ماشومانو د ملي روزنې په برخه کې ویلي وو :

(هر څونه جې په ملي تربیه او اخلاقو کې کوبنښ کوو هغو مره به په شرافت سره ژوند کوو !)

 - ۱۷) اروباښاد محمد ګل نوري چې یو ممتاز فولکورست و ، ویلي و : ... پښتنی او ملي لوبي چې د پخوانی زمانې خڅه په دوى کې جاري دي ، مثلا ملي اتن ، خوسيو توپ ډنله او نوري نوري لوبي) ...
 - ۱۸) نادرشاہ شهید ویلي وو : (دلوب او سپورت وخت په څوانی کې دي ، د یو ورزشکار د پاره لازم دي چې خپله ټوله قوه وساتي چې ددي قوي په ډريعي سره د ورزش وانتها درجې ته ورسېږي ، نو هر کله چې دی د څيلو قواوو په ساتلوا سره مکلف سو ، نو لازمه ده چې د هر ډول افراط او اصراف خڅه چې د اخلاقو د فساد سبب ګرئي پرهېز وکي ، هر کله چې څوان په څوانی کې خبل حان په بنه ډول سره وساتي ، نو دي به هم د صحت له امله او هم د اخلاقو له حيشه په آينده ژوند کې خوشحاله وي .)
 - ۱۹) لوبي ډولونه لري جي د سن ، جغرافيوي موقعیت ، څوانی او لویوالی په کلونو کې .

۲۰) د عمر له پلوه په لاندى ھول دى:

- (a) د ماشوم والي لوبي
- (b) د هلکتوب دورې
- (c) د ئىلمى توب
- (d) د ئوانى.
- (e) د لوئى سن او آن سپىين بېرىي توب.

۲۱) پخوانى او اوسىنى لوبي ھېر نومونه لري چې متن ته مراجعە وکړئ.

۲۲) لوبي خىنې سىمە اىزى او خىنې ملى او گلپى وي او په لاندى ھول دى:

الف د تولو گلهپى لوبي

(b) خانگىرى يا د يوې سىمې لوبي

۲۳) پسول يا گانپى ھېر ھولونه لري چې نومونه يې ياد شوي دى.

۲۴) د گانود کارونى وختونه ھم بنودل شوي دى.

۲۵) پسول كلتوري يو ارزښتمنه او بنايىسته يوه بنه وسیله ھد.

۲۶) پسلو د بىشۇ د خوبىسونى او بنايىست يوه بنه وسیله ھد.

۲۷) پسول د بىشۇ د خوبىسونى او بنايىست يوه بنه وسیله ھد.

۲۸) په پېنستو ادب کې گانه خانگىرى ارزښت لري.

۲۹) گانه يه لندپيو کې تر تولو خلاندە خېرە لري.

۳۰) د گانپونونونه ھېر بىنكلى او خاص پېنستو دي.

۳۱) په سندرو کې ھم د ھىنۇ گانپو خېرى راغلى دي.

۳۲) د پېنستىنى پسول نومونه ھېر بىنكلى دي لکه باھوگان ، بىنگرى ، امبولو تىك ، نته ، چارگۈل ، امبىل ، گول ماخى او

۳۳) نرخونه . جىركى او قومى لارى ھم پېنستىنى غورە دودونه دى.

۳۴) نرخ ھەغانگىرى لارى او اصول دى چې د يوكلىوال منلى دود ارزښت لري.

۳۵) نرخونه ، داسىي ولسىي منلى قوانين دى چې دژوند د درنښت او پايښت سبب كىرىي لکه د جەڭگۈرە مەخنيوى.

۳۶) نرخ ولسىي پېيىكەرە ھد.

۳۷) د نرخ پيدايانست د لرغونو زمانو خبردە ھد.

۳۸) نرخ قومى پېيىكەرە دە كله چې يوه پېيىكەرە پە ولس كې كامىابە را ووڭىي نو
ھەغە پېيىكەرە دراتلونكى لپارە (نرخ) گەنل كىرىي.

۳۹) پېيىكەرە د نرخيانو پە واسطە تر سره كىرىي.

- ٤٠) په پکتیا په تیره په منگلو کې د هر خه (وژول، يا نورو کارونو نرخونه بېل بېل باج او مصرف لري).
- ٤١) تېړه (ډېره) هغه قرارداد او بندیز دی چې د دواړو دښمنو ډلو ترمنځ اینسودل کېږي.
- ٤٢) نواتاپې هم یو پښتنې دود دی په فارسي کې وايي: ګردن نرمه شمشير نه بره) په پښتو کې (ماته غاړه ستونزې کموي).
- ٤٣) د خلکو تجربې هم یو ډول دود دی د ژوند په او بد و کې دغه تجربې صورت نیسي.
- ٤٤) د خلکو په تجربو کې (ټوټکې ، د خلکو انگېرنې ، روایتونه او نورشامليېري).
- ٤٥) انگېرنې یو ډول احساسی درک دی.
- ٤٦) انگېرنې ډېر ډولونه لزري لکه مذهبی ، د حیواناتو د انسان اړیکې ، انگېرنې وجود او نورو شیانو له طبیعت او موسم سره د خلکو ارتباط او نور.....
- ٤٧) ټوټکې ، د خلکو ډول ډول تجربې او انگېرنې په پښتو ادب کې هم ځان بنکاره کوي لکه :
- نن مې د لاس باهو شرنګېري
يا مې يار مردې يا په لار دې را به شينه

۱۵ - د شپرم خپر کي پونتنې:

- ۱) د خرافې دودونو ناوره اغیزې په ګوته کړي؟
- ۲) خرافات خه ډول دودونه دي؟
په پښتنې ژوند کې د خو خرافې دودونو نوم واخلی؟
- ۳) د خرافې د(۴) ودونو درامنځته کېدو لاملونه په ګوته کړي؟
- ۴) په خپل کلتور او فرهنگ باندي د نورو اغیزې (مثبتې او منفي) خنګه
څېږي؟
- ۵) لوبي، د خلکو غوره دود دی که نه؟
- ۶) طبیعې او بنې لوبي کومې دي؟
- ۷) د پښتنو ملي او خانګړې لوبي کومې دي؟
- ۸) خو ډوله لوبي پېژني؟
- ۹) کومې لوبي زموږ اصلې لرغونې پښتنې او کومې له نورو ولسونو راغلي
دي؟
- ۱۰) توب ډنډه او کرکيټت خه توپير لري؟
- ۱۱) د خوسې لوبي خه ډول لوبيه ده؟
- ۱۲) ميلمه پالنه خه ډول لوبيه ده؟
- ۱۳) په پښتنو کې ميلمه پالنه دود دی که فرض؟
- ۱۴) خه ډوله ګانه پېژني؟
- ۱۵) د پسول کلتوري او ادبې ارزښت په ګوته کړي؟
- ۱۶) په لنډيو کې د ګانهو خپره خنګه خليلدلي ده؟
- ۱۷) پښتنې پسول خانګړې کومې دي؟
- ۱۸) کوم پسول خاص د پښتنو دي؟
- ۱۹) په سندرو کې د ځینو ګانهو خپرمه کومه ده؟
- ۲۰) په پامونو کې د ګانه خپره خه ډول ده؟
- ۲۱) اوږدې خه ډول ګانه ده؟
- ۲۲) لونګین خه شي ته وايې؟

- ۲۵) الفت صاحب له پيزوان سره خه ڏول مينه کري؟
 ۲۶) نرخونه ، جرگهي او قومي لاري خه ڏول اصول دي؟
 ۲۷) نرخ خه وخت پيدا شوي دي؟
 ۲۸) په پينتنو قومونو کي په تيره منگلو کي نرخونه خه دول دي؟
 ۲۹) خوک مرکچيان وي؟
 ۳۰) آيا نرخونه په ټولو امورو کي يوشى دي؟
 ۳۱) توره سڀينه خه ڏه؟
 ۳۲) خلوت خه ته وايي؟
 ۳۳) تېبره خه ڏول ڏه؟
 ۳۴) د خلکو د تجربو په برخه کي خه پوهيري؟
 ۳۵) د کليوالي طب ارزښت په ګوته کري؟
 ۳۶) خوشحال خان په نظر بوتي په طبات کي خه ارزښت لري؟
 ۳۷) لوړنې سپي چې د فولکلور په برخه کي عملی هلي ٿلپي کري خوک وو او
د آثارو نوم يې خه وو؟
 ۳۸) د ټوخلپي ، قولنج ، گيدي درد ، اشتها نه لرلو سل او نورو ناروغيو لپاره
کوم بوتي په کاريبي؟
 ۳۹) انگېرنې خه ته وايي؟
 ۴۰) خو ډوله انگېرنې پېژني؟
 ۴۱) د خو ډوله انگېرنو نوم واخلى؟
 ۴۲) سپي په کور کي نه ساتل؟
 ۴۳) د لمرا او سپورمي تندره خه ڏول انگېرنه ڏه؟
 ۴۴) له شاه د نورو په پښو ورختل خه ڏول تعبيير وي؟
 ۴۵) په لشيyo کي د انگېرنو خپره خنگه څلول شوي ڏه؟
 ۴۶) د مرغانو ، څلوربulo او خزنده ګانو په باب انگېرنې خه پوهيري؟
 ۴۷) په کور کي د ځينو مرغانو ساتلو ارزښت خه دي؟
 ۴۸) ولې د هنگيو چرگهي ته توده ډوډي ورکوي؟
 ۴۹) په پينتو عرف کي دور خو نومونو واخلى؟
 ۵۰) دورخو دارزښت ، بنېگنه او اغيزو په باب عرفي رايتونه کوم دي؟

نتیجه

د پښتنو فولکلور پېژندنې کتاب ، لکه بل هر تدریسي اثر له درې برخو رغېدلې دې ، لکه :

(مقدماتي ، متن او موضوع ، نتيجه ، نومونې او ماخذونو برخې)
دغه اثر شپړونو لري ، په لومړيو دوو نو کې د فولکلوري او ولسي پانګي ،
پوهې او د فولکلور د اري او اصل او پس منظر په برخه کې پوره معلومات
وړاندې شوي دي .

په راتلونکو خلورو نورو ونو کې په فولکلوريکو صنفوونو او په خانګري توګه
پښتو فولکلوريکو ژانرونو د حدود او هندسي بنې په باره کې له مثالونو
سره معلومات راول شوي دي په هر کې د مطالبو لنډيز د لټینګار په دول راول
شوي او هر ته تمرين هم ورکړ شوي دي .

په اثر کې مهم اصطلاحات په پای کې تشریح شوي و د کتاب ماخذونه هم په
گوته شوي دي .

کتاب د محصلينو له سویې سره سم ليکل شوي دي او د هري موضوع او
مضمون سپېړنه شوي ده . د کلتور ، فولکلور او ټولو فولکلوري ژانرونه
تعریفونه او مثالونه په واضح دول سره شوي دي .

لنډه دا چې ، دغه اثر د خوپر له پسې کلونو د تدریس په نتيجه کې راټول شوي
دي .

د نومونو (اصطلاحاتو) سپړنه

انتېرپالوجي (Interology) : کلتوري بشري پېژندنه .

استيتکي : بنکلا پېژندنه .

سايکالوجي : اروآپوهنه .

انتروپوس لوگوس : Anthropas lougos

کلتور پېژندندونکي انسان

اسطوره : مفرده بهه (هغه کيسه چې د انسان په باورونو د عقیدو پوري تراولري) او اسطوري بي جمع ده .

آرياناویجه : د هغو پخوانو آريايانو ژبه ده ، چې له کوچبدو د مخه په یوه ځای کې اوسيدل .

فولكلور سوسايتې (folklore Society) : هغه ټولنه چې په لومړي څل انګریزانو د فولكلور د راټولو لو لپاره جوړه کړه .

فولكلور ریکارد : هم یوه مجله وه او له فولكلور سوسايتې خخه وروسته د فولكلور ټولني موضوعاتو ته وقف شوه .

فولكلور ژورنال : هغه فرهنگي ټولنه ، چې د فولكلور د راټولو لو چاربې يې پر غاره وي

(1846 - 1887 ز کلونو) را وروسته (ملي هنداره) د محمد ګل نور فولكلور اثر .

ڙانر : لرغون پېژندنه (باستان شناسی)

وراندیزونه

پښتو فولکلور پېژندنه د دې هيواو د ګنډو ولسونو د کلتور او ولسي ژوند روښانه هنداره ده . لیکل شوي اثر د ډپرو ګلونو د تدریس نتيجه ده . د دغه اثر د بشپړولو او بنه لیکلو لپاره ډپرو خای ونو ، خلکو ، بسحوا او نارينه وو ته مراجعه شوي ده . د اثر په لیکلو کې ما ډپروس کړي دی ، خو طبیعي خبره ده ، چې ډپري نیمگر تیاوې به لري . د لاشپړولو لپاره لاندې وړاندیزونه لرم :

- ۱- د یوه هيواو په کلتور پوهېدل ، ده ګه هېواد د خلکو په طبیعت او روان پوهېدل دي
- ۲- ولسي پوهه هر اړخیزه مطالعه غواړي .
- ۳- محصلینو ته بسايي ، چې د خپلې سیمي فولکلوري مرغلې راتولې او خوندي کړي
- ۴- د محصلینو لپاره دې ولسونو ته د تګ لاري چاري برابري شي ، چې خپړنې وکړي .
- ۵- د خلکو تجزېي ، پوهنې ، انګېرنې ، متلونه او د معنوی او مادي ارزښتونو د خوندیتوب لپاره دې هڅې وشي .

ماخذونه

- ۱- ابن سینا ، تمع (اووم چاپ) تهران ، خیابان فردوسی ، ۱۳۶۲ هـ کامل - ۲۴۳ مخ.
- ۲- اثر عبدالحليم ، پښتو ادب ، پښبور : اداره اشاعت سرحد ۱۳۷۶ - ۳۷۶ مخ
- ۳- اثر عبدالحليم باغان و بهار ، پښتو چاربیتی (قلمی) ، پښبور ، پښتو اکیڈمی ، ۲۰۰۶ م کال، ۲۲۷ مخ.
- ۴- اخکزی عبدالطیف ، پته خزانه ، (دویم چاپ) کندھار ، د پوهنی مطبعه ۱۳۳۹ - ۱۶۶ مخ
- ۵- احساس عبدالرحمان ، نری نری باران دی ، د کوچنیانو د فولکلوریکو سندرو ټولکه ب پښبور : قصه خوانی ۱۳۸۴ ۷ مخ.
- ۶- ادیب عبدالكافی ، اولس مجله ، کوبیتہ : ۱۹۷۷ م کال . ۱۲ مخ.
- ۷- ارین پور . ا . ج . جامعه شناسی هنر ، کابل : گوندی مطبعه ۱۳۶۴ کامل ۹۷-۹۸ مخونه .
- ۸- الفستین - موئت ستورانت د کابل سلطنت بیان (لومړی ټوک) د م . ج کاکړان او ن سوبمن (ژباره) کابل : د پښتو خپړنو مرکز ۱۳۵۹ - ۲۶۴ مخ.
- ۹- انصاری پایزید ، خیرالبیان (دویم چاپ) پښبور : یونیورستی ، ۱۳۸۰ کامل ۷۷۰ مخ.
- ۱۰- بابا عبدالرحمان ، دیوان پښبور : صبا خپرندویه ټولنه ۱۳۸۰ کامل ۷۷ مخ.
- ۱۱- بخاری سید میر پادشاه قند مجله ، مردان : ۱۹۷۲ م کال ۱۸ مخ.
- ۱۲- بختانی ، عبد الله ، توربرینن ، کابل : پښتو ټولنه ۱۳۴۷ هـ کامل . د ج مخ.
- ۱۳- خوشحال خان او یو خور فرهنگیالی ختک ، کابل : د مرستی او پیوستون ټولنه ۱۳۸۰ کال ، ۱۱۴-۱۱۵ مخونه .
- ۱۴- بختانی عبدالله د فولکلور پوهنی سمپوزیم (د مقالو مجموعه) کابل : د علومو اکادیمی ۱۳۶۶ ، هـ ل کال ۸۱ مخ ،

- ۱۵- برگسنکی . ی . س . د تاجیکی ولسی نظم تاریخ ، مسکو : ۱۹۵۶ م کامل ۲۴ مخ .
- ۱۶- بربین مهر عبدالعلی . ضرب الہشال و کنایات پېښور : قصه خوانی ، ۱۳۷۹ ه ، ل کال ، الف مخ .
- ۱۷- بینوا عبدالروف پېښتو متلونه کابل : د علومو اکادیمی ، دولتی مطبعی چاپ ۱۳۵۸ ه کال ۷۷ مخ .
- ۱۸- پنهنگ ، عبدالکریم ، د غرونو خوکی کابل : کابل پوهنتون مطبعه - ۱۳۵۹ ه ، ل کال ۸ مخ .
- ۱۹- ترکان سید احمد ولسی سندري (دویم توک) کابل : د قومونو او قبایلو وزارت نشرات ۱۳۶۶ ه ، ل کال ۵۰ مخ .
- ۲۰- ترکی محمد قدیر (مردم شناسی) (جمله) کابل : پېښتنو ټولنه دولتی مطبعه ۱۳۱۵ ه ، ل کال ، ۶۳ مخ .
- ۲۱- ترکی غلام محمد ، پېښتو دودونه کابل : پېښتو ټولنه دولتی مطبعه ۱۳۵۳ ه ، ل کال ، لوړی مخ .
- ۲۲- جلال نایبی ، محمد رضا ، دریگویدا سرو敦و غور چان (ذباره) تهران : دا میر کبیر خپرونه . ۱۳۴۸ کال ، ۳۷۸ مخ .
- ۲۳- جلالی غلام جیلانی . طلوع افغان (مقاله) کندھار : ۱۳۱۷ ه ، ل کامل ۴ مخ .
- ۲۴- حبیبی عبدالحی ، پېښتو ادبیاتو تاریخ (دویم توک) (دویم چاپ) کابل : کابل پوهنتون د ادبیاتو خپرونه ، ۱۳۲۵ ه ، ل کال ۱۵-۱۶ مخونه .
- ۲۵- حبیبی عبد الحی د پېښتو ادبیاتو تاریخ لوړی او دویم توک (دویم چاپ) پېښور په دانش خپروندیه ټولنه ۱۳۸۴ ه ، ل ۴۴۲ مخ .
- ۲۶- حبیبی عبدالحی د خلکو تحریبی (تفریظ) کابل : کابل پوهنتون د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی . ۱۳۵۶ ه ، ل . کال لوړی مخ .
- ۲۷- خاوری غوثی . د پېښتو شفاهی ادبیات (شکل و مضمون) کابل : پېښتو ټولنه دولتی مطبعه ۱۳۶۶ ه . ل . کال . لوړی مخ .
- ۲۸- ختک خوشحال ، کلیات پېښور : دانش خپرندویه ټولنه ، ۱۳۴۰ ه دل کامل ، ۴۳۱ مخ .

- ۲۹- همیش خلیل طب نامه : لومړي چاپ (مقدمه) پېښور : یونیورستي . ۱۹۷۵ کال ۲۰ او ۲۱ مخونه .
- ۳۰- ختیک عبدالقادر ، ګلدسته (ڈباره) کابل : د علومو اکاديمى ، ۱۳۸۳ هـ ، ل کال ۲۷۲-۳۳۲ مخونه .
- ۳۱- داود - داورخان ، خوشحال او فولکلور ، پېښور اکاديمى ۲۰۰۶ م کال ، ۶۰ مخ .
- ۳۲- دوست محمد ، فولکلوري ګډۍ پښتو تولنه ، دولتي مطبعه ۱۳۵۵ هـ ، ل کال ، ۷-۶ مخونه .
- ۳۳- د پښتو ولسي ادب لاري ، کابل : پښتو تولنه . دولتي مطبعه ۱۳۵۶ کال ۱۴ مخ .
- ۳۴- د پښتو ولسي ادب لاري ، (دویم چاپ، پېښور : دانش خپرندويه تولنه ۱۳۸۴ مخ .
- ۳۵- دوراني مومنه ، د ملنگ جان په اشعارو کې فولکلوري عنعني . کابل : ۱۳۸۵ کال ۲۹ مخ .
- ۳۶- ډارمستر جيم . د پښتو نخوا د شعر هاروبهار کابل : پښتو تولنه ۱۳۵۶ هـ هل کال . ۱۶ مخ .
- ۳۷- رشاد عبدالشكور چسته او سسته قافيه (لکرنوت) کابل : کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځی . پښتو خانګه ، ۱۳۶۴ هـ هل کال . ۱۲ مخ .
- ۳۸- ربنتین صدیق الله د پښتو ادبیاتو تاریخ کابل : پښتو تولنه ۱۳۵۲ هـ کال ۱۳ او ۳۱ مخونه .
- ۳۹- رسما سید رسول . ارمغان خوشحال (سریزه) پېښور : یونیورستي ز ۱۹۶۴ هـ هل کال ۱۷ مخ .
- ۴۰- رسما سید رسول د ژوند سندره . (د دویم چاپ) پېښور : د پښتو چېړنو او پراختیا مرکز ۱۳۸۵ هـ کال ، ۱۲۶ مخ .
- ۴۱- رفیع حبیب الله ژپالنه کابل : پښتو تولنه د ژبو او ادبیاتو مرکز ګوندي مطبعه ۱۳۶۱ هـ کال ۷۷ مخ .
- ۴۲- رفیع حبیب الله د خلکو سندرې . کابل : پښتو تولنه دولتي مطبعه ۱۳۶۰ هـ کال ۸۰ مخ .

- ۴۳- روهي محمد صديق د خيرني لارښود . کابل : پښتو ټولنه دولتي مطبعه ۱۳۴۵ ه کال ۱۰۳ مخ .
- ۴۴- روهي صديق ادبی خپرني ننگرهار : د ننگرهار پوهنتون نشرات ۱۳۶۰ ه ل کال . ۱۸۲ مخ .
- ۴۵- روهي محمد صديق فولکلور پېژندنه کابل : د علومو اکاډيمى : دولتي مطبعه ۱۳۶۸ هل کال ۱۷-۱۸ او ۳۵ مخونه .
- ۴۶- زغم احمدشاه پښتو چاربيته کابل : کابل پوهنتون د ڙبو او ادبیاتو پوهنځی .
- ۴۷- زلمی محمد ولی : د کندهار مشاهير (صوفيان ، عارفان او مزارات . کندهار ، اطلاعات او ګلتور ، ۱۳۴۹ کال ۱۰۷ مخ .
- ۴۸- زيـارـاجـاؤـاحـمـدـشـاهـ پـښـتوـ شـعـرـ خـنـگـهـ جـوـريـبـيـ؟ـ کـابـلـ : دـ اـطـلاـعـاتـ اوـ ګـلـتـورـ وزـارتـ خـپـروـنـهـ ۱۳۶۹ـ کـالـ ۱۳۵ـ اوـ ۳۶ـ مـخـ مـخـونـهـ .
- ۴۹- زـيـورـ،ـ زـيـورـالـدـينـ ،ـ انـگـېـرـنـيـ ،ـ کـابـلـ : دـ کـابـلـ پـوهـنـتـونـ مـطـبـعـهـ ۱۳۶۴ـ هـ کـالـ ۷ـ مـخـ .
- ۵۰- سـيـارـ وـسـيـعـ اللهـ ،ـ بـهـ پـښـتوـ اـدـبـ کـيـ وـرـنـهـ ،ـ کـابـلـ : دـ کـابـلـ پـوهـنـتـونـ دـ ڙـبـوـ اوـ اـدـبـيـاتـوـ پـوهـنـځـيـ ،ـ پـښـتوـ خـانـگـهـ ۱۳۸۶ـ هـ لـ کـالـ ۳۱ـ مـخـ .
- ۵۱- سـيـالـ کـاـکـرـ ولـيـ مـحـمـدـ ،ـ فـولـکـلـورـ سـوـغـاتـ کـويـتـيـهـ ۱۹۷۸ـ ۳ـ مـخـ .
- ۵۲- سـيـالـ کـاـکـرـ ،ـ پـښـتنـيـ فـولـکـلـورـ ،ـ کـويـتـيـهـ :ـ اـسـلامـيـهـ پـريـسـ .
- ۵۳- پـښـتوـ اـدـبـ دـنـيـاـ کـويـتـيـهـ :ـ تـريـتوـ چـاـپـ ۱۹۷۰ـ مـ کـالـ دـ صـ مـخـ .
- ۵۴- شـاـکـرـنـورـاحـمـدـ،ـ بـدـيـعـ وـبـيـانـ(ـدـرـيمـ چـاـپـ)ـ کـابـلـ:ـ کـابـلـ پـوهـنـتـونـ ۱۳۵۵ـ هـ کـالـ ۱۲ـ مـخـ .
- ۵۵- شـاعـرـ جـمـالـ،ـ عـقـلـ تـامـ،ـ پـښـنـورـ:ـ قـصـهـ خـوانـيـ اـسـلامـيـهـ مـطـبـعـهـ ۱۹۷۰ـ کـالـ ۲۴ـ مـخـ .
- ۵۶- شـعـورـ اـسـدـالـلهـ،ـ چـارـبـيـتـيـ هـايـ وـلـسيـ پـشتـوـ کـابـلـ:ـ دـولـتـيـ مـطـبـعـهـ ۱۳۵۷ـ هـ لـ کـالـ ۱۱ـ مـخـ .
- ۵۷- صـافـيـ ضـمـيرـ ،ـ پـښـتنـيـ سـنـدرـيـ(ـدـوـيـمـ توـكـ)ـ کـابـلـ:ـ پـښـتوـ ټـولـنهـ ۱۳۵۵ـ هـ لـ کـالـ ۱۴ـ مـخـ .

- ۵۸- صاحبزاده حمیدالله کاکپی لندی ، پینسbur : یونیورستی ۱۹۶۷ م کال .
 ۱۴ مخ
- ۵۹- طاهر محمد نواز ، آدم خان او درخانی (سریزه) پینسbur : پنستو اکادمی .
 ۱۹۵۹ کال . ۷ مخ .
- ۶۰- روهی ادب (لومپی چاپ) پینسbur : پنستو اکادمی . ۱۹۸۷ . ۶۴۰ مخ .
- ۶۱- پنستو ضرب الامثال ، پینسbur : پنستو اکادمی . ۱۹۷۵ م کال . ۵۵ او ۶۷ مخونه
- ۶۲- تیه او ژوند ، پینسbur : پنستو اکادمی . ۱۹۸۰ کال ۳۱ - ۳۵ مخونه .
- ۶۳- طالب احمد ین . چاربیتی او منتخب رباعیات پینسbur : قصه خوانی ۱۹۹۸ کال . ۶۰ مخ .
- ۶۴- عبدالقادر . د فکریون پینسbur : قصه خوانی ۱۹۶۴ م کال ۲۰۵ مخ .
- ۶۵- عطاءالله قاضی . د پنستو تاریخ لومپی توک . کابل : د دفاع وزارت مطبعه ۱۳۵۶ هـ کال ۳۶۳ مخ .
- ۶۶- عطاوی محمد ابراهیم د پنستو پر شفاهی داستان یوه تخلیلی چېړنه . کابل : دولتي مطبعه ۱۳۷۰ کال . ۵۱ مخ .
- ۶۷- فرهنگ مردم (مجله) کابل : د علومو اکادمی ۱۳۶۴ کال . ۱۲۳ مخ .
- ۶۸- عمید حسن . فرهنگ عمید (دویم توک) ۲۵ چاپ) تهران : دامیر کبیر انتشارات . ۱۳۸۱ هـ کال . ۱۵۴ مخ .
- ۶۹- غلجی ملکری غلام محي الدین . پنستنی ملي اتنونه او نخاوی : کابل : پنستو ټولنه . د فولکلور او ادب ټولنه . ۱۳۵۲ کال د الف مخ .
- ۷۰- غروال محمد عارف ، غرنی سندري کابل : د علومو اکادمی ، دولتي مطبعه ۱۳۶۰ کال . ۱۲۱ مخ .
- ۷۱- فردوسی ابوالقاسم از فردوسی بیاموزیم . کابل : کابل پوهنتون . ادبیاتو پوهنځی خپرونه ۱۳۶۱ هـ کال . ۹۸ مخ .
- ۷۲- فرهادی روان د خلکو تجربې (مقاله) تقریظ) کابل : کابل پوهنتون د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی ۱۳۵۶ هـ کال . ۹ مخ .
- ۷۳- ملنګ جان دملنګ جان خوبې نغمې (غورچان) ننگرهار ، د ننگرهار فرهنگي ټولنه ، ۱۳۷۶ هـ کال . ۶۱ مخ .

- ۷۴- لایق سلیمان پښتو لنډی (سریزه) کابل : د علومو اکاډیمی . ۱۳۶۴ هـ کامل . ۴ مخ .
- ۷۵- منگل علی محمد فولکلوری ګلونه : کابل : د علومو اکاډیمی دولتی مطبعه ۱۳۶۰ هـ کال . ۲ مخ .
- ۷۶- د ننگ کیسې کابل : د علومو اکاډیمی . ۱۳۸۴ کال . ۱۰۱ مخ .
- ۷۷- منگل علی محمد ولسي پوهنه (کابل مجله) کابل : پښتو ټولنه . ۱۳۵۶ کال . ۳۷ مخ .
- ۷۸- منگل علی محمد ، فولکلوری ګیله کابل : پښتو ټولنه . ۱۳۵۵ کال . ۱۲۹ مخ .
- ۷۹- منگل علی محمد ، فولکلوری ګلونه . کابل : د علومو اکاډیمی ، دولتی مطبعه ۱۳۶۰ کال . ۱۴۴-۱۴۳ مخونه .
- ۸۰- منگل علی محمد . د پښتو فولکلوری روایت ، پپسپور : قصه خوانی . ۲۰۰ کال لوړۍ مخ .
- ۸۱- مومند مجاور احمدشاه لنډی . کابل : د علومو اکاډیمی . ۱۳۶۴ کال . ۱۳ او ۱۴ مخونه .
- ۸۲- ناصر نصرالله . د پښتنی فولکلور د چاپي مجموعو څېړندود کابل : د علومو اکاډیمی ۱۳۸۳ کال ۹۰-۹۱ مخونه .
- ۸۳- نېڈی مصطفی : پښتنی فولکلور کابل : د علومو اکاډیمی دولتی مطبعه ۱۳۶۵ کال ۱۰ مخ .
- ۸۴- نوری ګل محمد . ملي هنداره (لوړۍ چاپ) پپسپور : قصه خوانی . ۱۹۷۱ کال . ۱ او ۲ مخونه .
- ۸۵- ملي سندری (سریزه ؟) کندهار : ۱۳۳۰ کال . لوړۍ مخ .
- ۸۶- ملي لوږي . کابل : پښتو ټولنه . ۱۳۲۳ کال . ۲۰ مخ .
- ۸۷- هدایت صادق . نیرنگستان (دریبم چاپ) تهران : دامیرکبیرخپرونه ۱۳۴۲ کال ۱۴ مخ .
- ۸۸- هدایت صادق . نوشته های پراگنده ایران : تهران ، خیابان شهر ۱۹۹۱ م کال ۱۲۸ مخ .
- ۸۹- هوتك محمد بن داود . پته خزانه . (دریبم چاپ) کندهار : د پوهنې مطبعه ۱۳۳۹ کال ۶۶۰ مخ .

-
- ۹۰- هیوادمل زلمی . پښتو ولسي ادبیات لاهور : ملت پریس . ۱۳۷۶ او ۲۰ مخونه
- ۹۱- یون محمد اسماعیل . د پښتو شعر هندسي جوړښت . پښسور : دانش خپروندیه ټولنه . ۱۳۷۷ کال . ۳۵ - ۴۰ مخونه .
- ۹۲- soppy progress publicscher A : Dictionary of philo ۱۹۲۱ - ۱۳ .
- ۹۳- Folklore Encyclopedia Birtannica London: ۱۹۷۰ - ۱۱۲ .
- ۹۴- Panu marif, methodology a dictionary of philosophy ope it ۱۹۸۹ p-۲۸۹ .

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنگپال شخصیت
بناغلی (محمد زمان مموزی) خخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر
چاپ ته يې او به ورکړه ملي تحریک وي پارې چې د علمي اثارو د چاپ
لړی يې پیل کړي ده. دالري به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېواد والو
خخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوی او مادي وس د
كتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسي وغځوي.

يو حئل بیا ددې اثر له ليکوال او چاپونکي خخه د زړه له تله مننه کوو
چې ددې اثر د ليکلو او چاپولو جو ګه شول

په فرهنگي مينه

د افغانستان ملي تحریک

فولکلور او فولکلوري ادبيات

پوهنواز احمد دنیا زغم

لمردز کال ۱۳۹۴

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۶۲

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library